

Pagina 1

Pagina 2

OBSESIE

SAGA FRATILOR OȚEL: CARTEA DOUĂ

Pagina 3

HELEN HARDT

Pagina 4

CUPRINS

[Drepturi de autor](#)

[Avertizare](#)

[Dedicare](#)

[Capitol unul](#)

[Capitolul doi](#)

[Capitolul trei](#)

[Capitolul patru](#)

[Capitolul cinci](#)

[Capitolul șase](#)

[Capitolul șapte](#)

[Capitolul Opt](#)

[Capitolul Nouă](#)

[Capitolul zece](#)

[Capitolul 11](#)

[Capitolul doisprezece](#)

[Capitolul Treisprezece](#)

[Capitolul paisprezece](#)

[Capitolul cincisprezece](#)

[Capitolul șaisprezece](#)

[Capitolul șaptesprezece](#)

[Capitolul optsprezece](#)

[Capitolul nouăsprezece](#)

[Capitolul douăzeci](#)

[Capitolul douăzeci și unu](#)

[Capitolul douăzeci și doi](#)

[Capitolul Douăzeci și Trei](#)

[Capitolul Douăzeci și Patru](#)

[Capitolul Douăzeci și Cinci](#)

[Capitolul Douăzeci și Șase](#)

[Capitolul Douăzeci și Șapte](#)

[Capitolul Douăzeci și Opt](#)

[Capitolul Douăzeci și Nouă](#)

[Capitolul Treizeci](#)

[Capitolul treizeci și unu](#)

[Capitolul treizeci și doi](#)

[Capitolul treizeci și trei](#)

Pagina 5

[Capitolul Treizeci și Patru](#)

[Continuă Saga Steel Brothers cu Cartea a treia](#)

[Mesaj de la Helen Hardt](#)

[Tot de Helen Hardt](#)

[Întrebări de discuție](#)

[Multumiri](#)

[Despre autor](#)

Pagina 6

Această carte este o publicație originală a lui Helen Hardt.

Aceasta este o operă de ficțiune. Numele, personajele, locurile și incidentele sunt produsul autorului imaginația sau sunt folosite fictiv și orice asemănare cu persoanele reale, vii sau morți, de afaceri unități, evenimente sau locații este în întregime întâmplătoare. Editorul nu își asumă nicio responsabilitate pentru

site-uri web terțe sau conținutul acestora.

Drepturi de autor © 2016 Waterhouse Press, LLC

Design de copertă de Waterhouse Press, LLC

Fotografiile de copertă: Shutterstock

Toate drepturile rezervate.

Nicio parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă, scanată sau distribuită în niciun format tipărit sau electronic fără

permisiune. Vă rugăm să nu participați sau să încurajați pirateria materialelor protejate prin drepturi de autor, încalcând

drepturile autorului. Achiziționați numai ediții autorizate.

Pagina 7

AVERTIZARE

Această carte conține limbaj și scene pentru adulți, inclusiv flashback-uri ale copilului abuz fizic și sexual, care poate provoca reacții declanșatoare. Această poveste este menită numai pentru adulți, așa cum este definit de legile țării în care ați efectuat achiziția.

Păstrați-vă cu atenție cărțile și cărțile electronice acolo unde nu pot fi accesate de către tineri cititori.

Pagina 8

Pentru Meredith Wild

Acum trei ani ai venit la mine în căutarea unui editor

iar restul este istorie.

Vă mulțumim că ați fost un coleg și prieten loial.

Pagina 9

CAPITOL UNUL

TALON

"Tu ce?"

Sora mea, Marjorie, și-a biciuit mâinile la șolduri, cu ochii căprui mari și furios.

Am scos un oftat. „M-ai auzit prima dată. I-am cerut lui Jade să plece. ”

Marjorie clătină din cap, buzele tremurând. - Nu te înțeleg, Talon. Jadul este cea mai dulce persoană din lume. Ea este cea mai bună prietenă pe care o poate avea o fată și a fost acolo pentru mine de fiecare dată când am nevoie de ea. Mi-a dat mare bucurie s-o ajut când ea avea nevoie de ajutor, să o lase să trăiască aici și să-și înceapă viața după ce a primit-o umilită în presupusa ei zi de nuntă. De ce, în numele lui Dumnezeu, ai cere-o părăsi?"

Cum aș putea răspunde? Jade dispăruse abia de dimineață și era deja un golul apăruse. Chiar și în această fermă întinsă, pierderea lui Jade trupul, sufletul ei, era măsurabil - o grosime care era al naibii de aproape vizibilă. Aceasta străpuns prin mine ca o ceață rece.

„La naiba, Talon, îmi datorezi o explicație.”

Marj a spus adevărul. Pur și simplu nu știam cum să-mi exprim explicația în cuvinte fără să-i spun sorei mele lucruri cu care nu voiam să aibă de-a face. Fratii mei a avea de-a face cu ei era destul de rău.

„Așa că vei sta cu gura deschisă ca un idiot, nu? ” Marj și-a mușcat buza de jos. "Amenda. O voi suna pe Jade. ” Ea a călcat în picioare. Pielea mi s-a strâns în jurul meu. Jade probabil i-ar spune surorii mele că am fost țipând ca un maniac înainte să o trag afară din casa noastră, dar cel puțin ea nu i-ar putea spune Marj adevărul. Jade nu știa adevărul. Nu știa Am avut un flashback în timp ce ea mă masa. M-am întins și i-am dat mutt-ului meu, Roger, un animal de companie pe cap. M-a lins degete. Nici măcar loialitatea canină nu avea să mă înveselească azi. Viața era pe punctul de a obține greu. Nu că nu eram obișnuit cu asta, dar de data aceasta a fost implicată emoția - emoția asta a fost nou pentru mine. Am supt o respirație profundă. Mă duceam la pensiune și vorbeam cu Ryan. Ușa fratelui meu mai mic era întotdeauna deschisă. La urma urmei, am fost un erou al lui ochi.

Pagina 10

Ce rahat.

Dar Ryan ar asculta. El asculta mereu și trebuia să spun cuiva ce avea continuat între mine și Jade.

A trebuit să spun cuiva că m-am îndrăgostit.

Ce altceva ar fi putut fi? Chiar și acum, fiind despărțit doar de ea timp de douăzeci și patru de ore, ea încă mi-a invadat gândurile. Părul ei căprui-auriu curgând peste umerii ei cremoși, cu buzele roșii-rubinii atât de pline și de sărutabile cu gust de căpșuni și șampanie. Ochii albastru-argintiu care se întunecară și a fumat atât de ușor când a fost pornită. Sâni ei frumoși cu sfarcurile maronii-roz care mi-au fost întotdeauna dure. Oftatul acela moale care a scăpat buzele ei de fiecare dată când intram în ea.

Îmi era foame după ea de când am privit-o prima dată și, cu fiecare sărut,

fiecare atingere, fiecare minut în prezența ei, dorința aceea se transformase rapid într-o obsesie.

Jade Roberts era acum la fel de esențial pentru mine ca oxigenul, ca hrană, ca apa.

Și o aruncasem din casa mea.

- Haide, băiete, i-am spus lui Roger. „Să mergem să-l vedem pe Ryan”.

Am deschis ușile franceze din bucătăria gourmet pe puntea de secoșă, a urmat calea la o jumătate de milă până la pensiune și a bătut.

Fratele meu a deschis ușa. „Hei, Tal, ce se întâmplă?”

„Aveți câteva minute?”

"Sigur."

„Nu eram sigură că te voi găsi acasă într-o sâmbătă seară.”

Ryan scoase un răs. „Am pus o zi de douăsprezece ore și sunt prea înspăimântat ieși. De ce nu ești în oraș? ”

Buna întrebare. Amândoi frații mei știau că am tendința să petrec weekendurile în oraș ... adică chelnerițe de pat de cocktail sau oricine altcineva care s-a aruncat asupra mea eliberează aburul presat din viața mea. Poate că Ryan și Jonah nu observaseră, dar de când Jade s-a mutat la fermă, călătoriile mele în oraș fuseseră mai puține și mai îndepărtate între.

„Orașul nu mai oferă prea multe pentru mine.”

Ryan a făcut ochii mari. "Intră. Se pare că trebuie să vorbești."

Am intrat, Roger găfâind fericit la călcâiele mele. Ryan m-a condus prin cei vii zona în bucătărie către camera de familie relaxată. Merse în spatele barului. "Sunt ghicind că poți folosi o băutură. " Scoase o sticlă de bourbon din strada Peach.

Am dat din cap. „Acesta este adevărul onest al lui Dumnezeu.”

Ryan mi-a turnat două degete de whisky, drepte, și l-a strecurat peste bar.

A turnat un pahar de vin roșu pentru el. Apoi a venit și a stat lângă mine pe un taburet de bar.

„Deci ce mănâncă la tine?”

Unde sa încep? Ryan mi-a cunoscut istoria. La fel și fratele meu mai mare, Iona. Dar noi nu am vorbit prea multe despre asta. Niciunul dintre ei nu cunoștea detaliile sângeroase. Îi crușasem acea. Ryan a fost fratele meu mai mic de trei ani. Scăpase acel oribil

Pagina 11

zi. Alergase pentru că i-aș fi spus, iar bietul tip avea multă vinovăție pentru
acea.

„Te-ai îndrăgostit vreodată, Ry?”

Ryan ridică sprâncenele și înghiți înghițitura de vin pe care o luase. "Pentru o
om cu puține cuvinte, Talon, cu siguranță nu este o întrebare pe care mă așteptam vreodată să o aud
de la tine."

M-am frecat la maxilar și am luat o băutură din bourbonul meu, lăsând căldura picantă
alunecă pe gâtul meu. „Nu este nici o întrebare pe care am crezut-o să o pun niciodată”.

Ryan mai luă o înghițitură de vin și își puse paharul pe bar. „Cel puțin pot răspunde
tu sincer. Nu, nu am făcut-o. ”

- Nici măcar cu Anna?

Ryan clătină din cap. „Anna și cu mine am avut o alergare bună, ca să nu mai vorbim de unele
uimitoare

sex, dar în cele din urmă amândoi am fost de acord că ceea ce aveam nu era nimic pe tot parcursul
vieții

au fost făcute din. ”

„Dar Joe? Crezi că s-a îndrăgostit vreodată? ”

Ryan zâmbi. - Cred că ar trebui să-l întreb.

Frații mei erau amândoi căsătoriți cu munca lor - Jonah cu ferma de vită și Ryan
la cramă.

„Există o mulțime de femei în oraș care ar dori să ia unul din Steel
frați de pe piață. ”

Fratele meu a răs. „Ce grabă?”

„Ei bine, niciunul dintre noi nu devine mai tânăr”.

Ryan m-a privit aspru, cu ochii lui întunecați serioși. „Ce naiba este vorba,

Talon?”

Nu prea vorbeam, nici măcar pentru frații mei. Amândoi știau asta. Ce mă gândisem? Eram cam la fel de inconfortabil ca un grizzly în colanți. Am dat jos restul whisky-ului meu ca o lovitură și așez paharul pe bara de lemn. "Nimic.

Îmi pare rău că vă deranjez." Am stat.

„O, nu, nu o faci.” Ryan m-a apucat de braț. „Nu vii aici și deschizând acea cutie de viermi fără a explica de ce.”

Am oftat și m-am așezat la loc. - Jade a plecat.

"Ce? De ce?"

„Am rugat-o.”

Fratele meu clătină din cap. „Ce a spus Marj?”

„Nu este mulțumită de asta. Probabil că se află în claxonul lui Jade chiar acum, găsind ce sa întâmplat. "

„Ei bine, ce s-a întâmplat, Talon?”

Am luat sticla de pe strada Peach, mi-am turnat încă o băutură și m-am întâlnit

Privirea întunecată a lui Ryan. E timpul să așezi cărțile pe masă. „M-am îndrăgostit de ea”.

Pagina 12

CAPITOLUL DOI

JAD

Mi-am luat telefonul mobil de pe noptiera unde bâzâia. Marj. Desigur. Eu nu-i venea să creadă că așteptase atât de mult să sune, dar fusese în Grand Junction aseară și cea mai mare parte a zilei de azi într-un curs de gătit. Am inspirat. Cum mergeam să-i explic ce s-a întâmplat? Trebuia să purtăm această conversație mai devreme sau

mai tarziu. Am sperat doar că nu va fi prea supărată pe mine pentru că mi-am păstrat relația cu Talon un secret de la ea.

„Bună, am spus la telefon.

„Nu mă saluta acolo. Unde naiba esti tu?”

„Sunt într-un hotel din Grand Junction. Tocmai m-am întors de la Carlton, unde aveam cina cu mama mea și actualul ei iubit. ”

„Brooke e în oraș? Cum în lume - Oh, nu, nu. Nu voi fi deturnat de Brooke Bailey sau de oricine altcineva. Ce naiba se întâmplă, Jade? ”

„Cum a fost prima ta clasă de gătit? Merită să renunți vineri seara și Sâmbătă pentru? ” Bine, împușcat ieftin, dar Marj a fost un pic răsfățat și s-ar putea să ia șansa de a vorbi despre ea însăși.

"Bună încercare."

„Da, bine ...” habar n-aveam ce să-i spun. A fost cea mai bună prietenă a mea lumea și nu am avut niciodată secrete. Până acum.

„Jade, nu este amuzant. De ce ai plecat?”

„De ce nu-l întrebi pe Talon?”

„L-am întrebat pe Talon. Tot ce mi-ar spune este că trebuie să pleci. ”

- Mi-a cerut să plec.

"Ce naiba se intampla? De ce ți-ar cere Talon să pleci? Nu pricep. De ce i-ar păsa într-un fel sau altul dacă ești la fermă? ”

Am scos un oftat greu. Nu am vrut să am această conversație cu Marj peste telefon. Această discuție ar fi cel mai bine servită cu o pizza, o sticlă de roșu uscat și o halbă de Ben și Jerry. „Poți să vii în oraș?” Am întrebat.

„Jade, tocmai m-am întors din oraș.”

„Nu vreau să am această conversație la telefon.”

„Sincer, nici eu, dar nu avem de ales, pentru că o vom face purtați această conversație acum. Trebuie să știu ce se întâmplă cu tine și cu mine

frate."

Dacă aş şti. Ce nu ştiam despre ce se întâmplă între Talon şi eu aş putea umple un tom. Am fost atraşi unul de celălalt. Nu, şi aşa a fost împlânzi. Aveam chimie sexuală rea. Nu din nou. A fost mai mult decât atât, chiar şi pentru Talon. Eram sigur de asta. Aveam pasiune şi nevoi neînfrânate unul pentru celălalt. Încă nu suficient. Deci, de ce să nu arunci o bombă?

"Sunt indragostita de el."

Tăcerea la celălalt capăt al liniei. A trecut un minut întreg, conform mâna a doua la ceas. - Marj?

"Da sunt aici."

„Îmi pare rău că nu ți-am spus.”

„Ar trebui să-ți pară rău”. Vocea ei era aspră, încordată. „Am crezut că nu avem secrete. ”

Un nodul mi-a înfundat gâtul. "Stiu. Îmi pare așa, atât de rău. Pur și simplu nu ştiam cum iti spun. Lucrul dintre Talon și mine a cam ieșit din nicăieri. ”

„Jade, ai locuit la fermă peste o lună. Nu prea te aștepti să fac asta cred că nu ai putut găsi un minut să-mi spui în cantitatea respectivă timp."

Mi-am mușcat buza. Marj avea tot dreptul să fie furios cu mine. Eram furios cu eu insumi. I-am datorat mai mult decât secretul. "Stiu. Îmi pare rău. Pur și simplu nu ştiam ce te-ai gândi la fratele tău și la mine ... ”

„Nu mi-ai dat șansa să mă gândesc la asta.” Vocea ei era strânsă, de parcă vorbele o strangulau.

Îngrijorarea m-a sufocat. Talon fusese mai mult decât obișnuitul său „off” aseară. El a făcut-o a înnebunit, țipând la mine ca „să o opresc”. Să faci ce oprire? Încă nu ştiam.

„Eu ... cred că Talon are nevoie de ajutor, Marj. Cred că trebuie să vadă un psihiatru sau terapeut sau ceva de genul acesta ”.

„Jade, trebuie să mă ajuți aici. Ce conversație avem? Suntem purtând o conversație despre sănătatea mintală a fratelui meu sau avem o conversație despre faptul că tu și fratele meu v-ați îndrăgostit ultima lună și nici nu știam despre asta? ” Vocea i-a tremurat, furia dantelându-se prin cuvintele ei.

Tu și fratele meu ne îndrăgostim, spusese ea. Adevărul era că habar nu aveam dacă Talon era îndrăgostit de mine. Îmi spusese de la început că nu va iubi niciodată eu și dorința mea pentru el fusese atât de mare încât nu-mi păsa la vremea aceea. I-am spus Marj că eram îndrăgostit de Talon. Nu i-am spus că este îndrăgostit de mine.

„Uite, nu am mașină. Am luat un taxi aici. Chiar nu pot să vă vorbesc despre asta la telefon.” Lacrimile mi s-au aburit în ochi. "Mâine? Vă rog?" După cină Tocmai împărtășisem cu mama și cu iubitul ei, Nico Kostas, eram epuizat.

Marj merita mai bine decât să se ocupe de mine în această stare. La naiba, am avut noroc că a fost încă vorbind cu mine după acest secret pe care l-am păstrat.

"Nu. Îmi pare rău. Avem această conversație acum. ”

Am dat din cap, știind foarte bine că Marj nu mă putea vedea. "In regula. Unde am eu

Pagina 14

start?"

„Începeți de ce naiba fratele meu v-a cerut să părăsiți casa mea”.

„Răspunsul la această întrebare este un mare și răsunător,, nu știu ”.”

- Nu-l cumpăr, Jade. Spui că ești îndrăgostit de fratele meu. ”

"Da." Am înghițit.

„Atunci de ce în lume ți-ar cere să pleci? Nu vă împărtășește sentimente? ”

"Nu am nici o idee. Nu i-am spus niciodată sentimentele mele".

Liniște din nou. Apoi, „Este îndrăgostit de tine?”

Un cuțit a alunecat în inima mea. "Nu. El nu este."

„Nu înțeleg nimic din toate acestea.”

„Nici eu nu înțeleg. Lasă-mă să încep de la început.”

În următoarea oră, mi-am cronicizat timpul petrecut cu Talon. Am lăsat deoparte specificul nostru sex incredibil, dar în afară de asta, nu i-am cruțat niciun detaliu celui mai bun prieten al meu. I-am spus

cum ne-am întâlnit în bucătărie noaptea și am vorbit, cum m-a sărutat, cum el

mi-a spus că nu mă va iubi niciodată, dar că are nevoie de mine, mă pofteste ... până la sfârșit noaptea, când mă dăduse cu o cină elegantă în camera lui.

„Nu-mi vine să cred că toate acestea se petreceau sub acoperișul meu și habar n-aveam”, a spus Marj a spus.

„Ei bine, a fost mai ales noaptea și știi că poți dormi prin orice”.

„Dar Jade, de ce ai împiedica asta? Ne spunem totul reciproc.”

Am adulmecat. "Stiu. Doar că ... El este fratele tău și ceva despre el ... Eu cred că pur și simplu nu am simțit că am libertatea de a spune ceva. Știi cât de închis el este."

„Nu este la fel de închis pe cât credeam. Sincer, sunt încântat că el conectat cu tine. Nu sunt sigur că Talon s-a mai conectat vreodată cu cineva.”

„Dar asta este doar problema. Nu sunt sigur că ne-am conectat vreodată. Adică el m-ar închide afară la fiecare pas. Chiar și după o ... intimitate.”

„Vrei să spui la naiba? Poți spune cuvântul, Jade. Îl trageai pe fratele meu. Eu o poate lua. Pur și simplu nu înțeleg de ce nu m-ai putea încrede în mine”.

Nu știam cum să-i explic altceva. Îmi dorisem să mă încred în ea, dar

Talon era uneori atât de impenetrabil. Avea atât de mulți ziduri în jurul său. Eu

Nu am simțit că aș putea spune nimănui despre ce se întâmplă între noi, nici măcar cel mai bun prieten. Cum aș putea să o fac să înțeleagă asta?

„Te rog, nu te supăra pe mine, Marj. Nu m-aș putea descurca și eu să te pierd. ”

„Oh, de dragul lui Pete. Nu m-ai pierdut. Și probabil că nu l-ai pierdut pe Talon.

Spune-mi doar de ce ți-a cerut să pleci. ”

"Ți-am spus. Nu știu. Eram la mijloc să-i fac un masaj și tot

dintr-o dată a avut această topire. A început să țipe, iar eu nu am putut să-i dau seama

orice alte cuvinte decât „face să se oprească”. Sincer, m-a speriat puțin. Când în sfârșit

l-am liniștit, nu a vorbit cu mine. A spus doar că trebuie să plec. Eu

i-am spus că nu pot până dimineață și mi-a spus să plec atunci. În aceasta dimineața,

când am terminat la duș, am ieșit să găsesc un trandafir roșu pe patul meu. ”

Pagina 15

- Un trandafir roșu?

„Da. Nicio notă sau nimic. Am presupus că este de la el, deoarece tu nu erai

Acasă.”

„Chiar dacă aș fi fost acasă, nu ți-aș fi lăsat un trandafir roșu. Nu știi

ce înseamnă asta?”

Nu știam ce înseamnă Talon și nu era tocmai floralul

tip. "Nu. Tu?"

„Jad, un trandafir roșu - un singur trandafir roșu - înseamnă dragoste. Talon te iubește. ”

Telefonul meu celular a alunecat din mâna mea și a zgâlțâit pe podea, inima mea

bătând.

„... de unde a luat un trandafir?” Spunea Marj când am luat telefonul la ureche.

„Îmi pare rău, ce?” Mi-au tremurat mâinile.

„Mă întreb de unde a luat un trandafir. Nu cultivăm trandafiri nicăieri pe

fermă. ”

Eram încă blocat pe „Talon te iubește”. Sudoarea mi-a acoperit palmele. Am stat

tăcut.

În cele din urmă, Marj a continuat. „Vreau să te întorci. Întoarce-te mâine dimineață, Bine?”

- Nu pot, am spus, încă tremurând.

„De ce naiba nu? Aceasta este și casa mea, la naiba.”

Încă nu-mi părăsisem slujba la biroul avocatului orașului Snow Creek. Plănuisem să-l sun pe șeful meu, Larry Wade, luni. Mâine a fost duminică. Revenind la Snow Creek m-ar împiedica să găsesc un nou loc de muncă în oraș. În plus, aş putea folosiți toate instrumentele de investigație de la biroul avocatului orașului pentru a face ceva a mea. Dar nu puteam să mă întorc și să locuiesc în casa lui Marj, nu cu Talon chiar jos sala. Orice a însemnat trandafirul, nu a însemnat că mă iubește. Nu mă dorea acolo și nu am putut să fac asta pentru mine. Văzându-l constant, dorindu-l - asta ar fi mai ușor să-mi smulg inima din piept cu mâinile goale.

„Știi unde aş putea închiria un apartament în oraș?”

„Nu închiriați un apartament în oraș. Rămâi cu mine.”

- Nu pot, Marj. Să vezi Talon ar fi prea greu și nu mă vrea Acolo.”

Marj strânse din dinți. Da, nu o puteam vedea, dar știam că o face.

"In regula. Te vom pune la cale mâine la hotel. Puteți rămâne acolo pentru o câteva nopți până când vom putea aranja un apartament pentru tine.”

„Eu ...” Doamne, de ce a fost atât de complicat? „Nu pot să mă întorc mâine. M-am epuizat toți banii mei pentru tariful taxiului pentru a ajunge aici.”

"Bani gheata? Ești îngrijorat de numerar? Îți voi plăti tariful, pentru numele lui Dumnezeu”.

„Ai făcut deja prea multe.”

„Nu, nu am făcut destul. Cel mai bun prieten al meu din întreaga lume a păstrat un secret de mine. Evident, nu am fost un prieten foarte bun.”

„Marj, ești cel mai bun prieten vreodată. Tu stii asta.”

A adulmecat în telefon.

Pagina 16

„O, Doamne, te rog, nu plânge.”

"Sunt bine. Te rog, lasă-mă să plătesc pentru tariful taxiului tău. Te voi ajuta cu hotel până când îți putem găsi un loc frumos de locuit pe care ți-l poți permite. Bine? Vă rog?"

"Nu. Nu mă gândeam. Un taxi aici, în oraș, va lua un card de credit. Voi fi bine."

Am inspirat adânc.

Mă întorceam la Snow Creek.

Pagina 17

CAPITOLUL TREI

TALON

Gura lui Ryan căzu într-un O în timp ce își turna un alt pahar de vin. El s-a oprit chiar înainte de a se revărsa. "Ce?"

- M-ai auzit, frate.

„Ești îndrăgostit de Jade?"

Am scos un chicotit. "Eu sunt. Adică, eram destul de sigură că eram, dar nu sunt sigur că știam de fapt până acum. "

"Grozav. Ea e minunată. Chiar și inteligent. Ea a prins la cramă imediat."

La naiba, da, a fost minunată și foarte inteligentă. Mai important, ea dădea și grijuliu. Și, desigur, fumând fierbinte. Practic, era perfectă.

"Grozav? Nu poți fi serios. "

„Bineînțeles că vorbesc serios. Dar lasă-mă să te întreb asta. Dacă ești îndrăgostit de ea, de ce naiba ai cerut-o să plece? "

„Pentru că, Ryan, tu și amândoi știm că nu am nicio treabă care să iubească pe nimeni. De ce ar vrea să fie însoțită de mizeria care este viața mea? "

„Viața ta nu trebuie să fie o mizerie, Tal. Puteți obține ajutor. ”

„Ultima dată când am încercat să primesc ajutor, am ajuns la urgență.”

"Asa de? Nimeni nu a spus vreodată că va fi ușor ”.

"Ușor? Nu sunt oare convenit pentru ceva ușor în acest moment? Viața mea a fost orice altceva decât.
”

Fratele meu mi-a pus mâna pe antebraț. Noi frații nu ne-am atins niciodată

unii pe alții și, deși știam că este pentru confort, nu mă făcea decât să mă simt inconfortabil.

„Știu că nu l-ai avut ușor.”

"Tu stii. Dar nu prea știi. ” Am dat jos o altă înghițitură de whisky.

Lucruri bune.

- Nu, nu, spuse solemn fratele meu. „Nici Joe, nici eu nu am pretins

știi exact prin ce ai trecut. Și niciodată nu te-ai deschis cu adevărat despre asta. ”

„Te-ai fi deschis despre asta, dacă ți s-ar fi întâmplat?”

Ryan clătină din cap. „Talon, sigur nu știu. Aș vrea să cred că aș fi făcut-o

am primit ajutor. ”

Mi-am bătut pumnul pe bară, făcând să clătine ambele clase. „Nu aveți

idee ce ai face. ”

Pagina 18

„Uite, n-am vrut să mă lovesc.”

Nu, frații mei nu au intenționat niciodată să lovească un nerv. Dar au făcut-o uneori. Si el

nu a fost vina lor.

- Îmi pare rău, am spus.

Am urât aceste două cuvinte și, de obicei, trebuiau să fie trase cu picioarele și

țipând de pe buzele mele. Au venit ceva mai ușor de data asta. De fapt, au fost

venind din ce în ce mai ușor de când îl cunoscusem pe Jade.

„Este în regulă, frate. Fără griji.”

Am terminat al doilea whisky. „Trebuie să încep.”

„Oh, nu, nu. Știi, Joe a menționat că Jade intră sub controlul tău
pielea cumva. Văd că a ajuns mai departe decât el sau eu am putut vreodată
imagina.”

Mi-am limpezit gâtul. Mai mult decât mi-aș fi putut imagina vreodată.

O să-l sun pe Joe. Vreau să vină și noi trei putem vorbi ”.

Am clătinat din cap. „Nu cred că o pot face.”

„Uite, ai venit aici. Pot conta pe degetele unei mâini câte
de câte ori te-ai străduit să vii să mă vezi. Ceea ce mă face să cred că este
ceva serios. Lasă-mă să te întreb, Tal. Ești gata să te întorci la document? ”

Am văzut odată un psiholog, dr. Melanie Carmichael. Douăzeci și cinci de ani
trecusem înainte să iau acea inițiativă. Douăzeci și cinci de ani ... De ce o făcusem?

Pentru Jade, desigur. „Nimic nu mai contează cu adevărat”, am spus. „Jade a dispărut”.

„Îi poți cere să se întoarcă.”

Mi-am încleștat maxilarul. „Nu pot”.

„Nu pricep. Te-a respins sau ceva? ”

"Nu."

„Deci nu știe că ești îndrăgostită de ea?”

- Nu, am spus din nou.

„Nu crezi că ar trebui să-i spui?”

Pentru a treia oară, am spus „Nu”.

Ryan își frecă bărbia. „Există vreo șansă să-ți întoarcă sentimentele?”

Cum am visat asta. O parte din mine nu dorea altceva decât pichetul alb
gard și Jade acasă, cu burta umflată cu copilul meu. Dar orice șansă de a
viața normală pentru mine fusese ștersă din existența mea acum douăzeci și cinci de ani. Făcut
ea îmi întoarce sentimentele? Cum a putut? Eram o mizerie dracului.

"Mă îndoiesc de asta."

"De ce ai spune asta?"

„Ei bine, unul, am dat-o afară din casa mea.”

Ryan dădu din cap. „Da, există asta.”

- Și mă cunoști, Ry. Sunt un dezastru. Merită ... mai bine. La naiba, ea merită

Cel mai bun.”

„Talon, tu ești cel mai bun.”

Nu m-am putut abține să-mi bat joc. „Nici măcar să nu mergi acolo cu mine. Sunt cel mai bun dintre nimic.”

Pagina 19

„Nu sunt de acord. Ești cel mai bun frate pe care l-aș putea avea.”

Mi-am dat ochii peste cap.

„Sunt serios. M-ai salvat în acea zi. Câți alți oameni ar fi făcut

acea? Ai fi putut cu ușurință să scapi. Erai mai mare și mai puternic.

Dar tu ai rămas acolo, lovind cu picioarele și țipând, scoțându-i de pe mine ca să pot obține

departe.” Ryan clătină din cap. „Mi-aș dori să existe o modalitate de a vă mulțumi pentru asta. niste o modalitate de a vă informa cât de recunoscător sunt că sunteți fratele meu.”

M-am răsucit în scaunul meu ca un copil mic, încurcându-mi treizeci și cinci de ani. Nu a fost prima dată când Ryan m-a înduioșat. Adevărul a fost, tot ce a făcut a fost să mă facă aș vrea să ascult unghiile pe o tablă.

„Ați fi făcut la fel și pentru mine.”

„Dar nu am făcut-o. Am scăpat. Aș fi putut să rămân și să te ajut să te lupți cu ei ”.

„Pentru numele lui Dumnezeu, Ryan, ai avut șapte ani. Erau trei bărbați mari.

Am avut noroc că unul dintre noi a scăpat. Ne-ar fi putut depăși cu ușurință pe amândoi.”

„Idea mea este că nu trebuia să te gândești la mine. Amândoi eram doar copii.

Majoritatea celorlalți copii s-ar fi gândit doar să se salveze, dar nu pe tine. Tu m-am gândit mai întâi la mine ”.

Lui Ryan îi plăcea să mă facă un fel de erou, dar un erou era atât de departe

ce eram. În prima zi când l-am întâlnit pe Jade, ea m-a numit erou pentru că am slujit în militar. l-am spus același lucru pe care i l-am spus lui Ryan acum. „Nu sunt un erou”.

„Ești pentru mine, frate.”

M-am răsucit din nou. Ar putea deveni mai incomod? Din fericire, gândurile mele au fost întrerupte de o lovitură în ușă.

Ryan se ridică. „Cine naiba ar putea fi asta într-o sâmbătă seară?”

Ușa se deschise cu un clic. „Talon este aici?”

Vocea surorii mele. Rahat.

Câteva secunde mai târziu, Marj s-a năpustit în camera familiei. „Deci iată-te. Aceasta s-ar putea să vă intereseze să știți că tocmai am terminat o conversație de o oră cu Jad. Cum ai putea fi atât de crud? ”

Sora mea, fiind cu zece ani mai mică decât mine, nu știa nimic despre acestea evenimente oribile acum douăzeci și cinci de ani. Mama fusese însărcinată cu ea la timp.

"Ce a spus ea?"

„Nimic pe care nu vreau să-l repet. Dar se va întoarce mâine. ”

Am deschis gura să vorbesc, dar ea a ridicat o mână.

„Nu te deranja. Nu se va întoarce la casă. Vreau să o facă, dar ea refuzat. Din cauza ta, se pare. Va sta în hotelul din oraș până poate găsi un apartament frumos. ”

Emoții groase ca siropul au țâșnit prin mine. Am fost tras în două sensuri. Bucurie că Jade se va întoarce războinic cu groaza cu gheare de fier a trecutului meu care ar veni în cele din urmă între noi. Mângâierea că nu va fi acasă, a ispită constantă pentru mine, ceartă cu o angoasă sfâșietoare pe care o va face ea să nu fiu acolo unde o puteam vedea în fiecare zi.

Sora mea fugea încă la gură. „Dacă vii vreodată între cele mai bune lucruri ale mele prieten și cu mine din nou, Talon, jur pe Dumnezeu că nu-ți voi mai vorbi niciodată.” Ea s-a întors cu fața către Ryan. - Și tu.

„Hei, ce am făcut?” Întrebă Ryan.

„Voi și Joe ascundeți ceva. Cred că Jade a dat peste sau poate amândoi am făcut-o când am găsit acele documente noaptea trecută.

Orice ai încerca să îmi ferii de mine, îl voi găsi. Nu subestima

pe mine.” Marjorie se întoarse cu un bufnit și ieși din camera familiei.

Ryan își strânse buzele. „Chiar nu-mi place unde se îndreaptă asta, frate.”

Mi-am infiltrat degetele prin părul întunecat. Nici eu.

Pagina 21

CAPITOLUL PATRU

JAD

„Nu este Ritz-ul, dar este mai bun decât locul în care am stat aseară.”

Marjorie s-a uitat la mine, cu ochii mari. „Unde ai stat azi-noapte? Sau eu vreau să știu?”

„Un mic sac de purici numit Crazy Hearts Motel.”

Marj clătină din cap. „Oh, Jade, acesta este cel mai rău. Ei închiriază camere pe oră acolo și am auzit că au o problemă cu ploșnița.”

Rahat. Acum am mâncat peste tot. Psihosomatic. A trebuit să fie. „Încerc să economisesc pentru un avans pe o mașină, Marj.”

Marj mi-a înconjurat brațele. „Atâta timp cât sunt pe acest pământ, tu niciodată trebuie să rămâni într-un astfel de loc. M-ai citit?”

„Știi că urăsc să profit de oameni.”

„Ești cel mai bun prieten al meu din întreaga lume. Vreau să profiti de mine.

Ceea a mea este a ta.”

Am zâmbit, cu ochii înfundați puțin. Marjorie a fost cu adevărat cea mai bună prietenă din lume.

Chiar dacă era o primadonă răsfățată în anumite privințe, ea a fost una dintre cele mai multe oferind oamenilor pe care i-am cunoscut. Nu aveam nicio îndoială că îmi va da cămașa de pe spate, dacă aş avea nevoie

aceasta. M-am așezat pe patul queen-size în camera modestă a Hanului Snow Creek. Eu ar putea rezolva asta câteva zile până când voi găsi un apartament.

Marj s-a așezat lângă mine. „Ei bine, este duminică și, după cum știi, nimic nu este deschis un oraș mic. Primul lucru mâine, tu și cu mine mergem la vânătoare de apartamente. ”

Am râs. „Mâine primul lucru trebuie să merg la muncă. Nu am primit niciodată șansa de a renunța la slujbă și acum mă bucur că nu am făcut-o. ”

Marj îmi dă un pumn prietenos în braț. „Touché. Atunci mâine dimineață, eu va începe să caute apartamente pentru tine. ”

Da, Marj era o persoană dăruitoare. Cu toate acestea, nu eram sigur că ideea ei de un potrivit apartamentul pentru mine s-ar potrivi cu al meu. Fără îndoială că ar găsi pe cineva de lux loc pe care nu mi-l permiteam. „Ar fi foarte frumos dacă ai face asta. Cu siguranță economisește-mi mult timp. Dar știi că îmi permit doar minimul. trebuie sa economisesc pentru o mașină și plățile mele pentru împrumutul studentesc încep luna viitoare. ” M-am cutremurat

gândiți-vă la plata mare care ar fi extrasă din contul meu de verificare.

„Toate acestea ar fi un punct discutabil dacă te-ai întoarce în casă.”

Pagina 22

Am clătinat vehement din cap. „Nu pot”.

- Dar poți, Jade. Dacă ești cu adevărat îndrăgostit de fratele meu, trebuie să vorbești el și rezolvă asta ”.

„Nu se poate rezolva. A fost în față cu mine. Mi-a spus că nu poate iubi niciodată și am crezut când a spus-o. Nu am niciun motiv să presupun că s-a schimbat. ”

„Acesta este cel mai ridicol lucru pe care l-am auzit vreodată. Talon poate fi liniștit și el

poate avea unele lupte în viața lui, dar este la fel de capabil de iubire ca oricine. El este un minunat frate și ar face orice pentru mine sau Ryan sau Joe. Stiu. El are multă dragoste de oferit, Jade. Nu renunța la el ". Mi-a strâns mâna. „În plus, eu mi-ar plăcea să te aibă cumnată. "

Nu m-am putut abține să nu râd în hohote. "Asta nu se va intampla niciodata."

"Niciodata sa nu spui niciodata."

Dar am vrut să spun niciodată. „Marj, ceva mănâncă Talon. Adică serios.

Ceva îl roade constant, otrăvindu-l. Nu știu ce este,

și chiar dacă l-aș întreba despre asta, ar înghesui ca întotdeauna. Până să poată înfruntă ceea ce îl mănâncă viu, nu mă poate iubi. Este incapabil de asta. Spunea mie adevărul când mi-a spus că nu mă va iubi. Am intrat în el știind. eu doar nu mă așteptam să mă îndrăgostesc de el. "

„Nu cred că Talon a avut vreodată o prietenă”, a spus Marj. „Chiar și înapoi

școală. Îmi amintesc de întâlnirile lui Joe și Ryan, dar nu-mi amintesc niciodată că Talon a adus o fată Acasă. Eram doar un copil, în jur de cinci ani, așa că aș fi putut cu ușurință să-mi lipsească ". Ea a curățat-o

gât. „Și știu că are femei în oraș”.

Pumnalul a intrat din nou în inima mea. Știam despre tartele lui Talon în

oraș. Făcuse asta destul de clar când mi-a spus cum i s-a făcut sângele

la fiecare șase luni pentru boli cu transmitere sexuală și prezervativele folosite întotdeauna. Acesta a fost unul activ sexual

persoană. De ce altfel ar fi atât de obsesiv-compulsiv când își va lua sângele

testat atât de des?

Mi-am mușcat buza.

- Îmi pare rău, a spus Marj. „Nu m-am gândit la cât de greu ți-ar fi să auzi
acea."

Am clătinat din cap. „Nu sunt noutăți pentru mine, crede-mă. A fost în față cu mine

despre cum vede el femeile. El ia ceea ce este oferit și apoi pleacă. Știam că

când am intrat în el, așa cum am spus. Nu ar trebui să fiu surprins de nimic din toate astea. Tocmai am avut

am sperat ... ”

"Ce? Că l-ai putea salva? ”

O lacrimă mi-a scurs pe obraz în timp ce am dat din cap.

„Oh, Jade. Îmi pare atât de rău. Dar știi la fel de bine ca mine că nimeni nu poate salva Talon cu excepția lui Talon. ”

Asta îmi dorisem? Să fii salvatorul Talon Steel?

Pentru prima dată, mi-am recunoscut-o. Da. Voiam să-l salvez.

Orice l-ar mânca înăuntru, am vrut să fiu eu cel care să-l eliberez de el.

Și eu eșuasem.

M-am întors în umărul lui Marjorie și am plâns.

Pagina 23

Larry m-a chemat în biroul lui imediat ce am ajuns în dimineața următoare. A stat la el birou, blond și chel ca întotdeauna, purtând un blazer bleumarin care părea prea strâns peste umeri. Am luat loc în fața lui.

„Te descurci bine azi, Jade?” el a întrebat. „Ochii tăi sunt puțin roșii.”

Mi-am limpezit gâtul. De când plângusem jumătate de noapte, ochii mei arătau ca un iad.

"Sunt bine. Am avut un atac alergic în această dimineață, dar am luat un antihistaminic, așa că o să fac

fii bine în curând. ”

„Un antihistaminic?”

"Nu vă faceți griji, cei care nu sunt somnoroși."

"Bine bine. Am o nouă misiune la care vreau să lucrezi. Am nevoie de ceva anchetă grea. ”

Noua misiune? Mi s-a părut grozav. Orice care să-mi scape mintea necazuri. "Mă bucur să fiu de ajutor. De ce ai nevoie?"

„Am nevoie să dezgropi orice informație poți găsi despre familia Steel.”

Am smucit în scaun, dar m-am prins. Atât de mult pentru a-mi scoate mintea de la mine necazuri. „Familia Steel? Te referi la Marjorie și la frații ei? ”

Larry dădu din cap și luă o înghițitură de cafea. "Da."

„Pot să întreb pentru ce caz este vorba?”

„Poți să întrebi, dar nu pot să-ți dau un răspuns. Este clasificat. ”

Clasificat, într-adevăr. Știam destul de bine că etica lui Larry era flexibilă. El am vrut informații despre Steels dintr-un anumit motiv și aș paria că nu are nimic de a face cu orice caz actual. El menționase când mi-am început prima oară slujba că o făcuse știa Oțelurile încă de mici. Ceva mi-a negat la ceafă.

Larry nu avea nimic bun.

După ce Larry a insistat, în ciuda nenumăratelor mele conflicte de interese, că lucrez cazul împotriva lui Talon, când fostul meu logodnic l-a făcut să fie arestat pentru agresiune și baterie, Știam că etica lui era practic inexistentă. Nu scotocisem prea mult luând cazul lui Talon pentru că aș fi vrut să mă asigur că este tratat corect și nu trebuie să facă orice timp de închisoare. Îi făcusem o afacere destul de dulce, dar mă făcusem o promisiune, de asemenea. Niciodată nu aș mai compromite etica mea pentru această slujbă alte.

Eram pe punctul să mă întorc la această promisiune.

Nu m-am amăgit o milisecundă de motivul pentru care Larry a vrut să sap informațiile despre Steels au avut vreo valabilitate, dar am avut propriile mele motive dorind să aflu mai multe despre ele și cu sursele orașului la dispoziția mea, aș face-o fii într-o poziție excelentă pentru a afla exact ce am vrut.

Așa că am zâmbit și am dat din cap. "Absolut. Mă bucur să o fac. Există vreun tip de informații în special pe care le căutați? ”

Larry mi-a întins un teanc de dosare Manila. „Au existat unele speculații despre asta Bradford Steel a fost implicat în criminalitatea organizată și spălarea banilor. ”

Tatăl lui Talon? „Cred că nu înțeleg de ce este de importanță.

Pagina 24

Bradford Steel a murit. Ai motive să crezi că Oțelurile sunt încă implicate? ”

- Asta face parte din ceea ce vreau să afl, Jade. Chiar dacă nu sunt, multe dintre ele activele ar putea fi confiscate ca bani murdari. Dovezile noastre se întorc mai departe decât Bradford. Tatăl său, George Steel, ar fi fost, de asemenea, implicat. ”

„Și ce dovezi ar putea fi aceasta?”

Clasificat. Am auzit cuvântul înainte să-l spună.

„Mă tem că e clasificat”.

„Nu este acest lucru puțin în afara jurisdicției noastre? FBI-ul nu ar trebui să fie implicat? Sau la cel puțin Biroul de Investigații din Colorado? ”

„Mă întrebi?”

„Încerc doar să înțeleg exact ce căutați.”

„Aruncă o privire prin fișierele pe care tocmai ți le-am dat. Vor fi un bun punct de plecare.

Nu vreau să aduc Biroul decât dacă găsim ceva greu. De aceea suntem păstrând acest lucru local și sub împachetări pentru moment. Niciun motiv pentru a înșela viața frumosului

oamenilor le plac Oțelurile dacă nu trebuie, nu? ”

Am dat din cap. "Dreapta. Înțeleg."

Am înțeles bine. Larry a vrut să înșurubeze oțelurile și m-am îndoit că ar fi avut orice legătură cu crima organizată sau cu banii murdari.

Deci așa face trei investigații. Așa investiga Oțelurile pentru Larry. Așa face și eu investighează Oțelurile pentru mine. Și al treilea, pentru Marj. Săptămâna trecută am terminat-o un pic de investigare a noastră în subsolul fermei. Noi am venit peste certificatul ei de naștere, dându-i prenumele ca Angela, lucru pe care nu l-a făcut niciodată știa. Tatăl ei îi spusese întotdeauna că prenumele ei era Marjorie și ea nu aveam un prenume. Am găsit și certificatul de căsătorie pentru Bradford și

Daphne Steel, părinții lui Marjorie. Certificatul enumerase numele de fată al lui Daphne ca Wade, mai degrabă decât Warren, ceea ce Marjorie crezuse întotdeauna că este.

Am luat dosarele de fișiere. - O să mă înțeleg. Când aveți nevoie de aceste informații? ”

„Cât mai curând posibil, deși nu am un anumit termen. sunt mai mult sunt interesat de informații corecte și cred că va trebui să faceți ceva găsește ceea ce am nevoie. Deci nu mă aștept să te grăbești. Fă doar ce poți și ține-mă la curent cu fiecare câteva zile ”.

Am dat din cap. „Înțeles”.

„Și între timp, dacă am nevoie de tine să lucrezi la ceva mai important, o voi face doar scoate-te de aici câteva zile. ”

Am dat din nou din cap și am plecat. Am intrat în biroul meu și m-am așezat la biroul meu. Înainte să chiar m-am uitat în dosarele de fișiere, am decis să fac o mică investigație a mea.

Am introdus parolele corespunzătoare pentru a accesa înregistrările din Colorado. În primul rând, certificat de căsătorie.

Am tastat Steel, Bradford și Wade, Daphne.

Nimic.

Pielea mi s-a răcit. Văzusem cu ochii mei certificatul de căsătorie original, și a fost între Bradford Raymond Steel și Daphne Kay Wade.

Mi-am luat rulmenții și am scris în Steel, Bradford și Warren, Daphne.

Pagina 25

Bingo. Toate celelalte de pe certificat erau aceleași - datele lor de naștere, data data căsătoriei, semnăturile ...

Inima mea a sărit. A fost certificatul de căsătorie pe care l-am găsit eu și Marjorie fals? Sau cineva a intrat în baza de date Colorado și a schimbat-o pe Daphne Nume?

Apoi am accesat înregistrările nașterii. Am tras-o pe a lui Jonah, a lui Ryan și a lui Talon. Toate

erau identice cu copiile pe care le găsisem în subsolul Steels. Am inspirat și am tastat în Angela Marjorie Steel.

Fără înregistrări.

Am tastat Marjorie Steel.

Bingo din nou. Certificatul de naștere al lui Marj a apărut, minus numele ei necunoscut.

De ce ar schimba cineva acestea? Din nou, m-am întrebat dacă am găsit documentele au fost falsuri sau dacă cineva a accesat baza de date Colorado. Care ar să nu fie un lucru ușor de făcut.

Cu excepția cazului în care cineva ar fi fost un avocat al orașului? Am clătinat din cap, ștergând gândul.

Larry avea același acces la fișierele pe care le aveam și eu. Nu avea autoritate să se schimbe lor. Dacă avea acel gen de autoritate, cu siguranță nu avea nevoie ca eu să fac al lui cercetând pentru el.

Nu-mi puteam imagina cine ar putea avea acea autoritate și cine Steels - sau posibil altcineva - ar fi putut ajunge să facă modificările. Sau de ce au vrut modificările făcute oricum.

Am făcut copii rapide ale ambelor documente pentru a-i arăta lui Marj mai târziu. Apoi am deschis primul dosar de pe teanc pe care mi-l dăduse Larry.

Era plin de înregistrări de conturi bancare din Insulele Cayman. Criminali des și-au păstrat banii în băncile din Cayman din cauza legilor privind secretul bancar și au redus impozitare. Acestea au fost, de asemenea, motive perfect bune pentru oricine are mulți bani bancă acolo ... și oțelii au avut mulți bani. Mai mult decât aș fi putut chiar mi-am imaginat, în timp ce treceam prin aceste conturi bancare.

Erau conturi bancare în toate numele Steels și multe în numele I se presupunea că erau corporații inutile înființate pentru a muta fonduri. Totuși, nu am văzut orice iesit din comun. Oțelurile aveau bani. Cu siguranță nu a fost delict.

Și doar pentru că au bancat în Cayman nu a însemnat în mod automat al lor banii erau murdari.

Următoarele două foldere conțineau mai multe conturi bancare, dintre care unele erau depășit fără speranță.

Ochii îmi ieșeau din uite la toate numerele.

Am simțit că lucrez la scopuri încrucișate. Amândoi am făcut și nu am vrut să găesc ceva. Cu siguranță nu am vrut să aflu că au fost implicate Oțelurile ceva ilegal, dar am vrut să găesc ceva care să mă ajute să descopăr secret pe care Talon îl păstra și că Jonah și Ryan îl ajutau să păstreze.

Aceste conturi bancare nu m-au ajutat să-mi dau seama de ce certificatul de căsătorie iar certificatul de nume fusese schimbat.

M-am îndoit că banii lor erau murdari, cel puțin nu banii actuali din oțel. Eu

Pagina 26

asistase cât de mult au lucrat atât Jonah cât și Ryan la fermă. Talon și când era afară la livezi. Știa lucrurile sale și abia așteptam până la Fuji merele erau gata. Și piersicile ... Piersicile din pantă vestică Colorado ... Nimic mai bine.

Mai multe extrase bancare în dosarul următor. Larry îmi dăduse doar bancă conturi?

La ora unu, am luat o pauză rapidă pentru a merge până la Rita's Café și pentru a lua ceva quiche de spanac, apoi m-am întors direct la muncă.

Pe la două și jumătate, Larry a intrat în biroul meu. "Cum stă treaba?"

Am ridicat ochii din contul milionar bancar pe care îl examinam, cu gâtul acum rigid și dureros. „Încă mă uit prin fișiere.”

Scoase un chicotit. „Da, sunt multe. Dacă există un lucru, Oțelurile ai, sunt bani. ”

Am zâmbit. „Vreți ceva anume pe care doriți să îl caut?”

„Doar orice nu pare chiar corect. Faptul că bancează în

Caimanii și în Elveția sunt un steag roșu, în ceea ce mă privește. ”

Am dat din cap. "Poate fi. Deși s-ar putea să banceze acolo doar din cauza legilor ”.

„M-am gândit la asta, dar mai bine să mă feresc decât să-mi pare rău. Să vedem ce putem găsi. ” El a ieșit pe ușă.

De ce aveam senzația distinctă căruia mă plătea orașul Snow Creek

lucrează murdar altcineva?

Am plecat la dreapta la ora cinci, cu ochii încrucișați de toate numerele. Încă un dosar

să ne uităm, dar ar aștepta până mâine. O zi întreagă de muncă și tot ce am avut

am aflat că oțelurile erau încărcate. Că au fost mereu încărcate.

M-am oprit din nou la Rita, am luat un sandwich și m-am îndreptat pe stradă spre a mea

hotel. A trăi într-un oraș mic a fost grozav. Totul era la câțiva pași. Eu

s-ar putea să nu-i placă când a venit iarna, dar chiar acum a fost perfect. Până iarna, poate aș face-o

am economisit suficient pentru o mașină.

În camera mea, mi-am vărsat îmbrăcămintea de lucru, mi-am spălat machiajul de pe față și mi-am luat

într-o pereche de decupaje și un tricou David Bowie. Nu adusesem dosarul suplimentar

acasa așa cum aș avea în mod normal. Chiar aveam nevoie de o pauză de la aceste numere. Eu

am luat o sticlă de apă din mini-frigiderul meu și m-am așezat pe pat să mă mănânc

sandwich.

La jumătatea primei mele mușcăături, a sunat o bătaie la ușă. „Stai”, am spus,

gura mea plină de curcan.

Am înghițit mușcătura, am luat o băutură rapidă de apă, am trecut la ușă și

a deschis-o.

Pagina 27

CAPITOLUL Cinci

TALON

A rămas doar acolo, arătând delicioasă în blestemele alea afurisite de Daisy Duke

și un tricou David Bowie. Aș fi crezut că este prea tânără ca să fie fan Bowie.

Tot ceea ce. Cuvântul „Bowie” era întins peste țâțele ei delicioase.

Dacă abia acum trei nopți o dădusem afară din casă și din

viata mea? Stătea în picioare, cu mâinile pe șolduri, cu buzele de rubin strălucitoare, cu auriu-părul căprui cădea peste umerii ei, iar inghinele mele se strângeau. Cum am avut vreodată credeam că aș putea trăi fără ea?

Am iubit-o. Mi-a fost greu să-i recunosc asta lui Ryan aseară, pentru că așa am făcut-o

De fapt, am recunoscut-o mie. Dar oare? Într-adevăr? Nici nu știam ce dragoste a fost, cel puțin nu acest tip de dragoste. Poate că simțeam cu totul altceva. Eu probabil nu avea capacitatea de a iubi.

Cu toate acestea, cuvintele „Te iubesc” erau pe vârful limbii în timp ce mă uitam în ea ochii albastru-argintii.

„Ce vrei, Talon?”

A ei. Am vrut-o. Doar să o văd din nou mi-a făcut greu pula, dar nu am putut apuca-o și sărută-o, nu după cum am tratat-o.

„Vrei să vorbești de fapt sau vei rămâne acolo cu tine gura deschisă?”

Apoi din nou...

Am pășit prin ușă, am apucat-o de umeri, am tras-o spre mine și mi-a lipit buzele de ale ei.

Mi-a deschis instantaneu, așa cum știam că va face. Nu ne-am putut opune reciproc.

Era la fel de obsedată de mine ca și eu de ea?

Smack! A rupt sărutul și m-a îndepărtat de ea. Greu. Spatele meu a lovit zid chiar lângă ușa care era încă deschisă.

- Oprește-te, spuse ea, cu ochii aprinși. „Asta nu va funcționa de data aceasta.”

„A funcționat de fiecare dată”, am spus.

„De fiecare dată nu mă izgonisei din casa și din viața ta.

Astea sunt tâmpenii, Talon. Nimic mai mult decât prostii. Acum te-am întrebat o dată înainte.

Ce faci aici?"

Ce făceam acolo? Nu i-am putut răspunde când nu știam. Tot ce știam este

Pagina 28

că a trebuit să o văd, să o ating, să știu că există încă în univers. "Tu...

vrei să mergi la cină? "

A arătat spre o jumătate de sandviș și o geantă de luat masa de la Rita care stătea pe pat.

„Am luat deja cina și aș vrea să mă întorc la ea. Așa că te rog să pleci. "

M-am întors și am închis ușa camerei ei de hotel, închizând zăvorul.

- Ți-am spus, pleacă. Buzele ei pline tremurau.

Doamne, am vrut-o. Corpul meu a reacționat chiar la prezența ei. Am tremurat în fața ei,

efectul la fel de neliniștitor pe cât de trezitor. Cum am fost atât de prost să gândesc asta

alungarea ei din casa mea ar face ca dorința să meargă mult?

Nu fusesem așa de prost. Știam că nu voi fi niciodată liber de ea.

M-ar putea ajuta? Ar putea să mă vindece?

Nimeni nu m-a putut vindeca. Eram un om spart, un suflet spulberat. Dar când eram cu

Jade, în brațele ei, cu buzele pe ale mele, am devenit altcineva. Cineva aproape ...

special. Special nu m-a făcut mai puțin spart sau mai puțin spulberat, dar a dat

ceva ce nu am mai avut până acum.

Speranță.

- Am spus să plec, repetă ea.

I-am datorat atât de mult. Aș merge și nu m-aș mai întoarce până nu mă va invita ea.

M-am întors spre ușă, cu privirea îndreptată spre ochiul de la nivelul ochilor. Vă rog,

Talon. Las-o în pace. Ea merită asta. La naiba, ea merită tot ce e mai bun.

Dar picioarele mele erau blocate în blocuri de beton.

„Fugi, băiete. Alerga."

Râsul malefic al celor trei mascați se învârtea în jurul capului băiatului, aproape vizibile - vârtejuri negre de fum transformându-se în imagini diabolice.

„Ce aștepti, băiete? Am lăsat ușa deschisă pentru tine. Nu vezi lumina de sus? Cât timp a trecut de când nu vezi lumina, băiete? ”

Băiatul stătea la baza scării, în pivnița întunecată și rece, unde se afla ținut. Terminaseră cu el și apoi îl conduseră, cu picioarele oscilante ca jeleul spre palier, unde ușa deschisă arăta drumul spre lumina zilei.

La mântuire.

Picioarele îi mâncară să alerge, să urce scările și să nu se uite niciodată înapoi.

Dar nu l-ar fi lăsat niciodată să plece. A fost o tachinare, la fel ca toate celelalte tachinări care i-a amuzat pe cei trei monștri. Mai încercase o dată. Ajunsese la acest vârf a scării și apoi a fost apucat și forțat înapoi în jos. Pedepsa lui a avut

L-am luat pe cel mare, cel cu tatuajul păsării în flăcări, în gură.

- Continuă, băiete. Poti pleca. Am terminat cu tine. ”

Cât de mult dorea să scape. Cum voia să alerge până când picioarele lui puteau nu-l duce mai departe.

Dar picioarele lui erau blocate în blocuri de beton.

Pagina 29

Nu puteam pleca. Am vrut să plec de dragul ei, dar nu am putut. Eram prea slab. De asemenea slab să urce scările departe de ea. M-a apucat. Nu am înțeles dar era acolo. Oricât de sigur va răsări soarele mâine, era acolo.

M-am întors spre ea, cu mâinile din nou pe șolduri, cu buzele roșii umflate de la noi sărut scurt. M-am îndreptat încet spre ea, luând în ea toată dulceața, bunătatea ei, inima ei curată. Când am fost suficient de aproape încât să-i ating brațul, m-am uitat în ea cu oțel privirea albastră și mormăi un singur cuvânt.

"Vă rog."

Liniile frumoase ale feței ei s-au înmuiat. „Ar putea fi prima dată când o voi face vreodată

Te-am auzit spunând acest cuvânt, Talon. Adică în afara căldurii pasiunii.”

Faptul că avea dreptate mi-a lovit intestinul ca o cărămidă. M-aș fi împietrit atât de mult viața mea că am fost incapabil de curtoazie comună?

Am avut.

I-am atins unul dintre obraji, aruncând cu degetul mărul. Pielea ei era moale ca mătasea dedesubt vârful degetelor. Ea a închis ochii, întorcându-se în mâna mea. M-a pășunat încet palma cu buzele ei.

Am coborât capul și mi-am atins gura de a ei. A deschis, ca întotdeauna a făcut, dar acest sărut a fost diferit. Atunci mi-a venit în minte de ce.

Îi dădeam un sărut.

Cuvinte atât de simple. Atât de simplu și atât de aparent, dar ceva care eludase eu atata timp.

În loc să-i iau un sărut, îi dădeam un sărut.

Și a fost într-adevăr un sărut dulce.

Ea și-a alunecat limba moale de a mea, perfuzându-mă cu căpșuna ei ...

esenta de sampanie. Ea și-a îmbinat corpul cu mine, cu sânii ei moi apăsând pe pieptul meu. Deși pula mea a fost tare, așa cum a fost întotdeauna în prezența ei, a mea primul gând nu-i intra în pantaloni, așa cum era de obicei. Primul meu gând a fost arătându-i că și eu aș putea da.

Îmi dorisem să îi dau doar de ceva vreme. Poate că începusem asta călătorie, dar cu acest sărut, am dat din toată inima și din suflet. Tot ceea ce am fost, oricât de frânt ar fi, i-am dat-o cu acel sărut. I-am dat-o fără nicio idee de a obține ceva în schimb.

Și în toate dăruirile, am primit ceva mult mai dulce. Sărutul pe care l-a dat

înapoi am fost mai frumos și mai profund decât orice sărut pe care l-am împărtășit. Aceasta

nu a fost sărutul nostru cel mai pasionat, nu a fost cel mai feroce sărut al nostru, dar a însemnat așa

mult mai mult decât toate aceste sărutări puse laolaltă.

Te iubesc, Jade. Iubesc-

A rupt sărutul, s-a împiedicat înapoi și și-a încrucișat brațele peste piept.

„Te rog”, am spus din nou. Am împins-o mai mult înapoi până când picioarele ei au lovit patul și ea s-a așezat. M-am așezat lângă ea și am sărutat-o din nou, încet, încet, alunecându-mi mâna jos, cuprinzând una din movilele ei moi. Mi-am lipit buzele de gura ei frumoasă,

Pagina 30

și apoi m-am tras înapoi și pur și simplu am privit-o câteva secunde puține. Apoi eu

a sărutat-o din nou. I-am tras rezervorul în sus și i-am desfăcut sutienul. Doamne, o asemenea frumusețe.

Jade era o zeiță. Nu a rezistat când i-am lins sfarcurile. Au fost duri, dar eu

a apăsat nevoia de a le ciupi și a le mușca. Le-am vorbit cu blândețe și apoi eu

s-a întors la fața ei, sărutând din nou acele buze pline de cireș.

Mi-am strecurat buzele peste gâtul ei. M-a ridicat și mi-a cuprins obrazul, degetele

cald și satinat. Am ridicat capul și m-am uitat în ochii ei, cu privirea ei albastră topindu-se

pe mine. Cu degetul mare, mi-a tras de buza inferioară.

- Scoate-ți cămașa, spuse ea.

Am clătinat din cap. Am vrut ca asta să fie mai întâi despre ea.

Am stat și am împins-o în jos, așa că stătea întinsă pe pat. Am alunecat-o de pe Daisy

Dukes și lenjeria ei intimă și și-a întins picioarele când am îngenuncheat pe podea. Încet, eu

mi-am mângâiat limba în fanta ei în timp ce mă întindeam în față și îi apucam sânii,

strângându-i ușor.

Ea gemu. Doamne, sunetul dulce. Nu aş putea trăi niciodată fără să le aud

suspine melodice de la Jade. I-am dat unui sfarc o ușoară modificare. Nici o ciupeală tare ca ea

era obișnuit de la mine.

- Mai mult, Talon. Ciupiți-mă. ”

Am clătinat din cap printre coapsele ei și am continuat să-i ling lingurile pliante. A ei

gustul de mosc muscat m-a entuziasmat și am inspirat, savurând mirosul, precum și cel de aromă. Doamne, a fost uimitoare. Oftele ei au ajuns la urechile mele și nu m-am putut abține eu insumi. Un braț a rătăcit în sus și am ciupit un mamelon.

A smucit sub mine. Un alt geamăt moale i-a scăpat din buze.

Am continuat să o mănânc, sugându-i smântâna dulce. Sucurile ei s-au aruncat peste mine bărbie.

Când era bună și umflată și o simțeam pe margine, am împins două degetele în interiorul căldurii ei. A culminat în jurul meu. Fiecare dintre contracțiile ei convulsie prin mine, ducându-mă la cel mai înalt vârf din Colorado. Fiecare tremur, fiecare cutremur - le-am simțit ca și cum ar fi ale mele, ale pulsului, ale cocoșului trepidant.

Când eliberarea i s-a potolit, m-a tras la ea și m-a sărutat cu putere.

amestecarea salivei noastre cu sucurile ei m-a intoxicat. Mi-am învățit limba a ei, luând aroma, pasiunea ... până când mi-am amintit că voiam doar să dau.

A rupt sărutul, împingându-mă ușor. „Te rog, Talon, scoate-ți cămașa, da-ti jos pantalonii. Vreau să-l sug pe cocoșul ăla superb. ”

Cum aş putea refuza asta? M-am mișcat ușor, plănuiind să stau în picioare, când din nou amintit. Este vorba despre ea. Doar ea. Vreau sa-ti dau. "Nici un bebelus. Este vorba despre tu."

Ea scoase un chicotit. „E drăguț, într-adevăr, dar crede-mă, e vorba de supt pe mine. Doresc să o fac chiar acum. ”

În ciuda numelui meu, nu eram din oțel. Mi-aș lua cuvântul că ea am vrut asta, pentru că la naiba, sigur am făcut-o. Eram mai greu decât am fost vreodată. Am stat și dezbrăcată încet, privirea ei de foc albastru deschis nu rătăcea niciodată de la mine. Când cocoșul meu

cap.

La dracu ... am adunat până la ultima bucată de voință pe care o aveam. Doream să explodez pe gâtul ei, dar am vrut să dureze și această senzație uimitoare. A luat așa ceva grijă, plouând săruturi minuscule de-a lungul părții inferioare și apoi rotindu-și limba peste mine mingi în timp ce mă lucra cu pumnul ei. Tremurături au trecut prin mine, fierbându-mi sângele în venele mele. Când și-a întors gura la cocoșul meu și s-a aruncat asupra mea, eu aproape că l-a pierdut.

Dar nu, am vrut să intru în cea păsărică dulce a ei. Inima îmi zbârlește, eu am scos-o de pe penisul meu, am întors-o, am aplecat-o peste pat și am plonjat în interiorul căldurii ei umede.

Și din nou acel oftat blând - mângâierea blândă a corzilor vocale pe care o iubeam - i-a scăpat buzelor când am intrat în ea. Cu acel suspin a devenit a mea.

Sau măcar mi-am imaginat că ea ar putea fi a mea.

Pereții ei s-au încleștat în jurul meu, potrivindu-mi penisul ca și cum universul ar fi aruncat ea să fie potrivirea mea perfectă. De parcă ar fi fost creată pentru mine. Doar eu.

Am împins și am împins și am împins și am împins și am împins - tremurând, tremurând - până când m-am retras și am dat-o peste cap, astfel încât fața ei frumoasă să fie vizibilă pentru mine. A ei

privirea mi-a prins-o și, Doamne, aș putea să mă înec în acei ochi strălucitori. M-am așezat pe pat, ea încă întinsă și mi-a îndesat din nou cocoșul. Am ridicat un picior al ei peste umărul meu, deschizând-o ca să mă ia pe deplin.

Închise ochii și gemu. „Doamne, Talon, e atât de bine. Mi-ai lipsit.”

Îmi era dor de mine? I-am apucat ambele țâțe frumoase și i-am strâns sfarcurile greu. Le-am ciupit așa cum i-a plăcut.

Cuvinte încordate la buzele mele. Cum am vrut să spun că și eu mi-a fost dor de ea. Că viața mea fusese goală timp de trei zile fără ea. În schimb m-am aplecat și m-am sărutat o încet, trăgându-și unul dintre sfarcuri.

A zguduit împotriva mea. „Talon, vin din nou. O, Doamne, vin.”

A convulsionat în jurul arborelui meu, iar eu am strigat. Eram la marginea prăpastie, privind în jos în nirvana, dar nu eram pregătită să vin. Am încetinit-o împinge puțin, dorindu-mă să aștept. Dar era prea tarziu.

Încă o plonjare și am izbucnit în interiorul ei, oferindu-i tot ceea ce eram.

Prin fiecare spasm care mă trimitea din ce în ce mai departe în cer, am dat. Și eu a dat. Și i-am mai dat ceva. Când punctul culminant a scăzut, am tras-o la mine, mi-a înfășurat picioarele în jurul meu și a sărutat-o încet, așa cum am făcut la începutul anului această dragoste. M-am uitat adânc în acei ochi albaștri oțeluși, dorind să-i dau uniform mai mult - tot ce era inima mea, sufletul meu.

Aș putea?

Întrebarea era discutabilă. I-o dădusem deja. M-am rugat doar ca ea l-ar păstra în siguranță.

Pagina 32

CAPITOLUL ȘASE

JAD

Atât de tandru, m-a sărutat.

Cum am lăsat acest lucru să se întâmple? Îmi dorisem atât de mult să fiu puternic, dar orice fortăreață eu

posedat era inutil în ceea ce privește Talon Steel. M-aș preda mereu

către el. Singura mea scăpare ar fi să părăsesc Colorado cu totul și să ajung la fel de departe de la el cât am putut.

Dar nu aș face asta. Colorado a fost casa mea. Trăisem aici toată viața mea. aș putea întoarce-te la Denver, dar el mă va găsi.

Am vrut să mă găsească.

Te iubesc. Cuvintele alea stăteau pe marginea buzelor mele, înfometându-mă să scot. Eu mi-a închis gura. Nu era pregătit să audă aceste cuvinte.

Și nu eram pregătită să le spun.

S-a îndepărtat de sărut și s-a uitat în ochii mei, cu propriul său negru aprins. Eu

l-a așteptat să vorbească, dar nu a făcut-o.

"Talon."

Și-a arcuit sprâncenele.

„Asta nu ar fi trebuit să se întâmple.”

Mă așteptam să fie de acord cu mine. El a fost întotdeauna de acord cu mine despre asta. A avut întotdeauna am fost cel care a spus că nu se va îndrăgosti niciodată de mine, că asta nu s-a întâmplat din nou.

În schimb, el a spus: „Asta trebuia să se întâmple, Jade”.

Habar n-aveam ce voia să spună și rugându-l să-i explice nu ar fi bine.

Talon nu a explicat lucrurile.

„Mă bucur că s-a întâmplat”, am spus cu vocea joasă.

Ochii lui întunecați mocneau. „Mă bucur că te-ai întors.”

Sprâncenele mi s-au ridicat. Îl auzisem corect? "Tu esti? M-ai dat afară, tine minte?"

„Am greșit să fac asta.”

- Ai fost?

"Da. Ești cel mai bun prieten al lui Marj. Ea te vrea aici. Are nevoie de tine aici. "

Mi-a căzut inima. Barierele se ridicaseră încă o dată. S-a bucurat că m-am întors

De dragul lui Marj, nu al lui.

Pagina 33

Știam mai bine decât să încerc să ajung la Talon când era închis. Nu am făcut-o crede-l pentru un minut, dar presându-l nu ar face bine. Când blocada a urcat, a devenit impenetrabil.

- Ei bine, nici eu nu am vrut să-l părăsesc pe Marj. Am privit în altă parte. Nu m-am putut uita fix la el ochi frumoși când a fost baricadat. Era prea dureros, ca o lamă care mi-o tăia

inima în două.

„Marj ar vrea ca tu să te întorci și să rămâi la casă”, a spus el.

Am suflat o gură de aer. „Oricât de mult îmi place la tine acasă, nu cred că este o idee buna. Marj mă va ajuta să găsesc un apartament. De fapt, se presupunea să mă uit astăzi, dar încă nu am auzit de ea.”

„A fost destul de ocupată azi să-l ajute pe Joe. Secretarul său a sunat bolnav, așa că a întrebat a completat-o. El avea o grămadă de documente care trebuiau făcute cu secretarul din Stat.”

Asta explica de ce nu sunase încă. "Nici o problemă. Voi scana hârtia mâine dimineață și poate mă uit la câteva locuri în timpul orei mele de prânz.”

- Aș vrea să te întorci la casă.

Am clătinat din cap. „Crede-mă, m-am gândit la asta. Nu pot.”

"De ce nu?"

Uneori nu mi-a venit să cred lucrurile care i-au ieșit din gură. "Pentru că m-ai dat afară în termeni incerti în urmă cu trei zile.”

Rămase în picioare, adunându-și boxerii și blugii și îmbrăcându-i repede. A lui trunchiul superb era încă gol, încă sclipind de transpirație din întâlnirea noastră.

Era atât de frumos. Când m-am uitat la el, când am văzut prin zidurile lui invizibile, eu nu voiam altceva decât să-l ținem, să-i iau toată această durere. Înainte să pot face că, totuși, trebuia să știu care este durerea și de ce era atât de închis de la toata lumea. Nu știam cum să aflu asta. Marj nu știa și dacă Jonah și Ryan a făcut-o, cu siguranță nu vorbeau.

„Nu ar fi trebuit să te dau afară așa”, a spus el.

„Dar ai făcut-o, Talon, și ai avut un motiv pe atunci. Spune-mi ceva. Face acel motiv există încă?”

Nu a vorbit, doar și-a mușcat ușor buza inferioară și i-a dat drumul.

„Merit un răspuns.”

Și-a scos degetele prin capul gros de păr întunecat. „Știi, am văzut un gri păr în oglindă în această dimineață. ”

Ce legătură avea asta cu ceva? Avea treizeci și cinci de ani. Bineînțeles că a avut o părul cărunt sau două. Iona avea mai multe decât câteva la temple. Arăta bine.

„Vă rog să nu schimbați subiectul. Acest lucru este prea important pentru mine. ”

„Poate că părul meu gri este important pentru mine.”

Am clătinat din cap, am stat, mi-am luat pantalonii scurți și rezervorul și i-am aruncat pe dinafară sutienul și chiloții mei. "Pleacă, te rog."

El a făcut ochii mari. Nu avea nicio idee de ce îi ceream să plece?

„M-ai rănit”, am spus.

A înghițit vizibil, și-a pus cămașa și a părăsit camera mea de hotel.

Pagina 34

A doua zi dimineață, m-am așezat la biroul meu, scanând ziarul local pentru posibil apartamente. Singura care se afla la câțiva pași de locul de muncă era o cameră deasupra magazin de înfrumusețare local și nu mi-a plăcut toată ziua mirosind fumuri perm. Au existat o vreo două dormitoare drăguțe la marginea orașului, dar până când am avut o mașină, asta nu ar fi fezabil. Deci a fost magazinul de înfrumusețare. Am sunat-o pe Sarah, proprietarul magazinului și

aranjat să arunc o privire la apartament peste ora mea de prânz. Apoi m-am întors la de lucru, deschizând ultimul dosar al stivei pe care mi-l dăduse ieri Larry.

Primele câteva documente erau încă mai multe conturi bancare. Sheesh, oamenii ăștia avea o mulțime de bani. Totuși, din ceea ce aș putea spune, toate depozitele și retragerile părea legitim - până când ceva mi-a ieșit la iveală aproape de parcă ar fi fost scris cu roșu strălucitor.

În urmă cu 25 de ani, se făcuse o retragere de cinci milioane de dolari unul dintre conturile de exploatare. Nu mi-am putut spune din contul bancar cui plata fusese făcută. Aș fi nevoie să trec printr-o grămadă de documentație pentru

află unde se dusesse și de ce. A trebuit să meargă o sumă atât de mare de bani undeva.

Am parcurs în grabă restul documentelor din ultimul dosar, dar nimic s-a remarcat ca fiind important.

Câteva minute mai târziu, Larry a intrat în biroul meu. „Ai noroc?”

„După cum probabil știți, toate aceste dosare pe care mi le-ați dat ieri sunt în mare parte conturi bancare. Sincer, nu am văzut nimic care să pară rău până în acest moment dimineață.”

S-a apropiat și s-a așezat pe unul dintre scaunele de vizavi de biroul meu. "Ceea ce este aceea?"

Am împins hârtia necesară în fața lui. „Vezi retragerea a cinci milion? Este o sumă incredibilă de bani, mult mai mult decât oricare dintre acestea retrageri. Mi s-a părut că iese în evidență. Mă întreb pentru ce a fost. ”

„Este demn de remarcat.” A împins o bucată de hârtie cu mai multe autentificări private și parole scrise pe acesta. „Vă ofer acces complet la toate bazele de date din stat din Colorado. Vedeți ce puteți găsi. ” A zâmbit și a ieșit din biroul meu, părăsind usa deschisa.

Nu știam de unde să încep. M-am îndoit că aveam acces la orice fișier bancar, așa cum as afla? Nu aș putea întreba pe nici unul dintre Oțeluri. La naiba, Marj abia se născuse iar băieții fuseseră copii când s-a întâmplat asta. Nu ar fi deloc de ajutor.

Tatăl lor era mort și, din câte știam, nu au mai avut pe nimeni altcineva să lucreze în jurul fermei care ar fi avut acces la conturile lor. Dar poate ... Oțel

Acres a fost o întreprindere de milioane de dolari. Cu siguranță nu s-au descurcat cu toate bani înșiși. Dar cum aș afla cine se ocupa de asta cu douăzeci și cinci de ani cu ani în urmă? Întrebarea Oțelurilor nu era o opțiune. Nu le-aș putea spune exact că a mea șeful, avocatul orașului, mă rugase să-i investighez și nici nu le puteam spune eu aveam propriile mele motive pentru a face munca de detectiv.

Ce s-a întâmplat acum douăzeci și cinci de ani? Asta trebuia să știu.

M-am uitat prin vechile arhive de ziare și până acum am venit cu morți

se termină, când alarma de pe telefonul meu a sunat. E timpul să mergem să o întâlnim pe Sarah la frumusețe

cumpără și privește apartamentul. Mi-am luat punga, i-am spus lui Michelle că plec spre

la prânz și am plecat.

Magazinul se afla la două străzi de bulevardul Headley. Am intrat.

Manichiurista și-a ridicat privirea de la stația ei. „Hei, te pot ajuta?”

„Da, salut. Sunt aici să o văd pe Sarah despre apartamentul de la etaj. ”

"Sos grozav." Manichiurista fulgeră un rânjel cu buze stacojii. „Este în

înapoi. Mă duc să o iau ”.

Ea și-a părăsit clientul. În câteva minute, s-a întors cu o vârstă mijlocie

femeie, ușor plăcută, dar drăguță, cu părul blond - clar colorat - tras înapoi

o coada de ponei.

Femeia mai în vârstă întinse mâna. „Sunt Sarah Carter. Trebuie să fii Jade. ”

"Da, sunt. Incantat de cunostinta."

„Am doar câteva minute. Am un procesator de client. Dar locul este mic. ”

Ea a râs. „Nu va dura prea mult până îți voi arăta. Vino înapoi. ”

Apartamentul era accesibil atât din partea din spate a magazinului de înfrumusețare, cât și din

exteriorul. Sarah m-a condus pe o scară îngustă. Ea a descuiat ușa și

a deschis-o.

„Nu este mult, dar este ieftin. Sunt proprietarul tău. Dețin clădirea și locuiesc înăuntru

apartamentul de alături. Doar aceste două apartamente. Una dintre fetele mele o închiria,

dar s-a căsătorit săptămâna trecută, așa că suntem din nou liberi ”.

M-am uitat în jur. Mi-au plăcut podelele din lemn de esență tare, deși aveau nevoie de o

bună șlefuire.

„Fără dormitor, mi-e teamă, dar zona de zi este imensă, așa că poți folosi un futon la noapte. Am actualizat aparatele din bucătărie acum doi ani, așa că sunt aproape noi. Am actualizat și baia. Este mic, dar de ultimă generație. ”

„De fapt este destul de drăguț”. Aveam o atmosferă bună, ceea ce m-a surprins. Și naiba, o manichiură era la doar câțiva pași distanță. Mi-a plăcut un mani-pedi bun. M-am uitat prin bucătărie și apoi prin baie. „Presupun că este gata acum să vă mutați? ”

"Da. Tot ce trebuie să faceți este să semnați contractul de închiriere ”.

„Ești dispus să mergi de la lună la lună?” Pe cât de drăguț era locul, aș fi mutându-mă într-unul dintre acele apartamente mai bune de la periferia orașului când am primit o mașină.

"Absolut. Majoritatea chiriașilor mei merg de la o lună la alta. Pentru că locul este așa mic, chiar este doar un starter pad. De obicei, oamenii sunt aici timp de șase luni până la a an."

„Sună perfect pentru mine. Lucrez la biroul avocatului orașului, așa că este aproape suficient pentru a merge. Nu am mașină acum. ”

- Sună de parcă te interesează, atunci.

Am dat din cap. „Cu siguranță sunt. Nu am mobilier. Va trebui să aranjez

Pagina 36

pentru o saltea sau un futon înainte să mă pot muta ”.

Sarah dădu din cap. „Te pot ajuta acolo. Dacă doriți ca locul să fie mobilat, este un cincizeci în plus pe lună. Pot să mă mut într-o canapea, o măsuță de cafea, două scaune și un pliant pat. Lisa avea propriile ei lucruri, așa că mobilierul este depozitat în magazin. Eu îl pot face pe iubitul meu să-i mute oricând ”.

Am scos un râs. „Până la sfârșitul zilei?”

"Pui pariu."

Am întins mâna. - Atunci, Sarah, ai o afacere. Îți voi scrie un cec corect acum pentru prima lună. "

Acea tranzacție îngrijită, m-am îndreptat spre hotel, mi-am luat valiza, anunțați-i că n-aș mai sta o noapte și mi-am luat lucrurile la mine apartament nou. Până atunci ora de prânz s-a terminat, așa că m-am oprit la Rita pentru a lua o sandwich pentru a merge și ne-am întors la birou. Aceste sandvișuri se adunau și zdrobindu-mi fondul auto. Aș fi nevoie să ajung la magazinul alimentar și să mă aprovizionez. Abia după ce m-am conectat din nou, când telefonul meu a bâzâit. Marj.

- Hei, am spus.

„Jade, îmi pare rău că nu am găsit un apartament ieri. Joe avea nevoie de ajutor pentru că secretara lui era bolnavă și avea niște dosare care abia așteptau. ”

"Stiu." Rahat! Mi-am pus mana peste gura mea.

"Tu stii? Cum?"

Am supt aer prin dinți. Îi făgăduisem lui Marj nu mai multe secrete. „A spus Talon pe mine."

"Talon? Când l-ai văzut pe Talon? "

Am oftat în telefon. „A venit să mă vadă aseară."

Tăcerea la celălalt capăt al liniei. În ochii minții mele, vedeam gura lui Marj căzut într-un oval.

- Ți-am promis că nu țin nimic de la tine, îți amintești?

- Da, spuse ea. "Apreciez asta."

„A vrut să mă întorc la casă”.

Marj țipă în telefon. "Ura! Grozav."

„L-am refuzat. Nu cred că este o idee bună acum. ”

"Glumesti? Este o idee grozavă. ”

„Ei bine, este prea târziu. Sunt obligat cel puțin o lună pentru noul meu apartament. eu doar a semnat astăzi un contract de leasing lunar. ”

"Ai făcut? Unde?"

„Apartamentul de peste magazinul de înfrumusețare.”

Pufni Marj. „Acea scufundare? Aș fi găsit un loc mult mai bun. ”

„Marj, am scanat anunțurile în această dimineață. Singurele alte locuri sunt acelea

apartamente la marginea orașului și am nevoie de o mașină pentru ei, așa că magazinul de înfrumusețare

este. Este un loc micuț drăguț. ”

"Daca spui tu."

"Asa zic eu. Nu uitați, sunt obișnuit să trăiesc modest. Nu mă va deranja deloc. ”

"Îmi pare rău." A oftat. „Nu vreau să merg cu toată diva asupra ta. Dacă ești fericit, eu sunt

Pagina 37

fericit. Dar aș prefera să te am la tine acasă. ”

„Știu, dar este bine pentru mine să fiu pe ...”

Am scăpat telefonul.

Pagina 38

CAPITOLUL ȘAPTE

TALON

Am intrat în biroul lui Jonah, având nevoie să vorbesc. Ce a fost cu mine și vorbind

in ultima vreme?

Secretara lui s-a întors azi, deși părea puțin palidă.

„Te simți mai bine, Dolores?” Am întrebat-o pe femeia căruntă care o făcuse odată a fost secretarul tatălui meu.

„Da. Arăt mult mai rău decât simt. ”

"Este Joe prin preajmă?"

„Tocmai a ieșit la pășune. Cred că astăzi se află în cadranul nord, dacă tu

vreau să merg să-l caut. ”

"Mulțumiri."

Am ieșit la grajduri. Trecuseră câteva luni de când îmi luasem calul, Phoenix, la plimbare. Aș ieși afară și l-aș găsi pe Joe, poate l-aș ajuta puțin dacă ar avea nevoie de el. Fusesem deja la livezi și mă ocupasem de lucrurile de acolo pentru o zi. Phoenix pufni când m-a văzut. Mâinile l-au exercitat regulat, dar eu am făcut-o mi-a lipsit atenția față de el în ultima vreme. Aveam calul de la vârsta de cincisprezece ani. Eu animale iubite. Calul acesta și Roger au fost cei mai buni prieteni ai mei. L-am îngrijit, l-am înșezat și l-am dus în afara hambarului, unde am montat și a decolat. Ziua era senină, munții verzi și violet în depărtare cer un cerulean luminos. Încă o zi în Colorado. Nu am apreciat frumusețea casa mea suficient. Trebuia să mă plimb mai des în ea. Am lucrat Phoenix până la o galop, lăsând vântul să-mi zvârcolească părul în timp ce navigam prin adiere. Phoenix. Îl numisem după acea maiestuoasă pasăre în flăcări care se ridica din cenușă. Cel cu vocea joasă a mârâit, terminând.

- Rândul meu, spuse Tattoo, împingând vocea scăzută.

Respirația răncedă a lui Tattoo era fierbinte pe gâtul băiatului. Băiatul tresări, scârțâind din nas.

„Ești drăguță și lubrifiată pentru mine acum, cățea. Pot să alunec direct și să iau ceea ce am vrei."

Pagina 39

Băiatul închise ochii, desprinzându-se de groaza care îl înconjura. Deasupra lui, Tattoo a pompat, dar în mintea lui, băiatul era pe vârful unui cal maiestuos, călărind în vânt. Nimic în lume nu conta decât el, tovarășul său, iar acri și acri de teren verde din fața lui. Putea călări toată ziua și niciodată obosiți de peisajul frumos din Colorado. Vântul îi zvâcni prin părul negru. Petele de praf i-au pătruns în ochi, dar nu i-a păsat. Era singur și sălbatic și

gratuit. Nimeni nu-l putea răni aici. Nimeni nu-l putea răni ...

Până la ultima lovitură, când Tattoo l-a șoptit cu capul, cu antebrațul atârând în viziunea băiatului, pasărea în flăcări a gravat acolo la fel de amenințătoare ca bărbatul cine l-a purtat.

„Asta e, păsărică. Ia-l. A lua tot.”

Un zgomot puternic a răsunat în jurul meu în timp ce mă catapultam în aer. În mișcare lentă l coborât și ...

Thunk!

Fundul meu a lovit pământul. Phoenix a continuat să galopeze.

Când am dat drumul? Nu căzusem de pe un cal în ... Oare vreodată?

Bineînțeles că am avut, când învățam. Când eram copil.

Phoenix. Calul fusese un cadou de ziua tatălui meu când m-am întors

cincisprezece. L-am tânjit și am vrut să-l numesc. Nimic nu părea corect. Joe avea

a sugerat Midnight, ceea ce ar fi fost potrivit. Armăsarul era un lucios

abanos peste tot. Tatăl meu îi sugerase lui Zeus, pentru că bărbatul care îl îndrăgostise

fusese numit Cronus. Ambele erau nume puternice, masculine, dar nu au funcționat

pentru mine. Marjorie, pe atunci aproape cinci ani, mă rugase să-l numesc Barney. Eu

aproape rupt pe acel. Am avut un punct moale pentru acea fetiță. După ... incidentul,

fusese singurul bun pe care îl puteam găsi în lume - un bebeluș nevinovat cu roz

obraji, ochi întunecați și un zâmbet pentru toată lumea. În cele din urmă, însă, nu am putut să șa

acest animal impresionant, musculos, cu numele unui dinozaur purpuriu. Rămăsese

fără nume timp de două luni ... până când am văzut un poster al unei păsări orbitoare și colorate ridicându-se

de la flăcări vibrante multicolore la cinci și zece locale.

Phoenix.

Acesta era numele calului meu. Vorbea despre forță, despre renaștere, despre a doua șansă.

Afișul acela îmbrăcase peretele camerei mele de un deceniu. În timp ce stăteam, fundul meu amorțit,

începând să mă doară capul, am evocat emoțiile pe care mi le-a provocat imaginea ...

că încă mai invoca în mine, deși afișul dispăruse de mult.

Inima mea a tunat în timp ce Phoenix, pe cât de frumos pe cât de înfricoșător, s-a aruncat spre mine, aripile sale aprinse îmi încălzeau fața. Am închis ochii, am respirat ...

a respirat ...

Pasărea devenise un simbol contradictoriu în viața mea.

A trebuit să mă ridic din cenușa trecutului meu. Trebuia să fiu Phoenix.

Dar Phoenix a reprezentat ... iadul.

Pagina 40

Cum mi-a scăpat toate astea atât de mult?

Înainte, Phoenix a încetinit în cele din urmă la un trap și apoi sa oprit. Am fluierat și el m-am întors și m-am întors la mine.

L-am dus la o mică piscină de apă din apropiere pentru a bea ceva. Fresh Rocky

Apa de izvor de munte. Nimic asemănător. Am stropit o parte din lichidul rece pe mine față.

M-am așezat, strângându-mi capul în mâini.

Ce aveam de gând să fac? Mi-a fost atât de dor de Jade încât mi-a fost durere fizică când nu era cu ea. Cum aș fi putut permite cuiva să ajungă sub pielea mea așa?

Cum am devenit atât de obsedat? Nu aș putea fi niciodată cu ea. Știam acest lucru ca un solid fapt. Cu toate acestea, am vrut-o să se întoarcă la casă, la cererea mea. Am vrut-o în patul meu în fiecare seară, penisul meu în păsărică în fiecare seară. Voiam să o marcez, să o fac A mea.

Dar asta nu a fost niciodată.

Am scos pieptenul curry din ghiozdan și l-am periat pe Phoenix.

Phoenix.

Îi fusese numele de douăzeci de ani. Nu am putut s-o schimb acum. În plus, se potrivea

l. Era un animal frumos, negru ca noaptea și elegant ca piele de căprioară. El a stat

cu șaisprezece mâini înălțime la greabăn, nu un uriaș, ci un cal mare. El

era un Morgan - strălucitor, rapid și prietenos.

Am iubit acest animal la fel de mult ca mi-a plăcut micul meu mutt.

Și am iubit-o pe Jade chiar mai mult - mai mult decât animalele mele, mai mult decât frații mei, mai mult decât sora mea.

Nu numai mai mult, ci într-un mod total diferit - și nu mă refeream la fizic parte.

Jade devenise acum la fel de esențial pentru mine ca sângele din vene.

Nu eram sigur că aș putea învăța să trăiesc fără ea.

M-am mutat să stau în picioare, iar spatele mic mi-a zvâcnit în jos, până la pliul meu cur. S-ar putea să-mi fi zdrobit coada. Nimic de facut. E timpul să ne întoarcem pe cal.

Du-te înapoi pe cal. Am chicotit în sinea mea. Ce clișeu. O auzisem atât de multe ori înainte. Întoarce-te pe cal, Talon. Nu ceda fricii tale.

Adevărul era că nu mă temeam. M-am înrolat în pușcașii marini, în speranța că voi pleca în străinătate

și să-mi scot capul. Nu se întâmplase. În schimb, am suflat câteva capete

am salvat pe unii dintre colegii mei militari. Oamenilor le plăcea să mă numească erou. Doar ca Ryan.

Nu eram un erou.

Eroii ar putea trăi cu ei înșiși.

Eu eram cel care alergase în linia de foc pentru a trage oamenii căzuți înapoi, pentru a se asigura că au primit tratament medical.

Oricum așa credeau oamenii.

Dar s-au înșelat.

Am dat de foc, încercând să mă împușc.

Nu am facut niciodata.

Mă întorcusem la fermă de trei ani și încă nu-l găsisem cu adevărat

loc. Eram suficient de bun la conducerea livezii și chiar și atunci când nu mă simțeam la îndemână

Aveam cel mai bun maistru din afaceri și mai mulți sub el, care puteau să-l ia

grija lucrurilor.

Axel se ocupase de lucruri în timp ce eram în străinătate, iar livezile

înflorit.

Chiar nu eram nevoie de mine aici, dar de fiecare dată când încercam să plec, frații mei vorbeau

mă scot din ea.

Amândoi au simțit atât de multă vinovăție pentru ceea ce mi s-a întâmplat. Mi-aș fi dorit să pot elibera

pe ei, dar eu am fost neputincios. Nu puteam ajuta pe nimeni, mai ales pe mine însumi. Aceasta

ar fi mai bine pentru ei dacă aș pleca. Și-ar putea continua viața.

Dar acum...

Nu puteam suporta gândul de a părăsi Jade.

Adevărat, o alungasem singură din casă cu câteva zile mai devreme, dar nimic

se simțise bine când plecase. Nu s-ar mai întoarce. Cât am vrut

ei, acțiunile mele anterioare se ocupaseră de asta.

Probabil că am speriat-o. La naiba, m-am speriat. Acel țipăt - și numai Dumnezeu

știam ce altceva mai făcusem. Totul a fost o neclaritate pentru mine acum.

- Haide, prietene, am spus, ridicându-l pe Phoenix și tresărind la durerea din mine

coadă. „Hai să-l căutăm pe Joe”.

Aproximativ douăzeci de minute mai târziu, l-am găsit pe fratele meu și pe unii dintre oamenii lui verificând

afară niște boi pe cadranul nordic.

„Hei, Tal”, a spus Jonah când am descălecat. „Ce te aduce aici?”

- Presupun că ai vorbit cu Ryan.

Jonah își dresese glasul. "Eu am. Să mergem un minut." Fratele meu m-a condus de la oamenii lui. - Deci Jade s-a întors.

„Da, stă la hotel în oraș.”

- Ai încercat să o faci să se întoarcă la casă?

Am dat din cap. „Și Marj a făcut-o. Nu se va clinti.”

„O dai vina pe ea?”

Am clătinat din cap. Nu am învinuit-o. Mi-am tras-o de unul singur.

„Ryan spune că ești îndrăgostit de ea”.

Mi-am amestecat picioarele în murdărie, îmbrăcându-mi cizmele de struț. "Eu sunt. Cel puțin eu cred că sunt. Nu prea știu ce înseamnă să iubești pe cineva în acest fel. "

Fratele meu a zâmbit. „Știi când o simți, Tal. Dacă ai chef ești îndrăgostit de ea, ești. "

„Nu știu ce să fac în legătură cu asta.”

„Crezi că se simte la fel?”

"Nu am nici o idee. Știi că avem ceea ce s-ar putea numi „foarte bun fizic chimie.”"

Joe chicoti. „E un lucru bun”.

„Pur și simplu nu știu dacă putem fi împreună.”

Pagina 42

„Trebuie să fii sincer cu ea, pentru unul.”

- Nu pot fi, Joe. Nu pot fi sincer cu altcineva atunci când am probleme fiind sincer cu mine. "

Fratele meu se întoarse și mă înfruntă, cu ochii serioși. „Dacă nu primești ajutor, Tal, și să te ocupi de tot ce se întâmplă în tine, nu vei mai trăi niciodată viața pe care te-ai născut să o trăiești ”.

"Glumești cu mine? Viața pe care m-am născut să o trăiesc? Până acum este supt. "

„Nu suge. Ai avut câteva pauze grele. ”

„Pauze grele? Îl faci să pară că am ratat lovitura câștigătoare într-un baschet joc. Ceea ce am trecut este o pauză grea. ”

Fratele meu și-a frecat tâmpla. „Nu încerc să micșorez ceea ce ai mers prin. Dar nu mi-ai spus niciodată despre asta. Eu și Ryan doar putem ghici. ”

Mi-am limpezit gâtul. „Crede-mă, nu vrei să știi.”

„Imaginația noastră este destul de bună. Știm cam ce s-a întâmplat. ”

„Ce crezi că s-a întâmplat? Înmulțiți asta cu o sută. Atunci s-ar putea să ajungi la unde am fost.”

Jonah clătină din cap. „La naiba, îmi doresc atât de mult să fi fost eu în locul tău. Eu ar fi trebuit să fiu acolo. ”

Am urât când fratele meu a făcut asta. Și Ryan. A acționat așa cum și-ar fi dorit să fi fost ei mai degrabă decât mine. A fost atât de prost. Ar trebui să fie al naibii de fericiți că nu ar fi avut-o au fost ei. Am mai trecut prin toate astea. Nu este nevoie ca eu să o refac. Am stat tăcut.

„Ai putea să-l vezi din nou pe doctorul Carmichael. Se presupune că este foarte bună. ”

Mi-am limpezit gâtul. "M-am gândit la asta. Am fost atât de ... nu știu. ”

"Ai fost speriat?"

"Nu." Nu m-am speriat. La naiba, nu m-am speriat de nimic.

Jonah și-a scos Stetson și și-a șters fruntea. „Pentru ce ai ieșit aici, oricum?"

Am înghițit. „Mă întrebam dacă poate ai putea vorbi cu Jade. Conving-o să întoarce-te în casă ”.

„Dacă Marjorie nu ar putea să o convingă, mă îndoiesc că aș putea.”

Probabil că avea dreptate.

"Ce sa-ti spun. Dacă pot să-l fac pe Jade să se întoarcă la casă, ai face-o ceva pentru mine? ”

Știam mai bine decât să fac oferte cu fratele meu, dar acum eram disperată să o am pe Jade înapoi în casa unde o puteam vedea.

"La ce te gandesti?"

„Îl fac pe Jade să se mute înapoi la fermă și începi să-l vezi pe Dr. Carmichael. In mod regulat."

Pagina 43

CAPITOLUL OPT

JAD

Mi-am ridicat în grabă telefonul mobil de pe podeaua cu covor pe care aterizase. am avut am fost în aer liber prin articole de știri online în timp ce vorbeam cu Marj și un titlul mi-a atras atenția. A fost o răspândire completă în Snow Creek Daily. „Erou local Vine acasa." Complet cu Talon Steel în rochia sa completă United States Marine Uniformă de corp.

Vorbește despre a face o stropire. Un om în uniformă - ultimul om în uniformă.

I se acordase Premiul de Onoare.

Nenorocitul de Premiu de Onoare.

De ce nu-mi spusese nimeni?

„Jade, ești acolo?" Vocea lui Marj a venit de pe telefonul meu.

L-am ridicat până la ureche. „Da, Marj. Sunt aici. Eu ... te sun înapoi, bine?"

Am făcut clic pe telefon în mijlocul rămas-bun al ei și am început să citesc.

Rezident local și beneficiarul Premiului de Onoare Talon Steel s-a întors acasă la Snow Creek săptămâna trecută. Talon a intrat în Corpul Marinei ca locotenent secund și a câștigat rapid gradul de prim-locotenent și apoi de căpitan datorită muncii sale grele și eroism. El a fost trimis mai întâi în Afganistan și apoi în Irak. El a primit

Premiul de onoare de la guvernatorul Colorado pentru efectuarea a șase incursiuni care sfidează moartea

într-o zonă de ucidere pentru a salva șase trupe americane. Căpitanul Steel avea treizeci și doi de ani

bătrân în momentul întoarcerii sale. I s-a acordat o descărcare onorabilă.

„Căpitanul Oțel este un erou pentru noi toți și un exemplu excelent de cetățean model Colorado”, a spus locotenent-gubernatorul. „Suntem mândri că îl avem acasă la noi mare stare.”

Steel este fiul regretatului Bradford și Daphne Steel din Steel Acres Ranch în afara Snow Creek și frate cu Jonah, Ryan și Marjorie Steel.

Căpitanul Steel a fost onorat la o ceremonie desfășurată sâmbăta trecută la Snow Creek de primarul Tom Simpson. În fața fraților și surorii lui Steel și a sute de Cetățeni Snow Creek, primarul Simpson a spus că fosta Marine nu va servi doar ca o lecție de curaj, ci ca o reamintire pentru toată lumea de la care vine eroismul pretutindeni.

Pagina 44

„Oricine, chiar și cineva din orașelul nostru Snow Creek, Colorado, poate face asta fapte mari ca parte a acestei mari țări”, a spus primarul. Adresarea Oțelului mai exact, a continuat el, „Ați făcut mai mult decât datoria dvs. ca membru al militar și cetățean al Statelor Unite. Snow Creek este mândru că are o astfel de erou distins în rândul populației noastre.”

Primarul a reluat povestea căpitanului Steel luni următoare la Snow Creek K-12

Școală. Căpitanul Oțel, un ofițer de infanterie comandant al unei muniții explozive

Unitatea de eliminare și trupele sale au fost ambuscadați de un grup de insurgenți într-un mic sat liniștit din nordul Irakului după întuneric. Deodată, luminile din sat s-au stins

afară, iar focurile de armă au izbucnit. Aproximativ douăzeci și cinci de insurgenți pe care fuseseră cocoțați

marginile munților s-au acoperit în sat și au pândit unitatea lui Steel și una alta

sub comanda căpitanului Derek Waters. Steel, un prim-locotenent la acea vreme,

a sfidat ordinele lui Waters, ofițerul său superior, de a intra din nou în zona de luptă și de a salva

șase dintre tovarășii săi căzuți: Pvt. Clancy Brown din Los Angeles, Pvt. Lance Fox din

Gahanna, Ohio; Pvt. Myron Jones din Schroon Lake, NY; Pvt. Kevin Dale din Reno, Nevada; Sgt. Corey Jensen din Santa Fe, NM; și al doilea locotenent Megan Cline din Dallas.

Căpitanul Oțel a făcut un singur comentariu: „Nu am făcut-o ca să fiu erou”.

Ochii mi-au strălucit în timp ce transpirația mi-a izbucnit pe palme. La naiba. Am închis ochii. Eu nu a făcut-o pentru a fi un erou. Auzisem aceste cuvinte înainte, când l-am întâlnit pentru prima dată pe Talon. El a făcut-o

m-a condus de la aeroport la fermă în urmă cu peste o lună.

„Cred că e cu adevărat eroic ceea ce ai făcut acolo. Îmi respect cu adevărat armata ”.

„Nu am făcut-o ca să fiu erou.”

„Oh, nu am vrut să implic ...”

„Nu sunt erou, ochi albaștri. De fapt, sunt aproape la fel de departe de un erou pe cât ai putea. ”

„Chiar nu contează ce crezi, nu-i așa? Cred că oricine ne servește țara este un erou. Aceasta este definiția mea personală și rămân cu ea. ”

Rezistase să fie numit erou. Wow. Chiar acum.

Nu sunt erou, ochi albaștri.

Ce cocoșă.

Talon era mult mai mult decât știam eu.

De ce nu-mi spusese Marj nimic din toate astea? Premiul de onoare de la stat? De ce naiba nu Medalia de Onoare de la președinte? Și de ce nu era național știri?

De fapt, probabil că a fost. Acolo aș începe mâine în cercetările mele.

Deocamdată, aș numi-o o zi. Ochii mei erau obosiți de când mă uitam la computer ecran timp de opt ore consecutive, dar nu de aceea a trebuit să mă opresc. A trebuit să diger

Pagina 45

ce tocmai citisem. Am tipărit o copie a articolului și l-am strecurat în servietă.

E timpul să plec acasă. Ar trebui să mă opresc la băcănie în drum spre casă, pentru că a mea frigiderul nou era gol.

Am strâns totul. Nici măcar nu a trebuit să-mi iau rămas bun de la nimeni din birou pentru că erau deja plecați. Mi-am făcut drumul jos și afară clădire. În timp ce mă îndreptam spre băcănie, un semn de neon mi-a atras atenția. Toby Salon de tatuaje. Desigur, mai văzusem locul tatuajului, dar nu m-am aventurat niciodată. Tatuajele mă fascinaseră întotdeauna și îmi doream una - una de bun gust - chiar pe mic din spatele meu. Cu toate acestea, nu găsisem o imagine care să-mi vorbească ... până la câteva nopți în urmă.

Noul iubit al mamei mele, Nico, avea un frumos Phoenix tatuat pe el antebraț - vârtejuri de fuchsia, roșu, auriu, violet, cu flăcări albastru-neon și portocaliu trăgând din aripi în timp ce se ridica dintr-o grămadă de cenușă cenușie. A fost un simbol al puterea, renașterea, un nou început.

Toată simbolistica de care aveam nevoie în viața mea.

Aceasta era imaginea pe care mi-o doream.

Un Phoenix.

O fată cu părul negru și cu un inel de buze stătea la recepție și doi bărbați artiștii lucrau în spate.

"Vă pot ajuta?" a întrebat fata.

„Da, îmi place să-mi fac un tatuaj pe spate și aș vrea să arunc o privire asupra ta cărți de artă. Caut o imagine a unui Phoenix. ”

„Oh, da, ăștia fac niște tatuaje grozave.” A tras o carte mare pe teighea.

„Aruncă o privire aici. Avem o mulțime de Phoenix în creaturile noastre mitologice secțiune. Și dragoni. Îți plac dragonii? ”

"Sigur. Dar vreau un Phoenix. " Am luat cartea și m-am așezat pe unul dintre scaune vizavi de biroul ei. Am sărit direct la Phoenix. Phoenix după Phoenix după Phoenix. Toți erau frumoși, dar nu exact ceea ce căutam ...

Până acolo a fost - o replică aproape a celei pe care o văzusem pe iubitul mamei mele antebraț. Un tatuaj superb, iar culorile erau psihedelice aproape până la punctul

mente amortita. Perfecțiune. M-am întors la fată.

„Mi-ar plăcea cu adevărat pe acesta. Poate vreunul dintre voi să o facă? ”

„Da, pot să fac asta. Vrei să faci o programare? ”

„De fapt, aş putea vedea mai întâi o parte din lucrarea ta?”

Ea a dat din cap. "Absolut. Nu m-aş aştepta să mă laşi să-ţi decorez pielea dacă nu ai fost familiarizat cu munca mea. Apropo, eu sunt Haley. ”

- Jad, am spus.

Haley mi-a întins o altă carte, nu prea mare. „Acesta este portofoliul meu.

Dacă doriți să vă uitați la portofoliile celorlalți băieți, vă rugăm să faceți acest lucru. ”

Am deschis cartea. Munca lui Haley a fost superbă. Nu ar trebui să arăt niciunul mai departe. „Faci o treabă grozavă”, i-am spus. „Da, hai să ne programăm.”

„De fapt, dacă ai timp chiar acum, sunt disponibil. Tata va dura aproximativ două ore și alerg aproximativ două cincizeci. ”

Pagina 46

Două sute cincizeci de dolari. Tocmai i-am scris lui Sarah un cec, dar am ajuns bani în contul meu pentru a-i acoperi și am fost angajat. Cu toate acestea, economiile de mașină și împrumuturi studentești care trebuiau scadente ... Dar ceva mă atrăsese în magazin, și apoi găsisem imaginea exactă pe care o doream. Părea a fi kismet. Ce naiba? Am închis cartea și i-am zâmbit lui Haley. "S-o facem."

Pagina 47

CAPITOLUL NOI

TALON

Am montat Phoenix și am călărit departe de cadranul nordic. Era devreme în seara încă, așa că am decis să fac o plimbare. Lasă vântul să-mi curgă puțin părul
Mai Mult.

Am călărit aproximativ o oră și apoi m-am întors înapoi spre casă. Felicia ar fi avut cina gata în curând și de fapt îmi era foame. Călăria a fost atât de bună pentru mine. am avut nevoie să ne amintim să o facem mai des.

L-am dus pe Phoenix înapoi la grajduri, i-am cerut o mână să-l îngrijească și m-am dus înapoi la casa fermei. Am intrat și am inspirat - carne de porc, porumb și chile robuste. Felicia avea făcut tamale, una dintre mesele mele preferate.

- Felicia, miroase grozav, am spus, intrând în bucătărie.

- E gata, domnule Talon. Ai putea să-i spui domnișoarei Marjorie și oaspetelui ei să vină la masa?"

- Oaspetele ei?

„Da, o tânără a venit acum câteva minute. Presupun că rămâne la cină. ”

"Unde sunt ei?"

Sunt în sufragerie. Nu i-ai văzut? ”

„Am venit pe drumul din spate.” Am ieșit din bucătărie prin hol și în sufragerie. Stomacul meu flutura. Doamne, fluturând. Ce am fost? niste fel de adolescent? Bineînțeles că ar fi Jade. Pe cine ar mai avea Marjorie? Dar Felicia ar fi spus Jade, nu „oaspetele ei”.

Inima mi s-a scufundat când am văzut cine stătea vizavi de sora mea în sufragerie - chelneriță de cocteil pe care o culcasem de câteva ori. La naiba, nici nu am putut amintește-ți numele. Jenny? Julie?

M-am retras încet. Poate că nu mă văzuseră.

Dar, desigur, sora mea s-a întors spre mine. „Talon, iată-te.” Buzele ei erau urmărit. „Ai un vizitator”.

Ce naiba făcea aici? Și de unde știa unde locuiam?

Femeia se ridică. „Bună, Talon”.

"Salut..."

- Julie, spuse ea.

"Ce faci aici?" Am întrebat.

Pagina 48

„Nu te-am mai văzut de ceva vreme și eram îngrijorat de tine.”

Îngrijorat de mine? Nici măcar nu mă cunoștea. Am făcut sex de câteva ori. În

De fapt, ultima oară când am fost să o văd, nu putusem să cânt, așa că am plecat.

Cam jenant.

„După cum puteți vedea, sunt bine. Așa că poți pleca acum. ”

- Talon, spuse Marj.

Da, eram nepoliticos. Dar nu aveam niciun interes în fata asta și să vină ea

aici a fost destul de presumptuos. Linia maxilarului încleștată a lui Marj a indicat că nu era

fie încântată că Julie era aici.

- Pot să vorbesc singur cu tine un minut, Talon? Marj se întoarse spre Julie. - Nu

minte, nu? Trebuie să vorbesc cu fratele meu despre niște ... afaceri ”.

Julie zâmbi. "Desigur că nu. Te voi aștepta aici. ”

Înainte de a-i putea spune lui Julie să nu se deranjeze să aștepte, Marjorie m-a smuls

hol aproape de dormitorul meu.

„Ce naiba face aici?”

„Crezi că știi?”

- Ei bine, a venit aici să te vadă, Talon.

„Nu la invitația mea”.

„Ce facem cu ea acum?”

„Îi spunem să plece.”

„Ar fi nepoliticos”.

"Crezi ca imi pasa?"

„Se pare că are impresia că voi doi sunteți ... mai mult decât prieteni.”

Acest lucru era dincolo de iritant. „Impresia ei ar fi greșită”.

„Talon, cine este ea mai exact?”

„Este chelneriță, Marjorie. Am cunoscut-o în Grand Junction acum ceva timp. Ea și eu am avut ... câteva ... întâlniri. Și sincer, nu prea mă simt confortabil să vorbesc cu tine despre asta.”

„Uite, dacă vei înșela pe cel mai bun prieten al meu ...”

"Prietenul tau cel mai bun? Te referi la Jade? Eu și Jade nu avem nimic între noi. ”

„Cu excepția sexului?”

Iisus Hristos. Chiar aveam nevoie să vorbesc cu sora mea despre aceste lucruri?

„Uite, știu că voi doi sunteți cei mai buni prieteni și probabil că vă spuneți totul ...”

„Ai înțeles bine.”

„Dar orice s-a întâmplat între mine și Jade nu este treaba ta.”

„Ești fratele meu, iar Jade este cel mai bun prieten al meu. Asta face ca acest lucru să fie al meu Afaceri. Poate nu partea de relație, ci partea care mă afectează. Acum cine naiba este puiul asta de chelneriță și de ce a crezut că ar putea apărea la noi Acasă?”

Am clătinat din cap. „Mă bate dracu. Nici nu știam că știe unde să mă găsească ”.

- Ei bine, presupun că i-ai dat numele.

"Desigur."

Pagina 49

„Oțelurile sunt destul de al naibii de ușor de găsit”, a spus Marj. „O să o invit să rămân la cină ”.

Am scuturat capul înainte. "Ce?"

"M-ai auzit. Vreau să aflu ce se întâmplă între voi doi. ”

„Ți-am spus doar ce se întâmplă între noi. O mulțime de nimic. Acum, fie poți scăpa de ea sau altfel o voi face eu ”.

"Nu. Stă la cină." Marj zbură.

Următorul lucru pe care l-am știut, stăteam la masa din bucătărie flancat de sora mea și o femeie pe care am futut-o de câteva ori. Ar fi putut fi ceva mai incomod? Eu a rămas tăcut în timp ce ea și Marj discutau ca niște găini de prerie.

"Deci unde lucrezi?"

„Fox and the Hound Bar and Grill în Grand Junction.”

„Și acolo l-ai întâlnit pe Talon?”

Julie dădu din cap și înghiți o mușcătură de tamale. „Da, acum câteva luni.

Uau, mâncarea asta este delicioasă.”

„O, da, Felicia este o bijuterie.” Marj zâmbi scurt. „Spune-mi ceva mai mult despre tu însuși, Julie.”

Mi-am dat ochii peste cap. Această cină a durat destul de mult. Am ascultat cu unul singur urechea în timp ce Julie zăngănea din ce în ce mai mult despre cum voia să înceapă să meargă la școala de noapte odată ce și-a luat GED.

Bla, bla, bla. Sigur, asta s-ar întâmpla.

„Dacă mă scuzați, voi doi, trebuie să fac un telefon rapid. trebuie să verific

în programul clasei mele de gătit pentru săptămâna viitoare.” Marj se ridică și se îndreaptă de la cameră.

Rahat. Acum ce?

„Deci, Talon, ce se întâmplă cu tine?” Întrebă Julie. „Am crezut că avem ceva special între noi.”

Pagina 50

CAPITOLUL ZECE

JAD

Haley desenase o frumoasă imagine a fenixului și transferase cerneala contur în spatele meu, când telefonul meu a sunat.

„Trebuie să obții asta?” ea a întrebat.

"Nu. Să mergem mai departe și să facem asta în seara asta. Sunt foarte încântat. "

"Minunat. Lasă-mă să obțin culorile de care am nevoie și apoi voi începe schița. Tu ai nu am mai avut niciodată un tatuaj, nu? "

"Nu."

„Bine, o să doară, dar nu este la fel de rău pe cât cred majoritatea oamenilor.”

„Am auzit că se simte ca o grămadă de vârfuri. Vreau s-o fac oricum. Mă simt cu adevărat puternic despre această imagine. Rezonează acum cu mine. "

"Suficient de bun."

Apoi telefonul meu a început din nou.

Am scos un bufnit. "Lasă-mă să obțin asta și apoi să opresc nenorocitul."

Mi-am luat telefonul. Marj. „Hei, Marj, de ce ai nevoie?”

„Jade, trebuie să ieși în casă.”

„Sunt cam în mijlocul a ceva acum.”

"Ieși de-aici. Este o urgență."

Pulsul mi-a accelerat. „O urgență? Te simți bine? Toată lumea este în regulă? "

„Da, dar Talon are o fată aici și am nevoie de tine aici.”

"O fata?" Gelozia mi-a tăiat corpul.

„Nu a invitat-o aici. Tocmai a apărut. O chelneriță de cocteil skank din oras. Trebuie să ieși acum, înainte ca el să cadă în pat cu ea sau ceva."

„De ce nu a dat-o afară?”

- Ei bine ... am invitat-o la cină.

„Ai invitat-o la cină? De ce naiba ai face asta? "

„Pentru că am vrut să aflu ce se întâmplă între ea și Talon.”

Am clătinat din cap și mi-am dat ochii peste cap. „Marj, nu am timp pentru asta. sunt în mijlocul unui tatuaj. "

"Un tatuaj? Am crezut că vom face asta împreună cândva. "

„Spunem asta de șapte ani. Nu am făcut-o încă. eu doar

Pagina 51

trecând pe lângă Toby și am primit o mâncărime. Am văzut un tatuaj acum câteva nopți pe mama mea

iubit care mi-a plăcut foarte mult și am vrut să-l reproduc. Este perfect pentru mine corect acum și se potrivește cu ceea ce simt pentru mine. "

„Ai început deja?”

„Nu, ea mi-a pus imaginea pe spate odată cu transferul. Nimic permanent. "

„Bine, atunci vă rog, vă rugăm să reprogramați. Am nevoie să vii acum la casă. "

- Nici măcar nu am mâncat în seara asta, Marj.

„Poți mânca aici. Felicia face întotdeauna destule pentru a hrăni o armată. Tu stii
acea."

Am scos un oftat greu. Nu s-a certat cu Marj când a ajuns așa. Eu
fie ar trebui să meargă la casă, fie să o plătească mai târziu.

„Cum naiba te aștepți să ajung acolo? Autostop? "

"Ia un taxi. Știi că George e mereu în cabină. Voi plăti pentru asta. "

M-am săturat destul de mult ca Marj să-mi ofere bani. Mi-aș putea plăti propriul taxi

tarif, pentru numele lui Dumnezeu. Dar ea avea clar nevoie de mine acolo. Amenda. Am închis telefonul și m-am întors spre

Haley. „Îmi pare rău, dar am putea reprograma? Acesta a fost cel mai bun prieten al meu și ea a făcut-o

o urgență. "

"Sigur nici o problema. Am pregătit deja totul, așa că tot ce trebuie să facem este
te rezerv pentru câteva ore, altădată. "

„Ai nevoie să fac o plată acum?”

"Nu. O voi colecta doar când vom termina. "

"Grozav. Apreciez total acest lucru. Sunt foarte încântat să mă fac tatuaj. "

„Ei bine, îl aveți în alb-negru chiar acum, deși se va spăla când faci un duș dimineața. ” Haley râse.

„Aștept cu nerăbdare să o am cu adevărat, cu toate culorile vii. Mulțumesc așa mult, Haley. Vă sun și vă voi întoarce cândva săptămâna viitoare. ”

"Sos grozav."

Sos grozav? Manichiurista spusese asta. Ce dracu? L-am găsit pe George

a fost la Barul lui Murphy și a fost prea bucuros să mă alunge la ferma Steels.

În mod ironic, el a fost, de asemenea, cel care m-a condus la Grand Junction anterior Vineri.

„Am crezut că te mutați în oraș, dragă”, a spus el.

Mi-am limpezit gâtul. "Schimbare de planuri."

Puțin peste o jumătate de oră mai târziu, m-am întors la casa unde avea totul a început.

"Slavă Domnului!" Marj a alergat spre mine imediat ce am intrat pe ușă. „Așteptați aici cât timp Mă duc să am grijă de George. ”

Am clătinat din cap spre ea. "Oh nu. L-am plătit deja. Acum spune-mi. De ce anume sunt aici, Marj? ”

"Vei vedea. A trebuit să păstrez discuția în ultima jumătate de oră cât timp ai Aici. Are IQ-ul unei dovlecei spaghete. ”

„De ce nu ai scăpat de ea?”

„Pentru că am un plan. Pentru dumneavoastră. Și Talon. ”

Pagina 52

Oh Doamne...

Marj m-a condus în camera familiei unde Talon - Talonul meu - stătea cu o blondă și vulpea curbată cu ochi albaștri.

Fața îi era tensionată, buzele subțiri. Arăta incomod ca naiba. Desigur, incomod pentru el era încă sexy. Butonul lui bordeaux era deschis la gâtul, câteva fire de piept negre care aruncă o privire. Părul lui era o mizerie - un negru, sexy, mizerie dezvăluită.

„Talon, uite cine a venit la vizită.” Marj m-a smuls de braț în camera de familie. „Julie, te rog, întâlnește-te cu cea mai bună prietenă din lume, Jade Roberts.” Blondie a zburat în sus și m-a luat de mână. „Rău grozav să te cunosc.”

Rău grozav, într-adevăr. Acest pui nu putea avea mai mult de nouăsprezece sau douăzeci, deși vorbea de parcă avea treisprezece ani.

- La fel și aici, am spus. De ce am fost din nou aici?

Talon se ridică. "Salut." Cuvântul a ieșit dur, forțat.

„Bună, tu însuși”, am spus, întorcându-mă spre însoțitorul său. - Ce faci, Julie?

„Sunt o chelneriță de cocktail.”

Bine, douăzeci și unu, atunci.

Julie îl apucă pe Talon de mână și îl trase de pe canapea. „Să mergem după conduce. Mi-ar plăcea să vă văd ferma. ”

Oh, naiba nu ...

"Nu cred că Talon are timp diseară", a spus Marj. „Cred că el și Jade au planuri. ”

Aproape că mi-au ieșit ochii din cap. „Nu am ...”

Talon m-a apucat de braț. "Asta e corect. Cum aș putea uita?"

Ce-

- Nu uita, spuse Marj. „Tu și el aveam să ne ocupăm de acest lucru pe mine?"

„Sigur ... chestia.”

Niciun fel în lume nu ar putea cumpăra cineva asta ... dacă nu avea IQ-ul unui spaghetti squash.

Blondie se ridică în vârful picioarelor și îl sărută pe Talon pe obraz.

Și mi-a fiert sângele.

"Bine. Vă rog să mă sunați data viitoare când veți fi în oraș. " Julie zâmbi, prezentând dinți ultra albi. „Și mă voi întoarce și te voi vizita în curând. Eu vreau să vă văd ferma de aproape. "

Marj o apucă de braț pe Julie. - Ne bucurăm teribil că ai trecut pe aici, Julie, dar eu sunt teamă că vom fi total suprasolicitați la fermă pentru următoarele câteva luni.

Vine timpul recoltei și totul. Așadar, vă rugăm să nu vă apropiați decât dacă sunteți invitați. " Ea a condus-o pe Julie afară din camera familiei spre foaier.

Nu m-am putut abține să râd. Nu-mi venea să cred că Marj ar fi spus de fapt asta, mai ales după ce a ținut-o acolo până am ajuns. Încă nu eram sigur despre ce fusese vorba.

Talon se uită la mine. „Deci, ce faci aici, oricum?”

„Marjorie m-a sunat. A spus că este o urgență. "

Pagina 53

Talon își înclină capul. „Nu pot să spun că nu mă bucur că a plecat, dar nu cred asta este o urgență. "

„În mod clar nu a fost. Așa că cred că voi merge. "

Marj a fugit înapoi. „O, nu, nu pleci. Ai spus că nu ai mâncat, așa că o să ai o bucată mare de tamale ale Felicie. "

„Nu ați mâncat deja?” Am privit farfuriile din chiuveta din bucătărie.

„Avem, dar ne-ar plăcea să ne așezăm și să luăm un pahar de vin cu tine, nu-i așa, Tal? "

Partea stângă a gurii lui Talon se ridică. Un pseudo-zâmbet. - Sigur, spuse el. "Noi poate să se așeze și să bea ceva ".

- De ce ai insistat să o ții aici, Marj, și apoi să dai cu piciorul fără ceremonie ea afară? " Întrebă Talon.

Marj a evitat întrebarea și a prefăcut un căscat. Dreapta. „Tocmai mi-am dat seama că sunt epuizat. Deci, de ce nu ieșiți voi pe punte și poate puteți obține

în cada cu hidromasaj mai târziu? Jade, îți mănânci masa și Tal, toarnă-i un pahar cu Ryan Amestec de Rhône. Este preferatul ei.” A ieșit rapid.

Subtil, Marj.

M-am uitat la Talon. Buzele lui erau încă ciudate.

„Un fel de aranjament, nu?” Am spus.

„Nu trebuie să rămâi.”

"Glumesti? M-a târât de la o întâlnire și mor de foame.

Nu pot rezista unei plăci de tamale ale Feliciei. Dar sincer, nu trebuie să stai cu mă și mănâncă. Sunt perfect fericit mâncând singur. Aveam să fiu singur în seara asta oricum."

„Este o prostie. Mă duc să-l aduc pe Marj să stea cu tine.”

Inima mi s-a scufundat puțin, dar am ascuns-o de Talon. "Asta e bine. Spune-i că voi ieși puntea."

M-am dus la bucătărie, unde Felicia mi-a prezentat o farfurie delicioasă tamale udă în chili verde „Iată-te, domnișoară Jade. Mi-a fost dor de tine Aici."

„Încă nu am plecat foarte mult.”

"Stiu. Dar oricum îmi este dor de tine. A fost frumos să am un alt corp în jur.”

Am zâmbit. "Mulțumiri. Și mulțumesc pentru cină.” Mi-am scos farfuria pe punte și s-a așezat la una dintre mesele de la patio.

Am săpat în tamale. Felicia le-a făcut în stil venezuelean, cu negru și măslină verzi, carne de porc și niște morcovi și ardei. Au fost apoi sufocați cu sosul ei verde de chile. Când am venit prima dată la fermă, presupusesem că Felicia era Mexicană, pentru că mâncarea ei mexicană era atât de delicioasă și avea cea mai întunecată Colorare hispanică. Sa dovedit că era puertorică, dar știa să gătească așa

multe lucruri minunate. Bucătăria ei italiană era la fel de bună ca a oricui.

Nu am ridicat ochii când s-au deschis ușile franceze, presupunând că era Marj.

Sa dovedit că era Talon. A pus un pahar de vin în fața mea și apoi a luat

așeză vizavi de mine la masă.

Pagina 54

Mi-am înghițit gura de tamale, pulsul mi se accelerează. „Unde este Marj?”

„Nu ar veni. Insistat, vin aici și vă fac companie. ”

Am dat din cap. „Asta nu mă surprinde. I-am spus lui Marj despre noi. ”

Și-a mușcat buza. Doamne, sexy.

"Stiu."

„Nu ... ți-a vorbit despre asta, nu-i așa?”

"Nu. Ea este sora mea. Nu prea vorbesc frații și surorile

despre. Dar a arătat destul de clar când Julie a prezentat astăzi că nu sunt disponibil."

"Într-adevăr? Și ce ai simțit despre asta? ”

„Nu mă interesează Julie, ochii albaștri. Nu am facut niciodata."

Pielea mi-a furniculat peste tot și am suprimat un zâmbet. - Dar ai dat-o dracu.

Talon scoase un chicotit. - Am futut multe femei, Jade. Tu stii asta."

„Ai dat dracu' de când eu și tu ... ”Nu eram sigur cum să termin asta

propoziție. Din moment ce el și cu mine ce? Aș fi putut spune futut, dar ceea ce am făcut a fost atât de mult

mai mult decât naibii. Facea dragoste? Era la capătul meu, dar habar n-aveam cum simțit.

Și-a dres glasul. „Nu, nu am făcut-o”.

Am largit ochii. Fericirea caldă m-a acoperit, împreună cu o oarecare surpriză.

„Toate nopțile în care ai plecat la Grand Junction? Niciunul dintre ei nu s-a încheiat vreodată în ... ”

A scuturat din cap. "Sincer? Am fost să o văd pe Julie într-una din acele nopți. A încerca sa

îndepărtează-ți dorința de tine. Nu a funcționat așa. ”

„Nu ai trecut cu asta?”

„Nu, nu aș putea ...” Obrajii i s-au îndesat un pic. „Și mă bucur că nu am putut.”

Mi s-au înfundat palmele și bucuria mi-a străbătut. El mă dorea - știam asta - dar acum știam că era diferit pentru el decât fusese cu oricine altcineva. Aș face știam asta pentru o vreme în inima mea, și chiar prin ceea ce mi-a spus, dar să-l aud spune cuvintele - cuvintele propriu-zise. Erau mai captivanti decât occidentalii panta cu apus de soare portocaliu și roz înaintea noastră.

Am luat o înghițitură de vin, picantul fiind o minunată completare a porumbului dulce și porc robust al tamalelor. Talon mă privea mâncând, dar de mult trecusem peste fiind conștient de sine în jurul lui. Mă văzuse în toate pozițiile posibile.

„Acele tamale sunt bomba, nu-i așa?” el a spus.

Am dat din cap, înghițind încă o gură. „Îmi este dor de gătitul Feliciei. Asta pentru sigur.”

„Poți reveni oricând.”

„Am avut această discuție, Talon. M-ai dat afară. ”

„Și ți-am spus, regret că am făcut asta.”

"Te cred. Eu într-adevăr. Dar ceva ți s-a întâmplat în noaptea aceea și până te ocupi de asta, nu cred că ar trebui să fii aici. Cel puțin nu în mod permanent. Eu adică voi trece. Să o văd pe Marj. ”

- Doar să o vezi pe Marj?

A vrut să spun că vreau să-l văd? Desigur, mi-am dorit întotdeauna să văd

Pagina 55

I. Dar încă nu știam unde stăm. În afară de sexul uimitor chimie, nu eram sigur ce era între noi. Știam sentimentele mele, dar nu știam știu-l ... și nici eu nu eram sigur că o știa. „Sunt întotdeauna fericit să te văd. Tu stii

acea."

"Bun. Aș vrea să luăm cina cândva. "

Ultima dată când m-a rugat la cină ... A fost noaptea în care a înnebunit după mine și m-a dat afară din această casă. Așa că am decis să o joc ușor. „Nu asta suntem noi faci acum? "

„Touché”, a spus el. „Serios, aș vrea să te duc la cină.”

- Vrei să spui în dormitorul tău, ca data trecută? Am spus cu îndrăzneală.

Și-a dres glasul. "Nu. Vreau să te scot pe ... "

Chiar nu putea spune nici măcar cuvântul, nu-i așa? "O intalnire? Vrei să mă iei pe mine o întâlnire, Talon? "

Se uită în jos la masă, cu capul fluturând.

"Este un DA?" La naiba, aveam să-l fac să spună.

- Da, spuse el răsufând.

"Amenda. Atunci privește-mă în ochi și întreabă-mă afară. Ca un barbat."

Ridică capul în sus și ochii lui întunecați ardeau de foc. "Ce este asta ar trebui să însemne? "

„Vreau să mă întrebi afară.”

„Ai spus,, ca un om ”. El își încleștă mâinile în pumni.

"Pai da."

Se ridică cu atâta forță încât scaunul din fier forjat în care stătuse răsturnat peste. A înaintat în jurul mesei, m-a apucat de braț și m-a ridicat în picioare.

„Îți voi arăta ce bărbat pot fi.” Și-a zdrobit buzele pe ale mele.

Am deschis pentru el fără să vreau. I-aș răspunde întotdeauna, indiferent că eu a vrut sau nu. Mi-a băgat limba în gură și a luat. Acesta a fost genul

de sărut eram obișnuit să obțin de la Talon. Și chiar dacă mi-ar plăcea sărutările

în noaptea trecută, oferindu-mă cu blândețe, acest fel de sărut mi-a alimentat dorința pentru el nici alta. El a rupt sărutul cu o lovitură puternică și mi-a tras sfărâmaturi și mușcăături

gâtul și până la lobul urechii mele, unde a tras-o. „Uită-te la ce-mi faci, albastru ochii”, a șoptit el. „Vrei să fiu un bărbat pentru tine? Vrei să arăt tu ce poate face un bărbat adevărat?”

Am oftat, am gemut, în timp ce el își continua asaltul asupra învelișului exterior al urechii mele, ciupind, mușcând, durerea de plăcere izbucnind în mine în scânteii de foc.

„Răspunde-mi, ochii albaștri. Spune-mi ce crezi că ar trebui să-ți faci un bărbat adevărat.”

Ceva îl deranja. Ceva despre mine care i-a spus să mă întrebe

ca un barbat. Cuvintele alea ajunseseră la el și, acolo unde erau înrădăcinate, nu am reușit să știu, dar chiar acum, nu mi-a păsat. M-a întrebat ce vreau, așa că aș spune

I.

- Te vreau, Talon. Du-mă în patul tău și fură-mă.”

Dintr-o singură lovitură, m-a adunat în brațe și m-a ridicat. El s-a îndreptat spre

Ușile franceze, le-au deschis în genunchi și m-au dus prin bucătărie și pe jos

Pagina 56

hol spre suita lui.

Nu știam unde este Marj și nu-mi păsa. Dacă ne-ar fi văzut, nu aș face-o

au oprit asta. Nimic nu ar putea opri acest lucru. Pasiunea arzătoare mi-a furat, a mea

tunând inima, corpul meu tremurând. Îl voiam așa cum nu l-aș fi vrut niciodată

înainte de. El și-a deschis ușa, a mers repede prin camera de zi până la

dormitor și m-a depus pe patul lui. Apoi se întoarse la ușă și dădu clic pe ea

blocat.

S-a întors spre mine, cu ochii aprinși. „Dezbracă-te pentru mine, Jade. Arată-mi aia

micul tău suculent.”

M-am dezbrăcat încet, dureros încet, pentru că voiam să-i fac bine.

Dacă aș fi avut calea mea, aș fi dezbrăcat totul amândoi în șaiszeci de secunde și

l-a pus plat pe spate pe pat, eu călărindu-i cocoșul.

Încă mai purtam hainele de lucru, dar mă îmbrăcasem mai lejer astăzi în jambiere negre și o tunică gri. Am continuat pe îndelete, făcând o tease, în ciuda focului din ochii lui care mă implora să merg repede. Mi-am scos clema din păr și lasă-mi valurile să cadă în jurul umerilor mei. Mi-am scuturat tresele și apoi am început desfăcându-mi tunica. Când s-au desfăcut suficiente butoane, am lăsat țesătura gri alunecă peste unul dintre umerii mei, dezgolindu-l. Am continuat să desfac butonul și am lăsat în cele din urmă veșmântul cade pe podea într-o grămadă cenușie.

Sutienul meu din dantelă neagră a fost o cupă demi, arătând mult decolteu și sânii plini au fost plinute de excitare.

L-am desfăcut în spate, am scos încet sutienul și l-am lăsat să cadă pe podea vârful tunicii. Mi-am cupat sânii, dând fiecărui mamelon o ciupire rapidă. Zgomotul săgeată între picioarele mele.

Talon a supt respirația, erecția sa o umflătură împotriva blugilor.

Mi-am dat jos catârrii, mi-am împins jambierele peste burtă și șolduri și am alunecat le coborâți pe ambele picioare în același timp, îndepărtându-le din fiecare picior unul câte unul. Eu stătea doar în chiloții mei negri din dantelă.

M-am oprit o clipă să-l las să se uite la mine.

Privirea lui a fost lascivă, în timp ce m-a scanat de sus în jos cu ochii lui întunecați.

Păsărea mea era umedă, umezeala caldă pe lenjeria mea matasoasă.

„Chiloții, iubito. Ștergeți chiloții.”

L-am zâmbit și apoi mi-am mușcat buza de jos. A supt o altă respirație.

Mi-am ușurat încet chiloții peste șolduri și pe picioare, apoi am aruncat le la el. I-a prins și i-a adus la nas, închizând ochii și inhalare.

Întotdeauna mi s-a părut chiloți care adulmecă dezgustător, dar văzându-l pe Talon - mare, puternic, superba Talon - a fi fascinat de mirosul pizdei mele aproape că mă spulberă în punctul culminant.

S-a îndreptat spre mine, m-a sprijinit pe pat și m-a împins în jos. Încă pe deplin îmbrăcat, a plutit peste mine, luând un sfarc între dinți și trăgând. Am aruncat suc proaspăt. Întregul meu univers a devenit păsărică mea și tot Talon a cascadat prin mine, culminând cu acel pachet de nervi între picioarele mele.

Pagina 57

La naiba, era fierbinte.

„Tate atât de superbe, iubito. Nu am mai văzut niciodată sâni atât de frumoși. ” A strâns le-a ciupit sfarcurile, le-a supt una și apoi cealaltă.

Am fost anulat.

Sfarcurile mele fuseseră întotdeauna sensibile, dar Talon le-a adus la noi culmi.

Era simultan aspru și blând cu ei, senzație pe care nu o știam niciodată înaintea lui.

A lăsat un sfarc să cadă de pe buze. „Ți-am cumpărat ceva, iubito.”

Cu ochii închiși, încă mușcându-mi buza de jos, nu am răspuns. Un moment mai târziu, sfarcul meu drept era ținut într-un ambreiaj atât de dur, atât de plin de durere și plăcere, încât senzațiile s-au spiralat prin mine ca săgeți psihedelice.

Am deschis ochii. O clemă pentru mamelon. O nenorocită de prindere pentru mamelon.

Vederea ei m-a înnebunit. Pula mea mi-a palpitat pentru atenție.

S-a uitat în ochii mei. "Bine?"

Am dat din cap.

„Verbal”, a spus el. „Trebuie să-mi spui bine.”

Am dat din nou din cap. "Da bine."

„Bine, ochi albaștri?”

Am dat din nou din cap. „Doamne, da, Talon. Nu mi-aș fi putut imagina niciodată că s-ar simți atât de bine. ”

„Vrei una pe cealaltă?”

Încă mușcându-mi buza, am dat din cap.

„Verbal, iubito”.

"Da."

Mi-a prins celălalt mamelon și aproape că am explodat.

„Strânge-ți sânii, iubito”, a spus el. „Strângeți-le și lăsați clemele să facă munca lor. Și întinde-ți picioarele pentru mine. Voi linge acea superba păsărică de a ta."

Nu a trebuit să întrebe de două ori. Mi-am întins picioarele și le-am ținut deschise. S-a scufundat în căldura mea, trăgându-mi labiile.

„Ești atât de frumoasă”, a spus el. „Îmi plac buzele de păsărică. Atât de roz și înverșunat. Eu pot să-i trag în gură.”

Dinții lui mi-au pășunat clitorisul și mi-a furnizat tot corpul.

„Ești atât de frumoasă și roșie. Ca un trandafir de rubin.” Mi-a tras din nou faldurile, a lucrat un deget înăuntru.

Și tocmai când eram pe punctul de a mă împărți într-un milion de bucăți, el a dezlănțuit-o pe a lui gura, m-am ridicat și mi-am întins picioarele.

„Și acum, ochi albaștri, o să te trag. Ca un barbat."

Pagina 58

CAPITOLUL UNsprezece

TALON

M-am cufundat în ea cu forță. Ea a gemut când am luat-o.

„Așa este, iubito, ca un bărbat. La dracu ca un bărbat.”

M-a cuprins cu o aspirare dulce, așa cum a făcut-o mereu. De fiecare dată cu ea era ca prima dată. Era un drog fără de care nu aș mai putea trăi. Zgomotele ei făcute, felul în care mirosea, gustă, ca la mere proaspete din livada mea ...

„Doamne, Talon, trebuie să vin ...”

S-a spulberat în jurul meu, zidurile ei mă prindeau. Dar nu eram pregătit să fie

peste încă. M-am aplecat, i-am îndepărtat rapid clemele pentru mamelon și am lins-o strâns muguri pentru a calma înțepătura în timp ce ea continua să se învârtă cu orgasmul ei.

Când a coborât, cu ochii închiși, cu trăsăturile feței liniștite și senine, eu

s-a retras. Mi-am aruncat rapid hainele și am întors-o. "Ajunge pe genunchi,

ochi albaștrii. Te vreau așa acum." I-am apucat șoldurile și m-am cufundat în dulceața ei păsărică încă o dată și ...

Mi s-a răcit carnea. Cioburi de sticlă înghețate au intrat în coloana mea vertebrală.

Pe spatele ei era un contur negru.

Se făcea un tatuaj. Și nu orice tatuaj ...

M-am retras și am mers înapoi, cu spatele lovind în sfârșit de perete. Am alunecat în jos și mi-a îmbrățișat genunchii.

Nu poate fi ... Nu poate fi ...

„Ții ochii deschiși, băiete. Fă ceea ce ți-am spus.”

Băiatul a tușit și s-a înecat, încercând cu disperare să nu bâjbâie.

Eșuând.

Tatuajul colorat de pe antebrațul diavolului a atras privirea băiatului. S-a uitat puternic la imaginea. Și, deși a râs, râsul maniacal nu seamănă cu cel al lui

cei trei demoni, băiatul putea măcar să se concentreze asupra lui și să nu închidă ochii. Ciocul său era galben, ca un canar, cu corpul roșu al unui măr de bomboane. Vârfurile sale de aripi roz aprins, albastru și portocaliu, care se termină cu flacără alb-albastră. Vârtejuri de fum cenușiu înconjurau pasăre pe măsură ce se ridica din jarul ars.

Pagina 59

Pasărea se ridică spre o stea cu cinci colțuri.

„Așa este, băiete, ia totul. Nu vei fi niciodată bărbat. Nu.”

Ciudatul ciudat dansa în jurul băiatului, vizibil în timp ce negrii se învârt în jurul tatuatului pasăre.

Nu vei fi niciodată bărbat. Nu fi niciodată bărbat ...

Phoenix s-a ridicat spre o stea. Uitasem până acum, când am văzut o replică aproape

— Imaginea gravată pe spatele lui Jade.

Ea îngenunchea în fața mea, atingându-mi obrazul. „Talon, ce s-a întâmplat? Sunteți
esti bine?”

Nu puteam vorbi. Am încercat, dar cuvintele nu au venit.

Țipasem, ca ultima dată? Nu credeam. Jade ar fi acționat
altfel dacă aş avea.

- Talon, spuse ea din nou. "Vorbesc-te-mi, te rog. Ce s-a întâmplat?"

Am deschis gura. De data aceasta a apărut un mic scârțâit.

„Te rog, spune-mi ce se întâmplă.”

Am inspirat și am expirat încet, dorind să-mi încetinească bătăile inimii. "Când
ți-ai făcut un tatuaj? "

„Nu am făcut-o încă. Eram pe punctul de a-l obține diseară, dar Haley a realizat doar schița
înainte ca Marj să mă sune cu această „urgență” ”.

Am înghițit. Bucata care îmi obstrucționa gâtul nu mișcă. "Ce vrei să spui
ea a făcut doar schița? Deci, atunci nu este permanent? "

"Nu, desigur că nu. Este un desen simplu cu cerneală pe care trebuie să-l urmeze. Va ieși înăuntru
dusul."

Am stat. Un om în misiune. Un ciudat ciudat mi-a întâlnit urechile. „Se desprinde
chiar acum."

Ochii ei albastru-argintiu aveau compasiune, dar și hotărâre. „Talon, nu. imi place
aceasta."

"Nu-mi place."

"Este perfect. L-am văzut-"

"Unde?" Am apucat-o de antebraț, apucându-mă strâns.

"Stop. Ma ranesti."

Am refuzat să-mi slăbesc strânsoarea. Nu am putut. Degetele îmi erau înghețate. "Unde ai vezi un tatuaj care arăta așa? "

Ochii ei străluceau cu lacrimi gata să cadă. „Era în cartea de artă a lui Haley.”

„Pentru ce vrei un tatuaj oricum?”

„Eu-mi-am dorit întotdeauna una. Îmi plac tatuajele când au terminat cu bun gust. eu doar nu am găsit niciodată imaginea potrivită și când am văzut Phoenixul ... ”

„De ce naiba ai vrea un Phoenix?”

A tremurat în fața mea. „Mi-a vorbit. Este perfect. Încep o viață nouă aici, ridicându-mă din logodna mea ruptă. Avea sens pentru mine, iar culorile erau

Pagina 60

atât de frumos-

„Ce culori aveau?”

"Nu știi. Roșu. Portocale. Unele albastre. "

Culori. Mi-am strâns ochii și am încercat să vizualizez culorile ... Am plictisit ei în mintea mea cu ani și ani în urmă - dar în flashback-ul meu, fuseseră vibranți.

Am deschis ochii. „Nu vei face acel tatuaj.”

"Bineinteles ca sunt."

„Nu vreau să faci un tatuaj.”

Încă tremurând, și-a mușcat buza și apoi s-a înțepenit vizibil. „Nu-mi amintesc să fi întrebat permisiunea ta. ”

Aproape m-am rupt, dar m-am ținut sub control. Ea avea dreptate. Nu era sclava mea, proprietatea mea, deși uneori mi-am dorit să fie. "Amenda. Marcați-vă corpul dacă vrei, dar nu cu acea imagine. "

„Dar imaginea este perfectă”.

O nevoie calculatoare de control a crescut prin mine ca un combustibil de rachetă. „Ai încredere în mine

imaginea este departe de a fi perfectă. Nu ești tu deloc. "

"Nu sunt de acord."

„Nu-mi pasă. Nu ai acel tatuaj nenorocit. ”

Ochii i se întunecară până la un albastru fumuriu. "Eu sunt."

Am apucat-o, prinzându-i aspru brațele.

Ea a făcut o grimasă. "Da-mi drumul."

„Nu până nu îmi promiți că nu voi face acel tatuaj.”

A ținut gura închisă.

Femeie încăpățânată! Fără tatuaj Phoenix Nu este la ceas. Am târât-o în dușul meu și l-am aprins cu o ploaie de apă. Odată ce a fost aburit, eu a împins-o înăuntru.

Se liniști sub spray, cu brațele încrucișate peste piept ca și cum ar fi ascuns se. S-a uitat peste umăr la mine, cu ochii ei albaștri sticloși. „De ce face asta te deranjează atât de mult? Nu înțeleg. ”

M-am întors rigid, trecându-mi degetele prin păr. „Nu vei înțelege niciodată.

De ce am crezut că ai putea vreodată? ”

"Înțelege ce? Nu mi-ai dat niciun motiv să ... ”

Am apucat un prosop și am stropit corpul pe el. Am pășit în duș

în spatele ei și a început să-i spele micul spate.

„Talon, nu atât de dur, te rog.”

Stare brută? La naiba, nu mi-a păsat. Aș arde rahatul ăsta dacă ar trebui.

Odată ce pielea ei era liberă de contur și ultimele urme de negru se învăteau pe scurgere, în cele din urmă am început să mă relaxez puțin. M-am lăsat pe peretele umed al dușului,

mi-a închis ochii.

Le-am deschis când modelele de apă s-au schimbat. Se întorsese cu fața spre mine.

Apa de duș curgea pe obraji? Sau au fost lacrimile râurilor mici?

Albul ochilor ei se înroșise.

Lacrimi.

Pagina 61

Mi-a căzut inima în stomac. Aș putea suporta orice, în afară de lacrimile ei.

A adulmecat. - Nu înțeleg, Talon.

Nu, nu a înțeles. Și ea nu ar face-o niciodată.

M-am uscat și am ieșit din baie. Îmi pun în grabă o pereche de blugi, un tricou și șosetele și cizmele mele.

Am coborât pe hol, am ieșit pe ușa mașinii mele și am plecat.

Pagina 62

CAPITOLUL 12

JAD

Părul meu ud era tencuit pe față și pe umeri.

Încă plângând, m-am spălat la față. M-am uitat în jos. Sfarcurile mele erau roșii și umflat din atențiile lui Talon și din clemele mamelonului. Ce făcusem acum? Făcut urăște cu adevărat tatuajele sau asta era cu totul altceva? În mod ciudat, niciunul din oțeluri am avut tatuaje - cel puțin niciunul pe care să-l știu. Poate că erau de fapt împotriva pentru un motiv ciudat, deși Marj vorbise adesea despre obținerea unuia.

Îmi dorisem una de atât de mult timp și acea imagine Phoenix se potrivea perfect cu ceea ce eram sentimentul și ceea ce am vrut să transmit prin artă pe corpul meu. Am avut toate intențiile de reprogramare a programării cu Haley.

Dar Talon ... Ce aveam de gând să fac cu Talon?

Avea nevoie de ajutor. Poate aș putea să-l conving să se întoarcă la el terapeut. Aș vorbi cu Marj despre asta, Jonah și Ryan dacă aș fi nevoie.

Am apucat pânza de spălat și am făcut o repede o dată peste corpul meu. Am stors câteva Șamponul Talon's American Crew în palma mea și mi-a spălat rapid părul, rupându-mă din nou la parfumul masculin pe care l-am recunoscut din părul său superb. Apoi eu

am închis dușul, m-am uscat și mi-am stors excesul de apă din păr. Eu se așteaptă să iasă și să-l găsească pe Talon care mă așteaptă.

Dar eram singur în dormitorul lui gol.

Roger s-a apropiat de mine și mi-a lingut picăturile de apă de pe glezne. Dacă Talon ar fi oriunde în casă, Roger ar fi cu el. La naiba, dacă Talon ar fi undeva la fermă, Roger ar fi mers împreună. Faptul că Roger era aici, cu mine, singur în camera lui Talon, mi-a făcut o pauză.

Talon dispăruse.

M-am îmbrăcat, am mers pe coridor până la cealaltă aripă a fermei și a bătut la ușa dormitorului lui Marj. La comanda ei, am intrat.

Stătea întinsă pe pat, citind. - Hei, spuse ea. "Ce-ai făcut? Ia o înot?"

„Este o poveste lungă”, am spus. Nu puteam intra în asta. Eram sigur că ochii mei erau roșii și umflat, dar dacă Marj a observat, nu a spus nimic.

„Cum au mers lucrurile cu Talon? Sper că i-ai scos acea curvă din minte. ”

„Nu cred că curva i-a trecut vreodată în minte. Nu sunt sigur de ce ai ținut-o aici

Pagina 63

asteptandu-ma."

„Poate că nu este cea mai bună mișcare a mea, dar trebuia să te duc aici.”

„Ai fi putut să-mi ceri să vin.”

„N-ai fi venit. Stop-”

A ridicat mâna pentru a mă împiedica să vorbesc.

„Știi că am dreptate.”

Am dat din cap înfrângând. Ea avea dreptate. N-aș fi venit.

„Serios, ce se întâmplă?” ea a întrebat.

Am ridicat din umeri. "Presupunerea ta e la fel de buna ca a mea. El a plecat."

„Tal? Unde a plecat?”

„Din nou, presupunerea ta este la fel de bună ca a mea.”

"Oh, Dumnezeu. Ce s-a întâmplat?"

"Nu am nici o idee. S-a speriat că voi face un tatuaj. "

Ea clătină din cap. „Nu sună ca Talon”.

„Ei bine, mi-a venit în minte niciunul dintre frații tăi nu are niciun fel de tats. Băieți ceva împotriva lor? ”

Marj clătină din cap. "Desigur că nu. Știam că vrei unul pentru totdeauna. Noi ar fi trebuit să adune unul, îți amintești? ”

Am scos un oftat. „Da. Ai dreptate." Cu siguranță avea mai mult sens decât ceea ce aveam tocmai am trecut.

„Am crezut că te-ai oprit înainte să faci tatuajul.”

„Am făcut-o, dar Haley îmi pusese deja transferul pe spate. Știți o schiță temporară a tatuajului, pentru ca ea să o urmeze în timp ce o face. ”

„Așa funcționează?”

"Sigur. Nu te-ai uitat vreodată la Miami Ink? ”

- Nu sunt capul tău de tatuaj, Jade.

„Ei bine, oricum, s-a speriat. M-a aruncat sub duș, m-a făcut să-l spăl, și apoi a plecat. ”

Marj închise cartea pe care o citise, cu ochii tulburi. „Face aproape mult sens ca orice face Talon. ”

Asta a fost sigur.

„Cred că voi merge mai departe acasă, Marj. Sunt extenuat. Mulțumesc pentru cină. ”

„Aș vrea să rămâi.”

"Nu. Nu vreau. În plus, trebuie să despachetez. Dar trebuie să mă conduc acasă. ”

"Ha! Și eu sunt epuizat. Te rog, rămâi în seara asta. Poți dormi în vechea ta cameră, și te voi conduce la muncă dimineața. ”

Am oftat. „Marj, nu pot purta mâine aceleași haine pe care le-am purtat azi.”

„Nu este nicio problemă. Îți împrumut ceva.”

M-am uitat la cea mai bună prietenă subțire de aproape șase picioare. „Bine, pentru că suntem atât de asemănătoare ca mărime.”

„Uite, jambierele alea negre pe care le porți sunt clasice. Nimeni nu te va cunoaște i-a purtat ieri. Îți voi oferi un top lung și întins. Vei fi bine.”

Pagina 64

Am cedat. Nu l-am putut ruga pe Marj să mă conducă acasă la această oră și nu prea am făcut-o simt că îmi trec prin toate bagajele în seara asta. Aș face-o mâine.

- De acord, am spus. "Și noapte bună."

După ce Marj m-a lăsat la birou dimineața, am început niște cafea în aparat de cafea cu picurare pe care l-am cumpărat pentru biroul meu. Culesesem o mare Arabică fasole din Costa Rica în timp ce eram în Grand Junction pentru acele câteva zile. Decent cafea pentru o schimbare și sigur am avut nevoie de ea în această dimineață.

Larry a fost la tribunal toată ziua, așa că am avut biroul pentru mine, cu excepția Michelle și David, care a fost fericit să mă lase în pace. M-am întors la computer pentru a face mai multe cercetări privind oțelurile.

Unde să încep? Articolul despre eroismele lui Talon, desigur. Fusese în ziar local, dar a fost o afacere atât de mare, m-am gândit că aș putea găsi național sau cel puțin acoperire de stat. O căutare nu a dovedit nimic. Premiul de onoare nu a meritat puțin știri naționale? Și de ce nu Medalia de Onoare?

Am revenit la articolul original. Fără linie, dar în partea de jos era un nume.

Wendy Madigan, NNN.

Rețeaua Națională de Știri? Dacă această poveste provine din Știrile Naționale

Rețea, de ce nu fusese de fapt în știrile naționale?

Poate că Wendy Madigan ar ști.

Am făcut o căutare rapidă în baza de date. Sa dovedit că fusese corespondent NNN până acum vreo doi ani, când s-a pensionat.

Imaginea ei era ușor de găsit și am recunoscut-o. Fusese o bază în vești și am fost surprins că nu-mi amintisem numele. Era o atractivă femeie mai în vârstă cu părul castaniu deschis scurt și ochii albaștri.

Din moment ce nu mai era în Rețeaua Națională de Știri, a trebuit să o găsesc a mea. Am găsit câteva adrese de e-mail și numere de telefon, dar am decis să nu Poștă. Am vrut să vorbesc cu ea.

Primul număr pe care l-am încercat fusese deconectat.

Al doilea număr a sunat, însă, până când cineva a răspuns. Un cod de zonă din Denver de asemenea. Ce noroc.

"Buna ziua?"

„Bună, încerc să ajung la Wendy Madigan.”

"Pot să întreb cine sună?"

"Sigur. Numele meu este Jade Roberts. Sunt avocat în Snow Creek, Colorado. "

Femeia își drese glasul. „Pot să întreb despre ce este vorba?"

„Aș prefera să păstrez asta între doamna Madigan și eu, dacă nu vă deranjează.”

"In regula." O scurtă pauză. - Wendy, telefon.

"Multumesc mama." Apoi, „Bună?"

"Domnișoară. Madigan?"

"Da."

Pagina 65

„Acesta este Jade Roberts de la biroul avocatului din Snow Creek, Colorado.”

„Snow Creek? De unde ai luat acest număr?"

„Este unul dintre numerele tale înregistrate.”

„Acesta este telefonul fix al mamei mele”.

„Nu știi ce să-ți spun. La un moment dat, a devenit un număr record pentru tu.”

„Uite, doamnă Roberts, sunt sigură că nu te pot ajuta cu nimic. Știi că sunt nu mai este cu noutățile. ”

"Da, stiu. Dar fac o investigație asupra familiei Steel. Există mici informații prețioase despre ele, dar numele tău a apărut pe un articol despre Talon Steel. ”

Liniște la celălalt capăt al telefonului.

"Domnișoară. Madigan? ”

"Da eu sunt aici. Cred că ar fi trebuit să mă aștept la acest apel în cele din urmă. ”

Mi-a bătut inima. La ce se referea ea? „Deci știi de ce sun, atunci?”

„De ce nu-mi spui de ce suni.”

Femeie desteapta. Știa ce face.

„Fac câteva cercetări despre frații Steel și ferma lor aici, în Snow Pârâu.”

„De ce ar fi interesat un avocat al orașului de Steels?”

„Mă tem că acest lucru este clasificat în acest moment, doamnă Madigan.” Am urât cuvintele ca. imediat ce le-am rostit. Am sunat ca Larry. Slarry Larry.

„Atunci de ce ar trebui să răspund la întrebări?”

„Cu siguranță ai dreptul să nu. Dar cel mai mult mă interesează un articol care a apărut în ziarul local acum aproximativ trei ani, când a existat Talon Steel descărcat de la pușcașii marini și s-a întors la Snow Creek. În mod clar, bărbatul era un erou și a primit Premiul de Onoare, dar această veste nu a apărut nicăieri altceva. Am găsit numele tău în partea de jos a articolului local. ”

„Mă tem că nu știi despre ce vorbești.”

„Poate că nu ți-ai dorit numele, dar a fost, doamnă Madigan. De ce nu asta apare în știrile naționale? Ai fost corespondent național de știri. Acest omul era un erou. Nu ar fi trebuit să fie întins pe primele pagini ale tuturor hârtii naționale? N-ar fi trebuit să fie pe știrile din rețea? N-ar fi trebuit ai obținut Medalia de Onoare? ”

Un gât s-a curățat de cealaltă parte a liniei. „Oțelurile sunt foarte private oameni, doamnă Roberts. ”

Aceasta a fost subevaluarea anului. „Știi cum a ajuns povestea în această mică ziară locală, atunci? ”

„Mă tem că nu o fac”.

„Ei bine, evident că a fost povestea ta.”

„Poate că numele meu a fost o tipărire greșită”.

Nu m-am putut abține să chicotesc. "Domnișoară. Madigan, ești un împlinit

Pagina 66

ziară. Acum, pot fi un nou avocat, dar știu mai bine decât să cred taur pe care îl scuturi la mine. Există un motiv pentru care această poveste nu a fost la nivel național știri."

"Îmi pare rău. Simpatizez cu situația ta, dar chiar nu te pot ajuta. " Linia a făcut clic mort.

Cercetam doar de câteva săptămâni, dar știam deja când cineva mă mințea. Numărul respectiv avea un cod de zonă Denver, și cu bazele de date la dispoziția mea ca avocat al orașului, am găsit cu ușurință adresa pentru telefon fix Acum, cum să ajungi la Denver? Cea mai ușoară cale ar fi să zbor, din moment ce nu am făcut-o

a avea o mașină. Am bâzâit-o pe Michelle.

"Da?"

„Michelle, ai putea să mă duci la primul zbor spre Denver, te rog? Și sună-l pe George

să mă conducă și la aeroport. ”

„Vrei să spui că vrei să pleci azi?”

"Daca este posibil. Este încă devreme. Ar trebui să pot ajunge acolo până după-amiaza dacă există
au mai rămas locuri. Dă-mi o întoarcere târziu în seara asta. ”

„Larry ar trebui să fie bine?”

„Larry nu este aici și vrea să obțin informații despre acest caz. Cred că a făcut-o
probabil să fii în regulă cu asta. Tariful este destul de ieftin. ” Speram că va cumpăra minciuna.

"In regula. Mă ocup eu de asta, Jade. ”

Cincisprezece minute mai târziu, aveam loc pe un zbor care pleca în două ore.

Wendy Madigan, iată-mă.

Pagina 67

CAPITOLUL 13

TALON

„Da?” mi-a spus tipul chel puternic tatuat de la recepție. "Ce pot sa
te ajut cu? ”

- Trebuie să-l văd pe Toby.

„Nu este în ziua de azi. Doar Haley și cu mine. ”

"In regula." Am oftat. „Noaptea trecută, o femeie pe nume Jade Roberts a venit pentru o
tatuaj. Ai ajutat-o? ”

- Nu, ar fi fost Haley.

„Du-o aici, atunci.”

„Este în mijlocul unui proiect.”

Mi-au ars urechile. Cu siguranță ieșea fum din ele. Pielea mea era aprinsă
foc. Am aruncat vreo douăzeci de ani pe teighea. „Du-o aici. Trebuie să vorbesc
a ei.”

Tipul s-a jucat cu inelul de buze și a luat banii. „Haley, aici e un tip

cine trebuie să te vadă. ”

„Sunt ocupat”, a strigat o voce.

Baldy își ridică colțurile buzelor într-un zâmbet. „Cred că o să merite în timp ce.”

Câteva secunde mai târziu, a apărut o fată gotică cu tatuaje peste tot. „Da? Sunt Haley. ”

„O femeie a intrat aici aseară dorind un tatuaj. Jade Roberts? ”

Haley dădu din cap. „Da. Tipul de femeie de afaceri ridicat, dar purta jambiere. Dă-ți seama. Am fost cu adevărat surprinsă că își dorește o tată. ”

„Ești artista cu care lucra?”

Haley dădu din nou din cap, aruncând o gură de gumă.

„A vrut o anumită imagine. Un Phoenix. Poți să-mi spui de unde ai asta imagine?”

„A găsit-o într-una din cărțile noastre. Nu am făcut nimic înainte, dar am fost destul de ușor de copiat pentru ea. Eram pe punctul de a ne apuca de treabă când a primit un telefon azi-noapte. ”

Slavă Domnului că Marj o chemase. Dacă Julie nu s-ar fi prezentat la mine acasă aseară, Jade ar avea acel blestemat pe spatele ei chiar acum. În permanenta. Am zguduit

Pagina 68

capul meu. Nu m-am gândit niciodată că aş fi recunoscătoare pentru amestecul surorii mele.

„Ascultă, am nevoie să nu faci acel tatuaj pe ea.”

„Omule, tatuezi pe oricine vrea să-l tatuezi. Este un fel pentru ce faci viață. Știi, cum îmi plătesc facturile? ”

Am scos câteva sute din portofel și le-am așezat în fața ei. "Este aceasta suficient pentru a te convinge să nu o tatuezi? ”

„Ei bine, este suficient să mă conving să nu o tatuezi o dată. Taxez vreo două cincizeci

la trei pe tatuaj. ”

Era serioasă? Trei sute de dolari de desenat pe corpul cuiva? Ireal. Timp să atace acest lucru dintr-un unghi diferit. Această femeie nu a fost singura tatuatoare Colorado. La naiba, nu era nici măcar singura tatuatoare din Snow Creek. L-am cunoscut pe Toby. Eu ar putea merge direct în vârf și să-i spună să nu-l tatueze pe Jade. Desigur, asta ar fi enervează-l pe Jade. Mi se părea că mă pricep la asta.

"Bine. Tu poate păstra asta. Pentru timpul tău a fost pierdut noaptea trecută. Ceea ce eu trebuie să faci acum este să-mi arăți cartea în care Jade a găsit acel tatuaj Phoenix. ”

„Fără probleme”. Haley trase câteva cărți groase pe tejghea. „Phoenixii sunt sub creaturi mitologice și ar putea exista unele sub păsări. Aruncă o privire. Eu trebuie să mă întorc la muncă. Sunt în mijlocul unei tat. ”

Am dat din cap. „Înțeles. Mulțumiri. O să mă uit la acestea. ” Inima mi-a bătut rapid în timp ce începeam să arunc o carte. M-am întors spre secțiunea păsări. Un psihedelic păunul aproape că a sărit de pe pagină. Au fost chiar un pui și un curcan. Care naiba și-a tatuat un curcan?

Fără phoenix, totuși. De ce nu începusem cu creaturi mitologice? am găsit secțiunea necesară și am început să caut, degetele mele transpirând. Unii dintre dragoni au fost destul de cool. Am întors paginile încet, fără să găsesc nimic.

Câteva minute mai târziu, Haley pătrunse din nou în față. „Omule, am uitat. Am scris în jos numărul paginii cărții când am desenat imaginea. Ar trebui să fie pe pagina 307, creaturi mitologice. ”

Pagina 307 ... Gheața a pătruns în pielea mea.

Am apucat părțile laterale ale cărții, cu articulațiile albe de tensiune. Roșu pasăre, aripi colorate care se termină în flăcări portocalii și alb-albastre ... Stomacul meu a căzut și acidul m-a târât pe gât.

Identice, sau cam așa ... și fotografia era a unui antebraț.

Am înghițit o bucată uriașă care se adăpostise în gâtul meu.

A fost la fel?

Aceeași?

Genunchii mi s-au închis sub mine și am apucat teigheaua pentru sprijin.

Mi-am limpezit gâtul, încercând cu disperare să dezlegăm bucata caustică. Stai calm.

Ține-o la rece, Talon.

Imaginile mi se învâртеau în minte, evocându-se din negru.

pereti umpluți cu fotografii ale tatuajelor înclinate înainte, culorile pulsând, vibrând. Nu.

Fără flashback. Nu aici. Nu acum.

„Hei, Haley!” Am urlat, camera rotindu-se din nou în focalizare.

Pagina 69

Trotă din nou la teighea, arătând supărată. „Da?”

„Sunt toate aceste fotografii din tatuaje făcute aici în Snow Creek?”

„Nu am cea mai ceață. Unele dintre fotografii sunt foarte vechi. ”

„Poate că are peste douăzeci de ani?” Am întrebat.

„Oh, da, probabil. Toby a cumpărat acest loc de la un tip de ceva vreme. El a făcut-o știu mai bine decât aș face eu. ”

„Când va intra?”

„Probabil mai târziu în această după-amiază. Cred că are programat un program. ” Ea se îndreptă repede către clientul ei.

În liniște, am scos fotografia din carte. Culorile se estompaseră. Da, a fost un fotografie mai veche. Toby și cu mine am discuta.

„Care este numărul de telefon al lui Toby?” I-am strigat înapoi lui Haley.

"Nu sunt sigur că ar trebui să dau asta."

Am mai scos douăzeci și i-am făcut semn cu mâna. „Ce zici de acum?”

Haley a râs și s-a întors la teighea. A scris un număr pe

partea din spate a unei cărți de vizită. "Poftim. Îți face plăcere să faci afaceri cu tine. ”

Băiatul și-a golit stomacul.

Nu era sigur de ce se deranjau să-l hrănească. Nu a ținut prea mult oricum. Încheieturile sale erau vizibil mai subțiri decât atunci când fusese adus la pivniță rece și întunecată.

Au râs de el, batjocorindu-l. „Te face să arunci? Nu o poți lua ca pe un om?”

Niciun om nu ar trebui să ia ceea ce a luat băiatul. Nici o femeie. Mai ales nu băiețel sau fetiță. Nu, nimeni.

Nimeni în afară de el.

Fusese părăsit. Nimeni nu venise după el. Nimeni nu ar face-o. A meritat acest? Această soartă oribilă care fusese pusă asupra lui?

El trebuie. Pentru că nu a venit nimeni.

Tatuajul l-a atras cu capul peste cap. „Știi că ești lovit oricând arunci, băiat. Dar totuși insiști să arunci.”

Băiatul a bâjbâit din nou și a ridicat, durerea ascuțită din pumn făcându-l al lui ochii apa. Nimic nu i-a rămas în stomac să iasă.

Crampele i-au agitat intestinul. Unul dintre ei și-a lovit fundul gol, iar capul a lovit-o perete de beton.

Înnegritul binecuvântat, unde nu exista durere. Fără bărbați mascați. Nici o pasăre în flăcări.

Pur și simplu nimic.

Nimic nu era bun.

Pagina 70

Am introdus rapid numărul pe care mi-l dăduse Haley.

„Da?”

- Hei, Toby. Talon Steel. ”

„Oțel, ce se întâmplă? Nu sunt sigur că m-ai sunat vreodată înainte ”.

- Ți-am luat celula de la Haley la magazin. Eu am nevoie să vorbesc cu tine. În persoană."

„Da? Ce ziceti?"

Doamne, inima mea avea să-mi zboare din piept în orice minut. „Un tatuaj într-unul din cartile tale. Este un Phoenix pe antebrațul cuiva. Vreau să aflu cine ești tu

I-am tatuat. ”

„Respect intimitatea clienței mele, Steel.”

„Voi face să merite timpul să-mi dai informațiile pe care le doresc. Te poți întâlni eu la Rita? ”

- Sincer îmi doresc să te pot ajuta, spuse Toby, părul blond căzându-i în ochi. El stăteam vizavi de mine la Rita, sorbind niște cafea. „Dar asta nu este una din a mea. Eu a cumpărat locul în urmă cu cincisprezece ani și acea tată a fost făcută de unul dintre băieții anteriori. ”

„Știi când s-a făcut?"

Toby clătină din cap. „Sigur că nu. Dar vă pot spune de la cine am cumpărat magazinul.

Asta te-ar putea ajuta. ”

Mi-am spulberat creierul, încercând să-mi amintesc numele magazinului de tatuaje de cincisprezece ani

în urmă. Aveam douăzeci de ani, îmi petreceam cea mai mare parte a timpului în oraș, băut și nenorocit.

Rahat. „Voi lua orice informație ai.”

Toby rânji, un dinte auriu sclipind pe marginea zâmbetului. „Deci, cât de valoros este al meu în timp ce faci asta? ”

Am alunecat o sută peste masă. „Cum e asta pentru început?"

Toby dădu din cap, buzunând Benji. „Aș spune că este un început minunat, Steel. Aici este începutul unei relații de afaceri frumoase. ” El chicoti.

Bani. Nu m-am oprit niciodată să mă surprindă cât de cooperanți au ajuns oamenii atunci când banii a fost implicat. Atât de des fusesem dispus să renunț la întreaga mea avere doar pentru a avea o viață normală, pentru a șterge ororile din trecutul meu, dar în momente ca acestea, am fost recunoscător

Avea o grămadă de verde. „Când pot obține aceste informații?”

„Am toate înregistrările la magazin. Vino acum și îți voi arăta ce sunt eu avea.”

Perfect. Absolut perfect.

Pagina 71

CAPITOLUL PATRUZECE

JAD

Pulsul mi-a zburat în timp ce stăteam pe veranda din fața adresei unde Wendy Madigan trăit. Prinde-te, Jade. Aceasta este muncă, nimic mai mult.

Am inspirat adânc, am lăsat-o să iasă și apoi am tras la ușă.

Câteva secunde mai târziu, ușa se deschise și Wendy Madigan însăși răspunse.

"Da?"

"Domnișoară. Madigan, salut. Sunt Jade Roberts din Snow Creek. "

Ea și-a arcuit sprâncenele, dar în afară de asta, nu părea prea surprinsă.

"Iti bati joc de mine. Ai venit până aici? "

„Este o afacere, doamnă. Aveți informații de care am nevoie. "

„Nu sunt sigur că o fac. Aș prefera să nu discut cu Steels despre tine. "

„Uite, poți discuta cu mine sau pot să te citez la o depunere și

forțați informațiile să vă scoată sub jurământ. Chiar nu vreau să fac asta,

Doamnă Madigan. "

Blufam. Fără un proces intentat, nu aveam dreptul să o demit. Încă nu aveam

idee de ce Larry urmărea asta. În acest moment, aveam propria mea agendă.

Ea scoase un oftat, râsul ridându-se în jurul ochilor devenind mai evident.

Părea bătrână. Bătrân și obosit. „Cred că ar fi trebuit să mă aștept la asta mai devreme sau mai târziu.

Intră. Și spune-mi Wendy, în timp ce te ocupi. "

Am zâmbit, panica mi-a ameliorat în cele din urmă. "Apreciez asta. Eu într-adevăr. Și vă rog, sunați-mă

Jad." Am pășit în gospodăria modestă.

„Aici este casa mamei mele”, a spus Wendy. „M-am mutat acum câțiva ani când am retras. Sănătatea ei este încă bună, dar are nevoie de mult ajutor, luând în considerare vârsta ei."

„Chiar nu vreau să intru”, am spus. „Dar trebuie să obțin aceste informații.”

Ea a dat din nou din cap. „Ai vrea ceva? O ceașcă de ceai? Cafea? Sticlă de apă?” Se opri câteva secunde. "Scotch?"

Am scos un râs. „De fapt, o sticlă de apă ar fi perfectă. Zborul se usucă întotdeauna eu afară ”.

"Suficient de bun. Voi avea un scotian rigid. Dacă voi vorbi despre

Oțeluri, am nevoie de el. ”

„Presupun că asta înseamnă că acest lucru ar putea fi inconfortabil pentru tine. Îmi pare rău

Pagina 72

acea."

"Incomod? Nu sunt sigur că acesta este cuvântul potrivit ”.

„Care ar fi cuvântul potrivit?” Am întrebat.

„La naiba dacă știi. Oțelurile ... Ei își poartă partea lor de secrete. ”

Stătea cu spatele la mine, deschizând frigiderul, așa că nu am putut vedea expresia de pe chipul ei. Cu toate acestea, vocea ei indica epuizare. Epuizare pentru că era obosită sau la gândul de a discuta despre oțeluri?

Am avut o bănuială că a fost ultima.

Wendy se duse la teighea, deschise dulapul și scoase o sticlă. Ea

își turnă o porție generoasă de lichid de chihlimbar. "Ia loc." Ea a făcut semn la masa din bucătărie.

M-am așezat și ea s-a alăturat mie, așezând o sticlă de apă în fața mea.

A luat o pui de scoțianul ei. „Deci, ce se întâmplă cu Oțelurile?”

„Din păcate, cele mai multe dintre acestea sunt clasificate în acest moment, așa că nu vă pot spune de ce

sunt anchetați”. Mai ales că nu știam. Oțelurile nu erau

implicat în crima organizată, după cum susținea Larry. Mi-aș pune viața pe ea. „Nu pot decât să întreb

întrebări.”

„Sper să înțelegi că nu pot divulga anumite lucruri. Multe dintre ele sunt confidențial între Steels și mine.”

„Înțeles. Dar cu cât îmi poți spune mai multe astăzi, cu atât îți va fi mai bine și Oțelurile în viitor.”

Ea a dat din cap. „Înțeles și eu. Ce trebuie să știi?”

„În acest moment, cea mai mare întrebare a mea este de ce eroicii Talon Steel au fost peste hotare acoperit.”

„Domnișoară. Roberts ... greșește ... Jade, lasă-mă să fiu sincer cu tine mai întâi. Eroismele lui Talon a fi acoperit este într-adevăr o mică parte din ceea ce ai de-a face aici.”

Am dat din cap, înghițind băutura cu apă pe care o luasem. „Asta nu mă surprinde.”

„Tot ce vă pot spune este că povestea a fost acoperită la cererea celui mai în vârstă frate, Jonah Steel.”

- Vrei să spui că Talon însuși nu ți-a cerut să o acoperi?

„Nu. Dar dacă Iona nu ar fi făcut-o, Talon ar fi făcut-o”.

„De ce spui asta?”

„Lui Talon îi place să păstreze pentru sine.”

Băiete, avea dreptate în legătură cu asta. „De ce crezi că este? Adică a fost un erou de mega-proporții.”

„Are motivele sale.”

„Știi care sunt aceste motive?”

„Nu am libertatea de a discuta care ar putea fi motivele sale”.

„Dar știi ce sunt?”

Wendy își strânse buzele și își dresă gâtul. Nu spuse nimic în timp ce se mângâia obrazul ei cu degetul arătător.

Da, știa.

„Poți să-mi oferi informații despre aceste motive?”

Pagina 73

„M-ar ajuta foarte mult, Jade, dacă aș ști de ce ai nevoie de aceste informații.”

Nu știam sau îmi păsa de ce Larry investiga Oțelurile. vroiam sa stiu

mai multe despre Talon Steel și de ce era așa cum era pentru că eram îndrăgostit de mine

el, și am vrut să-l ajut. Dar nu i-am putut spune asta lui Wendy, așa că i-am dat-o pe a mea

răspuns conservat. „Aș vrea să vă pot spune, dar este clasificat în acest moment.”

Ea a dat din cap. "Desigur. Înțeleg. În calitate de reporter și corespondent, am

am folosit acea linie de mai multe ori de care chiar îmi amintesc. Știu și ce este cu adevărat mijloace."

Am zâmbit și am scos un râs mic. „Deci, cred că știi unde vin

de atunci."

"Fac. Fac. Dar am făcut multe promisiuni cu mult timp în urmă. "

„Promisiuni cui?”

„Pentru Bradford Steel și soția sa.”

„Îl cunoști pe Daphne?”

Ea a dat din cap. „Nu eram apropiați, dar am cunoscut-o. Era foarte tulburată

femeie."

„Cât de departe merge relația dvs. cu familia Steel?” Daphne avea

a murit la scurt timp după nașterea lui Marj, acum vreo douăzeci și cinci de ani.

„L-am cunoscut pe Brad pentru totdeauna.” Ea a arătat o privire îngrijorătoare în ochi, de parcă ar fi mers

înapoi în timp, într-un loc mai fericit.

Deci așa a fost. Fusesse îndrăgostită de tatăl lui Talon. Cum aş putea să ajung ea să recunoască?

"Înțeleg. Ce înseamnă exact asta? "

„Am mers împreună la școală de ani de zile. De fapt, am crescut pe versantul occidental. "

"Înțeleg. Deci tu și domnul Steel ați fost prieteni. "

Ea a dat din cap. „Foarte ... prieteni apropiați”.

Am zâmbit. „Cred că am esența a ceea ce îmi spui.”

„Eram iubiți din copilărie, dar familia mea s-a mutat la Denver când eram șaisprezece și Brad avea șaptesprezece ani. Am promis că vom rămâne împreună, dar știți cum care funcționează întotdeauna. Relațiile la distanță și toate acestea. "

„De fapt știu. Am fost acolo.”

„În plus, noi înșine eram doar copii”. Ea a zâmbit. „I-am dat virginitatea mea înainte să plece. ” Ea clătină din cap și râse. „Acum de ce naiba am spus tu asta? ”

- Pentru că te plimbi pe banda de memorie, Wendy. Nu-ți face griji. Nu va merge mai departe de mine. Sunt interesat de tot ce îmi poți spune despre oțeluri, dar crede-mă, faptul că Bradford Steel ți-a luat virginitatea nu va intra în raportează-i șefului meu. "

Șterse un ochi și adulmecă. "Apreciez asta. Oricum, am plecat la diferite colegii, iar Brad a ajuns căsătorit cu Daphne. Nu sunt sigur că a iubit-o. Era inteligentă și superbă, dar cu adevărat tulburată. Ar zbura de pe mâner pentru nu motivul uneori, sau cel puțin așa se părea, potrivit lui Brad. Dar a rămas însărcinată cel mai bătrân, Iona. Brad nu era nimic, dacă nu chiar domnesc, așa că s-a căsătorit cu ea ”.

Pagina 74

„Vrei să spui că Oțelurile nu s-au îndrăgostit niciodată?”

„Cred că nu au fost. Sau cel puțin Brad nu era. Când am început să lucrez pentru

NNN, m-a găsit după ce am făcut prima mea piesă ca reporter de teren. M-a văzut în vești, iar el a luat legătura cu mine. ”

Am avut sentimentul către care se îndrepta acest lucru. - Continuă, am spus.

„Pot să iau în considerare acest lucru?” ea a întrebat.

Am dat din cap. "Sigur."

„Nu ne-a luat mult să luăm locul unde lucrurile rămăseseră.” Ea zâmbi, tremurând

capul ei. „Brad a fost atât de frumos, mare și puternic precum sunt fiii săi. Îmi lipsise

l. Am avut un șir de prieteni, dar niciunul dintre ei nu s-a ridicat vreodată la Brad, așa că eu

niciodată casatorit. Din când în când, când îl întâlneam din nou, chiar dacă era căsătorit ...

Ei bine, nu sunt mândru de asta. Dar, din nou, prețuiesc acele amintiri. ” Ea

a râs un pic. „Chiar nu știu de ce vă spun toate astea. Nu sunt sigur că vreodată

i-am spus oricui și iată-mă, povestind secretele mele cele mai profunde unui avocat care este cercetând familia amantului meu de odinioară. ”

„Uneori este plăcut să poți vorbi cu cineva, chiar și cu un străin.”

Ea a dat din cap. „Nu i-aș putea spune niciodată mamei mele asta. Ar crede că sunt un fel de Izabela. Probabil că ar vrea să mă marcheze cu o scrisoare stacojie. ”

„Așadar, când a fost, am întrebat eu, că tu și domnul Steel ați reluat afacerea?”

„Acum vreo treizeci de ani. Toți băieții se născuseră. Micul Ryan a fost doar un copil mic. Brad mi-a dat vechea rutină „soția mea nu mă înțelege” și am căzut pentru asta pentru că eram atât de nebun după el. ”

Am dat din cap. „Se culca cu soția în acel moment?”

„A spus că nu e și eu l-am crezut. Până când a rămas însărcinată din nou cu

fiică. El a susținut că nu însemna nimic, desigur. Că înnebunește,

și a făcut-o pentru a o liniști. Nu credeam atunci și nici acum nu cred.

Dar a avut un control asupra mea, Jade. Nu l-am putut lăsa să plece. Deci, când a vrut să continue văzându-mă, am fost obligat. ”

Wow. Am înțeles. Am înțeles cu adevărat. Talon mă aștepta pe care nu eram sigură vreodată

Pleacă de aici.

- Deci l-ai văzut în timp ce Daphne era însărcinată cu Marjorie?

Wendy dădu din cap. „Așa cum am spus, nu mândru de asta. Dar dacă ai putea să înțelegi cum m-a afectat. Acei oameni din oțel ...”

Am înțeles mai bine decât știa ea, dar nu i-am putut spune asta, cel puțin încă nu.

- Sincer, nu sunt aici să te judec, Wendy. Vreau doar informații. ”

„Dacă Brad ar mai fi în viață, nu ți-aș spune toate acestea.”

„Înțeles. Dar, din moment ce el nu este, mă bucur că simți că poți vorbi cu mine. ”

„Se simte bine să scapi”.

„Dar nimic din toate acestea nu explică de ce se întâmplă anumite lucruri pe care nu le pot pune cu adevărat

împreună. De exemplu, de ce Jonah și Talon ar dori să păstreze eroismele lui Talon a secret. Și de ce nu a obținut Medalia de Onoare? Este o nebunie că asta nu a fost mare afacere.”

Wendy își știa buzele. „A fost nominalizat la medalie”.

Pagina 75

Am largit ochii. "Și?"

„Și l-au zdrobit înainte ca cineva să-l găsească vreodată. Nu am vrut. ”

„Cine l-a strivit? Și de ce?"

„Medalia te face o celebritate, iar Talon nu a vrut asta. El n-ar fi avut a reușit să o descurc. ”

Nu m-am deranjat să întreb de ce. Știam că voi primi același răspuns, că ea nu să știu de ce, deși amândoi am știut că da. Mi-am limpezit gâtul. "Trecând peste, sunt câteva documente din care nu pot face capete sau cozi. ”

„Ce documente sunt acelea?"

„Unul este un certificat de naștere pentru Marjorie, cel mai mic copil al meu din oțel”. Nu varsă fasolea, Jade. În acest moment, trebuie să se gândească la tine ca la un avocat care caută

informații, nu cel mai bun prieten al unui Steel și iubitul altuia.

"Ce e cu asta?"

„Am găsit-o în niște cutii cu documente vechi de la casa Steel.”

„De ce ați avea acces la documente la casa Steel?”

Rahat. Și tocmai mi-am spus să am grijă ...

„Au fost ... citați pentru descoperire într-un caz diferit.” Salvați bine.

„Oricum, certificatul de naștere al lui Marjorie și certificatul de căsătorie pentru Bradford și

Daphne pune o oarecare confuzie. ”

"De ce este asta?"

„În primul rând, certificatul de căsătorie este între Bradford Raymond Steel și

Daphne Kay Wade. Toți Oțelii își amintesc numele de fată al mamei lor ca fiind

Warren, nu Wade. Ce este și mai curios este că atunci când caut în baza de date a

Înregistrează Colorado, certificatul de căsătorie a fost modificat. Îl arată pe Daphne ca.

Daphne Kay Warren ”.

„Poate că cel pe care l-ai găsit în documentele Steel a fost un fals”.

„M-am gândit la asta. Dar de ce ar falsifica cineva un certificat de căsătorie și dacă

au făcut-o, de ce ar schimba numele de fată al miresei? Pare mai probabil

ar fi falsificat o întâlnire, poate din motive de moștenire. Sau falsificați întregul certificat

în sine, nu doar un nume de fată. Nu are niciun sens. ”

„Lasă-mă să mă gândesc la asta. Dar celălalt document? Ai spus că a fost o naștere

certificat.”

„Da, certificatul de naștere al lui Marjorie Steel. Arată că s-a născut Angela

Marjorie Steel, totuși părinții ei i-au spus întotdeauna că nu are un prenume

și a fost doar Marjorie Steel. Din nou, când am verificat baza de date a înregistrărilor din Colorado,

certificatul ei de naștere este afișat la fel ca Marjorie Steel. Aceasta este o altă schimbare care

nu are sens pentru mine. Dacă ai de gând să falsifici un certificat de naștere, de ce să nu te schimbi

data sau numele întreg? Dar să scoți un prenume? Nu-mi dau seama. ”

Wendy își drese glasul și o mângâie pe obraz. „Mă tem că nu te pot ajuta cu oricare dintre aceste lucruri. ”

Nu am crezut niciun minut că nu știe nimic. Am fost destul de bun la citind oamenii.

„Amândouă sunt articole destul de inofensive. De ce nu puteți împărtăși cunoștințe

Pagina 76

cu mine?"

„Poate că nu știu nimic.” Și-a mângâiat obrazul cu degetul arătător.

Din nou.

„Nu vreau să fiu lipsit de respect, Wendy, dar nu cred asta”.

„Ei bine, este imaterial dacă știu ceva sau nu. Am făcut promisiuni mult timp timp în urmă.”

"La care?"

- Pentru Brad.

Chiar nu avea de gând să se clinească. Liniile severe ale maxilarului ei au făcut asta mai mult decât aparent. Așa că ar trebui să fac o mică mișcare.

„Uite, Wendy, voi fi sincer cu tine. Da, sunt avocat al orașului și

da, investighez Oțelurile pentru șeful meu, dar ceea ce nu știți este că

Marjorie Steel este cea mai bună prietenă a mea. Ea și cu mine am mers la facultate împreună și până la a

acum o săptămână stăteam cu ea la fermă. Respect faptul că ai făcut-o

promite că simți că trebuie să ții. Dar dacă aceste promisiuni au fost făcute unui mort

omule, care este răul dacă îmi spui informațiile de care am nevoie acum? ”

„Este pentru binele copiilor Steel.” Ochii i se întunecară din nou. A făcut-o ea?

ai de fapt sentimente pentru frații Steel?

Mi-am limpezit gâtul. Ar trebui să merg încet cu ea. "În regula. Pot accepta

acea. Putem vorbi cel puțin despre certificatul de naștere? Marjorie este pe lângă ea. Ea

simte că nici măcar nu știe cine este. ”

„E o prostie. Numele de pe certificatul de naștere nu spune nimic despre cine a persoana este. ”

Avea un punct. Dar și Marj a avut un punct. „Are douăzeci și cinci de ani și ea tocmai am aflat că s-a născut cu un alt nume. ”

"In regula." Wendy oftă. „Cred că nu ar strica să-ți spun despre naștere certificat."

Slavă Domnului. Aș putea măcar să mă duc acasă la Marj cu o mică informație.

„Marjorie s-a născut prematur. La douăzeci și patru de săptămâni. Nu era de așteptat să o facă supraviețuiește, așa că Daphne a numit-o Angela Marjorie, Angela însemnând „înger”. Daphne era sigur că Marjorie va fi înger în curând. Apoi, când copilul a supraviețuit, Daphne dorea ca numele să fie schimbat. Ți-am spus că e tulburată. Ea s-a gândit dacă bebelușul purta numele Angela, devenise un înger ”.

„Cred că asta are sens într-un mod complicat. Mai ales pentru un necăjit femeie. Dar cum a putut Daphne să poată schimba certificatul de naștere în

Baza de date Colorado? În mod normal, atunci când depuneți o modificare a numelui, certificatul de naștere

nu se schimbă. ”

Wendy clătină din cap. „Nu știu cum s-a întâmplat asta. Sau de ce. ”

Mintea din nou. A avut o poveste. Și-a mângâiat obrazul cu degetul arătător când mintea sau spunea un adevăr pe jumătate. Bine că am urmat cursul pe corp limba în proces la facultatea de drept.

"In regula. În mod evident, Steels a avut un „in” cu cineva care a lucrat în biroul de înregistrări și au reușit să facă modificări în baza de date în sine. Care

Pagina 77

s-ar putea să fi trebuit să se facă manual pe atunci. Nu sunt sigur când a devenit sistemul computerizat. Era acum douăzeci și cinci de ani. ”

„Abia începeau să computerizeze totul pe atunci.”

Da. Știa ceva.

„Uite, Wendy, îmi pasă foarte mult de Marj și îmi pasă de frații ei. Este mai poți să-mi spui ceva?”

Wendy și-a lins buzele, aparent pierdută în gânduri. Apoi, „Poate că este timpul. am facut unele lucruri la cererea lui Brad, lucruri cu care nu am fost neapărat de acord, dar le-am iubit el și eu îl doream fericit. Vă pot spune doar atât. Pe la douăzeci și cinci cu ani în urmă, s-a întâmplat ceva în familia Steel.”

Acum douăzeci și cinci de ani. Cam asta a fost vremea celor cinci milioane de dolari transfer care nu avea niciun sens în documente. „Ce s-a întâmplat exact?” Eu a întrebat.

Ea a închis ochii câteva secunde și apoi i-a redeschis. "Ceva urât, îngrozitor. Între influența mea cu mass-media și banii lui Brad, noi au fost capabili să-l tacă. Nu am fost de acord atunci, pentru că însemna mulți oameni bolnavi am scăpat de niște crime cu adevărat atroce, dar sunt de acord cu el acum ". Ea a privit-o eu, cu ochii ei albaștri scufundați și rugători. „Te rog, nu draga trecutul, Jade. Asa de mulți oameni vor fi răniți ”.

Pagina 78

CAPITOLUL cincisprezece

TALON

A doua zi am condus la Grand Junction pentru a mă întâlni cu Robert Prendergast, altfel cunoscut sub numele de Biker Bob, care deținea una dintre cele mai importante saloane de tatuaje din oraș. În siguranță într-un

Ziploc a fost fotografia tatuajului pe care mi-l aminteam din trecutul meu. Aș pune-o într-un plic, așa că nu a trebuit să-l văd. Văzând că a fost ... rău.

Îl sunasem pe Bob din timp și acceptase să mă întâlnească la magazinul său. De bineînțeles, a trebuit să promit că o să-l merite. Renunță la câțiva dolari,

și majoritatea oamenilor au ajuns exact acolo unde ți-ai dorit. Ireal.

Acest magazin a fost de ultimă generație, nu seamănă cu mica gaură din Snow Creek. Eu au intrat și mai mulți artiști lucrau în spate, cu pistolele de tatuaj zumzând.

Recepționarul, blond platinat și puternic tatuat, mi-a dat din cap. "Ajutor tu?"

„Sunt aici să-l văd pe Bob. Mă așteaptă. Talon Steel. ”

Ea zâmbi și se ridică. - Îl voi lua pentru tine.

Recepționarul s-a întors cu un munte masiv al unui bărbat îmbrăcat în piele vesta, o centură de piele cu ținte și blugi. Părul lui era înfășurat într-o cârpă și un o panglică gri a atârnat de ea până la fundul lui, care era, din păcate, vizibil când s-a întors pentru a-i șopti ceva recepționarului.

A întins mâna. „Eu sunt Bob”.

I-am scuturat laba cărnoasă. "Incantat de cunostinta. Există un loc în care putem vorbi? Poate primești o ceașcă de cafea? ”

„Ce zici de o bere?”

Mi-am răsucit buzele. "Chiar mai bine."

Am mers câteva magazine până la un mic pub irlandez. Când am aflat că nu am Peach Street sau Breckenridge, am comandat un Jameson. Motociclistul Bob a plecat Guinness tot drumul, împreună cu o ordine de inele de ceapă. Era încă devreme, așa că locul nu era prea zbuciumat și ne puteam auzi vorbind.

„Cu ce te pot ajuta?” Întrebă Bob.

„Este vorba despre salonul de tatuaje pe care îl dețineai în Snow Creek. Toby Jackson deține acum ”.

„Da, tip bun, Toby. Și artist talentat. ”

„Nu aș ști.”

„Vrei să spui că ești virgină?”

Ce naiba? Probabil că arătam la fel de confuz ca mine, pentru că el a scos un hohot.

„Mă refer la un corp virgin. Fără tats. ”

„Nu, fără tats”. Și avea să rămână așa.

„Aș putea să te repar. Un tip arătos ca tine, toți mușchii aceia. Ai un doamnă specială? ”

M-am ferit să nu dau din cap. "Nu."

"Trage. I-ar plăcea numele pe unul dintre acei triceps. ”

Felul în care mă privea Bob m-a speriat puțin. Curajul meu a început să se zvârcolească. „Eu nu crede asta. Și încetează să mă mai holbezi la mine ”. M-am uitat de la el.

"Răcire. Sunt bărbat de doamne până la capăt. Dar mă uit la corpul tuturor. E o pânză pentru mine, știi? ”

Tot ceea ce. Am vrut să mă întorc la subiectul de față. „Treceam prin una din cărțile din vechiul tău loc și am găsit un tatuaj pe care îmi amintesc că l-am văzut mult timp în urma. De cât timp ați deținut magazinul din Snow Creek? ”

„Aproximativ cinci ani.”

Rahat. Atunci s-ar putea să nu știe cine naiba este tipul acesta.

„Dar am lucrat acolo de la vârsta de optsprezece ani și ucenic.”

Eureka.

"Misto. Deci, cât ați stat acolo cu totul? ”

„Cincisprezece ani, laolaltă. L-a cumpărat vreo zece ani în urmă, l-a vândut lui Toby vreo cincisprezece

cu ani în urmă.”

Acum 30 de ani. Interesant. Momentul a fost corect. Am tras fotografia în siguranță introdus în punga de plastic din buzunarul meu. „Recunoști această lucrare?”

Scoase fotografia din plic și ochii i se luminară. „Îl recunoști? Asta e

munca mea. Unul dintre cele mai bune modele ale mele, dacă aș spune și eu. ”

Mi-a bătut inima. „A mai făcut cineva din magazin un design special?”

A scuturat din cap. "Nu. Majoritatea artiștilor nu folosesc desenele altor artiști, cu excepția cazului în care

cineva vine să-și dorească acel tatuaj și artistul original nu este

disponibil. Un fel de curtoazie profesională. Dar am lăsat copii ale lucrării mele cu Toby la

cererea lui, în cazul în care cineva a intrat să caute ceva pentru care eram cunoscut. Era

face parte din afacerea noastră. ”

Asta a explicat de ce Toby avea fotografia. Ți amintești de tipul din asta

fotografie?"

„Asta a fost cu mult timp în urmă, omule. Multă lume a iubit acest design. L-am folosit mult. ”

„Au făcut asta toți pe antebraț așa?”

A scuturat din cap. „Majoritatea au avut-o pe umăr sau pe spate. niste

pe brațul superior. Încerc să-mi amintesc ... ”

Chelnerița a venit și a luat o comandă pentru încă o băutură pentru fiecare dintre noi. Bob

a comandat încă o farfurie de inele.

„A fost un tip care și-a dorit asta pe antebraț. Poate că a fost prima

de când am făcut acest design special. Dar apoi cred că a existat un alt tip care

Pagina 80

I-am dorit pe antebraț, deoarece imaginea a arătat-o așa. Evident. Atunci

s-ar putea să fi existat și altul. ”

Și poate altul. Îmi pierdeam timpul aici? Ți amintești numele

din vreunul dintre băieții care l-au făcut pe antebraț? ”

„Omule, aș vrea să te pot ajuta. Dar a fost al naibii de mult timp în urmă. ”

„Ați mai întâlnit acest design în altă parte în carieră?”

„Acest design exact? Nu, nu pot spune că am. Îl păstrez în portofoliul meu,

precum și pe cel pe care l-am lăsat cu Toby. Dar se pare că Phoenix s-a stins. ei

erau foarte populare acum vreo douăzeci și treizeci de ani. Am o viață nouă cu ceva timp în urmă, cu

nebunia Harry Potter. Dar de atunci, nu prea mult ”.

Am scos un Benji și l-am strecurat peste masă la el. „Te ajută asta tine minte?”

Înghiți băutura de bere pe care o luase și scoase un râs răgușit. „Îmi doresc făcut. Dar sunt un om cinstit, Steel. ”

„Păstrează”, am spus. - Îți apreciez timpul, Bob. Dacă vă amintiți ceva, vă rog sună-mă.”

„Mi-aș dori cu siguranță să o fac, pentru că aș mai putea să mă descurc cu câțiva Franklins aruncați în mine.

Mă voi gândi la asta, dar în acest moment nu îmi amintesc prea multe. Am cheltuit mult din acei ani de la început au fost lapidați. ”

Eram destul de sigur că acum a fost ucis cu pietre, având în vedere cum îi inspira inelele de ceapa.

Am trimis încă o sută de drum în timp ce îmi terminam al doilea Jameson. „Pentru a-ți face jogging un pic de memorie. ”

Bob a aruncat cu degetul pe Benji și a râs. "Voi face tot ce pot. Treceți la magazinul meu oricând dacă te răzgândești despre tat. Mă voi bucura să vă leg. ”

Am chicotit. „Nu în această viață.”

„Cum ai întâlnit asta oricum? Te uiți doar prin cărțile lui Toby?

Asta nu are mult sens dacă nu ați avea niciun interes să vă lăsați înșelați. ”

„Este un tatuaj al meu...” Cuvântul „iubită” a stat pe marginea buzelor mele, amenințând să se scoată din propria voință. Dar Jade nu era iubita mea. Și dacă eu a fost sinceră, prietena nu a început să descrie ce era pentru mine Jade. A fost așa mult mai mult ... totul meu, sufletul meu. Mi-am limpezit gâtul. „A avut un prieten. Sau a fost urmează să obțină. Nu o va primi acum. ”

"De ce nu? Mare tat pentru o pui. Face o ștampilă frumoasă pe spate. Eu amintește-ți că ai făcut multe din acestea. ”

„Nu o va primi pe asta. Sau orice tat, dacă am ceva de spus despre asta. ”

„Ce ai împotriva tats, băiete?”

Păianjeni invizibili m-au strecurat pe gât și pe scalp. Mira mea a crescut. „Nu suna

Eu baiat.”

„Hei, nu însemna lipsă de respect. Dar serios, de ce nu-ți plac tatuajele?”

„Am motivele mele.”

„De ce ești atât de interesat de acea tat? Sau ar trebui să spun, de ce ești așa interesat de persoana care are acel tat?”

Pagina 81

Am mai scos încă un Benji din portofel și l-am strecurat peste masă și în

Mâinile cărnoase ale lui Bob. „Nu mă mai întreba vreodată. Doar contactați-mă dacă sunteți amintește-ți ceva despre cine ai făcut asta.”

„Se va face.”

Am mai aruncat câteva facturi pe masă. „Aceasta ar trebui să acopere băuturile și inelele.”

„Obligatoriu”. Bob mi-a făcut un salut, coborând restul Guinness-ului său.

M-am întors și am ieșit din bar.

Întregul corp îmi tremura, mâncărimea, dorind să mă convulsie. M-am așezat pe bancă în fața unei înghețate, câteva uși în jos.

Și a început să se joace un film în mintea mea.

Uneori pasărea ieșea pe pereții pivniței, cel mai adesea noaptea, când se apropiau de băiat. Pasărea devenise atât o amenințare, cât și o sanctuar. I-a dat consolării băiatului, ceva pe care să se concentreze când era de neconceput se întâmplă, ci pentru că era reprezentativ pentru cel care a provocat ororile el, era și o plagă care îl bântuia noaptea, batjocorindu-l.

Nu ai valoare, băiete. Nesemnificativ. Fără înțeles. Coșul de gunoi pentru a fi folosit, abuzat, lăsat a muri...

Aripile sale înflăcărate acum gri și albe în întuneric, pasărea a bătut spre el,

îndreptându-se spre el împreună cu peretele pulsatoriu.

Inutil ... Insignifiant ... Lăsat să moară ...

Dar oricât a vrut băiatul să moară, nu a făcut-o niciodată.

Pagina 82

CAPITOLUL ȘASPrezece

JAD

Te rog, nu dragă trecutul, Jade. Atât de mulți oameni vor fi răniți.

Cuvintele lui Wendy m-au bătut când George m-a lăsat la ferma Steel.

Era sâmbătă, așa că nu trebuia să mă apuc de treabă. I-aș spune lui Marj ce găsisem despre certificatul ei de naștere. Încă nu am vrut să-i spun despre Wendy Madigan și aventura cu tatăl ei, dar merita să știe despre numele ei.

L-am plătit pe George. Se pare că toți banii mei suplimentari erau folosiți pentru a mă transporta înapoi

și mai departe de fermă. A trebuit să iau o mașină.

Am urcat cu pasul lung pe pasarela lungă și am bătut la ușă. Roger, muta lui Talon, a apărut în spatele geamului. S-a uitat la mine, aruncându-și capul prin oblong fereastră de lângă ușă. Era un omuleț atât de drăguț.

Câteva secunde mai târziu, ușa s-a deschis, iar cadrul muscular al lui Talon m-a întâmpinat.

Corpul mi-a pulsat. Doar a fi în imediata apropiere de el m-a afectat. La fel de mult ca

Am vrut să-l interogez cu privire la calvarul tatuajului de seara trecută, știam că va fi fii inutil. Am spus simplu: „Bună. Am venit să o văd pe Marj”.

"Ea nu este aici. Curs de gătit, îți amintești?"

Rahat. Am uitat. Marj se înscriesese la un curs de gătit în weekend la Grand Intersecție care s-a întâlnit vineri seara și toată ziua sâmbătă.

"Imi pare foarte rau. Am uitat de asta."

„Vrei să îi transmit un mesaj pentru tine?”

M-am uitat la el, clătînând din cap. Chiar avea să stea acolo și

pretinde că nu ne cunoaștem intim?

Roger găfâi la călcâiele mele. M-am aplecat să-i dau o zgârietură în cap.

„Nu, niciun mesaj. Dar voi lua o ceașcă de ceai dacă aveți unul. ”

„Iată o afacere pentru tine. Voi prepara ceaiul dacă compui câteva dintre brevetele tale sandvișuri cu brânză la grătar și cheddar. ”

Nu m-am putut abține să nu zâmbesc. „Voi lua acea afacere.”

Am intrat în foaier în timp ce el închidea ușa în urma mea. Am îngenuncheat și l-am lăsat pe Roger sări peste mine. Mi-a acoperit fața cu săruturi de cățeluș.

"Amuzant. În afară de mine, tu ești cel pe care l-a dus cel mai mult ”.

"Iubesc cainii. Nu am întâlnit niciodată un câine care să nu mă iubească înapoi. Cred că doar câinii simți oamenii câinilor. ”

Pagina 83

Ziua târzie de vară a fost mai răcoroasă și aș îmbrăca o pereche de blugi skinny și un pulover roz fără mâneci. Talon arăta delicios în cizme, blugi denim negri și un tricou verde.

„Voi începe.” M-am îndreptat spre bucătărie și m-am uitat prin frigider.

„Nu văd niciun cheddar aici, dar există un colby Jack. Va fi bine. ”

Am scos brânza, am luat o roșie din coșul de pe teighea, am luat o cuțit și tăietură și a început să se pregătească. Odată ce sandvișurile erau în prăjind tigaia, m-am întors. Talon stătea la masă, urmărindu-mă.

„Am crezut că vei face ceaiul.”

„Îmi pare rău, doar mă bucuram de vedere.”

Mi s-a încălzit pielea. Vederea asupra lui era foarte bună, de asemenea. A stat și a venit spre mine, ca un lup care își urmărește prada. Știam că avea să mă sărute înainte de el era chiar aproape de mine. Și când buzele lui s-au strivit pe ale mele, aproape că m-am spulberat atunci

și acolo. Mi-am învățat limba pentru a o întâlni pe a lui. Electricitatea mi-a scânteiat

corp. Sărutul a fost neînduplecat, drogat, un sărut al sufletelor întâlnindu-se și alăturându-se.

Am mâncat unul la celălalt gură câteva minute până când m-am desprins repede.

„Îmi pare rău, sandvișurile ...” M-am dus repede la aragaz pentru a le întoarce. "Oh, bun. Sunt maronii, dar nu sunt arși. ”

Talon m-a apucat din spate și m-a tras înapoi la el. „La dracu sandvișuri. ”

- Talon, i-am spus pe buze.

Dar mi-a băgat limba în gura mea.

Ne-am sărutat cu intensitate și pasiune, sărutări fără minte și solicitante care au plecat mă respira și tânjesc, anticipând, strângând bobinele invizibile care se legau ne.

Până când m-am desprins din nou. „Îmi pare rău, dar chiar nu vreau să se declanșeze alarmele de fum

oprit. ”

La naiba. Sărutul acela singur ar fi putut face lucrurile să plece.

M-am dus la aragaz, am luat sandvișurile de pe tigaie și le-am așezat pe farfurii. Eu a luat un șervețel pentru fiecare. „Deci, unde este ceaiul?”

Talon nu a răspuns.

M-am dus la frigider și am tras câteva sticle de apă. "Fără griji. Asta va funcționează bine. ” Am pus apele și sandvișurile la masă. „Haide, stai. Mânca pranzul tau."

A apucat sandvișul și era pe punctul de a mușca când l-am oprit.

„Îți amintești ce s-a întâmplat ultima dată? Lasă-l mai întâi să se răcească puțin. ” Am eliminat pâine de-a mea și lăsați fumul să iasă din brânza fierbinte. Odată ce s-a răcit oprit, am mușcat. „Nimic asemănător. Poate că nu voi putea să gătesc ca sora ta, dar eu faceți o brânză la grătar. ”

A încercat-o pe a lui. „Da, destul de bine.”

De ce am simțit că nu am avut niciodată nimic de vorbit?

Poate că dacă nu am fi în pat, ne-am rupt hainele reciproc, am putea de fapt purtați o conversație. Aș încerca o tactică, poate aș găsi câteva răspunsuri.

Pagina 84

„Am găsit un articol de știri interesant săptămâna trecută.”

„Da?”

„Da. Era despre tine. ”

Sprâncenele lui Talon s-au ridicat aproape până la linia părului. Nu a spus nimic.

„Cam când te-ai întors din Irak. De ce nu mi-ai spus că ai primit Premiul? de onoare? ”

„Unde naiba ai găsit asta?”

„În arhivele locale de hârtie.”

„De ce te uitai acolo?”

Am înghițit o mușcătură de sandviș. Nu i-aș putea spune foarte bine ceea ce spusese Larry eu să-l investighez. „De fapt, căutam altceva pe un anchetă, iar povestea ta s-a întâmplat să apară. ”

Își puse sandvișul jos, întinse mâna după apă, dar nu o luă. "Ei nu ar fi trebuit să tipărească acea poveste. ”

"Glumești cu mine? Ar fi trebuit să-l tipărească. Ar fi trebuit să fie știri naționale, Talon, nu doar o piesă de oameni în știrile locale ale unui mic occidental oraș."

„Nu am vrut ca cineva să facă vâlvă cu mine.”

„O vâlvă despre tine? Ai fost un nenorocit de erou. ”

„Nu eram un erou, ochii albaștri. Aveți încredere în mine. Nu am fost niciodată un erou. ”

„I-ai salvat pe acei oameni. Cu un mare risc personal pentru tine. Ai fi putut fi ucis."

Trânti pumnul pe masă. „Te-ai gândit vreodată de ce am făcut-o? Poate eu

nu a făcut-o pentru a fi un erou. ”

M-am lăsat înapoi în scaun, tensiunea mea crescând. Eram obișnuit cu al lui Talon izbucniri până acum, dar totuși m-au afectat. Sunt sigur că nu ai făcut-o. Sunt sigur că toți mă gândeam la trupele tale căzute. Adrenalina ta a fost probabil completă forta. Te gândeam să-ți scoți prietenii afară. ”

Scoase un chicotit iritat, cu buzele răsucite într-o formă pe care nu o puteam citi. "Aveți încredere în mine,

Nu am fost. ”

„Atunci la ce te gândeam?”

- Mă gândeam să-miucid fundul, Jade.

Pagina 85

CAPITOLUL ȘAPTEZECE

TALON

Gura ei frumoasă cădea în acea formă alungită pe care o văzusem atât de des. Ea ar niciodată să nu înțeleg. Nu eram un erou.

Mi-au dat blestematul premiu - au încercat să-mi dea medalia, dar nu am vrut aceasta - pentru salvarea a șase persoane în acea zi. M-am bucurat că i-am salvat. Viața lor a fost merită mult mai mult decât al meu. Dar de fiecare dată când mai scoteam încă unul, totuși fără răni corporale, l-am aruncat cu grijă pe pământ și am fugit înapoi, sperând să-mi iau dracului cap în loc să-l aduc pe altul în siguranță.

A venit în sfârșit momentul în care Waters și câțiva alții mă țineau literalmente jos și nu m-ar lăsa să mă întorc pentru încă un bărbat. Nu știau puțin, voiam să plec în și nu ies niciodată.

Jade stătea lângă mine - ochii ei albaștri oțelici care mă bântuiau, frumoasa aurie-părul căprui care cădea peste umerii ei lăptoși, buzele alea roșii-rubine pe care le sărutasem de atâtea ori - și pentru prima dată după mult timp, poate vreodată, am fost de fapt bucuros - dracu de bucuros - nu îmi scosese capul în ziua aceea.

Cum am iubit-o. Gura mea a vrut să formeze cuvintele chiar în acest moment și spune-le.

Ce ar crede ea dacă ar ști că o iubesc? Probabil că m-ar întreba cum știam, având în vedere mesajele conflictuale pe care i le trimisesem în ultimele două luni.

„Vrei să spui ceva, ochi albaștri?”

Își trase buzele într-un semi-zâmbet. Un zâmbet forțat. „Nu sunt foarte sigur ce să fac să-ți spun, Talon. ”

„Spune primul lucru care ți-a venit în minte.”

Ea și-a arcuit sprâncenele și a clătinat din cap. "Ce pot să spun? mă bucur că tu nu a murit, Talon. De fapt, nenorocit de extatic. Vrei să spui ceva pentru mine. Poți nu înțelegeți asta, dar da. Și vrei să spui ceva pentru frații tăi și

Marj. Te-ai gândit la ce-ai fi făcut să te întorci acasă într-un sac de corp

lor? Te-ai gândit vreodată la cineva în afară de Talon Steel? De ce ai vrea să mori?

Nu înțeleg. ”

Nu am răspuns. Nu am putut răspunde. Avea dreptate pe două aspecte. Nu a făcut-o să înțeleg și nu mă gândisem la nimeni în afară de mine. Adevărul era, știam în inima mea că băieții și Marj ar fi mai bine fără mine.

Pagina 86

Ea a continuat: „Și sincer? Am fost surprins.”

Asta m-a prins. „De ce ar trebui să fii surprins?”

„Pentru că majoritatea oamenilor au un instinct de supraviețuire. Un lucru este să intrați și să salvați oamenii atunci când ții la bărbații tăi, simt o responsabilitate față de ei. E destul de un altul cu totul pentru a intra fără a ține cont de propria viață. ”

Instinctul de supraviețuire.

Nenorocitul de instinct de supraviețuire.

Conceptul nu era nimic nou pentru mine. Doamne, lucrurile pe care le-am spus și le-am făcut pur și simplu

supraviețuiește, să continue să existe într-un coșmar. Dar după două decenii de viață cu amintiri despre acea groază, instinctul meu de supraviețuire fusese împușcat în iad.

Deoarece nu am putut exprima nimic din asta, din nou nu am spus nimic.

"Într-adevăr? Ai de gând să stai acolo și să nu-mi răspunzi?"

„Nu e nimic de spus, ochii albaștri.”

Ea clătină din cap. "Amenda. Spune-mi măcar de ce nu ai vrut să fie asta știri naționale."

A fost ușor. „Nu am vrut ca cineva să facă vâlvă asupra mea despre ce act dezinteresat, fusese când știam al naibii de bine că nu era altruist. A fost nenorocit egoist."

Ea și-a strecurat mâna pe a mea. „Talon, oricare ar fi fost intențiile tale, sfârșitul rezultatul a fost același și toți militarii și familiile lor sunt dincolo recunoscători."

Atingerea ei mă liniștea și mă agita. Atât de mult nu a înțeles. „Eu știu. Crede-mă. Am primit atât de multe note de mulțumire și pachete de îngrijire ... ”Eu mi-am dat ochii peste cap.

„Și asta a fost un lucru rău?”

„Da, a fost un lucru rău, Jade. Acești oameni îmi mulțumeau, dorind să facă lucruri pentru mine, dorind să mă răsplătească cumva pentru că i-am salvat pe cei dragi și tot ceea ce eu

Încercasem să-miucid fundul. ”

„Dar așa cum am spus, rezultatul final a fost același. I-ai salvat pe acei oameni. ”

„Nu toți bărbații. Una era o femeie ”.

„Ai salvat-o pe mama cuiva poate. Este un lucru grozav. ”

„Era tânără. Fără copii." Am răsuflat. „A avea povestea locală a fost rău suficient. Oamenii veneau la casă purtând daruri. Produse din fermele lor, vin, alcool, prăjituri și prăjituri și caserole. A fost nesfârșit. Jonah și Ryan a jucat gazde și, odată ce Marjorie s-a întors de la școală, a ajutat și ea. eu doar

am vrut să rămân singur. ”

La naiba, dacă ar fi făcut știri naționale, rețelele ar fi urmărit pentru mine interviuri, nenorocitele talk-show-uri ... nu aș fi putut să o iau.

I-am mai spus lui Jade și le-am spus fraților mei de nenumărate ori. Nu eram un erou.

Jade stătea, încă ținându-mă de mână. „Nu te-am cunoscut atunci și nu să știi de ce ai fost atât de hotărât să te ucizi acolo, dar lasă-mă să-ți spun un singur lucru. ”

"Ce?"

Pagina 87

„Eu, unul, sunt al naibii de bucuros că ești în viață. Mi-aș dori să înțeleg de ce te-ai simțit a trebuit să-ți închei viața, dar îi mulțumesc lui Dumnezeu că ești aici. Cu mine. Acum." M-a tras din scaun până la picioarele mele și și-a înfășurat brațele în jurul meu, strângându-și fața în pieptul meu. "Miroși atât de bine."

Pentru a doua, i-am făcut ecou sentimentelor. Eram al naibii de bucuros că nu murisem așa zi. I-am inhalat parfumul de cocos al părului. „Și tu, ochi albaștri.”

Ea doar m-a ținut. Nu a încercat să mă sărute, nu a apucat umflătura din pantaloni, care acum era vizibilă. M-a ținut aproape de ea.

Și la naiba, s-a simțit bine.

Mi s-a părut al dracului de bine să fii ținut.

I-am sărutat capul, părul ei mătăsos gădilându-mi nasul. Oh, am vrut-o. Eu am vrut să o dezbrac și să-mi împing cocoșul în căldura ei umedă chiar în acest minut.

Dar am vrut și această apropiere, această duioșie.

Am strâns-o mai tare, încercând să prelungesc acest moment cât am putut. „Eu ...”

Ea scoase un oftat. "Ce este?" ea a întrebat.

Am vrut să spun „te iubesc”. Voiam să o spun atât de rău. Cuvintele dureau să se varsă în afara de mine.

Dar nu le-am putut aduce înainte.

Atunci s-a întâmplat cel mai ciudat lucru. S-a îndepărtat de mine și mi-a străpuns-o priviți-o cu cea albastră.

„Talon, te iubesc”.

Genunchii aproape că s-au îndoit sub mine. Buzele îmi tremurau. Trebuie să se fi înșelat asta pentru că mă pregăteam să vorbesc, pentru că mi-a acoperit gura cu două degete.

„Nu trebuie să o spui înapoi. Știu că probabil nu ești pregătit. Poate că niciodată iubește-mă. Înțeleg asta și nu vreau să te prezez în ceea ce ești nu este pregătit pentru. Știu că ai spus că nu mă vei iubi. Și e în regulă. Dar vreau să faci asta să știi că te iubesc. Vreau să știi că merite ceva pentru mine. Nu pentru că ai salvat pe cineva pe care îl iubesc. Nu pentru că ești un erou. Nu pentru că ești fratele celui mai bun prieten al meu. Și nu pentru că ești superb și musculos și perfect fizic.” Ea a zâmbit. „Doar pentru că ești Talon Steel și eu sunt cu adevărat bucuros că te-am cunoscut și că ești în viața mea. Și dacă ceea ce am cu tine nu mai durează decât în minutul următor, mă voi bucura totuși că te-am cunoscut și nu voi regreta niciodată că am căzut dragoste cu tine.”

Ochii îmi usturau. Da, lacrimile au amenințat. Corpul meu era amorțit simultan și alergând cu fiecare emoție imaginabilă. Și eu te iubesc, Jade. Si eu te iubesc.

Ea a continuat: „Și acum, chiar vreau să merg în dormitorul tău și să fac dragoste cu tine.”

Pula mea tare a crezut că este o idee grozavă, dar ceea ce îmi doream cu adevărat era să fac asta savurați-o, pentru a face acest lucru despre ea, bine pentru ea, mai mult decât am avut-o noaptea trecută.

Și poate, doar poate, aș putea să repet cuvintele pe care mi le spusese ea.

Niciodată nu mai tânjisem atât de mult să spun aceste cuvinte, dar m-am speriat cu adevărat. Speriat că nu eram ceea ce ea credea că sunt ... și știam că nu sunt. Când a aflat despre mine, ea nu mă va mai iubi.

I-am cuprins obrazul și l-am mângâiat ușor cu degetul mare. „Nu era nevoie să spui toate astea, ochi albaștri. Voi fi fericit să fac dragoste cu tine. ”

„Nu am spus-o din alt motiv decât am vrut să o spun. Deși chiar cred este prima dată când te-ai referit la act ca făcând dragoste în loc să te tragi ”.

Ea scoase un chicotit.

"Vino cu mine." Am condus-o pe coridor spre apartamentul meu, Roger urmându-l.

De data asta aș lua-o încet, chiar dacă penisul meu se strângea.

I-am tras puloverul roz peste cap și l-am aruncat pe scaun. Am desclasat sutienul și și-a eliberat sânii frumoși. Sfarcurile ei erau tari și întinse, iar eu ciupi unul dintre nodurile roz-maronii.

Ea a zguduit. „Doamne, îmi place când faci asta”.

La fel și eu. Sfarcurile și sânii ei erau o nenorocită de operă de artă. Cei mai buni sculptori nu ar fi putut să sculpteze ceva mai frumos.

Mi-a întins mâna după tricou, dar i-am întors mâna.

„Lasă-mă”, am spus. „Lasă-mă să am grijă de tine de data asta.”

Am împins-o în jos pe pat, i-am scos sandalele, apoi am desfăcut-o

blugi și i-a alunecat peste șolduri. Au rămas doar chiloții ei cu pete de leopard

între mine și corpul ei delicios. Nu am vrut să merg direct după păsărică ei fierbinte,

chiar dacă știam că e ud. Îi simțeam mirosul de mosc și mă înnebunea.

Nu, aș face ceva pentru ea. Chiar dacă nu reușisem să-i dau

cuvinte pe care mi le dăduse, aș putea măcar să-i dau tandrețe cu corpul meu.

M-am aplecat peste ea, încă complet îmbrăcată și am sărutat-o încet pe buze. Ea a deschis gura ei pentru a-mi întâlni limba, dar în loc să o iau, m-am mutat spre obrazul ei,

plouând săruturi minuscule peste măr, până la tâmpla ei, și apoi până la lobul urechii. Eu

a tras-o ușor și a ciugulit în jurul învelișului exterior al urechii. Oftă încet.

Am sondat-o în urechea ei cu limba și apoi am continuat în jos pe partea gâtului ei, sărutând urmele mici pe linia maxilarului, pe obraz, până la cealaltă ureche, unde am repetat acțiunea mea. Apoi i-am sărutat gâtul, dându-i mușcăături mici de dragoste, abținându-mă suge tare și o marchează, chiar dacă doream să fac asta.

Am sărutat-o pe pieptul ei până la umerii ei, pe brațele ei până la mâna ei, unde eu mi-a supt fiecare din degete în gura mea. I-am sărutat înapoi brațul și peste ea din nou piept, bucurându-se de dulceața moale a cărnii ei. Ignorându-i pe cei uimitori sâni mi-au cerut toată voința, dar am făcut-o, hotărâtă să-i arăt toate tandrețe pe care niciodată nu am crezut că o pot. M-am sărutat către celălalt braț al ei, pășunând peste piele moale cu buzele mele.

„Talon, te rog. Sfarcurile mele. ”

„Shh”, am spus pe pielea ei. „La timp.”

Am sărutat un model spiralat în jurul sânelui ei, fără să mă opresc până nu am ajuns la areola. Apoi i-am strâns țâței și m-am mutat la cealaltă.

S-a răsucit împotriva mea. „Înnebunesc aici. Sfarcurile mele au nevoie de tine. ”

Am chicotit împotriva pielii ei mătăsoase, în timp ce făceam spirale în jurul celuilalt sân. A ei pielea era ca cea mai fină mătase de sub buze, când o sărutam, îmi învârteam limba în ea, gustă textura elegantă a ei.

Pagina 89

Ea s-a răsucit mai mult, dar nu m-a rugat să-i plăc din nou sfarcurile. Am alunecat în jos la abdomenul ei și săruturi plouate peste el. Când am ajuns la frumoasa păsărică între picioarele ei, am convocat fiecare uncie de autocontrol pe care trebuia să o ocolesc și să o sărut pe coapse, genunchi, până la picioarele ei frumoase, degetele de la picioare vopsite în roz deschis. Eu a sărutat fiecare deget de la picior și a alunecat din nou în sus, evitându-și păsăricile și alunecând în jos alt picior.

Pula mea era gata să iasă din închisoare. Dar eram unitar. Ea făcuseră atât de multe lucruri pentru mine, încercaseră să-mi facă multe ocazii. Acest era timpul ei.

M-am sărutat înapoi până la abdomenul ei.

În cele din urmă, mi-am aruncat limba peste un mamelon turgent.

- O, Doamne, da, oftă ea. „Am așteptat asta, având nevoie de asta. Nici unul îmi sugerează sfarcurile ca tine, Talon. ”

„Nimicurile nimănui nu sunt la fel de frumoase ca ale tale, ochi albaștri.” Am aspirat una în a mea gura în timp ce o ciupesc pe cealaltă între degetul mare și arătător.

Se zvârcolea sub mine, iar mirosul ei de mosc se ridică în sus. Am inspirat profund, tot sugându-i sfarcul. Doamne, am fost atât de tare.

Mă durea să-mi eliberez cocoșul și să mă scufund în căldura ei umedă, dar eram hotărât să dă-i ce și-a dorit și chiar acum a vrut tratamentul mamelonului. Nu un greutate să se concentreze pe mameloanele ei frumoase. Am supt, ciugulit, am mușcat, sărutat ... și sub mine a continuat să se zvârcolească, convulsiv, oftând, gemându-mi numele ... ca nectarul confitat pentru urechi.

Mi-a apucat doi pumni din tricou și a încercat să-l trag în față peste trunchiul meu.

I-am dat sfarcului o mușcătură tare. „Nu încă, ochii albaștri.”

A încercat să-mi tragă din nou cămașa, iar eu am mușcat-o din nou.

Ah ... I-a plăcut mușcătura tare. Îi plăcuseră cleștele mamelonului noaptea trecută.

Îi plăcea jocul dur al sfarcurilor.

Cu siguranță aveam mai mult din asta pentru ea, dar încercam să fiu tandru astăzi.

Gata cu mușcăturile la sfarcurile ei. Chiar dacă a încercat să-mi tragă cămașa.

În cele din urmă, când sfarcurile ei erau bune și au lucrat, i-am scos chiloții de pe ea și lasă-mi mâna să se scurgă între picioarele ei și să-i despart faldurile mătăsoase. Doamne, atât de umed, așa

suculent. Am împins două degete în interiorul ei și i-am masat punctul G.

A smucit sub mine. „Doamne, Talon. Vreau să vin atât de rău. ”

„O, vei face, iubito. O să vii mult astăzi.”

Și imediat după ce am spus aceste cuvinte, i-am găsit clitorisul și am trimis-o peste margine.

A apucat-o pe mângâietor în timp ce a țipat eliberarea. „O, Doamne, Talon, îmi place tu, te iubesc.”

Își dăduse seama că a spus aceste cuvinte?

Era într-o altă lume, o lume a nirvanei, a răpirii.

Dar chiar și așa, cuvintele s-au aruncat în mine, dându-mi putere, speranță.

Am îngenuncheat între picioarele ei și mi-am lipit gura de pizda ei udă. Era încă pulsând după orgasmul ei, iar sucurile ei mi-au încălzit gura. Mi-am împins limba în adânciturile ei adânci. Aroma ei era ca un măr succulent, cu mosc feminin.

Pagina 90

Nici măcar cele mai fine mere de pante occidentale din livada mea nu puteau rivaliza cu cele ale lui Jade

aroma intensa după un orgasm. Am bâlbâit-o, savurându-mă, hotărâtă să sug până la ultima uncie de ambroză din corpul ei îmbucurător. Apoi m-am întors spre ea clitoris, mi-a înfășurat buzele și l-am supt.

Și a zburat într-un alt punct culminant.

M-a apucat de cap, strângându-mi fața pe păsărică. „Doamne, da, Talon. Doar ca asta. Mănâncă-mă. Mănâncă-mă crud”.

Cuvintele ei mi-au hrănit dorința, în timp ce i-am sorbit din nou clitorisul, de data aceasta împingând nu două

dar cu trei degete adânc în canalul ei. Am masat acel loc special, trimitând ea peste margine din nou și apoi din nou.

Ea s-a zvârcolit, s-a cutremurat, s-a sfărâmat, m-a implorat să mă opresc. „Destul, Talon. am nevoie cocoșul tău. Acum te rog.”

Dar nu trebuia să mă descurajez. Femeia mea nu ar veni doar astăzi. Ea ar

continuă să vină și continuă să vină până când trupul ei a fost atât de săturat, atât de epuizat, încât a putut

nu face altceva decât să adormi împotriva mea.

Totuși, după acel orgasm, s-a aruncat în sus, rupându-mi aspirația

păsărică ei cu un smack puternic. „Talon, nu mai suport. Trebuie să-l am pe al tău

cocoș. Vă rog. Acum." S-a așezat și a apucat pumni din tricoul meu verde, trăgându-l

sus pe trunchi.

De data aceasta nu am putut spune nu. Am ridicat brațele și am lăsat-o să mă scape de cămașă. Atunci

mi-a desfăcut centura, desfăcându-mi și desfăcând blugii înainte de a-i împinge

și slipul meu de boxer peste șolduri.

Ochii ei argintii s-au transformat într-un cenușiu fumuriu, în timp ce ea se uita la mine. - Acum, spuse ea

prin dinții strânși.

Fără să-mi scot nici măcar cizmele și blugii, am împins-o înapoi pe pat și

împins în căldura ei primitoare.

Oh, gloria, gloria găsirii celui care fusese sculptat doar pentru mine. Pentru

asta era Jade. Nimeni nu m-a apucat ca ea. Nimeni nu mă mănusa ca ea

făcut. Am băgat-o înăuntrul ei și apoi a trebuit să aștept, dorind să mă opresc. am vrut

să mă cufund în ea încă o dată și să-mi eliberez sămânța în ea.

Ca un animal, am vrut să-mi răspândesc sămânța, să-mi impregnez perechea.

Era pe pastilă, ca să nu se întâmple asta. Nu-mi dorisem niciodată copii

înainte, dar gândul la umflarea ei cu copilul meu m-a entuziasmat

mie ca bucuria primară.

Am ieșit și am pătruns din nou, iar ea a oftat sub mine, acel oftat moale care

întotdeauna i-am scăpat ca o adiere dulce când am intrat în ea.

Mi-am adus gura spre a ei și am sărutat-o adânc, cu limba noastră răsucindu-se

împreună, lăsând-o să-și guste propria aromă din gura mea. M-a sărutat înapoi cu

atât de multă ferveare, atât de multă pasiune, încât m-am gândit că voi veni chiar acolo.

Dar din nou m-am oprit. Hotărât să facă asta ultima. Hotărât să facă acest lucru despre ea pentru o dată - nu despre mine.

Și-a mișcat coapsele în sus, astfel încât genunchii ei erau chiar la subsuori. Doamne, unghiul era atât de profund, atât de perfect. Am împins și am împins și am împins încă o dată și

Pagina 91

apoi, cu o explozie de stele în spatele meu, am eliberat-o în pășărea ei cu miere.

Respirația mi-a venit în pantaloni rapizi în timp ce m-am ținut ferm, fără să mă mișc, lăsându-mi doar penisul

rămâi înfipt în căldura ei umedă.

Emoția se învârtea groasă în jurul meu, evitându-mă. Și când am deschis în cele din urmă ochii, ai ei mă străpungeau cu privirea aceea de oțel argintiu.

Nu mai puteam opri cuvintele.

„Doamne, Jade, te iubesc. Te iubesc atât de mult.”

Pagina 92

CAPITOLUL Optsprezece

JAD

Căldura unei zile de vară a izbucnit în mine. Îl auzisem bine? Nu am făcut-o vreau să întreb, de teamă că ar putea lua cuvintele înapoi. Poate că fuseseră spuse doar înăuntru gâtul orgasmului său.

Nu. Asta nu putea fi. Talon era prea închis, prea închis pentru a scoate cuvinte nu a vrut să spună.

În timp ce mă uitam în ochii lui întunecați și aprinși, știam că spusese adevărul.

Oricât am vrut să-l rog să repete cuvintele, să le spună iar și iar

din nou, până când m-am săturat să-i aud ... Ce cocoș. Nu m-aș obosi niciodată să aud lor.

Dar nu i-aș cere să le repete. Le fusesse greu să spună, eu

ar putea spune. Ultimul lucru pe care l-am dorit a fost ca el să le ia înapoi sau să regrete că a spus lor. Nu aveam să fiu una dintre acele femei nevoiașe care trebuiau să-și audă iubitul mărturisește-și devotamentul din nou și din nou.

Fusesem așa cu Colin.

Dar cu Colin ...

Lucrurile nu fuseseră niciodată așa cu Colin.

Oricât am crezut că sunt îndrăgostit de Colin, acele sentimente au pălit lângă ce am simțit acum pentru Talon. Niciodată nu mă preluase o astfel de forță primitivă, a cerut ascultare ... a cerut Talon. Era pofta, era dorință, era pasiune, și a fost ... dragoste. Iubesc așa cum nu aș fi cunoscut sau imaginat niciodată.

I-am zâmbit pur și simplu lui Talon și am sperat că zâmbetul va spune ceea ce mă tem de cuvintele mele

nu putea.

M-a mângâiat pe obraz și și-a lipit ușor buzele de ale mele. Apoi s-a ridicat și m-am așezat pe pat lângă forma mea în decubit dorsal. Și-a scos cizmele și șosetele și apoi blugii și lenjeria de corp, care erau încă în jurul genunchilor. S-a întins lângă eu, încă tăcut. Pentru o dată, tăcerea părea naturală. M-am delectat cu ea, cu emoția care era gros în jurul nostru, în dragostea pe care am împărtășit-o.

Nu m-am amăgit cu gândul că acest lucru ar putea fi ceva permanent ... chiar deși mi-am dorit cu tot ce în mine să poată fi. Talon avea încă prea mult el trebuia să lucreze și plus ... Ce ar crede el când ar afla că sunt îl cercetează pe el și familia lui pentru Larry?

Pagina 93

Ce enigmă. Nu am vrut să renunț la slujbă. Aveam nevoie de el, chiar dacă eu nu am avut mult respect pentru șeful meu. Și la nivel personal, am vrut să știu mai multe despre Talon și familia sa. Voiam să știu de ce încercase să se însușească ucis în străinătate când salvase toate acele trupe.

Ceva l-a otrăvit înăuntru și trebuia să treacă peste asta înainte de noi

ar putea chiar să se gândească să fim împreună pe termen lung.

Dar, deocamdată, am vrut pur și simplu să stau lângă el, să-i simt apropierea, căldura.

Cu tot sufletul, am vrut să-l ajut prin tot ceea ce îl copleșea. eu doar

încă nu era sigur că era pregătit pentru asta. Ar trebui să mă mulțumesc să fac pentru el ce

Aș putea în acest moment și asta trebuia să fie aici pentru el. Să-l iubești. Să-l lase

să știi cât de important era el pentru mine.

„Am vrut să spun”, a spus el.

Am zâmbit din nou, privind spre tavan. "Asa am facut si eu."

S-a întors spre mine, s-a ridicat pe umăr cu capul în mână. „Dar eu nu

să știu dacă pot ... ”

I-am lipit două degete de buzele lui. „Nu vă faceți griji pentru nimic acum. Doar

să știi că te iubesc și nu am nicio așteptare. Tot ce trebuie să știi bine

acum este că mă iubești. Nu trebuie să ne gândim la nimic după sfârșitul anului

azi. Cel puțin nu încă."

Și-a dres glasul. „Ei bine, trebuie să vă vorbesc despre un lucru.”

Privirea lui era intensă și aprinsă, ochii serioși.

"In regula. Ce este?"

„Nu vreau să faci un tatuaj.”

Dragostea calmantă care mă pătrunde s-a transformat într-un nod defensiv în intestin.

"De ce nu?"

„Pur și simplu nu o fac.”

Am oftat, dorind calmul să se întoarcă ... și eșuând. Visasem la un tatuaj

pentru ani. I-am iubit și am simțit cu adevărat că pot spune o poveste, să facă parte din mine

în mod inerent. „Nu înțeleg. De ce ai avea ceva împotriva unui tatuaj? ”

„Urăsc tatuajele.”

„Atunci nu trebuie să obții unul”.

Se ridică, clar agitat, apucând hainele de pat. „Nu mi-aș defecta niciodată corp așa. ”

- Asta e alegerea ta, Talon. Și o respect. Am nevoie doar ca tu să o respecti pe a mea. Eu cred că tatuajele sunt frumoase când sunt făcute cu bun gust. Și intenționez să obțin unul. ”
„Îl interzic”.

De data aceasta m-am ridicat, nodul defensiv ridicându-se în indignare. „Am auzit îmi interzici să fac ceva? ”

S-a uitat la mine, cu ochii strălucitori. "Este corect. Îl interzic ”.

Am scos un râs și am clătinat din cap. „Nu-mi vine să cred că tocmai ai spus asta. Tu nu-mi poate interzice să mă tatuez. ”

„Tocmai am făcut-o, nu-i așa?”

Am stat și mi-am adunat hainele. „Te iubesc, Talon.” A, am făcut-o. În ciuda faptului ca

Pagina 94

Tot. „Dar dacă așa va fi o relație cu tine, nu sunt sigur că poate participa. ”

M-a apucat și m-a aruncat pe pat. M-a întors așa că am fost cu fața în jos și mi-a bătut cu putere un obraz.

Mi-a acoperit corpul cu al lui și m-a mușcat în gât. Am zguduit, durerea-plăcere așa intens, mi se rostogolea ca un vârtej.

Mi-a șoptit la ureche: „Nu voi avea frumosul tău trup deteriorat de asta imagine oribilă ”.

Imagine oribilă? Un Phoenix care se ridică din cenușă? A fost o imagine frumoasă cu simbolism semnificativ. De ce a urât-o atât de mult? Reacționase atât de violent la conturul seara trecută. Ceva legat de fenix îl deranja. Ce ar putea să fie?

Aș afla, dar chiar acum, cu corpul său cald acoperindu-l pe al meu, păsărică

începea să se ude din nou.

Pula lui tare ca o piatră mi-a lovit fundul. Doamne, ce a făcut trupul lui la ale mele. Pielea mi s-a încordat, iar miezul mi-a pulsă. Știam că e gata să mă ia din nou, și am știut că nu voi rezista.

Și-a strecurat încet cocoșul în mine.

„Nu vei primi acel tatuaj, mă clarific?”

Nu am răspuns, corpul meu atât de plin de căldură și dorință.

„Corpul tău este al meu, Jade. A mea. Nu o veți cerneli.”

A împins din nou, umplându-mă, completându-mă.

În acel moment, poate că aș fi fost de acord cu orice. Dar mi-am ținut buzele închise.

durerile pasiunii nu m-ar copleși.

Înainte să-mi dau seama, eliberam într-un orgasm exploziv. Mi-am mușcat buza, gemând, apucând pumnii mângâietorului.

„Al meu”, a scandat el. „Al meu, al meu, al meu.”

A continuat să mă tragă din ce în ce mai tare, iar păsăria mea a început să ardă. am vrut tot mai mult și mai mult și mai mult ... până când un alt punct culminant m-a depășit.

Am pus din nou pumnul, împrăștiat pe foi.

„Ia-o, Jade. Ia-mă. Ia-mă pe toți. Ești al meu, Jade. A mea.”

A mai apăsă din nou cu putere și apoi, păsărică mea atât de sensibilă de la două explozive punctul culminant, am simțit fiecare spasm al cocoșului său când el a eliberat în mine.

Transpirația lui a picurat pe gâtul meu, pe umerii mei și am savurat-o ca pe picăturile îmi curgeau pe piele.

Când a ieșit în sfârșit, s-a rostogolit de pe mine și s-a întins pe spate cu brațul peste frunte, poziția standard post-coitală. M-am întors și pe spate dar a alunecat în sens invers, astfel încât corpurile noastre să nu se atingă.

Oricât am vrut să mă rostogolesc în brațele lui, a trebuit să găsesc o modalitate de a face față această afacere cu tatuaje. Am avut toate intențiile de a-mi face încă un tatuaj. A fost doar

imagine la care s-a opus? Sau a fost un tatuaj în general?

Cu siguranță, mai întâlnește tatuaje. Fusese în armată, pentru Dumnezeu dragul. Sincer, am fost surprins că el nu a avut el însuși.

Pagina 95

Am tăcut deocamdată, respirând, relaxându-mă tot în lumina ulterioară a celor doi orgasmuri.

Picioarele îmi atârnau la capătul patului și în curând am simțit o limbă caldă

lor. Am scos un chicotit, m-am așezat și l-am găsit pe Roger lingându-mi degetele de la picioare. L-am tras în sus

pe pat și i-a dat o îmbrățișare. „Un băiat atât de bun. Așa de drăguț.” L-am mângâiat blânul fata mica.

Talon încă zăcea cu fața în sus, cu brațul peste ochi. L-am eliberat pe Roger și pe câine legat direct de stăpânul său, lingându-i pieptul și fața. Fără îndoială că era drăguț și sărat de toată transpirația.

Cu mâna liberă, Talon întinse mâna și îl mângâie pe Roger, totuși nu-l deschide ochii sau mișcându-și celălalt braț.

Mi-a plăcut cât de mult îl adoră Talon pe acest băiețel. Un bărbat care iubea câinii - era acolo ceva mai bun? Nu avusesem niciodată încredere în oamenii cărora nu le plăceau câinii. Eu personal am iubit

și mi-a lipsit să am unul în viața mea în ultimii șapte ani în timpul facultății și

Școala de Drept. M-am îndoit că Sarah mă va lăsa să am unul în acel mic apartament

Am închiriat deasupra magazinului de înfrumusețare. Dacă aș mai trăi aici, l-aș avea pe Roger să mă salute în fiecare zi

când am venit acasă.

Dacă aș mai trăi aici, aș avea o mulțime de lucruri care mi-au fost dor.

Talon nu părea să aibă nicio intenție de a se mișca. Acum probabil că nu ar mai fi

un moment bun pentru a aduce din nou tatuajul. M-am aplecat și l-am sărutat pe obraz.

- Ar trebui să plec acum, Talon, am spus. „Este sâmbătă și am de făcut o grămadă de comisioane.”

El mormăi.

Mi-am pus hainele, i-am dat lui Roger un animal de companie rapid și ...

Rahat. Nu aveam cum să ajung acasă.

M-am așezat din nou pe pat și l-am împins pe Talon. „Talon, mă poți duce acasă?”

Nu și-a mișcat brațele. „Ia doar Mustangul. Cheile sunt în mic

oală ceramică în bucătărie unde sunt întotdeauna. Nu mă deranjează să o folosești și eu știu că Marj nu.”

„Într-adevăr, nu vreau să impun.”

Ochii încă acoperiți. „Uite, aș vrea să rămâi în continuare aici, bine? Ți-am cerut întoarce-te. Măcar ia mașina. Ai nevoie de transport.”

Am înghițit. El a avut dreptate. Am avut nevoie de transport. Cheltuiam și eu mult mult pe tariful taxiului, deși George era probabil delirant de fericit.

"In regula. Mulțumesc. Este foarte generos.”

A mormăit din nou.

M-am dus la bucătărie, am apucat cheile și am plecat.

Înainte de a mă întoarce în apartamentul meu, am decis să mă opresc la Toby. Poate aș putea găsi o imagine diferită, una care nu l-ar supăra pe Talon atât de mult. Haley era la recepție.

„Haley”, i-am spus, „îmi pare rău că a trebuit să plec de aici cealaltă noapte”.

Pagina 96

M-a privit ciudat, mușcându-și buza, jucându-se cu cercul suspendat. "Permiteți-mi să du-te să-l iei pe Toby.”

"Pentru ce?"

Ea nu a răspuns, a mers doar în spate și s-a întors cu un tânăr blond.

„Acesta este Toby. Toby, Jade, femeia care a fost în cealaltă noapte dorind

tatuaj Phoenix. ”

- Bună, Toby, am spus. „Am vrut să mă uit printre cărți și să văd dacă găsesc o imagine diferită pentru tat. Am avut câteva ... probleme cu prima. ”

Toby clătină din cap. „Sunt sigură că Haley ți-a explicat lucrurile.”

Am ridicat sprâncenele. „Haley nu mi-a spus nimic. Ce vrei să spui?”

Toby își drese glasul, trăsăturile sale neliniștite. „Îmi pare rău, doamnă Roberts. Nu putem. ”

„Ce nu se poate? Ce vrei să spui?”

„Ceea ce vreau să spun este că ... nu te putem ajuta cu un tatuaj aici.”

Pagina 97

CAPITOLUL 19

TALON

Roger se ghemui lângă mine, corpul său mic și cald, o prezență reconfortantă. Am pierdut Jad. De ce nu o rugasem să rămână? Am vrut-o aici tot timpul, cu mine. Eu a vrut să aibă grijă de ea.

Dar cine eram eu să am grijă de oricine când nu puteam să am grijă de mine?

Ar urma după mine cu mai multe întrebări - despre tatuaj, despre articolul de știri asta nu a fost lansat încăieri, dar aici, despre motivul pentru care îmi dorisem ...

Doamne, am urât să merg acolo. Mi-a urât atât de mult.

Insurgenții irakieni ne pândiseră. Prins după întuneric într-un boschet de copaci adiacent un mic sat din nord, eram unul dintre ofițerii responsabili de doi explozivi Unități de eliminare a munițiilor, toți bărbații înrolați, cu excepția unei infirmiere. Celălalt ofițer era superiorul meu, căpitanul Derek Waters.

Obuzele au început să explodeze în jurul nostru, exploziile asurzitoare și focul inamicului a izbucnit de pe malul muntelui. Vâsâitul sângelui din venele mele a copleșit exploziile, transformându-se în zgomot alb. Am strigat la trupele mele să fugă, vocea mea vag și îndepărtat și am fugit ca naiba.

Odată ce am scăpat de pădure și de focuri de armă, m-am uitat înapoi. Nimeni nu era în spatele meu.

De ce dracu nu fugiseră?

Mai exact, de ce mă deranjasem să fug? La naiba, de ce făcusem multe

lucruri din viața mea când aș fi fost mai bine să mor?

De ce nu rămăsesem, stăteam nemișcat, închideam ochii și mă uitam la

ceruri ... și mi-a luat fundul împușcat?

Sfârșitul tuturor problemelor mele ...

Dar aici am stat. Ca un imbecil nenorocit.

Apele și două trupe s-au repezit la mine.

"Oțel! Esti bine?" Întrebă Waters.

Am dat din cap. Waters și cele două trupe s-au prăbușit la pământ, gâfâind. Totuși, eu

a stat.

Și răspunsul m-a lovit.

Pagina 98

M-aș întoarce înapoi.

M-aș întoarce sub masca de a-mi salva oamenii și sper că am fost împușcat

iad. M-am înșurubat, evitând instinctiv focul. Prima trupă pe care am întâlnit-o a fost una

soldații mei, Clancy Brown. Urla, cu piciorul împușcat. El

nu se putea ridica și sângele i se prelingea din membrele inferioare. L-am apucat de

umerii și l-am luat pe spate, alergând ca dracu să-l scoată de acolo.

Când în cele din urmă am curățat arborele copacilor și focul inamicului, l-am lăsat jos și

m-am dus să fug înapoi, ignorându-l pe Waters, care acum stătea în picioare, strigând la mine

stai pe loc.

Am încărcat înapoi și l-am găsit pe sergentul meu, Jensen, comandantul meu. Eu

l-a apucat și l-a scos afară și el și el m-a implorat să nu mă întorc acolo.

„Locotenente, avem nevoie de tine! Ești nenorocit! Nu o face!”

Dar l-am ignorat și eu, întorcându-mă înapoi, evitând din nou instinctiv foc când ar fi trebuit să mă pun în pericol. Cu toate acestea, am mai primit patru afară, inclusiv o femeie, Cline, una dintre asistentele care fuseseră cu noi.

M-am întors și m-am repezit spre pădure.

„La naiba, Steel, nu!” Waters m-a apucat de gât.

I-am rupt ușor șocul, dar Forrester, unul dintre oamenii care scăpaseră cu Waters, m-a abordat la pământ.

- Avem nevoie de tine, locotenente.

M-am eliberat de Forrester cu puțin efort și am înaintat.

Waters m-a oprit din nou, cu ajutorul lui Jensen, Forrester și asistentă, Cline. Femeia a avut o prindere puternică.

- Te-am depășit, Steel, a strigat Waters. „Nu te vei întoarce acolo.”

M-am chinuit să-mi recapăt libertatea. „Oamenii tăi sunt și ei acolo, fiul unui cățea!”

Cumva, cu toată adrenalina care pătrundea prin mine, m-am eliberat și m-am împins corpul meu înainte din nou.

Forrester m-a abordat din nou.

- Lasă-mă să plec, Forrester. Este o ordine nenorocită! ”

Waters a fugit spre mine, aruncându-se deasupra lui Forrester și a mea. - Rămâi pus, Oțel. Și asta e o ordine dracului, prostie. Nu crezi că îmi pasă ca.

la fel cum faci tu cu acele trupe? Jumătate dintre ele sunt ale mele. Dar la naiba, nu ești bine oricui este mort. ”

Încă o dată m-am luptat liber, puterea mea de neimaginat. Dar apoi-
Bufnitură!

Forrester m-a lovit cu pumnul în nas și Cline - da, Cline, cu fruntea aruncată sânge - m-a dat peste cap. Nu am simțit nici o durere. Prea multă adrenalină încă îmi curgea prin vene. Dar am coborât. Am coborât. Când a mea

capul a lovit pământul, lucrurile s-au înnegrit.

În afară de o contuzie minoră, am ieșit din ea nevătămată. Am fost dus la noi bază militară pentru patch-uri.

Acolo stăteam, sănătos ca un cal, încă dracului de viu.

Pagina 99

Făcusem tot posibilul pentru a-mi face fundul să fie zdrobit și nu funcționase.

În timp ce stăteam întins în pat, tot mângâindu-l pe Roger, corpul mi-a răcit. Nu eram cu adevărat un erou. Nu am avut

mi-a riscat viața pentru oamenii mei. M-am dus să-mi caut propria moarte.

Mi s-au deschis ochii.

M-am bucurat că nu am murit. Dracu 'bucuros.

Jade făcuse asta pentru mine și trebuia să fac ceva pentru ea. Aveam nevoie

lucrează prin acest haos care a fost viața mea, pentru a putea fi demn de ea.

Am batjocorit. Nu aș fi niciodată demn de ea, de dragostea ei. Am iubit-o, dar ea a făcut-o

chiar mă iubește? Jade nu era genul de minciună. A crezut cu adevărat că mă iubește. Cu excepția

De fapt, ea nu mă cunoștea. Nu știa adevăratul Talon Steel.

Nu-l cunoștea pe bărbatul care ucisese peste mări ... și care încă visa să ucidă

trei bărbați din trecutul său.

Nu, nu i-a plăcut Talon Steel.

Acel Talon Steel a fost de neplăcut.

Băiatul se așază pe pătura lui zdrențuită, tremurând. Nu intraseră de peste o zi și

terminase de mult masa slabă și micul pahar cu apă pe care îl mai lăsaseră

l.

Găleată era plină de deșeuri, iar duhoarea răncedă îi făcu ochii să se ude. El

ar fi trebuit să fie obișnuit cu asta până acum, dar nu era. Pierzând în mijlocul lui

propria murdărie ... El nu era cu adevărat nimic.

Dar a visat uneori, când a putut să doarmă. A visat să scape

și devenind un om puternic ... și vânând acei demoni mascați ... plonjând
cuțite în inimile lor ... și râzând pe fețele lor încețoșate în timp ce le atrăgeau
ultima suflare.

Dar pereții ... În pereți, a apărut fața fenixului.

"Asta nu se va întâmpla niciodată, bucată de murdărie", a râs pasărea, râzând. "Tu esti
nu valoreaza nimic. Nimic mai mult decât acea pătură cenușie pe care ți-au dat-o. Tu
vor muri aici și nu vor plăti niciodată pentru ceea ce ți-au făcut. Meriți
fiecare bucată din ea."

Și apoi, chiar dacă băiatul închidea ochii și plângea în interior, lacrimi
nu ar apărea.

Era prea deshidratat pentru a face lacrimi.

Își desfăcu mâinile în jurul genunchilor și se întinse, tremurând. Ca zidurile
a venit din ce în ce mai aproape ... mai aproape ... mai aproape.

Până când pereții se întoarseră înapoi în pozițiile lor normale atunci când ușa din partea de sus a
scările s-au deschis. Băiatul a privit cu ochiul spre firul de lumină. Pașii au răsunat și unul
dintre cei trei descendenți, purtând doar pantaloni scurți și tricou ... și masca de schi negru,

Pagina 100

desigur.

Băiatul se strânse în colț. Vă rog, nu vă rog din nou. În mod normal au venit toți
împreună când au decis să-l abuzeze. Dar băiatul nu a fost niciodată sigur ce va face
se întâmplă când unul dintre ei a venit singur. Demonul nu purta pantofi. În mod normal
au făcut. Când fiara singură s-a întors spre băiat, el a purtat mâncare. Băiatul avea
a încetat să se mai înfometeze cu ceva timp în urmă, dar totuși știa că trebuie să mănânce. Stomacul
lui

era crud și gol.

Avea nevoie să mănânce pentru a supraviețui. Pentru a supraviețui mereu.

- Iată-te, cățea.

Cel care a adus mâncarea. Nu Tattoo sau Low Voice. Acesta era aproape invizibil de cele mai multe ori, vorbea rar, dar el se întorcea la fel ca ceilalți. El puneți tava jos.

Băiatul ridică privirea. Ochii bărbatului erau strălucitori, dar băiatul nu-și putea da culoarea întunericul. S-a uitat în jos pe trupul diavolului, până la picioarele sale urâte și goale.

Unu, doi, trei, patru, cinci, șase, șapte, opt, nouă ...

Nouă degete. Niciun deget de la picior roz pe piciorul stâng.

Fără deget de la picior ...

Am tras vertical.

Unul dintre acei nemernici îi lipsea degetul de la picior roz pe piciorul stâng. A fost asta neobișnuit? S-ar fi putut naște așa sau și-ar fi putut pierde degetul într-un accident.

Nu mi-a pasat. Mi-am aruncat halatul, am fugit pe hol spre biroul meu și am tras în sus calculator. Eram pe punctul de a efectua o căutare a bărbaților care lipseau un deget mic în stânga picior.

Și unul dintre ei avea să-mi răspundă.

Pagina 101

CAPITOLUL 20

JAD

"Scuzați-mă?" M-am uitat la Toby și apoi la Haley.

Fata gotică își mușcă din nou inelul de buze.

„Sunteți în afacerea de a abate clienții?”

„Orice afacere are dreptul să refuze serviciul către oricine”, a spus Toby.

„Dar de ce eu? Sunt un nimeni.”

„Mă tem că nu te pot ajuta.” Toby stătea stingher, ajustându-și greutatea între cele două picioare ale sale.

„Ești singurul magazin de tatuaje de aici”.

„Sunt multe în Grand Junction. Sunt sigur că poți găsi ceea ce vrei

Acolo.”

„Dar am văzut lucrarea lui Haley. Te iubesc.”

„Haley este un artist excelent, dar sunt mulți alții care te vor servi la fel bine.”

Am clătinat din cap. "Ce naiba-"

Și m-a lovit. Talon fusese aici. Renunțase la banii din jur și

i-a convins pe acești oameni să nu mă tatueze. Ura tatuajul. Făcuse asta

abundent clar. Dar să mergi atât de departe încât să plătești singurul magazin de tatuaje din oraș, nu faci afaceri cu mine?

O singură modalitate de a afla. M-am întors cu un bufnit și am ieșit pe ușă, trântind aceasta.

M-am întors cu mașina la fermă, furia trecând prin mine. Cum îndrăznește?

Era aproape cină când m-am întors și Marj se oprea la fel ca mine a fost.

„Jade, mă bucur să te văd. Ce faci conducând Mustang? ”

„Talon mi-a împrumutat-o.”

"Oh bine. Deși sunt sigur că lui George îi va fi dor de toate tarifele. ”

Nu aveam chef să fac frumos, nici măcar cu Marj. „Trebuie să-l văd pe Talon.”

"Sigur. Probabil că este înăuntru. De ce nu stai la cină? ”

Cină? Cu greu îmi era foame. M-am ascuns în spatele lui Marj. "Talon!"

- Liniștește-te, Jade. Îl vom găsi. ”

M-am dus alergând în dormitorul lui și am deschis ușa, fără să mă deranjez să bat.

nicăieri la vedere.

Roger găfâi și fugi spre mine.

I-am dat un animal de companie rapid. "Haide baiete. Hai să te punem afară." Am lăsat câinele să iasă

și apoi s-a întors spre Marj. „Unde dracu e?”

"A se stabili. Nu am nici o idee."

„A fost aici acum câteva ore.”

„Oh, ai fost aici?”

Am dat din cap. „Este mașina lui aici?”

"Nu știu. Nu m-am uitat ", a spus Marj.

Am fugit afară. Mercedes-ul său era acolo, dar pick-up-ul nu. El plecase undeva. „La naiba”, am spus cu gura căscată.

Marj a ieșit afară și m-a apucat de braț. „Jade, ce naiba ți se întâmplă?”

- Fratele tău este ceea ce nu-i în regulă cu mine, Marj. Am scos un bufnit. „El chiar are de această dată și-a depășit granițele ”.

"Ce vrei sa spui?"

„Din anumite motive, el nu vrea să-mi fac un tatuaj. Nu-mi va spune de ce, cu excepția faptului că nu vrea să-mi murdăresc corpul. Am avut cea mai mare imagine aleasă afară - un fenix asemănător cu ceea ce am văzut pe iubitul mamei mele. Mi-a vorbit cu adevărat, și după atâția ani de căutare a imaginii potrivite, m-am gândit să o găsesc. Dar Talon a înnebunit, interzicându-mi să-mi fac un tatuaj, și mai ales acel tatuaj. Eu nu luați amabilitate la comenzi, după cum știți, așa că am intrat astăzi pentru a face o programare la Toby și mi s-a spus că nu mă vor tatua. Îți vine să crezi asta? ”

„Sunt sigur că există o explicație foarte bună”.

"Într-adevăr? Asa crezi? Este un om de afaceri, pentru numele lui Dumnezeu. Sunt un client dispus să plătească bani buni pentru a-și face un tatuaj. Și mă întoarce. Asta are Talon Steel scris peste tot. ”

Marj i-a mușcat buza. „De ce i-ar păsa lui Talon dacă îți faci un tatuaj?”

Mi-am dat ochii peste cap și mi-am trecut degetele prin păr. „Spune-mi și vom amândoi știu. Fratele tău e nebun. Pur și simplu nebun. Nu există altă explicație.”

Marj oftă. „Nu știu că e nebun, dar are probleme”.

„Probleme? Acest lucru depășește cu mult problemele. Fratele tău va trebui să facă asta înțelege că nu mă deține. Am de gând să intru în Grand Junction și să-mi iau tot trupul nenorocit tatuat pentru a-l supăra”.

Marj scoase un chicotit. "Nu nu ești."

"Amenda. Bine, nu sunt." Am inspirat adânc și am dat-o afară, încercând cu disperare să te calmezi. „Dar voi merge la Grand Junction și voi face un tatuaj. Indiferent de ce spune el."

„Cu siguranță acesta este dreptul tău. În mod normal, știi că nu ți-aș spune niciodată să nu faci ceva ce vrei să faci, dar ... ”

"Dar ce? Cu siguranță, nu-mi poți spune că ești de acord cu el”.

„Nu spun asta.” Ea a zâmbit. - Și nu-mi spune Shirley.

Am izbucnit în chicote. Ai încredere în Marj pentru a mă liniști cu o glumă de prostie.

Pagina 103

„Vezi, știam că te pot face să râzi. Să mergem la bucătărie și să bem un pahar cu vin. Vom vorbi despre asta.”

În timp ce Felicia era ocupată în bucătărie pregătind cina, Marj a turnat două pahare de vin și am ieșit pe punte.

- Acum, spuse Marj. „Varsă-l. Ce naiba se intampla?”

Am oftat. "Imi doresc sa fi stiut." M-am uitat în jos la paharul meu de vin și am învârtit lichid puțin. „Mi-a spus că mă iubește astăzi”.

„O, Doamne, asta e fantastic!” Marj a bătut din palme. „Nu cred.”

„Nici eu nu am făcut-o. Adică, cred, pur și simplu nu-mi venea să cred că a spus-o.”

„Ai spus-o înapoi?”

„De fapt, am spus-o mai întâi.”

"Wow."

„I-am spus că nu trebuie să o spună înapoi. Că am înțeles dacă nu putea, și asta era în regulă, dar aveam nevoie doar de el să știe ce simt. ”

Marj luă o înghițitură de vin. „Talon nu ar spune că te iubește dacă nu vrea să spună asta.”

Am dat din cap. „Da, la asta mă gândeam. Nu l-am împins. Nici măcar nu am făcut-o menționează-o. Nu l-am rugat să o repete. Voiam doar să-l savurez și nu voiam pentru a-i oferi orice șansă să o ia înapoi. ”

„Este ciudat să te gândești la ... tu și Talon.”

"Stiu." Am înțeles la ce se referea ea. Fratele ei și cel mai bun prieten al ei - a avut să fie ciudat pentru ea. Dar și mai ciudat era faptul că Talon era atât de ... zidit oprit.

E timpul să schimbăm subiectul. Încă nu-i povestisem Marjului despre certificatul ei de naștere și ceea ce învățasem de la Wendy Madigan. Mi-am mușcat buza un minut și apoi am luat o înghițitură de vin. Nu i-am putut spune că Larry o anchetează pe ea și familia ei.

Am inspirat și apoi am expirat. „Apropo, făceam o rutină anchetă la locul de muncă săptămâna trecută, când am dat peste un articol în ziarul local când Talon s-a întors acum trei ani. ”

„Da, a fost destul de făcut”, a spus ea.

„De ce nu mi-ai spus niciodată că este un astfel de erou?”

„A vrut ca toți să tăcem. Ne-a implorat. Nu sunt încă sigur de ce, dar eu am simțit că i-o datorez. A fost povestea lui de spus, nu a mea ”.

Ryan îmi spusese acele cuvinte exacte când m-am dus la el cu câteva luni în urmă, întrebându-l el despre Talon. Nu era povestea lui de spus.

Ce poveste? Ryan vorbea despre eroismul lui Talon? Despre timpul petrecut în militar? N-am avut nici o idee.

- Am crezut că nu avem secrete, Marj.

Obrajii i s-au îndesat. O jenasem.

„Știu, Jade, dar Talon a simțit atât de puternic despre asta ...”

„Nu trebuie să explici. Și nu am uitat că pur și simplu am păstrat un whopper de la tine până acum aproximativ o săptămână. ”

Ea a zâmbit.

„Oricum, când am citit povestea, am ajuns să mă gândesc la acele documente pe care le aveam

Pagina 104

găsite. Așa că am făcut o căutare în baza de date pentru certificatul tău de naștere, iar partea ciudată este aceea

certificatul de naștere vă arată doar ca Marjorie Steel. Acesta este documentul oficial la departamentul de înregistrări din Colorado. ”

„Bine, atunci de ce spune cel de jos că prenumele meu este Angela?”

„Ei bine, am cercetat puțin asta. În partea de jos a articolului era un nume despre Talon, Wendy Madigan. A fost corespondentă de teren pentru NNN. Tu recunoaște numele? ”

„Wendy Madigan? Nu, nu. ”

Nu eram pe punctul de a divulga faptul că tatăl ei se angajase într-o perioadă de zeci de ani aventură cu fosta ziară. Adevărat, nu trebuia să avem secrete, dar că ... Marj nu era pregătită pentru asta.

„Am sunat-o pentru că eram curioasă de ce povestea era distribuită doar local.

Se pare că și-a folosit influența pentru a-l ține departe de știrile naționale de la Iona cerere.”

„Nu mă surprinde.”

„Oricum, am întrebat-o despre certificatul tău de naștere și mi-a spus o poveste.”

Am transmis rapid ce spusese Wendy despre numele mamei lui Marjorie

Angela și apoi eliminarea numelui atunci când a supraviețuit.

"Fara gluma? Am fost prematur? ”

„Nu știi?”

Ea clătină din cap. „Sigur nu poți spune să te uiți la mine. Sunt al naibii de aproape trei metri înalt.”

„Ai fost vreodată mic pentru vârsta ta?”

„Nu, întotdeauna cea mai înaltă fată din clasă. Doamne, a fost dureros înainte ca băieții să intre școala a împușcat. Și chiar și după aceea, eram încă mai înalt decât jumătate dintre ei.”

Am zâmbit. „Ați fost întotdeauna și cel mai superb, pariez.” Dar a trebuit să mă schimb subiectul încă o dată. „Știi că acesta este un subiect greu pentru tine, dar ce anume faci știi despre mama ta? ”

„Nu știi multe. Cel puțin nu direct, pentru că nu-mi amintesc de ea. Am văzut poze, desigur, și seamănă puțin cu ea, deși o am pe tatăl meu colorat, la fel ca băieții, dar fața mea are forma ei și a buzelor mele.”

Am dat din cap.

„Știi că era tulburată. Adică, de ce altfel s-ar fi sinucis?”

Am dat din nou din cap. Marj nu a fost probabil cea mai bună persoană despre care a întrebat Daphne Steel. Băieții și-au amintit de ea și vor putea să-mi spună mai multe. Dar așa până acum, fuseseră strânși cu privire la orice legat de familie.

- Nebun, continuă Marj. „Deci trebuia să mor?”

„Da, și sunt sigur că mă bucur că nu ai făcut-o.”

„Și eu.”

Am râs împreună și am mai băut niște vin.

„Din curiozitate”, am spus, „am verificat și certificatul de căsătorie al părinților tăi.

Versiunea oficială din baza de date Colorado spune că numele de fată al mamei tale era Warren, așa cum ați gândit întotdeauna voi.”

Am înghițit o gură de vin. „Nu prea știu ce să fac din toate acestea.

Cineva a intrat undeva în baza de date a înregistrărilor, probabil cu mult timp în urmă și a făcut aceste modificări în evidența permanentă. Trebuia să fie cineva destul de sus în guvern să aibă acel acces. ”

„Sau tatăl meu a plătit pentru acel acces.”

Voiam să spun asta, dar m-am bucurat că a făcut-o. „Am dat asta puțin gând. Mai ales că sunt destul de sigur că Talon a plătit Toby Tattoo Parlor să nu o facă lucrează cu mine. ”

„Ei bine, nu sunt deosebit de mândru de asta, ci unul dintre avantajele de a avea acest gen din bani este că ne putem permite să cumpărăm anumite lucruri. ”

Felicia deschise ușa și scoase capul afară. "Cina e gata. Este domnul Talon venind acasă?"

Marj oftă. - Mă bate dracu, Felicia. Cred că Jade și eu o vom avea pe a noastră cina aici, dacă nu vă deranjează. ”

"Deloc. Îl voi scoate imediat. Mai doriți ceva vin, doamnelor? ”

Marj chicoti. "Desigur."

Felicia ne-a adus două farfurii de spaghetti și chiftele împreună cu sticla de vin pe care îl deschisese și lăsase în bucătărie. Am inspirat. Mmm. Roșie rustică și vită. Nimic mai bun.

Ne-am scufundat în mesele noastre și vorbeam despre nimic în special când

Felicia s-a întors.

„Scuzați-mă, domnișoară Jade, dar există un Colin Morse aici să vă vadă.”

Pagina 106

CAPITOLUL DOUĂZECI ȘI UNU

TALON

„Ce este, Tal?” Iona stătea în casa lui, purtând doar o pereche de înot

trunchiuri. „Tocmai eram pe punctul de a face o baie.”

"Grozav. Mă voi alătura. Trebuie sa vorbim." Am trecut pe lângă el în foaier și prin bucătărie în curtea din spate, unde se afla piscina în formă de rinichi așteptare.

- Ți-ai adus trunchiurile?

Am clătinat din cap. „Îmi voi purta boxerii. Știi că nu-mi pasă de asta. ” Eu mi-a înghițit nodul care se formase în gâtul meu. „Eu ... i-am spus lui Jade că o iubesc”.

Jonah mi-a dat o palmă pe spate. "Într-adevăr? E grozav, Tal. "

"Într-adevăr? Chiar este minunat? " Mi-am tunelat degetele prin păr. "Știi că eu nu ai nicio afacere care să iubească pe nimeni, să te implici cu cineva. "

„Aveți la fel de multe afaceri ca oricine altcineva. Mai ales dacă poate te duci înapoi să-l văd din nou pe doctorul Carmichael. "

„Nu știu dacă pot. Trebuie să rezolv atât de mult. Ceea ce îmi amintește, am avut o revelație cu adevărat ciudată astăzi. "

„Da? Ce-a fost asta?"

„Unul dintre acei tipi. Amintiți-vă tot ce mi-am amintit până acum a fost acela dintre ei avea acel dracului tatuaj Phoenix pe antebraț? Oh, și niciodată nu vei crede asta. Jade vrea să facă exact același tatuaj. "

Jonah dădu din cap cu înainte. "Spune ce?"

„Da, a văzut-o într-o carte la Toby's. Dintre toate acele tatuaje nenorocite, ea a ales-o Acela. Ireal. Așa că am făcut o mică cercetare. Tipul care a proiectat tatuajul nu poate amintiți-vă cui i l-a dat, dar a spus că este un design destul de popular de la douăzeci la treizeci cu ani în urmă. Își amintește că l-a pus de câteva ori pe antebrațul cuiva. Sunt am să văd dacă îi pot obține discurile. "

„Dacă îi mai are”.

Am scos un oftat. „Da. Stiu. Este un tip vechi de motociclist care spune că a fost lapidat jumătate din timpul de atunci. Am să primesc o hotărâre judecătorească sau ceva prin care să trec

înregistrările sale ”.

„De ce nu-l rogi doar să vadă înregistrările?”

"Ar trebui să am. M-am speriat atât de mult asupra întregului lucru, încât nu am făcut-o

Pagina 107

gandeste-te." Mi-am frecat bărbia. „Acum că îl pomenești, asta voi face. El este

foarte cooperant când arunc câteva facturi. "

„Majoritatea oamenilor sunt, frate." Jonah chicoti. „Asta ai vrut să-mi spui?”

Am clătinat din cap. "Nu. Am avut o revelație, așa cum am spus. "

"Ce-a fost asta?"

„Unul dintre băieții, nu tatuatorul și nu cel pe care îmi amintesc că l-am avut cu adevărat

în soaptă. Al treilea tip, cel care părea a fi mai mult un adept. Oricum ... el

îi lipsea cel mai mic deget de la picior stâng. "

Ochii lui Jonah se năpustiră. „Cum ți-ai amintit asta dintr-o dată?”

„Al naibii dacă știu. Lucrurile îmi vin doar uneori. Ca acum câteva săptămâni,

Am avut un vis sau un flashback sau ceva de genul ăsta și mi-am amintit de tipii aceia care mă batjocureau

cu un pahar plin de apă care era chiar la îndemâna mea. Dintr-o dată s-a făcut

sens de ce mă trezesc în miezul nopții, îmi turn un pahar cu apă și

apoi privește-l și nu-l bea. "

„Talon, nu-ți dai seama că, dacă te-ai întoarce la doctorul Carmichael, ar putea

să te ajute cu toate acestea? Probabil că ar putea aduce mai multe amintiri la suprafață. "

Am batjocorit. „Crezi că vreau să-mi amintesc de rahatul ăla? Îmi amintesc destul de mult este."

„Dar nu vezi? Acestea sunt indicii. Încă am putea să îi prindem pe acești tipi. "

"Glumesti? Băieții aceia trebuie să fie plecați de mult dacă știu ce e bine

pentru ei. Nu toți infractorii sunt proști, știi. "

„Atunci de ce urmărești indiciul tatuajului?”

La naiba, nu știam. Pentru că ... pentru că trebuia să fac ceva. Dar de ce? Niciodată a avut vreo dorință de a face ceva în acest sens înainte. Fusese crucea mea de purtat și eu a trăit cu ea. "Nu știu."

- Cred că da, spuse Joe.

Nesurprinzător. Fratele meu mai mare credea că știe totul. „Nu știi rahat. ”

El a râs. "Poate nu. Dar cred că știu de ce ești rar să faci ceva acum, de ce urmărești acel tatuaj. Pentru că vrei să mergi înainte.

In cele din urma. Din cauza lui Jade. ”

Jad. Undeva, înfundat în adâncul minții mele, chiar am crezut că s-ar putea vindeca? Deveniți demn de dragostea ei?

Fratele meu știa totul?

Am chicotit în sinea mea. Nu, nu a făcut-o. Dar ar putea avea dreptate în această privință. Al naibii dacă eu

avea să recunoască totuși.

„Nu ai nimic de spus la asta?” a întrebat fratele meu.

"Nu."

Jonah scoase un hohot. „Înseamnă că crezi că am dreptate”.

"Fără comentarii."

Clătină din cap, râzând. "Fie ca tine. Dar revenim la aceste piste. Orice plumbul este mai bun decât nici unul. Până acum avem un tatuaj Phoenix pe antebrațul stâng și un lipsind degetul de la picior roz pe piciorul stâng. Aceasta exclude majoritatea bărbaților din

Pagina 108

lume."

„Da, m-am gândit la asta. Așa că am fugit la computer și am făcut o căutare, dar nimic a venit din ea. Nu sunt sigur la ce mă gândeam. Nu lipsește nicio bază de date cu băieți degetele de la picioare acolo. ”

„Știu că nu ai vrut niciodată să faci asta înainte, dar poate că este timpul să angajăm un PI
Băieții aceia mai puteau fi găsiți. Încă ar putea plăti pentru ceea ce ți-au făcut. ”

Dacă aş găsi vreodată pe vreunul dintre ei, el ar plăti. Din mâna mea. Nu aş putea spune asta
fratele meu, totuși. "Poate. Mă voi gândi la asta. Dar care sunt șansele
prinzi tâmpiturile astea până târziu în joc? Au trecut douăzeci și cinci de ani, Joe.

"Da, stiu. Dar m-am gândit la altceva. ”

"Ce-i asta?"

„Cred că este timpul să-i spunem Marjorie adevărul. Despre tot."

Marjorie? Cel mai bun prieten al lui Jade? De la cine nu avea secrete? Oh, la naiba, nu. „Eu
nu credeți că este o idee bună ”.

"De ce nu?"

„Doar că ... nu are vârsta suficientă pentru a se descurca.”

„Are douăzeci și cinci de ani. Ceilalți dintre noi a trebuit să ne descurcăm când aveam jumătate de
vârstă ”.

„Ei bine ...” Și adevărul a ieșit la iveală. - Îi va spune lui Jade.

„Nu, dacă îi spunem să nu facă asta”.

„Uite, Joe, tu și Ryan și cu mine am decis cu mult timp în urmă că trecutul a fost cel mai bine lăsat
îngropat și nu aveam de gând să-l dezgropăm. La fel de mult pentru binele tău ca pentru al meu. ”

„Dar îl dezgropi, nu vezi? Urmând acest exemplu despre tatuaj
și acum despre degetul de la picior lipsă. Plănuiești să renunți la asta? Și dacă a fost așa
planul tău, de ce te-ai dus alungând peste tot la Grand Junction pentru a găsi designerul
acel tatuaj? ”

Am oftat. „Toarnă-mi o stradă Peach, nu?”

Joe s-a îndreptat spre bucătărie și s-a întors un minut sau ceva mai târziu. Mi-a întins o
băutură. "Haide. Să ieșim afară și să ne așezăm lângă piscină. ”

Ne-am situat într-o pereche de șezlonguri și am luat o înghițitură lentă de-a mea
bourbon. Al naibii de bune, Peach Street.

Am recunoscut contradicția. Iată-mă, dorind totuși să îngrop adevărul, totuși eu

plecase într-o goană sălbatică pe gâscă, încercând să-și vâneze acel tatuaj. Și acum am fost aici toți emoționați de faptul că mi-am amintit ceva despre un altul al naibilor.

Pe de altă parte, decisem cu mult timp în urmă să-l îngropăm.

De parcă mi-ar fi citit mintea, Iona a spus: „Știu ce am decis cu mult timp în urmă. Dar eram copii atunci, Talon. Doar copii imaturi. Ai fost jenat, umilit,

și am rănit și am înțeles cu toții asta. Chiar și mama și tata. Acum suntem adulți

treizeci de ani și, sincer, niciunul dintre noi nu va putea vreodată să meargă mai departe decât dacă vom face cu toții

înfruntă asta. Împreună.”

Am clătinat din cap. „Nu știu dacă pot să o fac.”

„Îl iubești cu adevărat pe Jade?”

Mi-aș fi dorit să-l pot minți. Mai bine, mi-aș fi dorit să pot spune „nu, nu” și nu

fi minciuna. Jade ar fi mai bine pentru asta. Dar nici eu nu am putut face. Am dat din cap. "Da eu

Pagina 109

do.”

„Vrei o viață cu ea?”

Din nou mi-am dorit să pot minți, de dragul ei. "Da, o iau."

„Dacă doriți o relație cu Jade sau cu oricine, trebuie să faceți față acestui lucru și să puneți în spatele tău. Și singurul mod de a-l pune în spate este să-l confrunți, să-l accepți și găsiți o modalitate de a face față acesteia.

"Bună băieți." Ryan a ieșit, purtând niște trunchiuri și un prosop în jurul lui

gât. „Hei, Tal, nu știam că vei fi aici. Tocmai am venit să fac o baie. ”

Jonah scoase un râs. „Ryan, ai o piscină perfect bună la pensiune.”

„Poate că am vrut să stau cu prietenii mei.”

„Nici nu știai că vom fi aici.”

Ryan scoase un râs puternic. "Destul de adevărat. Dar ai băutura bună aici. ”

„Tu, omul vinului?”

„Hei, am voie să am poftă de Peach Street din când în când. Tal mi-am terminat sticla noaptea trecută.” A întins o mână. „Nu te ridică. eu doar o să ajută-mă.” S-a întors cu o băutură și sticla. „Deci, ce se întâmplă voi?”

„Ei bine”, a spus Jonah, „fratele tău aici este îndrăgostit”.

„Așa că am auzit.”

"Da, dar de data asta i-a spus", a spus Jonah.

„Fără rahat?” A spus Ryan. „Bine pentru tine, Tal. Nu credeam că o ai în tine.”

M-a enervat când a spus rahatul așa. Ryan a fost întotdeauna jovial. Ei bine, bineînțeles că el a fost. Nu i se întâmplase nimic. Îi salvasem fundul în ziua aceea. Mi-am strâns buzele și nu a răspuns.

„Și tocmai îi spuneam lui Talon”, a spus Jonah, „că cred că este timpul să-i spunem lui Marjorie Adevarul.”

Ryan clătină din cap. „Nu, nu sunt de acord”.

- Mulțumesc, frate, am spus. „Exact asta am spus.”

„De ce dragă acum toate acele rahaturi?”

„Pentru că Talon este îndrăgostit, la naiba, și niciodată nu va putea avea o viață normală cu Jade până când ne vom ocupa cu toții de acest lucru. De ce crezi că niciunul dintre noi nu a avut ceva serios relații, vreodată?”

„Practic îmi place să joc în jurul terenului”, a spus Ryan. „Am presupus același lucru pentru voi.”

„Pentru numele lui Dumnezeu, am treizeci și opt de ani”, a spus Jonah. „Este timpul să mă stabilesc jos. Nici voi doi nu sunteți mai tineri. Nu vrei copii?”

Am clătinat din cap. "Glumești cu mine? Nu aș aduce un copil nevinovat această lume oribilă”.

„Tal, ce ți s-a întâmplat a fost îngrozitor. Atroce. De neimaginat. Dar nu

se întâmplă majorității copiilor. Majoritatea copiilor au vieți grozave și se uită în jurul tău. Uită-te la toate

asta avem. Toate acestea sunt ale noastre. Avem nevoie de o moștenire pentru a o lăsa. ”

„Marj va scoate niște copii”, a spus Ryan.

„Poate, dar trebuie să continuăm numele Steel”. Iona și-a frecat tâmpla.

Pagina 110

- Poate că îi va avea în afara căsătoriei. Ryan învârti whisky-ul paharul lui.

„Ha-ha. Sunt serios. Este timpul să ne confruntăm cu asta, în față. ”

„Știți, băieți”, am spus, „asta nu are nimic de-a face cu niciunul dintre voi. Este totul pe mine. Este decizia mea. ”

Jonah clătină din cap. - Mă simt așa de tare să spui asta, Talon. Acest ne afectează pe toți trei. Am murit cu toții puțin în acea zi. Ryan și cu mine nu la fel de mult ca tu. Înțeleg. Dar ar fi trebuit să fiu acolo pentru tine. Ar fi trebuit să te protejez. Și Ryan, e aici doar din cauza ta. Pentru că l-ai protejat așa cum ar fi trebuit făcut pentru tine. Crezi că nu avem amândoi o mulțime de vinovăție pentru asta? Tu știu că o facem. Zic că este timpul să mergem cu toții înainte. ”

Am batjocorit. „Este foarte ușor să spui, Joe.”

„Știi ce? Nu, nu-mi este ușor să spun. Crezi că mă uit înainte să ne așezăm sora noastră și să explicăm ce s-a întâmplat douăzeci și cinci cu ani în urmă? Glumești cu mine? Dar merită să știe cum a intrat în asta lumea, de ce se numește de mijloc, de ce s-a angajat mama ei sinucidere, pentru numele lui Dumnezeu ”.

Am deschis gura să vorbesc, dar Joe a continuat să țipe.

„Tata a avut mult timp, probleme și bani pentru a acoperi asta când a făcut-o s-a întâmplat, dar mă întreb dacă nu ne-a făcut pe nimeni un serviciu pe atunci. Eram niciodată nu i s-a permis să se ocupe de asta. L-am măturat sub covor. Atunci biata mamă nu putea

descurcă-te. Așa că s-a jignit. Este timpul să se termine totul. ” El

își trânti mâna pe brațul de lemn al șezlongului Adirondack el

stătea înăuntru.

Buzele lui Ryan tremurau, dar el nu vorbea. A fost Ry. A acceptat faptul

că aceasta a fost decizia mea. Eram fratele lui mai mare. Eram eroul lui. Îl salvasem așa

zi. El nu ar merge niciodată împotriva dorințelor mele. Știam asta la fel de bine ca știam că a mea

numele era Talon John Steel. Dacă m-aș lupta cu Jonah în această privință, Ryan ar fi chiar în urmă

eu, având spatele.

Dar a mai meritat lupta? Dacă aș lucra prin asta și aș ieși viu

pe de altă parte, aș putea avea o viață cu Jade?

Pentru că o viață cu Jade era ceea ce îmi doream cu adevărat. Ached pentru. Nu aș putea niciodată

să trăiască fără ea. Devenise obsesia mea. La fel de vital pentru mine ca și oxigenul

respira.

Așa că am făcut cel mai greu lucru pe care l-am făcut vreodată. M-am întors spre Ryan și i-am spus:
„Este timpul”.

Pagina 111

CAPITOLUL DOUĂZECI ȘI DOUĂ

JAD

Colin a fost aici? Fostul meu logodn nu mi-ar fi dat deja suficientă durere de inimă și

dureri de cap pentru a dura tot restul vieții mele?

„I-ai putea spune să plece, Felicia? Este sâmbătă seara și chiar nu

vreau să fiu deranjat. ”

- Bine, domnișoară Jade.

Câteva minute mai târziu, Colin ieși pe punte.

- Îmi pare rău, domnișoară Jade. Tocmai a călcat pe lângă mine. Nu l-am putut opri ”.

"Oh, Dumnezeu. Îmi pare rău, Felicia. Te simți bine?"

"Desigur. Nu m-a atins sau nimic. ”

L-am privit pe Colin. „Măcar drăguț, altfel l-aș putea aresta pentru agresiune și baterie.” Am spus ultimul prin dinți strânși, referindu-mă la faptul că avea Talon arestat pentru același lucru. Desigur, Talon îi scosese botul, dar nu am putut spun că mi-a părut prea rău. Acesta era tipul care mă lăsase la altar acum câteva luni.

„De ce naiba te-ai întors aici?”

„Noul tău iubit și cu mine avem o întâlnire la tribunal luni. Ai uitat?”

„Am încheiat un acord cu avocatul lui Talon. Nici nu trebuie să fii aici, Colin. ”

„Da, dar am câteva cuvinte de spus instanței. Ca poate nu sunt mulțumit de asta afacerea pe care ai încheiat-o. ”

„Veți primi restituirea completă”.

„Nu mă bag în seamă cu restituirea, Jade. Știi că nu am nevoie de oțel bani. Eu am al meu. Vreau să-l văd pe tipul putrezind în închisoare. ”

„Nu va merge la închisoare pentru un atac contravențional, indiferent de ceea ce faci.

Ați uitat că avem un martor ocular? Și anume eu? ”

„Da, de asemenea, procurorul în acest caz. În niciun caz nu ar trebui să te descurci asta, Jade. ”

Am deschis gura, dar am închis-o repede. El a avut dreptate. Am avut atât de multe conflicte în acest caz, dar șeful meu, neeticulul Larry Wade, a insistat să îl iau.

„Dacă citesc corect statutul Colorado, el poate primi până la șase luni de închisoare pentru agresiune contravențională ”. Colin zâmbi.

„Da, și în calitate de avocat al cazului, nu cred că merită

timpul sau banii contribuabililor pentru a continua acest lucru. Sunt destul de sigură că a curții

Pagina 112

voi fi de acord cu mine. ”

Colin dădu din cap. "Sigur. Pentru că Steel este un băiat de casă. Probabil că a intrat în judecată buzunarul lui. ”

Marjorie a făcut un pas înainte înainte. „Îl iei înapoi, Colin. Este posibil ca familia mea să aibă bani, dar suntem cetățeni decenti și nu cumpărăm oameni. ”

Colin dădu ochii peste cap. - Crezi că m-am născut ieri, Marj?

„Doamne, Jade. Cum ai rămas cu acest test timp de șapte ani? ”

Nu aveam niciun indiciu. Șapte ani din viața mea pe toaletă. Dacă m-aș fi căsătorit cu el?

Rămase acolo, cu părul blond murdar strecurat pe spate, arătând tot atât de sfânt costumul său albastru-marou și cravata galbenă. Cine mai purta cravate galbene? Buna ziua, Colin? Acesta este anii optzeci. Ne dorim cravata înapoi.

„Ce faci aici acum? Data curții nu este până luni și puteți obțineți cu ușurință o cameră de hotel până atunci. De ce nu mă poți lăsa în pace? ”

- Vreau să te duc la cină.

„Nu că aș merge oricum la cină cu tine, dar eu și Marj suntem aproape gata să se așeze să mănânce. Felicia a făcut niște spaghete minunate. ”

„O, cred că vei veni la cină cu mine.”

„Și de ce naiba aș face asta?”

„Pentru că dacă nu o faci, voi face lucrurile foarte dificile atât pentru tine, cât și pentru Talon Steel vine luni dimineață. ”

Inima mi s-a clătinat puțin, dar eu - sperăm - am ascuns-o, dorind să rămân calm. "Serios? O să mă ameninți? Amenință un ofițer al instanței?

Amenință un inculpat? ” M-am uitat la Marj. „Ești martorul meu. El tocmai a făcut o amenintare."

„Asta nu a fost o amenințare, Jade”, a spus Colin. „A fost doar un fapt. Credeți că așa lucru nu se întâmplă tot timpul în instanță? Doamne, ești naiv. ”

„Dacă nu pleci acum”, a spus Marjorie, „voi chema polițiștii și te voi însoți de pe proprietatea mea. ”

- Fierbe, Marj, spuse Colin. „Aceasta este între mine și Jade.”

„Ei bine, Jade este pe proprietatea mea și se află în prezent sub protecția mea.”

Colin scoase un pufnit. „Sub protecția ta? Ce ești tu, gangster acum? ”

"Este un lucru bun că frații mei nu sunt aici", a spus Marj. „Ar da afară rahatul din nou, iar niciunul dintre noi nu i-ar opri ”.

- Mai bine ai privi și tu ce spui, spuse Colin. „Sună cam ca un amenințare pentru mine. ”

„Doar un fapt.” Marj își încreți buzele într-un zâmbet zaharinic.

Am clătinat din cap. „Colin, crezi că ești atât de al naibii de deștept, dar chiar ce ești tu are este arogant. Nu știi nimic despre modul în care funcționează legea. Acum ieși din Aici."

- Abia dacă ești de acord să iei cina cu mine.

„Nu va face așa ceva”, a spus Marj.

„Are gură. Las-o să vorbească de la sine. ”

"O sa iti spun eu ce. Dacă sunt de acord să merg la cină cu tine, vei pleca până luni

Pagina 113

și doar lăsați să se întâmple această afacere? ”

Colin a tăcut o clipă, cu maxilarul strâns. Apoi, „Bine. Ai o afacere.

Mergi la cină cu mine în seara asta și eu nu mă voi prezenta la tribunal luni. ”

"Amenda."

- Jade ... începu Marj.

„Și Marj vine cu noi.”

"Oh nu. Nu asta a fost afacerea ”.

- Singura afacere a fost că aș lua cina cu tine, Colin. Nu ai specificat că ar fi o cină privată. ”

„Haide, știi exact la ce mă refeream.”

Mi-am tras cea mai bună față nevinovată. „Mă tem că nu am făcut-o. Știi cât de naiv sunt. ”

„La dracu. Uită de cină. Ne vedem luni la ora nouă la tribunal, la ora nouă.

Se îndepărtă de pe punte.

Marj își roșea buza de jos. „Sper că nu va face lucrurile foarte rele pentru Talon. ”

Am clătinat din cap. „Nu cred că poate.” Am sperat la Dumnezeu că spun adevărul.

„Sunt avocatul orașului. Acesta este apelul meu. Atâta timp cât judecătorul este de acord cu pledoaria ... ”

"Ce?"

De data asta mi-am mușcat buza. Nu știam nimic despre judecătorul din Snow Creek Tribunalul Municipal. Ar putea-o cumpăra Colin? Cu siguranță a avut banii și a fost nebun ca un câine înfuriat chiar acum, crezând că Talon avea să coboare după ce l-ar fi bătut la o pulpă aproape acum câteva săptămâni.

- Îl cunoști pe judecător, Marj?

Ea clătină din cap. „Nu, nu prea bine. Toată lumea știe cine suntem. ”

Chiar dacă Colin nu ar putea să-l plătească pe judecător, el ar putea totuși să se prezinte în instanță și descrieți toate conflictele pe care le-am avut în caz și înșelați afacerea. Nu puteam să iau șansă. A trebuit să-l protejez pe Talon. Fără să-i spun încă un cuvânt lui Marj, l-am alergat pe celălalt prin casă și l-a prins pe Colin în timp ce urca în mașină.

"M-am răzgândit. Voi lua cina cu tine în seara asta, dacă promiți să pleci și nu veniți în judecată luni. ”

Pagina 114

CAPITOLUL DOUĂZECI ȘI TREI

TALON

Eu și frații mei am mers cu mașina în oraș la Murphy's Bar pentru o mică sărbătoare. Nu a fost în fiecare zi ne-am hotărât să dezgropăm trecutul pentru a-l putea îngropa odată pentru totdeauna.

Am comandat Peach Street, desigur. Jonah a comandat un martini CapRock, iar Ryan a comandat un pahar cu propriul său vin.

Sean Murphy chicoti în timp ce-l vărsa. „Vii aici și mă plătești pentru ce

primești gratuit, Ry. Acum este un client al naibii de bun. ”

„Ne place să sprijinim afacerile din Snow Creek”. Ryan ridică paharul.

Sean, fiind barmanul neintruziv care era, s-a întors și s-a concentrat asupra sarcinilor sale la îndemână, lăsându-ne să vorbim.

„Cred că mă voi întoarce la acel doctor Carmichael”, m-am auzit spunând.

„Minunat, asta înseamnă că nu trebuie să-l fac pe Jade să se întoarcă înapoi ca să te fac să pleci”

Spuse Jonah. „Și vine foarte recomandată.”

Joe a fost cel care mi-a dat numele cu câteva săptămâni în urmă. "Cum ai făcut vino oricum pe numele ei?" L-am întrebat.

Fratele meu și-a aruncat privirea spre martini. Chiar și în întunericul barului, aș putea vezi-i obraji puțin roz.

"Bine?"

„Am ... întâlnit-o într-o noapte într-un bar din Grand Junction.”

Mi-am înclinat capul. "Vorbesti serios? M-ai trimis la un psihiatru pe care l-ai luat într-un bar?"

Și-a zguduit martiniul. „Nu, nu, nu a fost așa ceva. Eram în oraș a acum câteva luni, știți, la conferința agricolă. Era un fel de conferință psihologică la același hotel. ”

- Deci ai cunoscut-o.

„Da”.

Am luat o băutură. „Atunci de ce ați acționat voi doi ca și când nu v-ați cunoaște când ai văzut-o la urgență după ce am leșinat? ”

Joe și-a infiltrat degetele prin părul negru accentuat de argint. - Nu știu. Nu am vrut să spun „bine să te revăd” și apoi să nu o amintesc pe mine...”

Acest lucru se făcea bine. Îi plăcea. "Bine în regulă. Deci, ce s-a întâmplat la bar? ”

„Am fost acolo seara, discutând cu unii dintre tipi și cu Melanie ...

greșește, dr. Carmichael ... a intrat singur. ”

- Și ai luat-o.

„Nu, nu am luat-o. Era singură și părea cam ... nu știu.

Ai văzut-o. Este privitoare. ”

„Da, blondă și frumoasă. Înalt și el. ”

Asta a atras atenția lui Ryan. Ridică sprâncenele, dar nu spuse nimic.

„Oricum, lângă mine era un scaun gol și ea a întrebat dacă a fost luat. Eu am spus nu. Băieții cu care vorbeam s-au scuzat și apoi am fost acolo. Noi tocmai am vorbit puțin și am schimbat cărți. A spus că lucrează la o carte despre recuperarea după traume din copilărie. ”

„Așa că te-ai gândit în mod firesc la mine”.

"Pai da."

"Și asta e tot? Nu era foarte recomandată? ”

„De fapt, este foarte recomandată. Când am aflat ce a făcut ea pentru o trăind, am cercetat-o pe Google. A tratat o mulțime de cazuri ca ale tale. Am vorbit și eu unii dintre ceilalți participanți la conferința de psihologie. Se pare că a dat o ateliere de cuplu care au fost foarte bine participate și informative. ”

- Și ai avut hots-ul pentru ea, interveni Ryan.

Joe clătină vehement din cap. „Nu s-a întâmplat nimic așa. Jur. Nu am făcut-o a avut o femeie în ... ei bine, prea mult ca să-ți spun adevărul. ”

„A ieșit deja cartea ei? Poate o să citesc. ” Nu că ar conta.

Citisem o grămadă de cărți și cercetasem cazuri precum a mea. Nu mă ajutase recuperare, dar a ajutat să știu că nu sunt singur pe lume.

Joe clătină din cap. "Nu. Din câte știu, nu a ieșit încă. Verific fiecare acum și atunci."

"Verifici?"

„Da, ce se întâmplă? În mod evident mă interesează și subiectul. ”

- Joe, ai grijă de ea, spuse Ryan râzând.

„Așa că o găsec atractivă. Ce se întâmplă cu asta? ”

- Nimic de unde stau, frate. Ryan luă o înghițitură de vin. „Așa că amândoi frații sunt zdrobiți ”. A râs din nou.

„Da, este drăguță să se uite”, am spus. Desigur, nu era o Jade. „Asta chiar nu contează pentru mine. Ne poate ajuta? ”

Joe luă o înghițitură și apoi își dădu băutura. S-a întors și mi-a întâlnit privirea. „Tal, chiar ești gata, nu-i așa? ”

„Am spus că sunt, nu-i așa?”

Joe clătină din cap. „Știu ce ai spus. Dar este ultimul cuvânt pe care l-ai spus mi-a prins-o. ”

„Da? Ce am spus?”

„Ai spus:„ ne poate ajuta ea? ” Nu „mă poate ajuta?” În sfârșit ne vedeți ca pe un echipa de aici. E imens. ”

Am inspirat și am lăsat aerul să iasă încet. „Întotdeauna am văzut așa, Joe. E doar...”

Pagina 116

Doar că nu trecuseră prin asta. Da, ei aveau proprii demoni

se luptau din cauza asta, dar nu trăiseră ororile. Nu fusese

bătut, înfometat, molestat. "E doar..."

Iona și-a așezat mâna pe antebrațul meu. "Înțeleg. Am mereu."

Poate că înțelesese întotdeauna, în felul lui. Poate nu i-am dat

credit suficient. Fusesem atât de ocupat cu petrecerea mea de milă mică și încercând să distrug

eu însumi că nu reușisem să o văd. Dar nu mai voiam să mă distrug. Eu

voia să trăiesc. În sfârșit am avut de trăit - Jade. Și iubirea lui Jade a avut-o

mi-a deschis ochii și mi-a redat vederea. În sfârșit am putut vedea ce altceva fusese dintotdeauna acolo să trăiesc - Joe, Ryan, Marjorie, ferma mea.

Si eu.

Am vrut să trăiesc pentru mine.

Am deschis gura pentru a încerca să le spun fraților mei asta, dar Joe a strâns antebrațul meu.

- E în regulă, Tal. Nu trebuie să o spui ”.

Am înghițit un nod în gât. - Mulțumesc, i-am spus cu asprime.

„Nu trebuie să-mi mulțumești.”

- Și eu, spuse Ryan. „Ar trebui să-ți mulțumesc.”

- Ai, Ry, de multe ori. Nu mai trebuie. ”

Tăcerea incomodă a domnit câteva clipe, până când Jonah și-a lăsat gâtul. "Asa de cum vrei să te descurci, Tal? Tu preia conducerea în acest sens. Vrei sa mergi vezi documentul singur la început? Vrei să mergem cu tine? Ai prefera noi nu te duci deloc? O vom face în felul tău, nu-i așa, Ry? ”

- Absolut, a fost de acord Ryan.

„Mulțumesc”, am spus din nou. „Mă duc eu primul. Va fi dificil și nu te vreau să mă vadă așa ... așa. ”

„Talon”, a început Ryan, „nu trebuie să ...”

- Nu, Ryan. Aceasta este chemarea lui. ”

"Bine." Fratele meu mai mic a dat din cap.

„Dar dacă vreți să plecați. Adică, dacă simți că ai propriile probleme ... ”Eu scoate un oftat. "Înțeleg. Fac. Acest lucru ne-a afectat pe toți. Nu am putut vedea durerea oricui, în afară de a mea, și îmi pare rău pentru asta. ”

„Tal”, a spus Jonah, „cred că este prima dată când te aud spunând,, Îmi pare rău ” fără să se strâmbă prin el. ” Scoase un chicotit.

„Cred că văd lucrurile puțin diferit în aceste zile.”

- O femeie bună poate face asta, râse Ryan.

„Nu știi că este Jade ...” Da, corect. Nu ar cumpăra asta niciodată. „Bine, așa este Jade, dar grijă de Jade ... La naiba ... Iubirea Jade m-a făcut să văd totul mai clar. Nu doar ceea ce simt pentru ea, ci voi, Marj, eu însumi. Tot arată diferit acum. Știu că am fost egoist. ”

„Tal ...” începu Ryan.

„Nu, Ryan, lasă-mă să spun asta. Doar pentru că am trecut prin iad nu-mi dă dreptul de a fi un ticălos. Și am fost unul. La naiba ... Trebuie să-ți spun ... Doamne, asta este

Pagina 117

jenant...”

Joe a început să vorbească, dar am ridicat mâna pentru al opri. A trebuit să fac asta.

„Când am intrat în Grand Junction, uneori era să mă conectez cu cineva noapte, dar alteori ... ”

"Ce?"

„Alteori ... aș merge pe rând, încercând în mod intenționat să fiu asaltat, așa că eu ar putea bate bătașii. ” La fețele șocate ale fraților mei, am ridicat mâna din nou. „Nu, nu-ți face griji. Nu am făcut niciodată pagube de durată. Heck, nu i-am bătut așa la fel cum l-am bătut pe tâmpitul ăla de la Jade. ” Am ridicat privirea spre fereastră.

Și vorbește despre nenorocitul de diavol. Am stat în picioare, furia îmi dezlănțuia pielea.

„La naiba cu A.”

Peste drum, ieșind din Enzo ...

Ryan și Jonah stăteau în picioare.

„Acesta este Jade”, a spus Ryan. "Este asta...?"

Am dat din cap și am ieșit pe ușă, pulsul îmi curgea. Frații mei erau apropiați de mine pantofi cu toc.

Am traversat strada mai repede decât un fulger și am fost gata să lovesc

ticălos, când Joe mi-a tras brațul înapoi.

„Ușor, Tal. Luni ai curte, îți amintești? ”

Mânia roșie a inundat în mine. Tot ce am putut vedea a fost neclaritatea malignă a lui Colin Morse cu mâna pe brațul femeii mele. Acest lucru nu se întâmpla chiar acum. Aș ucide-l dracului de data asta. Intru totul. Complet. Luați-l jos așa cum i-aș fi avut eu dușmani de peste mări.

Mi-am smuls brațul de Iona. „Ce dracu faci cu el?” Eu a mușcat la Jade.

„Talon ... ce faci aici?”

„Bând ceva cu frații mei. Ce faci aici?”

„Am luat ... cină ... pentru că ...”

Am ridicat pumnul ca să-l lovesc pe nenorocitul, dar Ryan a pășit în fața mea, iute ca o panteră.

„Nu, Tal. Nu anulați tot ceea ce tocmai am vorbit ”.

„leși din calea mea”, am văzut printre dinții încleștați.

„Nu, nu te pot lăsa să faci asta.”

- O, te rog, lasă-l să o facă, îl ironiza Colin. „Nu sunt încântat de acest acord băieți tăiați, oricum. Dați-i drumul. Loveste-ma. Pune-mă într-o nenorocită de coma. Poate așa veți merge la închisoare așa cum meritați ”.

Ryan stătea între mine și Colin. Fratele meu mai mic, mereu îndreptat, cine ar fi ia un glonț - iad, o ghiulea - pentru mine.

„Nu-l lăsa să ajungă la tine, Tal. Nu merită. Amintiți-vă ce am fost doar vorbind despre. Ai lucruri de trăit. ”

„Lucruri pentru care să trăiești? Ce dracu? ” Colin chicoti. "Haide. Fă-o."

- Vrei să taci, Colin? Spuse Jade. „Uite, Talon, nu se întâmplă nimic. am avut să ia cina cu el pentru că el ... ”

- Pentru că de ce, Jade? Întrebă Iona. „De ce ai luat cina cu el? Tu să știi ce simte Talon despre asta. ”

„Din cauza lui Talon am făcut-o.”

„Da”. Colin își strâmbă buzele. „Este din cauza ta. Ea este peste tine. Suntem revenind împreună. ”

Iona s-a mutat între noi de data aceasta. „Câți ani ai oricum?” i-a spus lui Colin.

„Ai reușit vreodată să ieși din liceu? Pari un adolescent prost. ”

„Ar trebui să-ți dau cu piciorul în fund, în continuare”, a spus fostul lui Jade.

„Nu vei ajunge prea departe. Sunt la fel de puternic ca fratele meu și sunt mult mai rău ”

Spuse Jonah.

„Mă ameninți?” Colin avansă.

Jade îl apucă de braț. - L-ai amenințat mai întâi, Colin. Taci doar, pentru Dumnezeu dragul." S-a întors spre mine. „Am putea merge undeva și să vorbim? Vă jur că există o explicație bună pentru asta. ”

"Sigur. Putem vorbi după ce i-am lovit fundul. ”

- Nu o să-i dai cu piciorul în fund, Talon, spuse Ryan.

Jade m-a privit, ochii ei albaștri triști și ... înspăimântați? „Talon, te rog. Doar respirați și ieșiți. Nu merită. Asculta-ma. El este. Nu. În valoare de. Aceasta.”

La cuvintele ei, vocea ei dulce hipnotică, furia mea a început să se împrăștie. Oh, așa am fost furios, sigur. De ce era oricum cu el? Dar aș întreba-o despre asta. Și mi-ar spune ea. Și aș putea fi supărat pe ea, dar nu a trebuit să risc să înșurub ridică-mi viitorul și pe al ei, bătându-l pe jumătate.

- Bine, am spus. „Vino cu mine peste drum la bar și îmi poți spune ce se întâmplă.”

- Nu cred, interveni Colin. „E cu mine în seara asta.”

Jonah păși din nou înainte. „Uite, omule, nu știi ce crezi că ești

face, dar nu obții ceea ce vrei așa. ”

"Spune cine?"

„Îmi spune.” Iona ridică brațul.

- Nu și tu, Joe. Ryan l-a prins de braț pe Joe într-o strângere. „Uite, omule”, tânărul meu îi spuse fratele lui Colin. „Fă-ți o favoare și ia dracu de aici. Acum.”

„Nu cred. Voi nemernici nu dețineți acest oraș. ”

Ryan scoase un chicotit. „De fapt, deținem destul de multe lucruri în acest sens oraș. Acum acordat, stai pe trotuarul public. Deci nu am de gând să fac te misti.”

„Așa cum ai putea.”

Ryan chicoti din nou, clătinând din cap. "Aș putea. Și noi trei împreună?

Te-am bate în secolul următor. Dar asta nu este chiar punctul, nu-i așa? nu sunt o să fac asta. Indiferent cât de mult îl joci pe Talon. Oricât de mult aș fi eu mi-ar plăcea să-ți bat cu fundul rău. ”

„Deci acum ești atât de civilizată.”

„Nu, cap de pula. Eu și frații mei nu suntem civilizați. Departe de. Suntem duri oameni muncitori. Nu ne așezăm pe măgari în costume din trei piese toată ziua. Lucrăm

Pagina 119

teren. Crede-mă, suntem mult mai duri decât tine. ”

"Vă rog. Probabil că folosiți munca sclavă pentru a vă lucra pământul ”.

„Oh, pentru numele lui Dumnezeu”. Ryan își frecă fruntea. În sfârșit începea să piardă lui cool. „Chiar îți ceri să-ți fie lovit fundul.”

- Colin, spuse Jade. "Doar pleaca. Vă rog."

"Amenda. Ne vedem luni la tribunal. ”

Jade întoarse capul. "Scuzați-mă? Am avut o intelegere."

„Nu cred.”

„Ai spus că dacă mă duc la cină cu tine ...”

"Ce?" Am spus, cu capul rotindu-mi. „Ai avut o afacere cu care să mergi la cină
l?”

„Talon, încercam să fac ce era mai bine. Pentru dumneavoastră.”

„Să te am oriunde lângă el nu este cel mai bine pentru mine, ochii albaștri.”

"Ochi albaștrii." Colin dădu ochii peste cap. "Dumnezeu."

M-am întors spre Colin, încercând în mod periculos să nu-mi împing pumnul în față.

„Uite, nu te mai apropii de ea. Nu-mi pasă cu ce fel de afacere ai avut
a ei. Nu-mi pasă dacă te prezinți la curte luni. Ce vei încerca să faci?

Îl plătești pe judecător? ”

„Nu trebuie să-ți spun care sunt planurile mele.”

"Amenda. Nu. Apare. Nu-mi pasă. Dar o lași în pace ”, am spus
dintii stransi. - Nu te mai apropia de ea.

Pentru o fracțiune de secundă, am văzut o teamă reală în ochii lui. Bun.

- Are dreptate, Colin, spuse Jade. „Nu vreau să fac nimic cu tine. Doar pleaca
eu singur.”

- Ai auzit-o pe doamnă, spuse Ryan. - Haide, Jade. Te ducem acasă. ”

„Nu este necesar. Știți că eu trăiesc doar la bloc. ”

- Te duc acasă. Am apucat-o de braț.

„Nu trebuie. Nici măcar nu este încă întuneric. ”

„Nu te las să mă scapi din ochi în timp ce acest tâmpit este în oraș. Presupun că este
rămânând până la instanță luni, așa că nu vă așteptați să mă părăsiți până atunci. ”

Pagina 120

CAPITOLUL DOUĂZECI ȘI PATRU

JAD

Talon m-a târât câteva blocuri până la apartamentul meu de deasupra magazinului de
înfrumusețare. El

mi-a luat cheile din mână, am descuiat ușa exterioară și apoi m-am ridicat în sus scări în spate.

Ținându-mi cheile, mi-a descuiat ușa și a intrat. Se uită în jur.

"Destul de rar."

„Acesta este mobilierul lui Sarah. Nu am avut încă șansa să cumpăr nimic.” Am zguduit capul meu. „De ce îți fac scuze? Asta este. Asta îmi pot permite chiar acum. Nu trebuie să fii aici, știi.”

"Da, fac. Atâta timp cât tâmpitul este în oraș, trebuie să te protejez.”

"Protejează-mă? Nu eu sunt cel care are nevoie de protecție cât este în oraș.

Se pare că este el, felul în care tu și frații tăi îl urmăreau cu toții ... ”Eu

oprit. Nu aveam nevoie să merg acolo. De fapt, Jonah și Ryan îl păstrasera pe Talon bătându-l pe Colin a doua oară. Pentru asta am fost recunoscător.

Talon se uită în jurul camerei, cu privirea așezată asupra futonului meu nefăcut. Era încă scos de unde dormisem pe el.

M-ar duce acolo?

Bineînțeles că ar face-o. Îi vedeam focul în ochi. El a vrut-o, la fel și eu.

Dar la naiba, nu mă deținea. Mai întâi toată afacerea cu tatuajele, iar acum aceasta. El trebuia să înțeleagă câteva lucruri. „Talon, trebuie să vorbim.”

"Despre ce?"

„Despre ce mă trageți aici, unul, dar mai important, despre voi plătind Toby ca să nu-mi dea tatuaje.”

„Nu te tatuezi”.

Am râs tare. "O, da, sunt. Mi-am dorit una pentru totdeauna și am găsit în cele din urmă imaginea potrivită.”

„Nu acea imagine”.

„Ce este în neregulă cu acea imagine? Un Phoenix este frumos. Are uimitor simbolism.”

"Nu. Acea. Imagine." Ochii lui m-au ars în timp ce zdrobea cuvintele.

Și apoi m-a tras spre el, piepturile noastre întâlnindu-se cu forță și el și-a zdrobit buzele de ale mele.

Pagina 121

L-am deschis imediat. Nu i-am putut rezista. Am terminat de încercat. Al nostru corpurile ar răspunde întotdeauna unul la altul, chiar și atunci când eram înnebunit alte lucruri. Era clar și furios, după ce îl văzu pe Colin. Mă așteptam la o interogatoriu despre asta și știam că va veni. Nu l-ar uita. Dar pentru acum...

Un sărut atât de ferm, drogat - un sărut care m-a îndepărtat de tot ce era deranjându-mă până a rămas doar Talon.

Talon.

Lumea mea.

Căci așa a devenit el când eram împreună. Doar noi doi am existat pe un plan alternativ al universului. Corpurile noastre au răspuns unul altuia ca nu altele și am devenit unii pe alții. Am devenit unul.

Cum l-am iubit.

Nu pretindeam că îl cunosc, dar totuși îl iubeam.

Cum a fost posibil?

Mi-am lăsat mâna să rătăcească pentru a-i mângâia umflătura în blugi. Atât de tare. Greu ca granit. Îmi doream pula aia frumoasă în gură. Am rupt sărutul și am căzut la mine genunchii, desfăcându-și centura. I-am eliberat clipul și i-am desfăcut blugii. Repede eu i-a periat denimul și boxerii peste fundul său bine format. Pula lui a izvorât din cuibul său de abanos, dur și maiestuos, cu o perlă de pre-cum sclipind peste vârful.

Am lins lichidul de pe el, învârtindu-mi limba în jurul capului lui de cocoș.

El gemu. „Doamne, Jade. Doamne, e bine.”

Mi-ar spune că mă iubește din nou? Nu mă așteptam. De fapt, am fost drăguță sigur că regretă probabil că a spus-o. Totuși, auzirea acestor cuvinte ar rămâne în mine mintea și inima ca unul dintre cele mai prețioase momente ale mele. Le-am considerat și M-am gândit la cât de mult îl iubeam pe măsură ce îi ofeream pe cei mai buni blestemați muie am putut.

Mi-am prins buzele de cocoșul lui și am supt - scurte explozii rapide de constricție. Gemetele lui mi-au forțat dorința de a-i face pe plac. L-am dus înapoi la fel de departe în gură Aș putea, până când mi-a dat cu gâtul. M-am tras înapoi și am alunecat din nou înainte, supt-l, mâna mea pe baza lui, trăgându-i pielea încordată.

Apoi m-am tras înapoi și i-am supt din nou capul de cocoș, cu mici explozii scurte ca și mine înainte de. I-a plăcut asta. Mi-am dat seama prin reacția lui.

„Doamne, Jade, atât de bine.”

Mi-am continuat asaltul, ciugulind partea de jos până la mingile lui, unde eu mi-a urmărit săruturi minuscule peste sac și apoi mi-a supt fiecare testicul în gură. Eu a inhalat mirosul său de mosc, închizându-mi ochii și savurându-l. Savurându-l. am apucat fundul și i-a masat fesele în timp ce eu continuam să-i sărut mingile și interiorul pulpele lui. Când m-am întors din nou spre cocoșul lui din nou, i-am presărat săruturi peste el lungime până am ajuns la capul lui. M-a apucat de ceafă și m-a cufundat cu gura în jos asupra lui. Aproape că am bâjbâit, dar m-am ținut sub control. Am vrut așa mult pentru a-i face plăcere, pentru a-i oferi tot ce și-a dorit, tot ce am putut.

Aia am fost.

Pagina 122

"Asta este. La dracu 'cu gura ta, cu ochii albaștri. Atat de bun."

Mi-a mișcat capul înainte și înapoi peste cocoș, găsindu-și propriul ritm. Eu și-a apucat din nou baza cu mâna mea, alunecând-o în sus și înapoi, împreună cu gura mea, ajutând la stimulare.

„Doamne, iubito. Vreau să vin în gura ta atât de rău. ”

Fă-o, am spus în capul meu. Voiam să-mi coboare atât de rău pe gât. Eu

a continuat, sugându-și penisul în timp ce mi-a mișcat capul înainte și înapoi, până când a ajuns în cele din urmă

scoate un geamăt mare.

„Iubito, da, vin, ochi albaștri.”

Și sămânța lui fierbinte a țâșnit în gura mea. Am înghițit-o instantaneu, înfundând

odihnește-te în jurul capului cu limba mea.

Puiul său a căzut șchiopătat și va trece ceva timp până când va putea veni din nou. Acea

a fost bine, pentru că trebuia să vorbim.

Talon avea totuși alte planuri. Rămase în picioare, își ridică boxerii și blugii și

apoi m-a întors și m-a împins pe futonul cu fața în jos. El mi-a dat jos

pantofi și pantaloni și apoi mi-am târât și lenjeria de corp dantelată peste umeri.

Mi-a dat fundul rapid. - Asta pentru că ai fost alături de Colin în seara asta.

Am avut dreptul să fiu cu oricine îmi doream, dar la naiba, înțepătura,

intensitate ... Am vrut să-mi bată din nou fundul. Mi-am închis buzele de teamă că aș face

striga, implorându-l să mă lovească.

Sa dovedit că nu trebuia să cerșesc. Palma lui a coborât din nou pe fundul meu. Arsura

transformat în plăcere, clocotind prin vene și culminând în centrul meu. Ale mele

păsărică era udă. Mirosul excitării mele era dens în aer.

În spatele meu, am auzit Talon inspirând.

„La dracu, Jade, miroase atât de bine.” Mi-a împins genunchii înainte, astfel încât fundul meu era înăuntru

aerul. „Un fund atât de drăguț și acum drăguț și roz de la pula mea. Mă duc

să te lingem, iubito. ”

M-a măturat cu limba. M-am cutremurat. Eram atât de sensibil acolo jos.

El a continuat să mă lingă și mi-a introdus un deget în păsărică, găsindu-mi punctul G și

masaj. La naiba, atât de bine. Am tremurat, sângele îmi fierbe.

Eram aproape să vin deja. Tot ce trebuia să facă era să-mi împingă clitorisul și aș face-o erup ca un vulcan fierbinte.

El a rămas departe de clitorisul meu, tachinându-mă, torturându-mă.

El a continuat să-mi cerceteze fundul cu limba în timp ce mă futea cu el degete. „Ochii albaștri, te-aș putea mânca toată noaptea. Nimic nu are gust ca tine. Nimic așa dulce, atât de succulent. ”

Dacă cuvintele m-ar putea face să vin, acestea ar fi fost liniile. Eram pe margine, deci gata, atât de dispus. M-a tachinat până aproape de explozie și apoi a adus iar eu jos.

Doamne, atinge-mi clitorisul, voiam să strig.

„Îți place asta, iubito? Îți place gura mea peste tot? ”

- Știi că da, am gâfâit, strângând cușetul.

„O să te trag în curând, iubito. Te ia dracu 'tare, nu cu blândețe. Trebuie să plățiți

Pagina 123

ce ai făcut în seara asta. ” S-a tras înapoi și mi-a mai dat o dată palma.

Și în timp ce făcea acest lucru, mi-a împins clitorisul cu fundul mâinii.

Am explodat, țipând, strigând. Nu-mi păsa că Sarah era alături. Nu am făcut-o grijă dacă cineva era jos la magazinul de înfrumusețare. Nu-mi păsa cine era pe strada de dedesubt. Tot ce îmi păsa era să vină, să vină, să vină. Ca valurile de răpirea m-a înconjurat, mi-am luat zborul în minte.

Talon a continuat să-și găurească degetele în păsărică și îmi sondează fundul cu ale lui pe măsură ce orgasmul continua și continuă, fiecare celulă din corpul meu furnicând, sfârâind.

Când am coborât în sfârșit, gâfâind în huse, am fost cheltuit.

Am zâmbit în mângâietorul în timp ce mă topeam în futon.

Corpul lui Talon m-a încălzit în timp ce aluneca lângă mine.

„Ai prea multe haine pe tine”, am spus în coperte.

„Pot să am grijă de asta, iubito.” Futonul a crescut ușor când s-a ridicat. Am auzit desfacerea centurii, zingerea moale a fermoarului. L-am auzit cizmându-și cizmele oprit și curând a fost din nou lângă mine, pielea sa caldă o încălzind pe a mea. El și-a dat flopul întoarse-mă peste mine și mă trase spre el, așa că stăteam întinsă pe partea mea. Pula lui m-a împins înăuntru
partea din spate.

Am zâmbit. „Ceva ce ți-ai dorit?”

Fără să răspundă, și-a strecurat încet cocoșul în păsărică mea din spate.

Dulce finalizare. Încă eram cheltuit din orgasmele mele și nu voiam să mă mișc.

Voiam doar să mă întind aici și să-i simt prezența în corpul meu.

Nu s-a mișcat pentru ceea ce părea a fi cel mai lung timp. Ne-am întins acolo, ne-am alăturat, pielea noastră atingându-se, fața lui în spatele meu. El a pus mâna peste unul dintre sânii mei, dar ceea ce a făcut el nu a fost sexual. El doar m-a ținut acolo, în timp ce își ținea penisul în mine.

Am oftat din nou împotriva copertilor.

Nu m-am simțit niciodată la fel de aproape de nimeni în întreaga mea viață, așa cum i-am făcut lui Talon în asta
moment.

Pagina 124

CAPITOLUL DOUĂZECI ȘI CINCI

TALON

M-a cuprins atât de complet. Animalul din mine avea dorința de a se retrage și de a-l împinge înapoi în căldura ei, lucrez până la un alt punct culminant. Totuși am rămas nemișcat, am savurat în senzație confortabilă a corpului ei care-l înconjoară pe al meu. A fi înăuntru ei, aproape de ea, era atât de puternic

totuși atât de reconfortant în același timp.

Și mi-a venit ceva ca un bec care se aprinde deasupra capului meu.

Nu era vorba de sex.

Eram îndrăgostită de ea. Nu am avut nici o îndoială despre asta. Dar chiar și iubind-o așa cum am făcut-o eu, totuși

a vrut să o tragă. Eram încă atât de excitată sexual de ea.

Dar acum? Da, am vrut să o trag și să o trag bine, dar mai mult decât atât, eu

am vrut doar să fac parte din ea, s-a alăturat ei. Nu voiam să știu unde e

s-a încheiat și am început. Am vrut să fim complete unul în celălalt. O ființă. Un corp.

I-am sărutat capul și i-am inhalat parfumul de cocos al părului.

Poate, doar poate, lucrurile ar fi în regulă.

"Stau?" spuse ea în mângâietor.

Am chicotit pe părul ei. Ți-am spus că nu mă voi lăsa de partea ta până după instanță

luni, îți amintești? "

Ea a râs. „Da, ai spus asta.”

„Ei bine, din moment ce sunt un om de cuvânt, voi rămâne.” Am mai dat un pic în ea

profund, ignorând dorința de a se arunca și a sărutat vârful capului ei cu miros dulce

din nou.

Când s-a împins înapoi, nu am mai putut să o mai dur. Am început să împing

încet, mereu atât de încet, făcându-i dragoste dulce și liniștită. Pentru Jade. Pentru femeia l

iubit.

„Atinge-te, iubito”, i-am spus pe părul ei.

Am simțit mișcare în timp ce ea își mișca degetele între picioare. Am închis ochii

și am văzut-o, în ochii minții mele, mângâind-o încet pe frumoasa ei păsărică ... în timp ce mă strecuram și

a alunecat afară, metodic, aducându-mă ușor la margine.

Mi-am ținut mâna pe sânul ei, dar nu i-am tachinat mamelonul. Nu, a fost vorba despre asta

dulceața unui bărbat care își iubește femeia și a unei femei care lasă un bărbat să o iubească.

„Cum te simți, ochii albaștri? Sunteți gata să veniți? "

„Mmm”, a spus ea, șoldurile mișcându-se ușor în cercuri împotriva mea. "Oricând

ești gata, iubito. ”

Pielea mi s-a strâns în jurul meu, iar bilele mi s-au înălțat spre cocoș. "Oh, da, sunt gata. ” M-am împins în ea, ținându-mi respirația o clipă, strângându-mi-o ochii se închid, bucurându-se de micile convulsii care încep din bilele mele și care pulsează spre exterior.

- Acum, iubito, am spus. "Vino acum."

Și păsărică ei a strâns în jurul meu, mulgându-mă, în timp ce mi-am împușcat sămânța în femeie pe care am iubit-o.

Când spasmele au început să încetinească și penisul meu și-a pierdut puțin din duritate, a alunecat din ea. A oftat împotriva mea, cufundându-se în mine înapoi. În câteva minute, a un sforăit moale i-a scăpat de gât.

I-am adulmecat din nou părul, bunătatea coconuțy făcându-mă să zâmbesc. Deși eu știa că nu mă poate auzi, am vorbit oricum.

„Jade, te iubesc”.

"Imi place."

Vocea băiatului s-a crăpat în timp ce spunea cuvintele urâtoare. Din nou le-a spus să salveze propria viață. Pentru a păstra cuțitul rece pe care unul dintre mascați îl ținea pe gât de la scufundarea prin straturile de piele. Când a fost lovit din spate, el a spus-o din nou și apoi din nou.

"Imi place."

Chiar în timp ce spunea cuvintele, băiatul s-a desprins de ceea ce se întâmpla.

Trebuia - să supraviețuiască. De ce? Ar muri aici. Știa asta. Acceptase asta.

De ce a spus acele cuvinte oribile pentru a-i asigura supraviețuirea încă o secundă în acest coșmar infernal? De parcă tortura și abuzul lor nu ar fi fost suficiente, el a trebuit umileste-te spunandu-le ca ii place.

Pentru că...

Voia să supraviețuiască.

Așa că ar supraviețui. Indiferent de situație. Într-o zi, avea să găsească o cale de ieșire din asta închisoare.

Când au terminat cu el, l-au aruncat înapoi pe pătura care o avea deveni patul lui. Era zdrențuită și cenușie, acoperită acum de propria murdărie. Pentru cât timp fusese aici? Băiatul nu știa. Încetase să mai numere zilele înainte de.

Uneori băiatul visa când dormea. Visele au fost întotdeauna la fel. Devenise mare și înalt, la fel de mare ca tatăl său, de peste șase picioare cu lățimea umerii și o construcție musculară. Când au venit după el demonii mascați, el i-a copleșit, i-a bătut pe fiecare. Executarea mișcărilor de arte marțiale, snap lovituri, lovituri rotunde, lovituri de topor, lovituri de mână cu cuțitul și lovituri regulate la fețele, nasul, gâtul.

Și când erau toți la pământ, întinși pe spate, înecați de ei cu propriul sânge, băiatul l-a luat pe cel cu tatuajul, l-a îmbrăcat și l-a strâns

Pagina 126

măinile în jurul gâtului demonului.

„Cum îți place asta, băiete? Îți place când îți sufoc aerul din plămâni?

Spune-mi că îți place. Spune-mi că îți place.

Tatuajul gâfâi, luptându-se.

„Am spus să-mi placă, nenorocitele nenorocit.”

„Îmi place”, a scârțâit Tattoo.

Și băiatul a zdrobit gâtul omului mascat, zdrobind viața din el.

l-a plăcut.

Pagina 127

CAPITOLUL DOUĂZECI ȘASE

JAD

Talon mă săruta. Buzele lui mi-au pășunat încet obrajii, gâtul, gâtul.

Sărutul a devenit mai greu, mușcăături mici, aspirație dură în jurul gâtului meu, în jurul meu laringe.

Inca bun. Am oftat.

Am inspirat și ...

Aer. Aș putea respira, dar ... restricție. A trebuit să muncesc puțin mai mult.

Mi s-au deschis ochii.

Un țipăt zimțat mi-a ieșit din gât.

"Stop!" Am țipat, dar a ieșit ca un gâfâit negust.

Talon era deasupra mea, călărindu-mă, cu degetele în jurul gâtului meu.

Ochii îi erau strălucitori. Nu arăta bine. Nu arăta ca ... el.

"Talon!" Încă mai puteam vorbi cu zgârieturi, dar mă temeam unde ar putea merge acest lucru. El nu era

răspunzând la sunet. Inima îmi bătea pe piept, nervii îmi zburau. Ce a fost

el face? De ce? De ce s-a întâmplat asta?

I-am lovit cu pumnul în brațe. Niciun raspuns. Picioarele mele nu-mi erau de nici un folos - din ale mele

poziție întinsă pe spate, Talon mă împrăștia în jurul șoldurilor, nu am putut obține suficientă pârghie pentru a-l lovi cu piciorul cu genunchiul sau cu piciorul.

Nu, ar trebui să depind de brațele mele. L-am lovit din nou și din nou, și totuși nu raspuns.

Ace mi-au dansat pe piele. Panică. Panică pură. Ceva nu era în regulă. Foarte gresit. Acesta nu era Talon.

Am inspirat scurt cât am putut, încercând să-mi adun voința. Unghiile mele erau scurte, dar erau subțiri și ascuțite ... și singura armă pe care o aveam. Trebuia muncă. Trebuia, pentru că nu știam ce aș face dacă nu. Am ajuns până la mine și-a putut ridica brațele, mi-a înfipt unghiile în carne și le-a înfipt în jos,

zgâriindu-l atât de tare încât am scos sânge.

Sprâncenele i se deschiseră în sus. "Ce? Doamne, Jade!" Trase de mâini

din gâtul meu și m-am uitat la ei, groaza curgându-i peste trăsături.

Am inspirat repede, gâfâind. "Talon!" Am strigat, cu vocea ușor răgușită. "Ce dracu 'făceai?"

"La naiba!" Zbura din pat, tremurând vizibil. „Trebuie să plec de aici.”

Pagina 128

Am inspirat din nou și din nou. Apoi m-am ridicat, m-am dus în lateralul patului și s-a ridicat.

"Nu. Nu poți merge. Nu până nu-mi spui ce naiba a fost asta ”.

S-a întors spre mine, cu ochii întunecați scufundați. „Ochi albaștri, îmi pare atât de rău.”

Îmi pare rău. Spusese că îi pare rău și nu sufocase cuvintele. Ceva se schimbase în el, în bine. Speram că ceea ce tocmai se întâmplase nu va fi nega asta.

Am stat în tăcere în timp ce se îmbrăca, corpul său mișcându-se parcă separat de mintea lui.

Mișcări scurte sacadate, trăsăturile sale dantelate de frică.

M-am speriat, da, dar el avea nevoie de mine. M-am dus la el, fără să-l ating. "Stiu nu m-ai face niciodată rău ”, am spus.

„De unde ai ști asta?” Ochii lui fumau, devenind aproape negri. „Tocmai am încercat să-ți sufoc viața. ”

Pofta de a-l mângâia m-a copleșit, în ciuda a ceea ce tocmai trecusem.

„Nu, nu ai făcut-o. Desigur că nu ai făcut-o. Respiram. Aș putea vorbi. Tu doar nu mă auzeau. Se întâmpla ceva. Spune-mi, Talon. Spune-mi ce a fost. ”

„Chiar vrei să stai aici și să vorbești cu mine după ce tocmai te-am omorât?”

Privirea încordată din ochii lui aproape că mi-a fracturat inima. „Nu mă auzi.

Sunt bine. Nu m-ai face niciodată rău. Nu am fost niciodată incapabil să respir sau să vorbesc.

Se întâmpla altceva. Știu că nu m-ai răni niciodată. ”

„Tot spui asta. Dar uite ce am făcut. ”

"Știu ce ai făcut. Și nu m-ai rănit. ”

"Glumești cu mine? Sigur că te-am rănit. Ascultă-ți vocea. ”

Mi-am limpezit gâtul. „Vocea mea este bună. Nu mă doare gâtul. Nu voi avea vânătăi. Nu mă țineai atât de tare. ”

„Te ascuți, Jade? Nu ar fi trebuit să am mâinile nicăieri lângă gâtul tău. ”

"Stiu asta. Dar Talon, sunt bine. Vă rog. Trebuie doar să ne dăm seama ce a fost continuă. ”

„Și dacă nu ai fi putut să mă oprești?” Și-a pieptănat degetele prin ale lui părul năpădit și apoi și-a strâns capul în mâini, incapabil să-mi întâlnească privirea.

Mi-am înfășurat brațele în jurul lui, dorind să-l consolez.

„Nu m-ai rănit și te-am oprit.”

Ochii îi erau mărginiti de roșu. „Ce se întâmplă dacă data viitoare nu poți?”

Fusesem atât de ocupat încercând să-l calmez pe Talon, încât nu mă gândisem la ce s-ar fi întâmplat dacă m-ar fi sufocat cu adevărat și nu aș fi putut să mă opresc

I. Gândul mi-a făcut pielea să se răcească. Totuși, în camerele cele mai interioare ale sufletului meu, eu

era sigur că nu-mi va face niciodată rău.

Pumnul ambelor mâini în masa sa de păr negru. „Nu mai pot fi în preajma ta, Jad.”

Interiorul meu a sângerat puțin. Privirea din ochii lui era atât de torturată. „Are asta vreodată ți s-a mai întâmplat? ”

A scuturat din cap. „Nu, dar nu m-am culcat niciodată cu nimeni... înainte”.

Clătină din nou din cap.

"De ce nu?"

„Nu mi-am dorit niciodată.”

Emoția mi-a învârtit. Bărbatul acesta era atât de enigmatic. În intervalul cinci minute, putea să mă sperie pe naiba și apoi să mă facă să mă topesc într-un mare baltă de miere.

„Nu ne mai putem vedea”, a spus el din nou.

Nu. Nu este o opțiune. „Îți amintești ceva?” Am întrebat. "Vă amintiți de ce ai vrut să-mi pui mâinile pe gât? ”

Își frecă fruntea. „Nu am vrut niciodată să-ți pun mâinile în jurul gâtului tău,

Jad. Vă rog să credeți asta. ”

„Eu chiar cred asta. Dar ai idee de ce s-a întâmplat asta? ”

El a oftat. „Uneori visez.”

- Cam când ai fost în pușcașii marini?

A batjocorit, clătinând din cap. „Nu ai înțelege”.

„Te rog, vreau să înțeleg. Întotdeauna mi-am dorit. Lasa-ma sa te ajut.”

„Nu te pot lăsa nicăieri lângă mine, ochi albaștri. Dacă am făcut vreodată ceva ca să rănesc tu ... ” Remușcărilor și frica erau gravate în trăsăturile sale.

- Dar nu ai făcut-o, Talon. Te-am oprit. ”

„Și dacă nu ai fi putut să mă oprești?”

Încă nu credeam că mi-ar fi făcut vreun rău, dar a trebuit să iau în considerare asta întrebare. Dacă n-aș fi putut să-l opresc? Răspunsul mi-a venit instantaneu, și în adâncul sufletului meu, îl știam ca adevăr pur. „Atunci te-ai fi oprit tu.”

„Niciunul dintre noi nu poate fi sigur de asta”, a spus el, punându-și șosetele și apoi cizmele sale. Stătea pe futon, cu gâtul sclipind de transpirație. Sudoarea picura din fruntea lui.

El era speriat.

Nu-l văzusem niciodată pe Talon speriat.

Am stat, cu genunchii tremurând și m-am îndreptat spre el. M-am manevrat

între picioare și i-a mângâiat părul în timp ce eu stăteam. "E în regulă." I-am sărutat capul. "Este bine să fii speriat uneori. Toata lumea este."

"Nu eu." Clătină vehement din cap. „Nu m-am speriat de douăzeci de ani cinci ani. Până acum."

Pagina 130

CAPITOLUL DOUĂZECI ȘI ȘAPTE

TALON

A trebuit să ies. A trebuit să scape de ea. Pentru ea. Nu aș putea risca să o rănesc.

Frica a străbătut-o ca un tambur care bate încet, sigur ... ca un ceas

bifând deliberat ... moartea mea iminentă pe un cronometru, fiecare nisip din clepsidră

încă o secundă până am rănit-o pe Jade. Câte boabe ar mai cădea până când eu

a deteriorat singurul lucru pe care mi l-am dorit vreodată în lume?

De ce ar vrea să fie cu mine? Tocmai încercasem să sugrum viața din ea!

- Nu e nimic de care să-ți fie frică, spuse ea cu vocea ei calmă și dulce.

Dar știam mai bine. Știam de ce sunt capabil. La ce am visat.

De uciderea celor trei nemernici.

Mă gândisem că să mă alătur armatei, să comand o unitate EOD și să gădesc

și dezarmarea bombelor, posibil uciderea - pe care o făcusem la mai multe

ocazie - ar satisface nevoia de a scăpa lumea de acei trei demoni care au luat

eu cu toți acei ani în urmă.

Nu a avut-o.

Încă am avut visele.

Îmi mângâia antebrațul, atingerea ei atât liniștitoare, cât și usturătoare. Parul meu

stătea la capăt.

Nu meritam atingerea ei iubitoare.

Doamne ... dacă o voi răni vreodată ...

Dar nu ai făcut-o.

Cuvintele ei au răsunat în mintea mea. M-am întors și m-am uitat la ea. Era nemișcată goală, frumosul ei corp sclipind într-o strălucire de transpirație. Maro-auriu părul era dezordonat și atârna în jurul umerilor ei ca o mătase dezvoltată. Ochii ei albaștri căutam, căutam ceva în mine ... ceva ce ea nu avea să găsească niciodată.

Glumeam de prea mult timp. Nu l-aș putea avea niciodată pe Jade. nu as putea niciodata să ai o viață cu ea. Eram prea frânt. Prea dracu '. Și n-aș pune-o niciodată înăuntru Pericol.

M-am urât în acest moment. Voiam să merg să găsesc un pod și să mă arunc în mine traficul care se apropie de mai jos.

Încercasem să-mi iau propria viață înainte, când am dat peste acel foc inamic sub masca de a-mi salva oamenii. Numai că nu fusesem ucis și fusesem promovat ca un erou.

Pagina 131

Un erou. Nici nu puteam să o păstrez în siguranță pe femeia pe care o iubesc - ferită de nenorocitul ăla

fosta ei ... sau ferită de mine.

Nu voiam să o părăsesc. Promisem că voi rămâne lângă ea până la tribunal

Luni dimineață.

„Talon” - mi-a strâns antebrațul - „există ceva bun în toate acestea, tu știi.”

Am clătinat din cap și am scos un râs mic. „Ce ar putea fi bun în lume toate astea, ochi albaștri?”

Ea a zâmbit și și-a tras degetele pe antebrațul meu, strângându-mi mâna în a ei.

"Dormeai."

Nu m-am putut abține să nu chicotesc. Am dormit foarte prost și, când am dormit,

De obicei am fost afectat de coșmaruri. La fel cum fusesem în această seară.

„Gândește-te înapoi”, a spus ea. „Gândește-te la ce simțeau când am avut-o

tocmai am terminat de făcut dragoste. Acea dragoste pasională lentă, dulce, care era diferită de orice altceva am împărtășit. Ce simțeau atunci?”

Mi-am strâns capul în mâini. Știam răspunsul și l-am forțat de pe buze.

„Mă simțeam relaxați, cu ochii albaștri. Mă simțeam ... bine.”

Mi-a zâmbit, acel frumos zâmbet iubitor. Dacă acel zâmbet ar putea fi transformat într-un
unde sonore și canalizate subliminal pe întreaga planetă, nu aveam nicio îndoială
am vedea pacea mondială.

Mă simțeam bine. Mă simțeam atât de relaxat, atât de complet, atât de liniștit.

Deci ... în dragoste.

Mi-a strâns mâna. Din nou. „Deci este un lucru bun, Talon. Ai fost relaxat,
și te-ai simțit bine”.

Mi-am lăsat privirea pe podea. „Trebuie să plec acum.”

„Te rog, Talon. Stau.”

„Cum poți să mă întrebi asta după ce tocmai s-a întâmplat?”

Mi-a cuprins obrazii și m-a forțat să mă uit în ochii ei. Albastrul argintiu era
încrețoșată de lacrimi și inima aproape că mi s-a rupt.

„Am încredere în tine”, a spus ea.

Mi s-au umplut ochii și o lacrimă mi-a picurat pe obraz.

A aruncat-o cu degetul. "E în regulă."

Dar nu a fost în regulă. Luasem decizia de a obține ajutor și așa mai face asta.

Nu așa încerca să-mi iau din nou viața. Pentru că și după ce tocmai avusese
s-a întâmplat, încă îmi doream să trăiesc. Nu am vrut să-i pun pe frații mei și pe sora mea
prin agonia de a mă pierde.

Am scos un bufnit. Ultimul gând a fost adevărat, da, dar a existat un alt motiv. De

Desigur, nu am vrut ca frații și sora mea să sufere, dar adevăratul motiv pentru care am vrut live stătea chiar în fața mea.

Jad. Aș face asta pentru Jade.

Chiar dacă nu am putea fi niciodată împreună, doar gândul că ea se află în această lume mi-a dat speranță. Sper că mă voi putea vindeca. Sper că cineva minunat s-ar putea simți pe mine. Sper că aș putea persevera.

Pagina 132

Am stat. „Nu pot să stau, ochi albaștri. Nu m-aș ierta niciodată dacă m-aș strecura într-un visat și ți-a făcut ceva teribil.”

M-a tras de mână. „Nu te voi lăsa. Nu te vei lăsa.”

Am clătinat din cap. „Nu pot să risc.”

„Vrei să spui că s-a terminat ...?” Buzele ei frumoase și roșii s-au încruntat, iar ochii ei erau dantelați de tristețe.

Ar fi trebuit să-i spun că da, s-a terminat. Dumnezeu știa că i-am spus asta de multe ori înainte de. Dar nu de data asta.

"Nu. Nu cred că acest lucru se va termina vreodată între noi, Jade." I-am mângâiat obrazul cu degetul mare și mi-am infiltrat degetele prin părul ei dezordonat. "Dar am să pun asta ... în așteptare pentru moment."

"De ce?"

„Doar câteva lucruri trebuie să-mi dau seama.” Mi-am apucat cămașa și am pus-o.

"Ce lucruri?"

„Lucruri pe care nu le controlez acum.”

- Vrei să spui ce s-a întâmplat peste hotare?

"Un fel de. O să iau ceva ..." Doamne, de ce a fost atât de greu de spus cuvântul?

Mi-a strâns mâna, trăgând puțin.

Am forțat cuvântul din gură. "Ajutor."

Și exact așa, o greutate gigantică s-a ridicat de pe umerii mei. Mă duceam la obține ajutor. Am vrut să primesc ajutor. Nu doar pentru Jade. Nu doar pentru Ryan și Jonah și Marj.

Pentru mine. Am vrut să primesc ajutor pentru mine.

"Ce fel de ajutor?" ea a întrebat.

Am oftat. „Genul pe care l-am amânat mult prea mult timp”. I-am sărutat obrazul. „Îmi pare rău te las așa. Urăsc când tâmpitul ăla e în oraș. ”

„Nu vă faceți griji pentru asta. Nu mă va deranja ”.

- Nu, nu o va face. Pentru că vreau să am pe cineva care să urmărească acest loc și pe tine noapte și zi, până când pleacă. ”

"Talon..."

„Fără argumente, ochi albaștri”.

„Acesta este cel mai ridicol lucru pe care l-am auzit vreodată. Acesta trebuie să fie cel mai sigur oraș de pe planetă. ”

Nu, nu a fost. Știam prea bine.

- În plus, nu mă poți controla, Talon.

Avea dreptate în legătură cu asta. Oricât am vrut să o controlez, a existat pur și simplu fără a controla micul spitfire care era Jade Roberts. Asta făcea parte din ceea ce iubeam atât de multe despre ea. Dar aș putea controla dacă Colin Morse a ajuns undeva lângă ea.

„Nu-ți face griji”, am spus. „Nimic nu va pătrunde în viața ta de zi cu zi. În plus, doar o zi până la instanță. ”

„Ar fi bine să te prezinți la tribunal, Talon”, a spus ea. „Acest lucru este mai important decât mine cred că îți dai seama. ”

Amuzant. Ea avea dreptate. Nu mi-am dat seama. Oh, am înțeles legea și necazul

mie o afacere dulce. Și știam mai mult decât orice ce simțeam să fiu închis. Fiind închis probabil ar fi fost sfârșitul meu.

Dar, așa cum am avut-o în ultimele două decenii, nu lăsasem semnificația să se scufunde în creierul meu. Existam de douăzeci și cinci de ani. Există într-o ceață gri. Acum am vrut să trăiesc.

„Vă mulțumim că ați venit din nou în weekend.” M-am așezat în vânător scaun din piele de care mi-am amintit de acum câteva săptămâni.

Doctorul Melanie Carmichael dădu din cap. „Nu este deloc o problemă, Talon. Mă bucur foarte mult de tine numit.”

„Mă voi asigura că ești plătit dublu pentru că mă vezi într-o duminică.”

„Nu-ți face griji pentru asta. Taxa mea regulată este în regulă. Și te voi factura.”

O bucată mare mi-a înfundat gâtul. A trebuit să termin asta. Trebuia să fiu sincer cu terapeut.

"Deci spune-mi. Sunt curios", a spus dr. Carmichael. „Ce te-a determinat să contactezi eu azi dimineață?”

„Fratele meu are hots pentru tine.” Habar n-aveam de ce am spus asta. Tocmai a apărut afară. Joe ar avea probabil capul meu, dar a fost mult mai ușor decât să-i spun de ce eu o sunase.

A zâmbit și obrazii i s-au îndesat puțin. A strălucit într-un mod minunat. aș putea vezi de ce Iona era îndrăgostit de ea.

„Probabil că mi-ar fi lovit fundul dacă ar ști că ți-am spus asta, așa că poți să-l ții pe QT?”

Ea a râs. "Foarte bine."

„Mâine trebuie să mă duc la tribunal.”

"De ce este asta?"

„Ții minte ultima dată când am fost aici și ți-am spus că voi bate un tip?”

Ea a dat din cap. "Amintesc."

„Un avocat a primit o afacere pentru mine. Trebuie să plătesc o amendă de cinci sute de dolari și să plătesc

tipul de restituire. Se evită orice timp de închisoare. ”

„Este o veste minunată”.

Am dat din cap.

"Dar mă îndoiesc că asta te-a adus aici."

- Ești cuminte, am spus sarcastic.

„Ei bine, nu a fost nevoie de niciun fel de educație sau experiență pentru a-mi da seama”. Ea zâmbi.

Neliniștea mi-a țesut o cale prin creier. Bucăți zimțate din seara precedentă mi-a încurcat mintea. Nu am putut începe de acolo. Nu încă. „Chiar nu știi unde începe.”

„De obicei le spun pacienților să înceapă de la început, dar nu sunt sigur că așa va fi

Pagina 134

muncesc pentru tine. Ultima dată când te-am întrebat despre trecutul tău, nu ai avut-o pe cea mai mare

reacție.”

"Da, stiu. Îmi pare rău pentru asta."

„Nu există niciun motiv să-ți pară rău pentru leșin. Dar trebuie să te avertizez, o vei face continuați să aveți acest tip de răspunsuri fizice până când lucrați la orice te roade înăuntru. ”

„Ce te face să crezi că mă roade ceva?”

"Talon. Fac asta de zece ani. Pot spune. De fapt, sunt destul de sigur că un profan de pe stradă ar putea spune. ”

"Ce vrea să însemne asta?" Mi-au crescut gâdilele.

"Calmează-te. Nu am vrut să spun nimic prin asta. Dar m-ai sunat pentru un motiv. ”

Am strâns brațele scaunului. Răspunsul meu de luptă sau fugă a început să înceapă.

Adrenalina curgea prin mine. Am vrut fie să alerg, fie să bat ceva.

„Nu acesta este răspunsul”, a spus ea.

„Nu am spus nimic”.

„Nu, dar te gândești. Te gândești că vrei să pleci naibii de aici. Eu o pot vedea în limbajul corpului tău, în ochii tăi. ”

„Deci acum ești expert în limbajul corpului?”

"Bineinteles ca sunt. Sunt psiholog. ”

Mi-am relaxat strânsoarea pe scaun și mi-am dorit ca inima să nu mai tinez pieptul meu. - Bine, am spus. "Sunt gata."

Pagina 135

CAPITOLUL DOUĂZECI ȘI OPT

JAD

„Jad” - vocea lui Marj era urgentă - „acum trebuie să vii aici”.

Telefonul sunase în timp ce mă spăl pe dinți și abia puteam vorbi prin pasta de dinti.

"Ce s-a întâmplat?"

„Am găsit câteva lucruri ascunse în camera lui Iona.”

„Ce faci în casa lui Iona?”

"Am fost curios. M-am săturat ca băieții să nu-mi spună nimic. Știam că Joe era voi fi afară în pășuni în această dimineață, așa că am venit, m-am lăsat să intru și am făcut-o unii săpând în jur ”.

Marj ... În ce se băgase ea acum? „Când va fi acasă?”

"In orice clipa. Sau la sfârșitul zilei. Nu știu. Nu-mi pasă pe bună dreptate. Ceea ce este el va face? Arestează-mă pentru că am intrat? Fratele meu nu ar face asta.

Mai ales nu după ce am găsit. ”

"Ce ai găsit?"

„Este prea complex. Nu vreau să vorbesc despre asta la telefon. ” Vocea ei era agitat, deranjat.

„Bine, bine.” Când Marj s-a gândit la ceva, nu a existat schimbându-l. „Voi ajunge acolo cât de repede pot. Tocmai am ieșit din duș. Îmi voi pune niște haine și fii chiar acolo. ”

„Ai nevoie de o plimbare?”

„Nu, Talon mi-a dat Mustang, îți amintești?”

„Bine, bine. Ne întâlnim acasă la Joe. ”

„În nici un caz. Nu am de gând să mă strecor prin casa fratelui tău. Sigur ca naiba nu vrei să fii un accesoriu la orice faci. Ne întâlnim la mare casă. ” Casă mare, adică casa fermă principală, desigur. Speram cuvintele nu prevesteau ...

Oftă la telefon. "Amenda. Grăbește-te, te rog. " A apăsat telefonul.

O oră mai târziu, am ajuns la fermă. Marj m-a întâlnit la ușa din față, Roger bătându-i la călcâi. Am îngenunchat și i-am dat câinelui ceva dragoste.

„De când Roger te urmărește, presupun că Talon nu este aici?”

Ea clătină din cap. „A plecat acum vreo oră. Mi-a trimis un mesaj ca să mă lase

Pagina 136

știu. Nu știa puțin că, în acel moment, răsfoiam dormitorul lui Joe ”.

„Deci, care este marea afacere? Ce ai găsit?”

„Pentru asta vom avea nevoie de un pahar de vin.”

„Marj, e prânz. Nu avem nevoie de vin. Avem nevoie de prânz. ”

„Ei bine, este duminică, așa că Felicia nu este aici. Și abia aștept să vă vorbesc despre asta acest. Vom mânca după. Și vă potriviți, dar am un pahar de vin. ” Ea a mers spre bucatarie.

Am urmărit. "Amenda. Doar apă pentru mine, vă rog. ”

Marj ne-a turnat băuturile. „Trebuie să mergem în camera mea. Nu pot risca să am asta chestii în caz că apare cineva în casă. ”

Inima mea a început să-mi bată tare. La ce se ocupa ea?

Când am ajuns în camera lui Marj, patul ei era umplut cu ziar împrăștiat articole. S-a așezat pe un loc gol și mi-a curățat un alt loc.

„Uită-te la acestea.”

Am luat un articol și greața m-a depășit în timp ce citeam cuvintele. Era vorba despre o băiețel care fusese răpit și niciodată găsit. L-am pus jos și am ridicat-o încă unul. Acesta fusese găsit, sugrumat până la moarte într-un câmp liber. Gheață mi-a învăluit pielea.

„Marj, despre ce este vorba?”

„Să-mi spuneți. Am găsit un plic plin cu aceste articole ascunse în dulapul lui Iona. ”

Clătină din cap, cu fața palidă, cu buzele tremurând. „În tot acest timp m-am gândit la Talon a fost cel cu problemele, iar acum îl aflu pe fratele meu cel mai mare ... ”

„Nu termina propoziția.”

„Crede-mă, nu vreau.”

„Mă îndoiesc că Jonah le are din orice alt motiv decât ...” Nu am putut termina propoziție fie. De ce le-ar avea?

„Nu-mi pot imagina că fratele meu ar fi vreodată ...”

„Vedeți? Asta pentru că el nu ar vrea ”. Am răsfoit hârtiile, verificând

datele. „Adică, uită-te la aceste articole. Au douăzeci și cinci și treizeci de ani. Dacă Jonah era interesat să răpească copii mici, ar fi privit în prezent chestie.”

Trăsăturile lui Marj s-au înmuiat și am putut vedea ușurarea trecând prin ea. "Oh, Doamne, Jade. De ce nu m-am gândit la asta? ”

„Pentru că erai prea ocupat să te sperie. Joe este cel mai simpatic tip din lume. El nici măcar nu s-ar gândi să facă așa ceva. ”

- Bineînțeles că nu ar face-o. Obrajii lui Marj își îmbujorară obișnuitul roz roz.

„Dar trebuie să existe un motiv pentru care are aceste articole.”

Ea a dat din cap. „Da, trebuie să existe. Dar de ce?”

Am zâmbit. „Acum că ai terminat să te sperie și să crezi că fratele tău este un om un fel de pedofil, de ce nu mergem la bucătărie și ne biciuim unul dintre voi prânzuri gourmet? Sunt flămând. Cu burta plină, putem reveni aici și putem citi prin toate acestea și dați seama ce se întâmplă. ”

Marj a creat niște resturi uimitoare de carne de vită din resturile pe care le-a găsit în

Pagina 137

frigider. Ea și-a terminat paharul de vin și a ales să nu mai aibă altul. O jumătate de oră mai târziu, burtica noastră s-a potolit, ne-am întors în camera ei.

Am analizat articolele și le-am aranjat în ordine cronologică. Au existat

șase în total, toți băieții răpiți între opt și unsprezece ani, cu excepția

o fată. Doar unul dintre băieți fusese găsit. Ceilalți cinci copii nu au avut niciodată

a fost găsit. Articolele au variat de acum treizeci de ani până la douăzeci și cinci de ani în urmă. Numai

unul dintre băieți era din Snow Creek. Restul erau de la Grand Junction sau altele orașe din vecinătate.

Mi-am limpezit gâtul. „Deci, pe o durată de aproximativ cinci ani, șase copii

au fost răpiți, mai ales băieți. Doar unul a fost găsit - mort, înfometat și sugrumat, arătând semne de abuz fizic și sexual ”.

Marj dădu din cap. „Aș vrea să știi de ce păstrează Iona aceste articole.”

„Crezi că ar fi putut cunoaște pe unul dintre copii? Acum 30 de ani era ce, vreo opt? ”

Sprâncenele lui Marj se ridicară. „Pun pariu că atât. Pun pariu că l-a cunoscut pe tipul din Snow Creek.

Dar cum se numea băiatul? ” A căutat printre articole. „Luke Walker,

acum aproape douăzeci și șase de ani. Joe ar fi avut doisprezece ani. Dar se spune că acest copil avea nouă ani

când a fost luat. Asta ar fi fost vârsta lui Talon. ”

Mi-a tresărit inima. „Crezi că Talon l-a cunoscut?”

"Poate. Asta nu explică de ce Jonah păstra articolele, totuși. ”

„Știi ce trebuie să facem, nu-i așa?”

"Ce?" ea a întrebat.

„Trebuie să-l întrebăm pe Iona.”

„Problemă cu asta din două puncte de vedere”, a spus Marj. „Amintiți-vă cum a reacționat el ultima dată când am fost la el cerând răspunsuri? Și de data asta, ascundeam prin casa lui, nu doar scotocind vechile documente ale tatălui meu în subsol.”

"Stiu. Dar asta o să mănânce la amândoi până când nu știm ce se întâmplă ”.

- Să-l întrebăm pe Ryan, spuse Marj. „Este mult mai ușor decât Joe și știi el va păstra secretul că eu ascundeam. ”

Aproape sugerasesm să-l întreb pe Talon, dar asta ar fi fost ridicol. Talon a fost mai puțin decât apariția majorității lucrurilor, deci chiar dacă știa ceva despre aceste articole, el ar fi la fel de strâns ca Iona.

- Îi voi trimite un mesaj chiar acum, spuse Marj, și voi vedea dacă poate veni.

Am analizat încă unul dintre articole, acesta despre singura fată din grup.

Raine Stevenson, în vârstă de nouă ani. Niciodată găsit. Mi s-a răcit sângele.

Aproximativ cincisprezece minute mai târziu, a sunat o bătaie la ușa lui Marj.

- Sunt aici, a strigat Ryan.

- Super, intră, strigă Marj înapoi.

Ryan a intrat, arătând de parcă tocmai ieșise din duș. Valurile lui întunecate au fost tencuite până la gât. „Ce v-a făcut pe toți în frământări?”

Marj a făcut semn către patul în care stăteam amândoi. "Acest."

Ryan a mers înainte și ochii lui s-au mărit în farfurii în timp ce s-a așezat pe el

patul și răsfoi prin articole. „Rahat. Unde naiba ai găsit aceste?”

„Promit că nu te vei supăra dacă îți spun?”

Ryan clătină din cap. „Nu poți să-mi ceri să fac o astfel de promisiune.”

- Are dreptate, Marj, am spus. „Dacă vrei să ajungi la fund, o vei face trebuie să riști să-i enervezi pe unii oameni. ”

"Amenda. Le-am găsit în dormitorul lui Joe. ”

Linia maxilarului lui Ryan s-a strâns. - Și ce făceai în dormitorul lui Joe?

- Vreau răspunsuri, Ry. Am aflat acum câteva zile că m-am născut prematur,

iar mama mea, pe care n-am cunoscut-o niciodată, care a murit înainte să-mi amintesc de ea, s-a schimbat

numele meu. Și, dintr-un anumit motiv, numele mamei noastre - numele ei de fată - a primit schimbat pe certificatul ei de căsătorie. ”

"Ce vrei să spui?"

- Spune-i, Jade.

Am scos un oftat greu și i-am spus ce l-am întrebat pe Jonah despre săptămâni în urmă și ceea ce găsisem în baza de date a înregistrărilor din Colorado.

Ryan se ridică, dând din cap, cu zâmbetul semnat absent.

„Nu ai de gând să spui ceva?” Întrebă Marj.

„Nu este povestea mea de spus”.

„O, pentru dragostea lui Dumnezeu, asta spuneți voi toți oamenii?” Mi-am aruncat mâinile în aer.

„Uite, Jade, este vorba despre ... lucruri de familie”, a spus Ryan.

- O, nu, nu, spuse Marj. - Nu-l dai afară pe Jade de aici. Ea este

familie în ceea ce mă privește. Ea este cea mai bună prietenă a mea din întregul univers și este îndrăgostită de fratele nostru. ”

Ryan înghiți vizibil, dar nu părea surprins de revelația lui Marj. Apoi el

a dat din cap. "Amenda. Aceste articole sunt pur și simplu ceea ce sunt. Unii psihopi luau copii acum douăzeci și câțiva de ani. "

„De ce este atât de interesant pentru Joe?” Întrebă Marj. „De ce a salvat toate acestea? Eu Doamne, le-am găsit și am crezut că este un pervers sau ceva de genul acesta ”.

Ryan clătină din cap. „Nu, Joe nu este perversit”.

- Știu, a spus Marj. „Dar de ce a salvat toate aceste lucruri? Știa unul dintre copii? ”

Mușchii cu frângerii ai lui Ryan se încordară în timp ce încuviință. „Da”.

„Copilul din Snow Creek? Luke Walker? ”

„Da. Era un ... prieten. ”

- Al lui Joe?

Ryan își drese glasul. „De-a lui Talon, de fapt.”

"Are sens. Ar fi avut aceeași vârstă. ”

Ryan dădu din nou din cap. „Nu a fost găsit niciodată”.

„De ce a păstrat Joe toate articolele?”

„Joe avea aproape treisprezece ani la acea vreme, Talon tocmai împlinise zece ani. Când Luke au dispărut, cei doi au încercat să-l găsească. Am ajutat cât am putut și m-au lăsat să mă etichet de-a lungul timpului. A fost ... cam ca un joc. Junior

Pagina 139

detectivi, știi? ”

„Dar poliția?” Întrebă Marj. „Nu au fost ei implicați?”

Ryan dădu din cap. „Da. Dar cine i-a luat pe acești copii ... Nu au lăsat indicii. ei

au fost deștepți. Geniu în anumite privințe. Copiii nu au fost găsiți niciodată în viață, dacă nu, așa că poliția nu a putut obține niciodată informații despre răpitori. ”

„Spui răpitori, plural”, am spus. „Ceea ce te face să crezi că a existat mai mult decât unu?”

Fața lui Ryan s-a înroșit. "Nu știi. Cred că tocmai am presupus. "

Ryan mințea. Fața lui nu se înroșise niciodată atât timp cât îl cunoscusem. Dar eu nu avea de gând să-l împingă. Nu încă.

Se pare că Marj nu mi-a împărtășit raționamentul. „De ce ai presupune asta?” ea a întrebat.

"Nu știi. Pare doar neverosimil că cineva ar putea scăpa de asta mult și nu te lăsa niciodată prins dacă există un singur creier în spatele lui. "

Asta părea să-l satisfacă pe Marj. Dar nu eu. Era încă roșu. Și încă mințea.

„Cum de nu ați menționat niciodată Luke Walker? Adică sunt sora ta și Nu am auzit niciodată de asta până acum. "

„Eu însumi eram doar un copil. Nu era chiar prietenul meu. El era al lui Talon. Tu stii Prietenul lui Joe, Bryce Simpson? Fiul primarului? Era vărul lui Luke. Mamele lor au fost surori. Deci Joe avea un interes. Tocmai am etichetat. "

„Talon nu l-a menționat niciodată pe Luke Walker”, a spus Marj.

„Talon nu menționează niciodată nimic”.

Ei bine, Ryan ne-a avut acolo.

„Așadar, ce fel de lucruri ați făcut voi?” Am întrebat. - Adică, când erai jucând detectiv. "

„Am vorbit cu părinții lui Luke. Dar asta nu a funcționat prea bine pentru că ei au fost atât de tulburat, de înțeles. Nu au avut prea multe de spus și a fost și el dureros pentru ei să vorbească. Deci asta nu a durat mult. Nu ne-am întors niciodată la ei după prima dată. "

„Și mama și tatăl tău știau că faci această muncă de detectiv?” Am întrebat.

Ryan dădu din cap. „Da, cred că au făcut-o. Amintiți-vă, eu însumi am fost un copil. Joe ar face-o fii cel care cere. El era cel mai în vârstă și avea să aibă cele mai bune amintiri. "

Dacă Talon ar fi avut aproape zece ani, amintirile lui ar fi la fel de bune ca ale lui Iona. Amuzant că Ryan nu a spus să-l întrebe.

„Așadar, ce ați făcut voi după ce ați vorbit cu Walkers?” Am întrebat.

„Îmi amintesc că am fost în oraș la secția de poliție cu Jonah și Talon. Noi

a cerut să-l vedem pe șeful poliției, pentru că am vrut să știm ce se face

ajută-l pe prietenul nostru. Ne-au dat insigne de jucărie și ne-au trimis în drum.” El a rostogolit-o pe a lui

ochi. „Iona a fost atât de supărat. Amintiți-vă, avea aproape treisprezece ani și a luat în considerare

el însuși un bărbat. El a cerut să-l vadă pe șef, iar apoi am fost conduși afară și

au amenințat că ne vor chema părinții”. A scuturat din cap. "Chestii trznite."

„Walkers încă mai trăiesc aici?” Am întrebat.

Ryan clătină din cap. „Au plecat de ceva vreme. La câteva luni după

Pagina 140

Luke a dispărut, au vândut proprietatea aici și s-au mutat în Ohio, unde doamna.

Walker era din. Nu știu ce li s-a întâmplat după aceea”.

- Îți amintești numele lor, Ryan? Am întrebat.

„Aveam șapte ani, Jade. Pentru mine erau domnul și doamna Walker.”

"Este chiar aici în articol", a spus Marj. „Luke Walker, fiul lui Chase și

Victoria Walker din Snow Creek. Ei dețineau o mică fermă la nord de oraș.” Ea a mușcat

buza ei. „La nord de oraș. Cred că acum face parte din țara Carlton Dairy.”

"Da este. Laptele a cumpărat-o aproximativ un an mai târziu. Înainte ca Walkers să plece, Talon și obișnuiam să ... Ryan se opri brusc, cu fața albă.

"Ce?" Întrebă Marj. „Ce ați făcut tu și Talon?”

„Nu vreau să mai vorbesc despre asta.” Ryan se îndreptă rapid spre pat

și a adunat articolele într-o grămadă neglijentă. „Nu este treaba ta. Sunt

ducându-le înapoi la Joe.”

A ieșit fără să mai vorbească.

"Despre ce a fost aia?" Am întrebat.

Marj scoase un oftat greu. „Al naibii dacă știu. Există ceva ce nu este

spunându-ne. Și acum nu avem nici măcar articolele. Cum ne vom da seama la ce se referă?"

Am zâmbit. „Nu avem nevoie de articole. Cel mai bun prieten al tău este un oraș avocat și are acces la toate arhivele din stat. Pot extrage copii ale acestora articole mâine la serviciu ”.

Pagina 141

CAPITOLUL DOUĂZECI ȘI NOUĂ

TALON

„Când aveam vreo zece ani”, am început, „un copil pe care îl știam de la școală a dispărut”.

„A fost acest copil un prieten de-al tău?” A întrebat doctorul Carmichael.

"Un fel de. Nu este un prieten pentru totdeauna sau altceva. El era un puști șmecher al cărui părinții conduceau o fermă la nord de Snow Creek. O operațiune reală la timp mic, nimic asemănător ce alergam. Era mic pentru vârsta lui și avea cataramă. Așa că, desigur, a fost coapte pentru bățăușii de la școală. ”

„L-ai intimidat?”

Am clătinat din cap. "In niciun caz. Urăsc agresorii. ”

„Atunci ce ai făcut?”

„Eu ... nu l-am luat cu adevărat sub aripa mea. Nu era genul de copil pe care mi-l doream a iesi cu. Dar de mai multe ori am împiedicat bățăușii să-l deranjeze. Mi-am luat fundul a dat cu piciorul de câteva ori pentru probleme. ”

„Așa că ai agresat agresorii.” Doctorul Carmichael a zâmbit.

Am scos un chicotit. "Așa cred. Un fel de."

Deci ai spus că a dispărut. Ce s-a întâmplat?"

„Ei bine, asta e doar chestia. Nimeni nu stie. Nu a fost găsit niciodată. ”

Ce nenorocită de minciună. Știam exact ce se întâmplase Luke Walker. Și cei cinci alți copii care au dispărut în timpul acelu deceniu - acel deceniu oribil.

„Ce crezi că te-a făcut să vrei să-l protejezi pe Luke? Dacă nu era prieten, de ce deranja?”

Mi-am limpezit gâtul. „A fost lucrul corect de făcut”.

„Știu asta și tu știi asta acum. Dar erai un copil de zece ani, Talon.

Copiii nu văd lucrurile așa cum vedem noi, adulții. Deci, întoarce-te la mintea ta de zece ani și spune-mi. Ce te-a făcut să vrei să-l protejezi pe Luke de bătași?”

Am închis ochii, încercând să-l evoc pe Luke Walker în mintea mea. Fusese așa un lucru mărunț, cam mi-a amintit de o sperietoare. Părul lui era chiar acela culoarea paiului. Și cei doi dinți din față i-au ieșit. M-am gândit că probabil va crește în ele sau obțineți aparate dentare la un moment dat.

Dar aparatele dentare nu erau în viitorul lui Luke Walker. Lui Walker i s-a refuzat un viitor.

„Tocmai am urât pe bătași. Uram să văd ce i-au făcut acțiunile. Copilul s-a plimbat de parcă s-ar fi speriat tot timpul. Nimeni nu ar trebui să se plimbe

Pagina 142

ca asta.”

Nimeni într-adevăr.

„Deci, ce ai ajuns să faci? Cum l-ai putut proteja pe Luke?”

„Uneori aș aștepta autobuzul cu el. Ceea ce însemna că de obicei îmi era dor de mine autobuz propriu. Dar Joe și Ryan ajungeau acasă în autobuz și îi spuneau mamei că ea trebuia să vin să mă iau.”

- Și a făcut-o?

„Da, a făcut-o. Mama mea a fost grozavă.”

Mi-aș fi dorit să nu fi spus asta. Acum avea să vrea să vorbească despre mama mea.

Lui Shrinks le plăcea să vorbească despre băieți și despre mămicile lor, nu? Dar spre surprinderea mea, ea

a continuat cu linia de întrebări despre Luke.

„Deci, ce s-a întâmplat cu tine când l-ai protejat? Bătașii s-au dus după tine

atunci?"

"Uneori. Dar numai când Jonah nu era în preajmă. Avea aproape treisprezece ani la timp, iar pubertatea începuse deja. Toți trei am fost înfloritori timpurii. Așa că a avut o creștere destul de mare și se îndrepta deja spre șase picioare și vocea lui era în acea zonă mijlocie între înalt și jos. El a fost puternic de la lucrul la fermă. Cu toții am fost, de altfel. Dacă ar fi fost prin preajmă și dacă ar fi fost cel mai bun prieten al său

în jur - cel mai bun prieten al său era vărul lui Luke - nimeni nu s-a apropiat de Luke".

„Dar când Jonah nu era prin preajmă?"

„M-au înghesuit de câteva ori. Ryan avea doar șapte ani și ar încerca să obțină în asta, dar i-aș spune să stea dracului departe și să alerge spre casă. De obicei, da."

„Dar, evident, nu ți-au făcut niciodată vreo pagubă reală, nu?"

„Unul dintre ei mi-a rupt nasul. De aici vine acest escroc." Eu mi-a atins nasul. „În afară de asta, au scos destul de mult vântul eu, mi-am înnegrit ochii de câteva ori. Nimic pe care nu l-aș putea lua."

„Ți-a meritat?"

"Ce vrei să spui?"

„A meritat salvarea lui Luke să fie bătut?"

In niciun caz. Dacă aș fi știut ce i-a rezervat viața lui Luke, nu m-aș fi deranjat.

Dacă nu m-aș fi amestecat în viața lui, poate că nu ar fi fost acolo unde era zi. Și poate aș avea ... „Ei bine ... da, cred." A fost o minciună? Mi-aș fi dorit protejează-l în acel moment. Orice altceva era retrospectiv.

„Ai spus că nu este un mare prieten al tău sau altceva, nu genul tău de copil am vrut să stau cu".

Am strâns brațele scaunului. „A fost exact ceea ce trebuie făcut. Asta e tot."

„Și cine te-a învățat că să te înfățișezi pentru tipul mic a fost ceea ce trebuie do?"

„Tatăl meu, cred. Bunicul meu. Nu știu dacă mi-au spus vreodată în atâția

cuvinte, dar știam bine de la rău și ce îi făceau bătăușii aceia lui Luke nu avea dreptate. ”

Doctorul Carmichael dădu din cap. - Deci ai spus că Luke a dispărut.

„Da, cam pe vremea asta ...” Pielea mi s-a încordat și sângele a pătruns

Pagina 143

venele mele.

- Respiră adânc scurt, Talon.

M-am supus, respirând ... afară ... înăuntru.

„Respirația profundă are o valoare terapeutică.” ea a spus. „Doar două sau trei adâncimi respirațiile te vor liniști. ”

Ar fi nevoie de mai mult de două sau trei respirații adânci pentru a mă liniști, dar respirația a ajutat să îndepărteze puțin marginea. Am slăbit mâna pe fotoliu.

„Joe a fost alături de cel mai bun prieten al său, Bryce Simpson. Așa cum am spus, Bryce era al lui Luke

văr - mămicile lor erau surori - și locuia în oraș cu părinții și mai în vârstă

sora. Odată, Bryce și Joe erau afară la ferma lui Luke. Aruncau un

fotbal când mama lui Luke a ieșit și le-a cerut să-l rotunjească pentru Luke

cină. Nu l-au putut găsi. ”

„Când l-au văzut ultima oară?”

Preocuparea mi-a ieșit. Am ezitat o clipă. Apoi, „Nu

știu. Joe a spus că fusese la prânz, dar apoi el și Bryce fugiseră să-și facă treaba

lucru propriu. Nu l-au mai văzut niciodată după aceea ”.

„Deci, ce s-a întâmplat?”

„Bryce și Joe i-au spus domnului și doamnei Walker că nu l-au găsit pe Luke. Nimeni nu era îngrijorat încă. Au mers mai departe și și-au luat masa, dar atunci când Luke încă nu a făcut-o apare, Walkers au chemat poliția ”.

„Și ce s-a întâmplat după aceea?”

„Poliția a ieșit și i-a interogat pe Walkers, Bryce și Joe. amintesc tatăl meu a trebuit să treacă pentru că Joe era minor și poliția nu putea vorbi cu el fără un părinte prezent. Au venit acasă mai târziu în acea noapte, iar tata ne-a spus asta Luke lipsea ”.

„Și ce ai crezut?”

Am înghițit nodul depus la baza laringelui meu. „Am crezut că bătașii au avut l-am prins. ” Și într-adevăr bătașii aveau. Numai că nu bătașii pe care i-am gândit la acea vreme.

„Ați spus asta poliției?”

Am înghițit din nou. „Da. M-am simțit groaznic pentru că nu am fost acolo pentru a-l proteja pe Luke, și apoi am avut probleme reale cu bătașii pentru implicarea lor, permiteți-mi să vă spun.

Totuși, după cum sa dovedit, toți bătașii aveau alibi îmbrăcate în fier, așa că au fost exonerati imediat. După aceea, nimeni nu știa cu adevărat unde să se uite. Poliția a urmărit ferma zile întregi, căutând indicii, dar nu au găsit nimic - cel puțin nu orice a ajutat. ”

„Ce vrei să spui,, nu ceva care a ajutat? ” Au găsit ceva neobișnuit?”

Greața mi-a crescut în gât, putridă și acidă. „Da”. Am expirat. „Au găsit o mască de schi negru. ”

Doctorul Carmichael își drese glasul. „Asta nu pare atât de neobișnuit aici Colorado. O mulțime de oameni schiază. ”

- Walkers nu, aparent.

„Dar ceilalți oameni care au stat la fermă? Fratele tău și Bryce,

Pagina 144

de exemplu.”

„Oțelurile nu au fost niciodată mari schiori, credeți sau nu. Nu știu despre Bryce. Dar, evident, masca de schi negru nu a dus la nimic. ”

Am apucat din nou scaunul în strângerea diavolului. Am încercat din nou respirația profundă. Eu a trebuit să mențin ... A trebuit să merg mai departe ...

- E bine, Talon, spuse dr. Carmichael, în picioare. "Inspira expira.

Scuză-mă pentru o clipă. Vreau să-ți aduc niște apă. "

"Nu!"

Doctorul Carmichael se liniști, cu fața ilizibilă.

"Eu nu."

"In regula. Un suc?"

Am dat din cap. "Ar fi grozav. Sifon. Vă rog."

„Regulat sau dietă?”

"Regulat."

S-a întors cu o cola. Am deschis-o și am băut adânc, lăsând frigul

lichidul îmi calmează gâtul.

„Ești gata să vorbești din nou?”

Am dat din cap.

„Ce s-a întâmplat apoi?”

„Au trecut câteva zile și nu am auzit nimic despre Luke. Tatăl meu ar apela în fiecare zi pentru o actualizare, dar poliția nu avea niciun potențial și nu se găsisese nimic altceva decât masca de schi negru. Eu și Joe am luat amândoi acest gen de greu, pentru că cel mai bun prieten al său a fost vărul lui Luke și am avut întotdeauna un fel de l-am protejat pe Luke, deși nu eram prieteni grozavi. Deci, într-o zi, Joe, Ryan și cu mine a decis să meargă în oraș și să vorbească cu poliția. Ne-am plimbat cu bicicleta. Este un cuplu ore. Dar am reușit și am intrat chiar acolo. Cred că a fost sâmbătă ”.

„De ce nu l-ai rugat pe tatăl tău să te ia?”

"Noi am facut. El a spus că nu, că avem de lucru în jurul fermei și că el avea am sunat în fiecare seară și nu au existat noutăți. "

„Credeai că poliția reține ceva? De aceea te-ai dus? ”

Am clătinat din cap. „Eram copii, doctore. Cineva pe care îl știam că lipsește. Cineva care a însemnat ceva pentru noi. Eram nerăbdători. Am vrut doar să știm ce este continuă. ”

Ea a dat din cap. "Înțeleg. Deci, ce s-a întâmplat când ai ajuns la poliție statie?"

"Joe a intrat chiar acolo și a cerut să-l vadă pe șeful poliției." Am chicotit, amintindu-mi. „A crezut că a fost o lovitură atât de mare. Dar era sâmbătă, deci șeful poliției nu era nici măcar înăuntru. Doar câțiva ofițeri în uniformă. Bineînțeles că au spus noi nu, că nu am putea vorbi cu nimeni fără părinții noștri și să plecăm. Joe am început să facem o duhoare și am fost conduși afară. ”

"Și apoi?"

„Am luat un con de înghețată și ne-am dus cu bicicleta acasă. Tata era nebun că am plecat și nu știam unde suntem. Nu existau telefoane mobile înăuntru

Pagina 145

acele zile."

„Aș presupune că a fost destul de supărat”, a spus dr. Carmichael. „La urma urmei, un copil a avut tocmai a dispărut. Probabil că se temea că același lucru i s-ar putea întâmpla și lui copii. ”

Wow. Nu m-am gândit niciodată la asta. Tata fusese destul de mare în acea zi.

În mod normal, nu-i păsa dacă fugeam și ne distrăm, mai ales în weekend.

Totuși, nu am exprimat asta.

„Deci nu ai putut primi ajutor de la poliție. Ce urmează? ”

„Săptămâna următoare ne-am întors la școală. Părea ciudat fără Luke acolo ”.

„Dar tu și Luke nu ați fost prieteni buni, nu?”

"Nu."

„Atunci de ce a fost ciudat?”

„Eu ... doar am avut un sentiment ciudat. Nu pot să-l exprim în cuvinte mai bune decât atât.

Masca de schi neagră ... ”

Doamne, masca de schi neagră.

„Oricum, am vrut să mă duc la ferma lui Luke și să mă uit în jur. L-am întrebat pe Joe și Ryan să meargă cu mine. Ne-am urcat în autobuzul lui Luke în locul propriului nostru după școală.

Iona a spus că nu. Avea lucruri de făcut acasă, dar poate ar merge cu noi altele

timp." Am inspirat adânc. „Dar eram mort să plec în acea după-amiază și

Ryan a decis că va merge cu mine. ”

Voi merge cu tine, Tal. Își băgase mâna în a mea. Îi tot spusese că și el era

vechi pentru asta, că băieții nu se țineau de mână. Doamne, puștiul mă urmărise peste tot.

- Deci tu și Ryan ați mers, singuri, la ferma lui Luke.

Am dat din cap, vederea mi s-a estompat ... Dacă aș putea să mă întorc înapoi ... înapoi ... să mă întorc, nu să mă duc la

Walkers 'în ziua aceea ...

Din nou am strâns degetele în fotoliu ... Inima îmi bătea rapid ...

stomacul se agită ... Mă strâng intestinele ...

Am ridicat ... iar întunericul s-a tăiat în jurul meu.

Băiatul se plimba cu fratele său mai mic de aproximativ o oră. Burta lor

erau pline. Doamna Walker le dăduse prăjituri de fulgi de ovăz și pepene verde când au făcut-o

a apărut la ușa ei. „Vă puteți uita în jur dacă vreți”, spusese ea. Ochii ei

erau încastrate și triste. „Întoarce-te înainte de întuneric. Știi mama și tatăl tău

esti aici?"

Băiatul dăduse din cap. Era o minciună, dar fratele lor mai mare le spunea părinților lor

când a ajuns acasă.

„Aici au găsit masca”, a spus băiatul, mai mult pentru sine decât pentru al său

frate. Băiatul se uită în jur. Nimic nu era vizibil. Chiar și casa Walkers a avut

dispărut din vedere atât de departe. Vitele nu trebuie să fi pășunat în această zonă, deoarece

iarba era înaltă. Îi peria genunchii.

În depărtare stătea o mică colibă.

Pagina 146

„Hai să verificăm clădirea aceea”, i-a spus băiatul fratelui său.

Fratele său mai mic a dat din cap, iar ei au tras în față.

Lemnul era cenușiu și despicat, vechi. Băiatul întinse mâna pentru a-l atinge pe nod suprafata, când

"Talon! Auuuughh! "

Se întoarse către țipătul frigător al sângelui, cu inima bătând. Două figurile ieșiseră din structură, îmbrăcate în negru, cu fețele ascunse măști de schi. Două mâini mari îi țineau fratele de umeri.

Frica și furia au crescut în băiat. „Îl lași pe fratele meu în pace!”

Cealaltă pereche de mâini se îndreptă spre el, dar înainte să-l poată apuca,

băiatul a dat peste omul care-l ținea pe fratele său, lovindu-l cu piciorul la tibie. "Sa mergem! Sa mergem! Lăsa

merge!"

Băiatul nu se potrivea cu bărbatul matur, iar celălalt îl apucase pe spate

cămașa băiatului. Totuși, băiatul a dat cu piciorul, hotărât să-și elibereze fratele. Fragil

frânturi de frică i-au crescut coloana vertebrală, dar totuși a lovit cu piciorul, chiar și ca celălalt bărbat

l-a târât. A depus un ultim punct cu bocancul cu oțel la bărbat

bifurcare. Fratele său a căzut din mâna bărbatului în genunchi în murdărie.

"Alerga!" băiatul a strigat „Fugi înapoi în casă! Ia-l pe tata! Fugi fugi fugi!"

Băiețelul stătea năucit, imobil.

„La naiba, am zis să fug!”

Celălalt bărbat încă își ținea picioarele, dar se ridică în picioare. Primul a împins

băiat pe jos. Nu-și mai putea vedea fratele.

Vă rog să rulați. Vă rog să primiți ajutor, a pledat în tăcere fratelui său.

Băiatul a dat cu piciorul și a țipat, dar doi bărbați adulți erau prea mult pentru el. ei

I-a tras în mica clădire.

Și întins pe un pat lângă un perete, inconștient, era băiatul pe care îl căutase.

Luke.

Pagina 147

CAPITOLUL 30

JAD

Mi-am verificat ceasul în timp ce stăteam în fața sălii de judecată, împreună cu avocatul lui Talon, Peter

O'Keefe. Colin nu apăruse încă, lucru pentru care am fost recunoscător, dar nici Talon.

„Ați fost în legătură cu clientul dvs.?” L-am întrebat pe O'Keefe.

El a dat din cap. "Da. Am făcut schimb de e-mailuri și i-am trimis un mesaj o jumătate de oră acum ca memento. ”

Chiar atunci, Talon a ieșit în capul scărilor și a mers spre noi. Eu a răsuflat ușurat.

„Îl tai puțin, nu-i așa?” A spus O'Keefe.

„Sunt aici, nu-i așa?”

Arăta ca un iad. Deși purta un costum bleumarin, era încrețit și neîngrijit. Cravata lui cu dungi albastre și negre era strâmbă, iar părul îi era ciufulit mizerie. De fapt, o mizerie sexy, dar a fost o sală de judecată. Pleoapele lui erau căzut și ochii i se prăbușeau, de parcă nu dormise de câteva săptămâni. Și chiar dacă eu știa că nu doarme, nu mi se părea normal.

Pur și simplu am dat din cap. Trebuia să acționez imparțial în timpul acestor proceduri pentru Talon's dragul.

M-am uitat din nou la ceas. Am fost mai întâi pe dosar. Ar trebui să intrăm acolo.

Eram încă pe margine. Ar apărea Colin și ar face ravagii? Nu l-aș trece

l.

M-am așezat de partea acuzării, iar Talon și avocatul său au stat de cealaltă parte.

Într-un minut, executorul a intrat.

„Toți se ridică. Tribunalul municipal al orașului Snow Creek este acum în sesiune.

Onorabilă Alayna Gonzales prezidează. ”

Judecătorul intră, se așeză la banca ei și se așeză.

„Este posibil să fiți așezat”, a spus executorul judecătoresc. „Primul caz din dosar este Oameni versus Talon Steel. ”

M-am mutat la masa acuzării, în timp ce Talon și O'Keefe s-au mutat la apărare. Am rămas în picioare. „Jade Roberts pentru oraș, onoare.”

„Peter O'Keefe pentru apărare.”

"Domnul. Steel, a spus judecătorul Gonzalez, „Înțeleg că doriți să intrați într-un târg de recunoaștere a vinovăției

în acest caz.”

Pagina 148

- Da, spuse Talon.

O'Keefe îl împinse.

"Onoarea ta."

Mi-am limpezit gâtul. „Onoarea voastră, orașul este dispus să accepte un târg de pledoarie amenințare nesăbuită împreună cu o amendă de cinci sute de dolari și rezonabilă restituirea plătită presupusei victime în acest caz. ” Cine încă nu apăruse, slavă Domnului.

- Și acest lucru vă convine, domnule Steel?

- Da, onoarea ta.

„Întrucât inculpatul nu are arestări anterioare în evidență, nu văd niciun motiv să nu fac asta aprobă acest târg. Consilieri, vă las pe voi doi să aflați detaliile.

Acest caz este respins. ” Își bătea ciocanul pe suprafața de lemn.

Inima îmi bătea o milă pe minut.

Colin nu apăruse, slavă Domnului.

Nu am avut alte cazuri astăzi, așa că am terminat aici. A trebuit să mă întorc la birou și muncă toată ziua. Și primul lucru pe agenda mea a fost să găsesc copii dintre toate articolele de știri la care ne-am uitat Marj și cu o zi înainte.

M-am mutat la masa de apărare și am strâns mâna lui O'Keefe. "Mulțumesc. Era o plăcere să lucrez cu dumneavoastră, domnule O'Keefe. "

El a zambit. - Peter, te rog.

"Foarte bine. Spune-mi Jade. " M-am întors spre Talon. „Mă bucur că totul a funcționat.”

A dat din cap repede, dar nu mi-a spus nimic. Ceva era oprit - mai mult oprit decât de obicei. Și unde naiba era Colin? După acea scenă pe care o făcuse sâmbătă noaptea, mai mult decât mă așteptam să apară în instanță. Nimic din toate acestea nu a făcut vreunul

sens. Nu aș putea încerca să-mi dau seama. A trebuit să mă apuc de treabă.

M-am îndreptat către clădirea de alături. I-am salutat repede Michelle și apoi am plecat în biroul meu. Câteva minute mai târziu, Larry a apărut în ușa mea.

„Cum a mers astăzi cazul Steel?”

„A mers bine. Judecătorul a acceptat târgul. ”

„Fără închisoare?”

Am clătinat din cap. "Nu. Având în vedere lipsa de gravitate a contravenției, am simțit-o a fost în interesul poporului să obțină mai degrabă o parte din banii Oțelilor decât să cheltuiască banii contribuabililor pentru a-l ține în închisoare. Nu este o amenințare pentru societate.

Aceasta a fost prima lui infracțiune de orice fel ”.

"Sună bine. Deși nu m-aș fi deranjat să fie închis. Macar pentru câteva nopți. ”

Am tras din spate. Îl auzisem bine? „Larry, ce te face să spui asta? Do ai o istorie cu Oțelurile? ”

Clătină repede din cap. Prea rapid. "Nu. Dar cei trei băieți se plimbă orașul acționând ca și cum ar deține locul. Doar pentru că au cel mai mare succes

fermă din Colorado. ”

Mi-am mușcat buza. Băieți? Toți trei erau cu un cap mai înalt decât șeful meu. "De ce esti să mă anchetez din nou? ”

Pagina 149

"Ti-am spus înainte. Asta este clasificat. Ai găsit deja ceva? ”

Nimic despre care nu v-am sfătuit deja. Dar o să revin astăzi și să văd ce pot găsi. ”

"Grozav. Mulțumesc, Jade. ” A părăsit biroul meu.

Omule, ceva m-a deranjat la acel tip. Avea o atmosferă înfiorătoare pentru el, ceva care a depășit cu mult etica sa discutabilă ca avocat. Dacă numai eu știa ...

Larry Wade. Numele său de familie era Wade.

Wade a fost numele de familie al lui Daphne Steel pe certificatul de căsătorie original pe care noi găsisem în subsolul lui Marj. Dar nu era numele ei pe cel din Colorado

Bază de date.

Ar putea exista o conexiune?

Probabil ca nu. Wade era un nume destul de comun. Poate nu la fel de comun ca Smith sau Jones, dar mult mai des decât multe alte nume de familie.

Dacă aș fi să-mi cercetez șeful, aș face-o acasă. Nu eram sigur dacă aș putea ștergeți memoria cache pe serverul orașului, așa că nu am vrut să o fac aici.

Dar curiozitatea mea mi-a dat tot ce am mai bun. Îmi acoperisem urmele după cum știam cum de când am început această anchetă asupra Oțelurilor. Aș putea începe cu ridicând privirea pe Daphne. Trebuia să aibă undeva un certificat de naștere, nu? Dacă ea nu s-a născut în Colorado, ar putea fi încă sub numele ei original, Daphne Kay Wade.

Am căutat rapid înregistrările nașterii din Colorado. La naiba! Iată-o, Daphne Kay

Warren, născut în Colorado, și vârsta s-au potrivit. Cum naiba a făcut cineva schimbați certificatul de naștere? Cine a făcut asta trebuia să fi lăsat o piatră neîntoarsă un moment dat. Speram să pot găsi. Am făcut o căutare rapidă în bazele de date naționale. A multitudinea de Daphne Kay Wades și Daphne Kay Warrens a existat, dar niciuna dintre ele corespundea criteriilor de care aveam nevoie. S-a născut într-adevăr în Colorado și certificatul ei a numit-o Daphne Kay Warren.

Oricât am vrut să încep Googling Larry pentru a afla mai multe despre el, primul meu prioritatea era găsirea și obținerea copiilor tuturor articolelor de știri pe care le găsisese Marj de când Ryan i-a luat copiile.

A fost destul de simplu. Le-am găsit cu ușurință în ziarul local și în toate hârtii în Grand Junction. Păreau a fi aceleași articole, așa că le-am trimis la imprimantă și a început un fișier. După ce am pus dosarul cu articole în servietă pentru a lua acasă, am ieșit să vorbesc cu Michelle.

- Ai avut nevoie de ceva, Jade? ea a întrebat.

"Poate. Am făcut o muncă de investigație pentru Larry și aș vrea să fiu pot continua acasă de pe computerul meu de acasă. Există vreo modalitate de a accesa Baze de date Colorado de acasă? "

„Puteți oricând să vă conectați la serverul nostru.”

Sigur că aș putea. Știam că. Dar nu voiam o urmă de hârtie. „Am încercat asta”, eu mintit. „Calculatorul meu nu acceptă logistica.” Habar n-aveam ce tocmai aveam a spus, dar m-am gândit că o va cumpăra. „Speram că pot să le accesez de la mine

Pagina 150

propriul browser. ”

"Mă tem că nu. Nu fără un singur hacker. " Ea a zâmbit.

Am chicotit. „Cu siguranță nu sunt eu. Cred că îmi voi face treaba de aici. eu doar urăsc să rămânem târziu ”.

M-am întors la biroul meu. Habar n-aveam dacă Larry urmărea ce căutam. Dacă era, nu o menționase.

Ce naiba? Am intrat în baza de date Colorado și am scris în Larry Wade, oraș avocat pentru Snow Creek.

S-a dovedit că Larry nu fusese ales avocat al orașului, ci fusese numit doi cu ani în urmă, când fostul avocat al orașului și-a dat demisia la jumătatea mandatului pentru a prelua pensionare anticipată. Așa că Larry s-a numit și va fi ales pentru realegere într-un an.

Am chicotit în sinea mea. Poate aș alerga împotriva lui. Dumnezeu știa că pot face o treabă mai bună decât făcea el. Nu te depăși, Jade. Ești încă primul an avocat.

Numele real era Lawrence Kenneth Wade. Divorțat, doi copii mari, doi nepoti. Fosta lui soție se numea Lena.

Nimic mai mult despre familia lui și, cu siguranță, nicio mențiune că ar fi legat de el oricine pe nume Daphne.

Nu știam unde s-a născut, dar am căutat în baza de date Colorado oricum.

Acolo era - Lawrence Kenneth Wade, născut din Jonathan Conrad Wade și Lisa Jeanette Baines.

Jonathan Conrad Wade ... Unde văzusem ...

Am luat tipăritul certificatului de naștere al lui Daphne Steel. Daphne Kay Warren, născut de Lucille Lynne Smith și ... Jonathan Conrad Warren.

Care erau șansele ca tații lor să aibă exact același prim și al doilea nume?

Pielea mi s-a micșorat în jurul meu, venele mi-au înghețat. Căutați-l pe Jonathan Conrad Wade. A câteva hituri și am găsit-o pe cea potrivită. Căutați-l pe Jonathan Conrad Warren ...

Nimic. Cel puțin nu în Colorado.

Jonathan Conrad Warren nu exista.

Dacă ceea ce bănuiam era adevărat, și Jonathan Conrad Wade și Jonathan Conrad Warren erau aceeași persoană ... Daphne Steel și Larry Wade erau fratele vitreg și sora.

Și cineva se străduise să descopere acest fapt.

Pagina 151

CAPITOLUL treizeci și unu

TALON

„Ieri ai plecat brusc. Ai vrea să-mi spui de ce?”

Eram din nou pe scaunul verde-vânător la cabinetul doctorului Carmichael. Ea făcuse cameră pentru mine în programul ei imediat după înfățișarea mea la tribunal.

„Nu dorm niciodată, dar când o fac, este afectat de coșmaruri.”

„Răspuns interesant la întrebarea pe care am pus-o.” Doctorul Carmichael își drese glasul.

„Deci, înțeleg că nu vrei să vorbești despre motivul pentru care ai plecat ieri. Este în regulă. Noi pot vorbi despre orice vrei tu.”

„Vreau să-ți spun de ce am venit aici.”

Pe cât de dificil ar fi să vorbești despre Jade aproape sufocant, ar fi infinit mai greu de vorbit despre locul în care lăsasem ultima dată.

Forma mică a lui Luke - încă o vedeam pe patul acela.

Dar încă nu puteam merge acolo.

- Bine, spuse dr. Carmichael. „Începeți ori de câte ori sunteți gata”.

"M-am îndrăgostit."

Cuvintele mi se păreau încă atât de străine. Dar, în timp ce cuvintele erau străine, sentimentele pe care le-au evocat nu erau, aproape de parcă ar fi fost cu mine încă din zorii anului timp. Pur și simplu nu le știam până acum. Îi trebuise lui Jade să-i elibereze.

Doctorul Carmichael a zâmbit. „E minunat, Talon. Prima dată când am vorbit, tu a spus că nu ai relații.”

„Nu am făcut-o. Cel puțin, nu mi-am dorit niciodată. Nu până la ea. ”

- Și ea este?

Ți-am mai spus despre ea. Cea mai bună prietenă a surorii mele. Numele ei este Jade. ”

„Acesta este un nume foarte frumos”.

Am dat din cap. A fost un nume frumos. A fost perfect pentru Jade. Părea căldură și grijă și dăruire.

- Deci, Jade de ce ai venit aici, atunci?

Am dat din nou din cap. „Da. M-am speriat ultima dată când am fost împreună. ”

"Cum așa?"

„Am... am avut relații.”

„Vrei să spui că ai făcut dragoste”.

Am înghițit. "Da. De ce îmi este atât de greu de spus? ”

Pagina 152

„Pentru că probabil nu ai mai făcut dragoste cu nimeni până acum”.

„Am avut multă experiență.”

„Ai făcut sex din plin, adică.”

Am dat din cap. Ea avea dreptate.

"Deci ce s-a întâmplat? Faceai dragoste ... ”

„După aceea, am zăcut împreună. Și eu ... am adormit. ”

"Bine. Nimic neobișnuit în asta. ”

„A fost pentru mine. Nu dorm foarte bine. Și nu mă culcasem niciodată cu o altă persoană înainte de.”

"Nu?"

Am clătinat din cap. „Când eram în Irak, împărțeam corturi cu ceilalți băieți uneori. Dar asta a fost ... diferit. ”

Ea a zâmbit din nou. Avea un zâmbet frumos și cald. Nu e de mirare că Jonah a avut hots pentru

a ei.

„Sper că va fi diferit.”

Nu m-am putut abține să chicotesc la asta. „Nu am vrut să adorm. Sau poate eu făcut. Aveam să rămân cu ea toată noaptea și noaptea următoare ca bine.”

"De ce?"

"E o poveste lungă. Tipul pe care l-am bătut era în oraș, fosta ei. O dusese la cina, care chiar m-a enervat. Așa că nu am vrut s-o las să iasă din vederea mea până când în această dimineață, când am avut curte. ”

„Dar ai lăsat-o să iasă din vedere.”

„Știi că am făcut-o, pentru că ieri am fost aici.”

Ea a dat din cap. "De ce?"

„Când am adormit, am început să visez și ...” Pielea mea s-a comprimat în jurul meu mușchii, nervii mei pe margine. Picioarele mi s-au înghesuit și am strâns brațul scaunului din nou.

"Despre ce ai visat?"

M-am căutat în minte pentru a veni cu ceva, dar nu mi-am putut aminti ce am visase la asta. Știam doar că visez.

"Deci ce s-a întâmplat?"

Frica mi-a înghețat ceafa. Cum aș putea spune asta fără să pară a monstru? „Eu ... mi-e teamă să-ți spun.”

„Tot ce îmi spui este în încredere. Tu stii asta.”

"Da. Stiu. Dar ce am făcut ... ”

„Ai rănit-o?"

Am înghițit, cu ochii încețoșați. "Nu. Sau nu foarte mult. Dar aș fi putut. ”

„Ce s-a întâmplat mai exact?"

„M-am trezit cu mâinile în jurul gâtului ei.”

Doctorul Carmichael nu părea deloc năucit. Ei bine, asta era treaba ei. Poate că a avut-o auzit mai rău.

"Înțeleg. Si ce s-a intamplat?"

Pagina 153

„Jade m-a trezit.”

„Cum a făcut asta?”

„M-a zgâriat. Scoate-i unghiile de pe umeri până la încheieturi și m-a zgâriat. ” Zgârieturile începuseră să scape, dar le-am simțit atunci, parcă erau proaspete. Ca niște pumnale mici care îmi străpung pielea.

„A încercat să te trezească în alt mod?”

"Nu știu. Probabil că nu putea să țipe la mine pentru că mâinile mele erau în jurul gâtului ei. ”

Doctorul Carmichael dădu din cap. „A suferit Jade vreo pagubă din ceea ce ai făcut?”

Vocea ei era ușor răgușită. Dar a spus că se simte bine. ” Am clătinat din cap.

„Și iată cel mai nenorocit lucru.”

"Ce?"

„Nu m-a învinovățit. A vrut să mă ajute. A spus că știe că nu voi face niciodată rănește-o. Adică ... s-a trezit să mă găsească cu degetele în jurul gâtului ei și apoi spune că știe că nu i-aș face niciodată rău. Ce fel de persoană ar spune aceea?"

„O persoană care are încredere în tine.”

Am clătinat din cap. „Nu merit încrederea ei”.

„Ei bine, Talon, nu prea ai un cuvânt de spus în această privință. Încrederea ei este a ei și a ei singur de dat. Se pare că ea a ales să ți-o dea. ”

„Sunt ultima persoană din lume care merită încrederea cuiva”.

"De ce ai spune asta?"

„Pentru că sunt ...” Spart. Nu puteam forța cuvântul de pe buze. Folosind acel cuvânt ar deschide o grămadă de întrebări despre lucruri despre care încă nu eram pregătit să vorbesc. Dar iată-mă, așezat într-un birou mic. Aveam treizeci și cinci de ani și așa am fost îndrăgostit pentru prima dată în viața mea.

Poate că era timpul să vorbim despre asta.

Nu deveneam mai tânăr și, adânc în sufletul meu, știam că nu voi face niciodată să am o șansă pentru un viitor cu Jade, cu excepția cazului în care îmi voi odihni trecutul.

Am ridicat ochii spre doctorul Carmichael. „Cum treci peste ceva atât de oribil, așa cumplit, atât de ... răuvoitor și bolnav, încât majoritatea oamenilor nici măcar nu-l pot înțelege?”

Doctorul Carmichael scoase un oftat. "Lucrezi din greu. Trebuie să-l vrei. Și nu este suficient pentru a-l dori pentru o altă persoană. Trebuie să o vrei pentru tine. Există ceva ce ascunzi. Știu de când ne-am întâlnit prima dată. Sunt dispus să merg la depărtează-te de tine, Talon, și sunt dispus să merg în ritmul tău. Dar să știi asta. Tu faci în cele din urmă trebuie să se deschidă despre asta. Nu te voi putea ajuta niciodată dacă nu o faci.”

Auzisem de multe ori aceleași cuvinte de la Iona.

Dr. Carmichael a continuat: „Fiind aici, îmi arăți că vrei să lucrezi prin asta. Este a treia oară când ne vedem și ați reușit deschideți-vă puțin mai mult de fiecare dată. Deci, este un lucru bun. Dar știi că sunt lucruri te ascunzi. Știu că există un motiv pentru care ai leșinat prima dată, de ce tu a devenit aproape catatonică ultima dată. Sunt dispus să merg atât de încet cât trebuie.”

„Cum s-ar fi putut întâmpla asta?” Am întrebat. „Cum aș fi putut să pun mâinile

Pagina 154

în jurul gâtului ei? O iubesc."

„Să schimbăm subiectul pentru un minut. Să vorbim despre dragostea ta pentru ea. Cum se face știi că o iubești?”

Buna întrebare. "Nu știu. Nu am iubit pe nimeni altcineva decât părinții mei

și frații mei. Și acest lucru este diferit. ”

"Desigur ca este." Ea chicoti.

„A început ca o poftă și apoi a devenit o obsesie. Trebuia să o am. Și

M-am gândit că, având-o odată, voi reuși să scap de dorință. Dar

în schimb, de fiecare dată când am avut-o, dorința mea pentru ea s-a înmulțit ”.

„Sună ca pofta, nu ca dragoste.”

„Asta a fost la început. Dar, pe măsură ce am ajuns să o cunosc, am început să mă simt mai mult. Și

apoi brusc mi s-a părut că acele sentimente mi-au fost alături toată viața și asta

a luat-o să le evoce. ”

„Și dorința fizică este încă acolo?”

„O doresc de îndată ce o privesc. De fiecare dată.”

„Este îndrăgostită de tine?”

„Ea spune că este. Dar sunt atât de multe despre mine pe care nu le știe. ”

- Și-a pus încrederea în tine, Talon. Vrei un viitor cu ea? ”

Întrebarea secolului. Și răspunsul a fost da. "Da. La naiba, da. ” Eu

mi-am dorit un viitor cu Jade mai mult decât mi-am dorit următoarea suflare de aer. „Și știu eu

nu o pot avea decât dacă lucrez prin proprii mei demoni. ”

„Cred că ar fi de ajutor să știi la ce visezi când a avut loc acest eveniment

s-a întâmplat cu Jade. Ați fi dispus să treceți prin hipnoză ghidată cu

pe mine? S-ar putea să ne dăm seama ce v-a determinat să puneți mâinile în jurul ei

gât.”

„Hipnoza? Este un fel de prostii voodoo? ”

Doctorul Carmichael a râs. „Hipnoza este, în centrul său, o stare de relaxare. Tu

de obicei, te simți calm și relaxat când ești sub. Și, sincer, relaxarea

orice fel ar fi foarte bun pentru tine. ”

Nu m-am putut abține de un zâmbet mic. Avea dreptate în legătură cu asta. „Nu știu, doctore. Eu

au greu să renunțe ... ”

"Control?" Ea a zâmbit.

„Da, control. Cred că sunt un fel de ciudat de control al manualului. ”

„Probabil că ești. Dar doar din puținul pe care îl știu despre tine, este perfect simți pentru mine de ce ai vrea să fii în control. Tu și cu mine nu ne cunoaștem asta bine încă, așa că s-ar putea să nu ai încredere în mine să te hipnotizez ”.

„Chiar nu am încredere în nimeni, doctore. Cu excepția fraților mei. ”

„Ai încredere în Jade?”

„Nu m-am gândit niciodată cu adevărat la asta.”

„Are încredere în tine.”

„Da, crede că o face oricum. Există încă o mulțime de lucruri pe care ea nu le face știu despre mine. ”

„Nu poți ști niciodată totul despre o altă persoană. Spune-mi, pe baza a ce

Pagina 155

știi chiar acum și, pe baza a ceea ce simți despre ea, ai încredere în Jade? ”

Răspunsul s-a băgat atât de repede în capul meu, încât știam că fusese acolo de-a lungul. "Da. Am încredere în Jade. ”

„Și ești absolut sigur că ești îndrăgostit de ea?”

Căldura m-a acoperit, eliberând gheața de pe pielea mea. Doar gândul la ea ... „A sută la sută pozitiv, doctore. ”

"In regula. Înapoi la problema dvs. de control. Când ești hipnotizat, ai focalizare și concentrare sporite și sunteți mai deschiși la sugestie, dar dvs. nu pierde controlul asupra comportamentului tău. Este important să știi asta. Cred că hipnoza ar fi utilă, dar nu va face niciun bine până nu sunteți gata. Asa ca hai sa schimbați subiectele la altceva. ”

„Bine cu mine. Ce vrei sa stii?”

„Cred că este timpul să-mi spui tot ce s-a întâmplat când erai

zece."

Băiatul a fost legat, înșelat și aruncat pe bancheta din spate a unui Ford vechi maro camion. Pierduse urma timpului, dar credea că conducuseră cel puțin o oră.

Nu era sigur.

Nu aruncase în sus. Își folosisese toată energia și voința pentru a evita voma ridicându-se când unul dintre mascați îi ținuse un cuțit la gât, spunându-i asta dacă scotea un zgomot sau arunca, îl ucidea.

Și apoi celălalt a avut ...

Băiatul închise ochii, tresărind.

Îl forțaseră să privească. L-a obligat să nu-și golească stomacul sau intestinele.

Stropirea de sânge, împrăștierea oaselor, stratul gelatinos slabind de la Luke craniu zdrobit ...

Luke. Mascații îl sculptaseră pe Luke în bucăți și îl îndesaseră într-un negru sac de gunoi.

Cel puțin Luke nu țipase.

El fusese deja mort.

Băiatul s-a luptat pentru a nu mai arunca din nou. Își golise deja vezica. A lui blugii înmuiți în urină se lipeau de el.

„De obicei, le ținem mai mult de atât”, bărbatul ținând lama la spusese gâtul băiatului. „Ne-am săturat de asta repede. Acele nenorociți buckteeth de al lui ... Nu a funcționat atât de bine. În plus, ești mult mai drăguță decât el.”

Vocea malefică răsună în capul băiatului în timp ce camionul se opri.

Băiatul a fost târât afară și picioarele nedeslușite.

„Iată-te, băiete”, a spus unul dintre ei. Avea o voce joasă. "Casă dulce casă."

JAD

Căutarea mea pentru orice legătură între Larry Wade și Daphne Steel, altele decât primele două nume ale tatălui lor, au apărut într-o fundătură.

Am oftat și m-am pregătit să părăsesc biroul. Talon arătase atât de ciudat dimineața și din cauza celor întâmplare ultima dată când am fost împreună, știam că el n-ar veni la mine. Deci m-aș duce la el. I-am trimis rapid lui Marj ca să-i spun că eu venea în casă. Am apucat dosarul articolelor tipărite și, de asemenea Certificatele de naștere ale lui Larry și Daphne și apoi s-au îndreptat spre apartamentul meu. Eu s-a schimbat în haine obișnuite și a ieșit la casă.

Marj nu-mi returnase textul, așa că nu am fost prea surprinsă când nu a fost Acasă.

Am bătut și Talon a venit la ușă, micuțul Roger drăguț găfâind la tocuri.
- Hei, spuse el când deschise ușa. Arăta delicios într-un burgund cămașă cu nasturi și blugii și cizmele de cowboy. Părul lui era o mizerie, deși era o mizerie sexy și cearcănele de sub ochi erau mai pronunțate ca niciodată.

„Hei”, i-am răspuns. „Am vrut să vin să te verific.”

"Pentru ce?"

„Părei puțin în fața instanței de azi. Pot intra?"

„Nu cred că este o idee bună.”

"De ce nu? Suntem îndrăgostiți, Talon. Vreau să petrec ceva timp cu tine. A te asigura ești bine."

"Sunt..."

„Ce ești?"

Închise ochii o clipă. Apoi, „Mi-e ... frică, Jade”.

„E o prostie.”

„Nu vreau să te rănesc”.

- Nu vei face.

„Cum poți fi atât de sigur?”

„Pentru că te cunosc.”

A scuturat din cap. „O, ochi albaștri, nu mă cunoști.”

„Atunci ce trebuie să știu? Spune-mi, Talon. Te iubesc. Vreau să știu

Pagina 157

totul despre tine.”

Trăsăturile sale faciale s-au întărit. În sus se ridica zidul.

Al naibii dacă aş sta aici pe veranda lui. Am trecut pe lângă el și

în foaier. Am îngenuncheat și l-am lăsat pe Roger să-mi lingă fața în timp ce îl zgâriau în spate urechile lui drăguțe.

"Ai mâncat deja?" Am întrebat.

Talon clătină din cap.

„Ce e la cină, atunci? Sunt sigură că Felicia a făcut ceva minunat. ”

„A plecat devreme azi. A trebuit să o ducă pe mama ei la programarea medicului. ”

„Nu te lasă niciodată sus și uscat.” Am intrat în bucătărie și am deschis

usa frigiderului. Destul de sigur, o caserolă mexicană stătea pe raftul de sus, împreună cu instrucțiuni pentru realizarea acestuia. Am preîncălzit cuptorul și l-am băgat.

- Caserola va fi gata în aproximativ patruzeci și cinci de minute. Sau ” - am zâmbit -, „dacă ai vrea mai degrabă, vă pot face un sandwich cu cheddar și roșii la grătar. ”

Nu a zâmbit. Apoi și-a aruncat privirea spre dosarul de manila pe care îl așezasem pe masa de bucatarie. "Ce-i asta?"

„Câteva lucruri pe care le-am adus pentru Marj. Unde este ea?"

"Nu sunt sigur. Abia ieșit, cred. ”

Mi-am luat poșeta și mi-am verificat telefonul. Marj răspunsese la textul meu.

Îmi pare rău. Am fost în oraș pentru a lua cina la restaurantul instructorului nostru cu o parte din

tipii de la ora de gătit. Îmi pare rău că îmi este dor de tine. Hai să discutăm mâine.

„Se pare că e în oraș la cină”, i-am spus lui Talon.

Am mâncat să-l ating. Eram în casă de zece minute acum și nu

totuși îi mângâia pielea, îi săruta buzele.

Corpul meu ardea doar în prezența lui.

„Talon, încă mă iubești?”

Am vrut să mă lovesc de îndată ce cuvintele mi-au părăsit gura. Așa că nu mergeam

să fie acea fată nesigură care trebuia să i se spună că este iubită la fiecare cinci secunde. El

a deschis gura, dar am clătinat din cap spre el.

"Uitați că am întrebat asta."

„Te iubesc, Jade”, a spus el.

Căldura s-a adunat în inima mea. La fel de mult nu am vrut să fiu acea fată nevoiașă,

auzind-o în acel moment chiar a ajutat.

M-am îndreptat spre el și m-am cufundat în pieptul lui. Încet, brațele lui se învârtiră

eu, învăluindu-mă în căldura lui picantă. I-am inspirat mirosul clar de pe gât. Așa de

musky și masculin.

M-a mângâiat pe spate, cu o atingere atât de tandră și plină de iubire.

Gingaș și iubitor, da, dar totuși păsăria mea a început să palpite. Am oftat și am apăsât pe a

sărută pe gâtul lui de bronz. Îl doream atât de mult. Am vrut să mă apuce și

ridică-mă și trage-mă în dormitorul lui.

Dar s-ar putea să nu se întâmple astăzi și a trebuit să fiu în regulă cu asta.

„Pot să-ți pregătesc o băutură?” Am întrebat.

A clătinat din cap și și-a limpezit gâtul. „Nu, sunt bine deocamdată. Vreți

fii puțin înainte ca caserola să se termine. ”

El nu mi-a răspuns, doar m-a luat de mână, m-a condus afară din bucătărie, în josul cuplului de scări și în camera luxuriantă de familie. Ne-am așezat împreună pe o canapea de piele, și m-am ghemuit împotriva lui, înfășurându-mi brațul în jurul pieptului lui. Am închis ochii și și-a inspirat din nou esența, savurând căldura corpului său.

Poate de asta avea nevoie acum - să știe doar că sunt aici și că eu

l-a iubit. Că nu mă duc nicăieri, indiferent de ce.

Am stat așa multă vreme ... până când a sunat clopotul de la cuptor, semnalând asta caserola era gata.

M-am rupt de el, i-am sărut rapid pe obraz și m-am dus la

bucătărie pentru a lua cina împreună.

Cina era vorbărie mică și mai ales liniște. Când am terminat și am fost curățând, Talon a venit în spatele meu.

„Este un colier de perle drăguț”, a spus el.

M-am uitat în jos și obrazii mi s-au încălzit. Uitasem să-mi scot perlele de coardă când am schimbat hainele. Am scos un chicotit. „Nu-mi vine să cred că l-am lăsat. Probabil nu arată grozav cu tricoul și decupajele. ”

„Cred că este drăguț”. A stat lângă mine și m-a ajutat să bag vasele mașina de spălat vase.

Apropierea lui m-a făcut să mă furnic. Am avut același efect asupra lui? M-am uitat în jos la picioare și destul de sigur ... umflătura. Nu m-am putut abține de un zâmbet viclean. Da, am avut același efect asupra lui.

Chimia noastră fizică a fost în top. Întotdeauna fusese. Dar la fel de minunat așa cum era, nu era nimic în comparație cu dragostea pe care o simțeam pentru el, felul în care mă simțeam ca pe jumătate

din mine lipsea când nu eram cu el.

Știam, oricât știam că ceva este adevărat, că Talon nu mă va răni niciodată.

Se va opri înainte să ajungă atât de departe. El dormise celălalt

noaptea și, odată ce se trezise și își dăduse seama că sunt eu, încetase
imediat.

Am vrut să-i demonstrez că am încredere în el. M-am uitat în jos la colierul lung.

A fost un fals. Un fals de bună calitate, dar totuși un fals. Și știam exact ce sunt eu
dorit.

Am pus ultimul vas pe raftul superior al mașinii de spălat vase, iar Talon a adăugat câteva
detergent și a început. Când a stat în picioare, l-am înfruntat, întorcându-mi degetele
perlele de la gâtul meu.

Cu cealaltă mână, m-am jucat cu mamelonul prin sutien.

Talon gemu. „Ochi albaștri, nu în seara asta.”

Dar nu aveam de gând să iau nu ca răspuns. Am continuat să mă joc cu mamelonul meu
până când s-a întărit într-un mic buton strâns care mi-a ieșit din sutien și apoi eu
am trecut la cealaltă, până când două fructe coapte au ieșit pe bumbacul meu
Tricou. Păsărea mea flutura și știam că mă ud. Am apucat-o pe Talon

Pagina 159

mână și mi-a adus-o la sân. Mi-a aruncat sfarcul.

„Doamne, ochi albaștri”.

„Atinge-mă, Talon. Vă rog să mă atingeți. ”

Mi-a aruncat sfarcurile prin cele două straturi de îmbrăcăminte. Pofta curgea
pe mine.

„Te vreau”, am spus.

„Nu pot ... vreau ... Oh, dracu ...” M-a tras spre el și și-a zdrobit buzele

A mea.

L-am sărutat cu toată pasiunea pe care o simțeam, lăsându-mi limba să rătăcească în gura lui,
răsucindu-se cu a lui. Ne-am sărutat tare. Pe cât de dulce fusese să stai cu el pe
canapea înainte de cină, fără să spună nimic și doar să mă ghemui, acum am vrut pasiune, foc,

pofta nestăvilită.

I-am apucat obrajii fundului și l-am strâns, trăgându-l în mine, astfel încât al lui erecția mi-a cercetat burta.

El a gemu în gura mea, iar eu i-am răspuns cu un geamăt al meu. Sfarcurile mele erau încă tari, dureroși pentru atingere, buze. M-am lipit de pieptul lui.

Când a rupt în sfârșit sărutul și a luat o gură de aer, i-am tras capul spre a mea, i-a mușcat ascuțit lobului urechii și a șoptit: „Du-mă la culcare. Vă rog.”

El nu a răspuns. Mi-a luat mâna și m-a condus în dormitorul lui.

M-am dezbrăcat încet, provocator, până când am stat gol în fața lui, purtând doar șirul lung de perle.

Apoi m-am îndreptat spre el și, încet, dureros, încet, am desfăcut fiecare buton a cămășii sale, deși ceea ce îmi doream să fac era să-l smulg de la el, astfel încât nasturii a zburat. Când ultimul buton a fost eliberat în cele din urmă, am alunecat țesătura moale peste a lui umerii până când a aterizat într-o grămadă de culoare vin pe podea. L-am așezat într-un scaun și și-a scos cizmele și șosetele. Apoi l-am tras din nou în sus și m-am desfăcut centura, mergând încă încet, dureros încet.

I-am desfăcut blugii și apoi l-am desfăcut. Încă încet, dureros încet.

I-am strecurat blugii și slipul de boxer pe șoldurile înguste și pe fese încordate. Încă încet, dureros încet. Am savurat fiecare nou centimetru de piele de bronz dezvăluit mie, scuturându-și coapsele puternice și vițeeii fermi. A ieșit din blugi și boxeri și a stat în fața mea, dezbrăcat, glorios, cu cocoșul său extins cât am văzut-o vreodată. Am îngenuncheat în fața lui și i-am lins capul de cocoș. El gemu. Cum mi-am dorit suge-o în fundul gâtului, ca să-i arăt cât de mult a vrut să spună pentru mine, dar asta nu era vorba despre diseară.

În seara asta nu a fost vorba de a-mi arăta dragostea.

În seara asta era să-mi arăt încrederea.

I-am luat mâinile și i-am condus către perlele strălucitoare din jurul gâtului meu.

„la aceste mărgele, Talon. Ia-le și leagă-mă de pat, cu fața în jos. ”

Ochii lui sclipeau de foc, fumând negru în intensitatea lor. A fost pornit de
ideea? Nu puteam să spun, așa că am așteptat, mușcându-mi buza inferioară, aducându-mi degetele
la sfarcurile și strângerea mea, păsărică mea de încălzire.

Nu mi-a spus nimic, doar s-a uitat la mine, fără să lase niciodată focul întunecat al ochilor lui

Pagina 160

se abate de la mine.

Mi-a ridicat colierul peste cap. „Ești sigur, ochii albaștri?”

Am dat din cap.

„Verbal”, a spus el.

"Sunt sigur." M-am dus la pat, m-am pus pe mâini și genunchi și am apucat două
bare ale tăbliei. „Legează-mă, Talon, și apoi fute-mă. La dracu 'ca mine
nu m-a mai futut niciodată. Vreau să-mi iei fundul diseară, în timp ce sunt legat, la
mila ta ”.

- O, Doamne, gemu el. "Esti sigur?"

"Pozitiv." Mi-am întors capul și m-am uitat în ochii lui aprinși. "Vreau să fiu
al tău în seara asta, Talon. Vreau să fiu al tău în toate modurile posibile. Nimeni nu a luat vreodată
eu acolo înainte și nimeni nu o va mai face vreodată. Am încredere că vei face asta. Am încredere că
vei face asta

în timp ce sunt legat de un stâlp de pat. ”

„Nimeni nu a avut vreodată” - vocea lui s-a crăpat - „mi-a pus atâta încredere în mine”

M-am îndoit că era adevărat. Bărbații sub comanda sa în armată aveau
probabil a pus atâta încredere în el. Nu avuseseră de ales. Dar am avut o
alegere.

„Am încredere în tine, iubirea mea”, am spus. „Știu că nu m-ai răni niciodată. Și știu
te vei opri dacă îți spun să te oprești. ”

- O, Doamne, gemu el din nou.

Mameloanele mele erau atât de dure încât au pătruns în saltea, iar păsărică mea a fost țâșnind umed. Nu eram sigur cum mă descurc să nu am acel cocos tare împins în sus pizda mea, dar m-aș descurca. Într-un fel sau altul, Talon m-ar aduce la punctul culminant. De că nu aveam nicio îndoială.

Talon a venit la pat, iar degetele lui mi-au pășunat pielea în timp ce lega o încheietură la bar și apoi mi-am întins șirul de perle de cealaltă încheietură, legându-l. Era strâns, dar nu atât de strâns încât să doară. Am încercat să mă dezleg și nu am putut. Făcuse o Loc de muncă bun.

„Ridică-ți fundul, iubito”, a spus el. „Prezintă-te mie.”

M-am conformat și el și-a alunecat limba caldă pe fanta mea și peste tâmpit.

Aproape că am izbucnit în flăcări albastre fierbinți.

„Doamne, ești ud, iubito”, a spus el.

Am oftat în pernă. „Se simte bine, Talon. Mănâncă-mă.”

„Ai un gust atât de bun, iubito. Mereu atât de bine. Căpșuni, șampanie, verde mere și sex.” Mi-a lingut din nou pasarica și apoi și-a băgat limba înăuntru. El s-a mișcat puțin în jos și mi-a supt clitorisul, apoi a aruncat două degete în mine, aducându-mă la orgasm instantaneu.

Am strigat în timp ce valurile de plăcere au izbucnit în jurul meu.

„Gata, iubito”, a spus el, „vino după mine. Am nevoie de tine într-adevăr relaxat dacă mergem pentru a face acest lucru.”

Cuvintele lui s-au învârtit în jurul meu într-o mare de pasiune, venind la urechile mele încet valuri.

Amuzant, nu fusesem tensionat sau cel puțin nu credeam că am fost, dar odată ce am venit

Pagina 161

în jos din acest punct culminant, știam că venirea fusese o idee bună. Cu siguranță eram mai mult relaxat acum.

S-a ridicat de pe pat un minut și s-a întors câteva secunde mai târziu. "Aceasta este doar niște lubrifianți, iubito. Îți face mai ușor."

Ceva răcoros și umed a plutit peste anusul meu. L-a masat cu degetul în timp ce un alt deget mi-a intrat în păsărică.

Doamne, sa simțit atât de bine. Sfarcurile mele erau tari, păsărică atât de umedă.

Am gâfâit când degetul lui mi-a rupt janta strânsă.

„Ușor, iubito. Totul este bine. Atat de bun. Dacă vrei să mă opresc, spune-mi doar”.

„Nu vreau să te oprești”.

Mușchii mei s-au relaxat în jurul invaziei, iar el a început să-și mute degetul în și afară, în tandem cu degetul în păsărică.

"Cum e?"

- Bine, Talon, am spus. "Bun." În mod surprinzător, nu mințeam. Buna intruziunea în acea parte interzisă a mea s-a simțit bine. Foarte bun.

"Asta este. Fundul tău este atât de strâns, iubito. Abia aștept să-mi bag pula."

Eram întins mai larg și strângeam din dinți, gemând.

- Doar încă un deget, spuse el. „Spune-mi dacă vrei să mă opresc.”

„Nu te opri”, am strâmbat.

"Relaxa. Te vei obișnui."

Arsura a încetat câteva secunde mai târziu, iar senzația acerbă s-a transformat în plăcere.

Doamne, atât de intens. Kinky. Pervers și obscen de delicios. Intensitatea a umbrit degetul lui în păsărică mea. În-nenorocit-de-credibil.

Auzisem de la alții că sexul anal era uimitor și, deși mi-era teamă, asta a fost cel mai bun mod de a-i arăta lui Talon că am avut încredere în el.

„O să-ți dau acum cocoșul meu, iubito”, a spus el. „Cel mai greu este începând, când trec peste acel inel de mușchi. Răsuflă când îți spun, Bine?"

"Da. Bine." Mi-am ținut respirația.

Mi-a împrăștiat mai mult lubrifiant în jurul anusului meu, iar apoi capul cocoșului său a împins-o gaura stransa. A împins mușchiul strâns, dar nu a dat.

„Relaxează-te, iubito. Lăsați-l să plece.”

Am respirat și l-am lăsat să iasă încet.

Și-și trecu capul de cocoș pe lângă cercul strâns de mușchi.

Doamne, durerea! Mi-am strâns mâinile în jurul barelor unde erau legate și am lăsat-o scoate un geamăt puternic.

„Respiră, iubito. În. Afară. Înțepătura se va opri. Îmi spui când ești pregătit.”

Încă câteva respirații și durerea s-a stins. Eram plin. Atât de plin de cocoșul lui Talon.

Și nu mai voiam nimic.

"Sunt gata acum."

„Bine, iubito, voi intra repede. Cel mai bine este așa.” Își împinse penisul

departe în fundul meu.

Nu mă simțisem niciodată atât de plin. Nu m-am simțit niciodată atât de aproape de nimeni în viața mea. N-am avut niciodată

Pagina 162

cunoscut cât de intim ar putea fi acest act.

„Voi ieși acum și apoi mă voi întoarce. Amintiți-vă, dacă aveți nevoie de mine oprește-te oricând ... ”

„Doamne, nu”. Mi-am mușcat buza. „Te rog nu te opri.” Am vrut să-mi trag șoldurile înapoi în el, luându-i cocoșul, dar pentru că eram legat nu puteam.

A intrat din nou încet și apoi s-a retras.

Dar ceea ce îmi doream era rapid. Am vrut să mă tragă cu adevărat. Am vrut ca el să știi cât de mult am avut încredere în el.

„Talon, te rog ...”

"Ce?"

- Mai mult, am spus. "Mai tare."

S-a blocat în mine. Cât de mult îmi doream să-mi ating clitorisul. Eram pe foc, dar mâinile mele au fost legate.

„Îți place, iubito?”

Am dat din cap în pernă. "Da." Doamne, da. M-a durut, dar m-a tentat, tragând

ciupituri de plăcere spre exterior, până la ultimul membru. A fost greșit, totuși atât de corect. Cum a fost

Simt asta în clitorisul meu? Dar am fost. Așa am fost. Am vrut să vin. Am vrut să mă ating clitoris atît de al naibii de rău.

„Este atît de bine, iubito. Esti foarte incordat. Mă simt atît de bine în jurul cocoșului meu. ”

A mărit un pic viteza, dar totuși nu până la punctul pe care mi-l doream eu.

- La naiba, Talon, am spus în pernă. "Mai repede! La dracu mai repede. ”

De data asta m-a ascultat. El și-a blocat penisul în mine și apoi a ieșit din nou și apoi, mai repede, împingând.

Împingere.

Împingere.

Împingere.

Dacă aş putea ajunge la clitorisul meu ... Dacă ar fi ... Și atunci nu a contat, pentru că așa am fost împărțindu-se într-un orgasm atît de intens, atît de captivant, încât nu eram sigur unde era s-a încheiat și am început.

„Doamne, Talon, Doamne. Vin! Vin!”

„Asta e, iubito. Haide. Vino după mine ”.

Am continuat să plâng în pernă, întreaga mea lume fuzionându-se în aceasta intimă acțiunează cu acest om pe care l-am iubit atît de mult.

Și totuși a împins.

- Spune-mi că îți place, Jade. Spune-mi că îți place ”.

TALON

M-am forțat să mă retrag din corpul ei strâns și dulce și m-am îndoit într-o poziție fetală la piciorul patului.

Spune-mi că îți place, băiete. Spune-mi că îți place.

Cum aș fi putut să-i spun aceste cuvinte? Ce fel de monstru eram?

"Talon?" Vocea ei dulce venea din capul patului. "Ce s-a întâmplat?"

Nu mai avea respirație. O întrerupusem în mijlocul unui orgasm.

Nu aș putea răspunde cu adevărul. Oricât am vrut, nu am putut. "Îmi pare rău, ochi albaștrii. Poate pur și simplu nu eram pregătit pentru asta."

„Este în regulă”, a spus ea. „Ai putea să-mi desfaci încheieturile, te rog?”

M-am întins, încă ghemuit, auzindu-i cuvintele și înțelegându-le, dar incapabil mișcare.

"Vă rog?" spuse ea din nou.

Am ridicat din cap. Nu o puteam lăsa legată când îmi cerea să fie eliberată. Ea a avut încredere în mine și, oricât de greșită ar fi fost această încredere, a trebuit onorează-l. Lăsându-mi mușchii să se miște, m-am târât până la capul patului și nu m-am legat a ei.

S-a așezat, frecându-și încheieturile. "Ce s-a întâmplat?"

"Ți-am spus. Nu eram pregătit pentru asta." În cuvinte era un fir de adevăr. Aș face am mai făcut sex anal, în ciuda trecutului meu. Dar sexul anal cu Jade ... Doamne, plăcerea ... Fusesem atât de înăuntrul meu, înăuntrul ei, simțind tot ce simțea, simțind dragostea, încrederea...

Ea a zâmbit. „Talon, te iubesc, dar acesta este un taur și amândoi îl știm. Ai fost te distrezi. Ce s-a întâmplat acum? ”

Da, mă bucuram. De ce i-am spus aceste cuvinte cumplite? „Eu ... nu pot ... ”

„Ce nu poți?”

„Nu pot ...”

Mi-a mângâiat obrazul cu mâna ei moale. "E în regulă."

Am clătinat din cap. Nu a fost în regulă. Nu a fost deloc bine. Fusesem atât de aproape de ea, una cu ea, iar eu o stricasem. Mi s-au umplut ochii, dar am dorit ca lacrimile să nu cadă.

„Crezi că am încredere în tine acum?”

Pagina 164

Mi-am limpezit gâtul, dar nu am putut vorbi câteva secunde. Apoi, „Ești uimitor, am spus încet.

Ea a zâmbit din nou.

„Eu ...”

"Ce?"

- Nu sunt demn de tine, Jade.

Ea și-a lăsat frumoasele buze roșii rubinice într-un O. „De ce naiba ai spune
acea?"

Am scăpat o batjocură. „Pentru că este adevărat, de aceea.”

„Nu asta trebuie să decid eu? Am ales să-mi pun încrederea în tine și nu m-ai lăsat
jos. Vom încerca altă dată. Nu contează. ”

„Contează”, am spus. „Există lucruri pe care nu le știi”.

"Sunt chiar aici. Am două urechi bune și sunt un bun ascultător. Spune-mi
orice. Promit că nu va afecta cât de mult te iubesc sau nu am încredere în tine. ”

Am scos un oftat greu. „Mi s-a întâmplat ceva ... Unele de neimaginat
lucruri. ”

„Ce fel de lucruri?”

Corzile mele vocale au înghețat. Mi-au trecut frisoanele prin gât și am fost paralizat,
incapabil să vorbească mai departe. După un moment sau două de tăcere, ea s-a târât spre mine
și m-am cufundat în corpul meu, cu pielea ei ca de mătase.

„Nu te voi presa niciodată să spui ceva ce nu ești gata să spui”, a spus ea.

„Dar pot să-ți promit că nimic nu-mi va schimba sentimentele față de tine.”

Și în acel moment - acel moment în care ea îmi arătase ultimul

încredere - de fapt am crezut-o.

„Ultima dată la sfârșitul sesiunii noastre, am decis că vom vorbi despre ce

ți s-a întâmplat când aveai zece ani ”, a spus dr. Carmichael.

M-am așezat în locul obișnuit, strângând brațele reclinerului verde-vânător. Eu

a dat din cap.

„Vrei să mergi acolo azi? Te simți la îndemână? ”

Nu m-am putut abține să chicotesc. „Dacă aș aștepta până mă voi simți bine, aș fi mort și

îngropat înainte să se întâmple ”.

„Înțeleg. Vom ajunge la asta, Talon, dar nu este absolut esențial să o faci

se întâmplă astăzi. ”

„Deci, mă lași pe mine?”

„Nu sunteți în niciun fel. Ceea ce spui aici este alegerea ta. Dacă nu ești pregătit

vorbesc despre asta, ai vrea să încerci hipnoza ghidată astăzi? Poate putem găsi

la ce visai când ai ajuns cu mâinile în jur

Gâtul lui Jade. ”

Nu mi-a plăcut mai mult ideea cuiva din capul meu decât mi-a plăcut ideea

vorbind despre anumite lucruri, dar aveam nevoie disperată să-mi dau seama de ce terminasem

Pagina 165

sus în această poziție cu Jade. Trebuia, dacă voiam un viitor cu ea. Așa cum era acum,

Nu aș mai petrece noaptea cu ea până nu voi fi sigur că nu voi face niciodată rău

a ei.

- Bine, i-am spus doctorului Carmichael. „Să încercăm azi.”

„Unii oameni sunt mai confortabili pe canapea în timpul acestui tip de sesiune”

ea a spus.

Ideea de a fi pe canapeaua unui psihiatru m-a speriat puțin. „Cred că aș prefera stai pe scaun. ”

„De ce nu tragi mânerul pentru a-l lăsa să se așeze. Am nevoie să fii relaxat, Talon, sau asta nu va funcționa. ”

Am eliberat maneta și mi-am lăsat picioarele să se ridice. „Înțeles”, am spus.

„Am să estompez luminile și apoi vom începe, bine?”

Am dat din cap. Acum ori niciodată.

Doctorul Carmichael s-a întors și a luat scaunul din fața mea. "Tu esti confortabil? Ai nevoie de o pernă sau de o pătură? ”

"Sunt bine."

- Bine, spuse ea. „Primul lucru pe care trebuie să-l știți despre hipnoză este că este mai mult decât o stare de relaxare. Poate fi orice stat în care vă desfaceți și să devină mai concentrat și mai sugestiv. Ai vreodată flashback-uri, Talon? ”

M-am agitat, apucând scaunul ca de obicei. Am dat ușor din cap.

„Înțeleg că este un lucru dificil de recunoscut pentru tine. Dar întreb pentru că eu vreau să înțelegi că în timpul acestor flashback-uri, cel mai probabil sunteți într-o stare a hipnozei autoinduse. Cred că este necesar să știi asta înainte de noi continua."

„Nu înțeleg.”

„Nu ai nimic de îngrijorat pentru tine. Te voi ghida prin sesiune de hipnoză și dacă vă simțiți inconfortabil sau dacă din orice alt motiv sunteți vrei să te oprești, este important să înțelegi că te poți opri oricând. Tu va rămâne în control ”.

Un fior mă străbătu. Am dat din cap.

„Ce fel de lucruri îți declanșează flashback-urile?”

„Poate fi orice. Un pahar cu apă pe masă. Sau ... ”Prietenă mea se masează

o parte intimă din mine. Nu eram încă pregătit să-i spun asta.

Doctorul Carmichael dădu din cap. „Reacționezi la o sugestie posthipnotică atunci când ești tu au un flashback. Altfel cunoscut sub numele de declanșator. În aceste cazuri, hipnoza nu este relaxare deloc. ”

„Cum pot reacționa la o sugestie posthipnotică? Nu am fost niciodată hipnotizat înainte de.”

„Este un fenomen cunoscut sub numele de sugestie posthipnotică de mediu. Se întâmplă când o persoană a trecut printr-o experiență traumatică și cauzează anumite declanșatoare să le retrăiască traumele emoționale și fizice pe care le-au experimentat. Pentru de exemplu, cineva care a fost împușcat ar putea reacționa la orice sunet care suna a împușcare - de exemplu, o petardă sau o mașină care dă înapoi ”.

Pagina 166

Am dat din cap, tot tremurând puțin.

„Vreau să înțelegeți toate acestea înainte de a începe. Voi face tot posibilul să păstrez te-ai relaxat, dar dacă te simți strângând, îmi spui doar că vrei Stop. Tot ce a spus, vrei să continui? ”

Chiar eram gata să retrăiesc toate acestea? Pentru că, fără îndoială, ce ar fi fost întâmpla. „Doctore, permiteți-mi să vă pun o întrebare ipotetică.”

"Dați-i drumul."

„Spuneți că aveți un pacient care a trecut printr-o experiență oribilă, o copilărie traumă și i-a colorat întreaga viață. Se poate recupera? ” Am întrebat asta înainte, dar Aveam nevoie să aud din nou răspunsul. Trebuie să știu că merg în dreapta direcție.

„Vrea să-și revină?”

Am închis ochii. „Foarte mult.”

„Atunci poate, dar mai întâi trebuie să înfrunte ceea ce i s-a întâmplat. Abia atunci va fi

capabil să se ocupe de asta și să avanseze. ”

Cuvinte pe care le auzisem de multe ori înainte. Mi-am limpezit gâtul. Aveam nevoie să fac asta. Pentru

frații mei, pentru Marj, în special pentru Jade. Și mai mult decât toate combinate, eu trebuia să fac asta pentru mine.

„Să o facem atunci, doctore”, am spus.

„Apoi închide ochii și vom începe.”

Căldura mi-a acoperit fața și am închis ochii împotriva razelor soarelui. Am inhalat parfum de plajă - nisip, protecție solară cu nucă de cocos, acel parfum ușor de pește care era de fapt plăcut. Valurile s-au prăbușit pe țărm, sunetul lor liniștitor. Am respirat în aerul sărat. Energia mea a crescut când ozonul s-a umflat din valurile care se prăbușeau, alimentând aerul cu oxigen. M-am întins pe un prosop de plajă de pluș pe un șezlong, genunchii ridicați, spatele relaxat.

Totul era în regulă cu lumea. Am deschis ochii. Lângă mine stătea Jade, luxuriantă corpul îmbrăcat într-o singură piesă albastru-argintiu care se potrivea cu ochii ei. Se uită la ea eu și am zâmbit, iar inima mi-a tunat. Degetele mele erau împletite în jurul ei.

Am închis din nou ochii, am inspirat adânc și l-am lăsat să iasă încet. Tensiunea s-a scurs din mușchii mei și m-am topit mai departe în prosopul luxuriant care îmi acoperea scaunul.

razele soarelui mi-au încălzit pielea și apoi o adiere răcoritoare a plutit peste mine. Mi-am mișcat picioarele

de ambele părți ale scaunului și mi-am mișcat degetele de la picioare în nisip.

„Ești relaxat?” a venit o voce de peste briză.

Am dat ușor din cap. Da. Sunt relaxat.

Șoapte îmi întâlneau urechile, vocile ... Ceva mi-a aterizat pe obraz. Probabil un bug.

M-am îndepărtat, dar totuși era acolo, apăsându-mi pielea.

Și șoaptele au devenit mai puternice.

- Haide, băiete, șopti o voce. „Crezi că mă poți lua? Fă-o, băiete.

Arată-mi cât de puternic ești. ” Și apoi o chicotire stranie, neagră și rea.

M-am ridicat de pe scaun pentru a-mi înfrunta chinul.

"Haide baiete. Arată-mi ce ai, băiete. "

M-am aplecat, rostogolindu-mă într-o minge până la nisip.

„Crezi că ești atât de dur, nu-i așa, băiete? Nu mă poți răni. Niciodata nu vei știu cine sunt. Nu voi răspunde niciodată pentru ceea ce ți-am făcut. ” Și apoi straniu gâfâind demonic din nou.

Gâfâitul care a adus furia crescând prin mine.

M-am întins pe nisip. Scoală-te. Ridică-te și arată-i. Ridică-te și arată-i nu mai ești un băiețel speriat. Ridică-te, Talon. Scoală-te.

Mi s-au încordat mușchii și am apucat ceva ... Se simțea ca pielea brațului scaunului, dar când m-am uitat în jos, era doar o mână de nisip.

Ridică-te, naiba. Scoală-te.

Mi-am chemat puterea, am chemat fiecare bucată de tărie și curaj pe care eu posedat și am stat. Am stat toată înălțimea mea de șase picioare trei și m-am înălțat maniacul mascat care m-a batjocorit.

„Ai decis să devii din nou dur, băiete? Arătați-mi. Arată-mi ce ai. ”

Mi-am tras mâinile în pumni și m-am forțat spre el.

Pentru o dată, i-am observat ochii. Erau maronii, maronii și răi.

Cu toată puterea, l-am împins în jos și am aterizat deasupra lui în nisip.

„Cum îți place asta, băiete?” M-am batjocorit. „Cum îți place asta?”

I-am lovit pumnul cu nasul, sângele îmi curgea pe față. Și apoi, în timp ce tușea și bâzâit, i-am pus mâinile în jurul gâtului lui. Brațele i s-au flopat în lateral, tatuajul a păsării în flăcări care pare să se miște în timp ce mușchii i s-au flexat.

„Îți place asta, băiete? Îți place cum te sufoc așa? Tu, băiete? Spune-mi. Spune mie îți place ”.

Cu o zguduitură, m-am întors pe scaunul meu, cu soarele strălucind pe fața mea. Jade a fost lângă mine, mâna ei încă împletită cu a mea.

Am deschis ochii și mă aflam în șezlongul verde-vânător din cabinetul doctorului Carmichael.

"Cum te simți?" A întrebat doctorul Carmichael.

Avea dreptate că hipnoza nu era neapărat relaxantă. M-am împins - să-ți trag senzația care se întâmplă în interiorul mușchilor mei. Amândoi erau relaxați și încordați, dacă asta avea vreun sens. Desigur, a avut la fel de mult sens ca orice parte a vieții mele în ultimii douăzeci și cinci de ani.

„Nu sunt sigur cum să răspund la asta”, am spus.

„Vă amintiți ceva despre sesiune?”

Am dat din cap. „Îmi amintesc că am fost pe plajă.”

„Da, așa te-am ghidat spre relaxare. Atunci ce?”

„M-am simțit foarte bine. Jade era lângă mine. Și apoi...”

"Ce?"

„A apărut un bărbat”.

Pagina 168

„L-ai cunoscut pe acest om?”

Am înghițit și am dat din cap. Ochi caprui. Omul cu tatuajul avea ochii căprui.

Ceva nou. "Da. Adică, nu-i știu numele și niciodată nu i-am văzut fața.

Poartă întotdeauna o mască. ”

„Poartă întotdeauna o mască în visele tale?”

Am înghițit din nou. "În visele mele. Și în realitate ... Când l-am cunoscut. ”

„Era omul pe care îl strangulai?”

Am dat din cap. "Da."

„Te-am îndrumat înapoi la visul tău când ai adormit cu Jade. Asta e tu

îți aminteai - la ce visai când ai ajuns cu a ta

cu mâinile în jurul gâtului ei. ”

Am dat din cap.

- Deci nu o strangulai, Talon.

„Știu că nu am fost. Nu i-aș face niciodată rău. Faptul este că, în ciuda acestui lucru în mine visează că nu Jade îl strangulam, în realitate, da. ”

Doctorul Carmichael dădu din cap. „Dar cel puțin acum știm că nu ai vrut-o pe ea rănit.”

Asta nu a făcut prea mult să mă consoleze. „Și dacă se va întâmpla din nou?”

„Nu cred că o va face, acum că începem să o tratăm. Dar dacă ești speriat că ar putea, doar să nu adormi cu ea. Până când nu ești sigur ”.

Am închis ochii o clipă. „Cam asta am decis oricum.”

„Acum spune-mi despre acest om pe care îl strangulai. Spui că l-ai cunoscut ”.

"Da." Mi-a bătut inima.

„Este cineva din timpul tău în armată?”

Oh, dacă ar fi. Oamenii se așteptau ca personalul militar să aibă stres posttraumatic tulburare, se aștepta ca ei să aibă probleme pentru a face față. Dacă ar fi atât de simplu.

„Nu, nu era cineva din armată”.

„Atunci cine a fost?”

Acesta a fost, momentul adevărului. Timpul de calcul. E timpul să-mi vărs curajul.

„Era un bărbat, unul dintre cei trei bărbați, de fapt. M-a răpit, m-a bătut ... molestă ... ”

Nu, nu a fost un cuvânt suficient de puternic și am jurat să fiu sincer, să obțin prin asta oricât de greu mi-a fost.

Mi-am limpezit gâtul. "El ... El ... ma violat." Mi-am strâns ochii. "Când eu avea zece ani ”.

CAPITOLUL AL treizeci și patru

JAD

- Bună, Wendy, i-am spus receptorului. „Acesta este din nou Jade Roberts de la Snow Pârâu.”

Un oftat greu a trecut prin linia telefonică și în urechile mele. "Ce pot face pentru tine, Jade? "

„Îmi poți spune despre relația dintre Larry Wade și Daphne Steel.”

Liniște câteva clipe. Apoi, „Nu știu despre ce vorbești.”

„Am motive să cred că Larry Wade și Daphne Steel erau fratele vitreg și sora.”

Și din nou, liniște.

„Uite, Wendy, știu că nu vrei să te implici în asta, dar îmi pasă de asta Oțeluri. ”

- Doar faci treaba murdară a lui Larry.

"Da și nu. Le cercetez pentru el din motive clasificate, dar ca și tine știu, am propria mea agendă. ”

Mai multă tăcere.

„De ce a alterat cineva certificatul de naștere și căsătoria lui Daphne certificat? De ce nu s-a gândit nimeni să schimbe numele și prenumele tatălui ei în timp ce erau acolo? ”

„Nu sunt sigur ce copac latrezi, Jade, dar nu știu ce ești vorbind despre.”

„Uite, nu sunt prost. Numele de pe certificatul de căsătorie al lui Daphne este Wade. Certificatul ei de naștere notează că tatăl ei se numește Jonathan Conrad Warren. Larry Tatăl lui Wade este Jonathan Conrad Wade. ”

Un alt oftat greu. - Ei bine, tu ești avocatul, spuse ea. „Puneți împreună dovezi. ”

„Am făcut-o deja împreună. Ceea ce vreau să știu este de ce. ”

„Mă tem că nu pot să-ți spun asta.”

"De ce nu?"

„Pentru că nu sunt sigur că mă cunosc pe mine”.

Nu am crezut-o, desigur. În ochii minții mele, am văzut-o mângâind obrazul cu degetul arătător. Dar nu eram pregătit să împachetez totul și să vorbesc cu avionul

Pagina 170

din nou dacă nu era dispusă să coopereze.

- Bine, Wendy. Înțeleg. Dacă vreodată simțiți altfel despre lucruri, vă rog sună-mă. Ai numărul meu."

Ne-am luat rămas bun și am încheiat apelul.

M-am orientat spre câteva DUI-uri pentru restul zilei. Trebuia să intru curte dimineața pentru sesizări. În plus, a trebuit să renunț la oțeluri pentru o câteva ore. Oricât de mult îl iubeam pe Talon și restul familiei sale, trebuia să scap de el toate, doar pentru câteva ore. Această cercetare își lua efectul.

Când am terminat lucrul la DUI, am ajuns pe internet să mă uit la magazinele de tatuaje din Grand Junction. Poate aș merge în oraș în weekend și aș verifica unul dintre ele le afară. Poate găsiți o imagine nouă. Unul care nu l-ar supăra pe Talon atât de mult. Sorbeam apa îmbuteliată pe birou, când Larry și-a băgat capul în interiorul meu birou.

„Plec devreme, Jade”, a spus el. „Ai avut nevoie de ceva înainte să plec?”

Am împins niște documente peste birou. „Doar semnătura ta pe acestea.”

"Sigur nici o problema." A intrat în biroul meu, îmbrăcat în pantaloni scurți, cu imprimeu hawaian cămașă, flip-flops.

"Merg la plaja?" Am zâmbit.

"Mi-aș dori. Nu, scoate nepoții pentru după-amiaza. Ai niste

planuri pentru weekend? ”

„Aș putea merge în oraș.”

„Da, pentru ce?”

„Mă gândesc să-mi fac un tatuaj.” Telefonul meu a bâzâit. „Scuzați-mă pentru un minut.” Am luat receptorul. "Da?"

- Este un Ted Morse pentru tine, Jade, spuse Michelle.

Tatăl lui Colin? De ce m-ar striga? "Bine, trece-l." M-am întors

lui Larry. - Voi fi doar un minut.

A dat din cap, a luat documentele și s-a așezat pe scaunul din fața mea, parcurgându-le.

„Acesta este Jade”, am spus în telefon.

„Jade, Ted Morse. Am nevoie de câteva răspunsuri. ”

Aș fi vreodată liber de această familie? "Ce vrei să spui?"

„Unde naiba este fiul meu, Jade? Trebuia să zboare acasă după acea curte aspect. Nimeni nu l-a văzut de când a plecat de aici. ”

Sângele mi-a înghețat în vene. „Nu s-a prezentat în instanță. Ultima dată când l-am văzut a fost sâmbătă seara. ”

Tace câteva secunde, apoi „Voi fi în contact”. Linia a murit.

Unde era Colin? Frica m-a târât pe coloana vertebrală și s-a adăpostit în firele de păr fine de pe ceafa mea.

Larry stătea vizavi de mine, privind fix. "Totul este bine?"

„Da, da. Acesta a fost tatăl fostului meu logodnic, doar căutându-l. ”

"Înțeleg." Larry a mâzgălit semnătura pe ultimul document. „Deci tatuajul tău. Mai

întreb de unde o iei? ”

El a râs. "Adică unde pe corpul tău."

"Oh. Sigur. Pe spatele meu. "

„Un loc bun. Primul tau?"

Am dat din cap.

„Au durut ca naiba”.

„Așa că am auzit. Dar voi fi bine. ”

S-a întors să plece, iar pulsul meu a fugit de două ori. Nu-l lăsa să plece. am avut nevoie să știu lucruri, lucruri pe care numai el mi le putea spune. Și acum Colin dispăruse. Eu mă îndoiam că Larry avea vreo legătură cu asta, dar mă temeam că Talon ar putea. La naiba, eu am vrut câteva răspunsuri. Așa că am riscat să-mi pierd slujba și accesul la toate bazele de date. Trebuia să încep acum. Pentru propria mea sănătate.

- Larry?

Se întoarse. "Da?"

„Înainte de a pleca, trebuie să vă pun câteva întrebări despre ancheta Steel.”

„Ei bine, așa cum v-am spus, majoritatea sunt clasificate, dar vă voi ajuta dacă pot.”

Am inspirat, adunându-mi curajul. „Vreau să știu despre sora ta.

Daphne Steel. ”

Ochii i s-au întunecat și s-a dus în jurul meu la birou. Am tremurat. Dar ce putea face? Eram într-o funcție publică, iar Michelle și David aveau dreptate în afara. I-am întâlnit privirea furioasă și apoi am lăsat-o pe a mea pe podea, plângând eu însumi pentru că nu am putut să-l privesc în ochi.

Flip-flops ieftine. Dar ceva nu mai era.

Larry îi lipsea un deget - degetul mic de la piciorul stâng.

Venit pe 27 septembrie 2016

Bucurați-vă de **Steel Brothers: obsession?**

Lasă o recenzie pe

[Amazon](#)

Pagina 173

MESAJ DE LA HELEN HARDT

Draga cititorule,

Îți mulțumesc că ai citit Obsesia. Dacă vrei să afli despre actualul meu

lista de fundal și versiunile viitoare, vă rog să vă place pagina mea de Facebook:

<https://www.facebook.com/HelenHardt> și alăturați-vă listei mele de e-mail:

<http://helenhardt.com/signup/>. De multe ori fac cadouri. Dacă ești fan și îți-ar plăcea

pentru a vă alătura echipei mele de stradă pentru a răspândi vestea despre cărțile mele, puteți face acest lucru aici:

<https://www.facebook.com/groups/hardtandsoul/>. Fac regulat minunat

cadouri pentru membrii echipei mele de stradă.

Dacă ți-a plăcut povestea, te rog să-ți faci timp să lași o recenzie pe un site ca.

Amazon sau Goodreads. Salut toate feedback-urile.

Îți doresc toate cele bune!

Helen

Pagina 174

ȘI DE HELEN HARDT

Seria Sex și sezon:

[Lily și ducele](#)

[Rose in Bloom](#)

[Iubita doamnei Alexandra](#)

[Vocea lui Sophie](#)

Pericolele Patricia (în curând)

Saga Temptation:

[Tempting Dusty](#)

[O tachinează pe Annie](#)

[Luând-o pe Catie](#)

[Îmblânzind-o pe Angelina](#)

[Prețuind chihlimbar](#)

[Având încredere în Sydney](#)

[Tantalizarea Mariei \(25 octombrie 2016\)](#)

Fiicele Preriei:

[Îngerul haiducului](#)

[Lecțiile inimii](#)

[Cântecul corbului](#)

Saga Steel Brothers:

[Pofta](#)

Obsesie

[Posesie \(27 septembrie 2016\)](#)

[Melt \(20 decembrie 2016\)](#)

Cronicile Cougar:

[Cowboy și Cougar](#)

[Calendar Boy](#)

Colecții:

Pagina 175

[Dorința de destinație](#)

[Cei doi iubiți ai ei](#)

Non-ficțiune:

ai stil?

Pagina 176

ÎNTREBĂRI DE DISCUȚIE

1. Tema unei povești este ideea sau ideile sale centrale. Mai simplu spus, este ceea ce povestea înseamnă. Cum ați caracteriza tema Obsesiei?
2. Ce părere ai despre Talon care îi interzice lui Jade să-și facă un tatuaj? Gandeste-te la asta întrebare din perspectiva lui Talon și din cea a lui Jade.
3. Am aflat ceva nou despre trecutul lui Talon? Discutați cum funcționează acest lucru sau nu face ca personajul său să fie mai ușor de înțeles și mai simpatic.
4. Discutați despre eroismul lui Talon în timpul petrecut în armată. De ce crezi nu a vrut ca povestea să meargă la știrile naționale? A fost într-adevăr pentru că el nu ai vrut publicitatea? Ce altceva s-ar fi putut întâmpla în timpul său peste mări?
5. Discută despre personajul lui Wendy Madigan. Ce crezi că ascunde, și de ce?
6. Ce părere aveți despre hipnoza ghidată? Credeți că are vreo valabilitate?
7. Ryan este devotat lui Talon. Discută despre cum s-ar putea simți Ryan, despre cum situația l-a afectat și posibilitatea acestuia de a avea o relație semnificativă în viitor.
8. Discutați despre utilizarea flashback-urilor de către autor în Obsession. Cum se adaugă la poveste, și în ce scop servesc? Se deosebesc de cele din Craving?
9. Cum crezi că Steels a schimbat certificatul de naștere al lui Marjorie și Documentele lui Daphne? Cine altcineva ar fi putut să o facă?
10. Discutați despre rolul lui Jade în relația sexuală. S-a schimbat de la Craving? Cum așa?
11. Crezi că Talon o iubește cu adevărat pe Jade? De ce sau de ce nu?

12. Discutați despre simbolismul Phoenix și despre modul în care îl afectează pe Talon în ambele bune

și căi rele. Discutați despre simbolismul trandafirului roșu unic. Ce altceva

dispozitivele literare pe care le folosește autorul în Obsesie?

13. Unde ar putea fi Colin?

14. Ce credeți că va avea viitorul pentru Jade și Talon în posesiune? Ce

despre Jonah și Ryan? Marjorie?

Pagina 177

MULȚUMIRI

Mi-a plăcut să scriu Obsesie - mai ales că, în multe privințe, pozează mai mult întrebări decât răspunde. Durerea lui Talon este crudă și profundă. Este compus din mulți straturi, iar Jade a început doar să le răzuiască. Sper că ai râs și au strigat împreună cu Talon și Jade în această fază a călătoriei lor. Sfarsitul pe care l-ai așteptat este pe drum cu Possession, dar Jade și Talon vor avea mai mult de făcut în alte cărți ale seriei. Nu voi putea să mă întorc înapoi la aceste două personaje uimitoare.

Ca întotdeauna, mulțumesc genialului meu editor, Michele Hamner Moore, și lui corector cu ochi de vultur, Jenny Rarden. Mulțumesc tuturor oamenilor minunați de la Waterhouse Press - Meredith, David, Kurt, Shayla, Jon și Yvonne. Coperta art căci această serie este dincolo de perfect, datorită lui Meredith și Yvonne.

Mulțumesc membrilor echipei mele de stradă, Hardt and Soul. Membrii HS au primit prima privire la Obsesie și apreciez tot sprijinul, recenziile și generalul dvs.

vibrații bune. Am cea mai bună echipă de stradă din univers!

Mulțumesc familiei și prietenilor mei întotdeauna de sprijin și tuturor fanilor care a așteptat cu nerăbdare Obsesia. Sper să vă placă!

DESPRE AUTOR

Pasiunea Helen Hardt pentru cuvântul scris a început cu cărțile pe care i le-a citit mama ei la culcare. Ea a scris

prima ei poveste la șase ani și nu s-a oprit de atunci. Pe lângă faptul că este un autor premiat al romantică și erotică contemporană și istorică, este mamă, o centură neagră în Taekwondo, o gramatică geek,

un apreciat al vinului roșu fin și un iubitor al înghețatei lui Ben și Jerry. Scrie din casa ei din Colorado, unde locuiește cu familia ei. Helen adoră să audă de la cititori.

<http://www.helenhardt.com>

<http://www.facebook.com/helenhardt>